

וועדת תכנון ובניה – תמליל

מספר הוועדה : 7

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ד' בניסן התשפ"ה (02.04.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : רלי חיים

שעת תחילת הוועדה : 09: 52

שעות סיום הוועדה : 14: 20

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

תביעת פיצויים

אליעזר ראוכברגר:

בוקר טוב לכולם, אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה. היום יום רביעי, ד' בניסן תשפ"ה, 02.04.2025. השעה 9:50, ובהתאם לאישור היועצת המשפטית עו"ד מיכאלי אנחנו יכולים להתחיל בשעה כזאת, נוכחים צחי ברים, ישראל קלרמן ויוחנן וייצמן, אנוכי יושב ראש הוועדה אליעזר ראוכברגר. והדרג המקצועי, עמנואל, אמי, הילה, רלי, אילנית, אסף ו-, תזכירו לי עוד פעם את השמות?

יפית סעדו:

יפית סעדו.

אליעזר ראוכברגר:

יפית, ו-?

מור סיני:

מור, מור סיני.

אליעזר ראוכברגר:

מור. קדימה, אנחנו ב-, יש את הפיצויים.

יפית סעדו:

נכון, אנחנו על תכנית 178129, רק"ל. אני רק מזכירה ש-,

אליעזר ראוכברגר:

אני מבין שזו תביעת פיצויים אחת על כולם,

יפית סעדו:

לא, זה בעצם 9,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה כמה תביעות אבל זה בעצם על אותה תכנית של הרכבת.

יפית סעדו:

על אותה תכנית, וגם דיברנו כבר,

אליעזר ראוכברגר:

אז בואי תקריאי את כל המספרים ביחד ואנחנו נדון בכולם או איך שאת רוצה,

יפית סעדו:

בדיוק, כן.

אליעזר ראוכברגר:

תחליטי את.

יפית סעדו:

לא, אני אעשה (לא ברור) כלליים בעצם,

אליעזר ראוכברגר:

תעשי את זה כרצונך.

יפית סעדו:

וניתן את ההמלצה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יפית סעדו:

אז יש לנו את יחזקאל 9 ששם התובעים זה יהושע עובדיה, (לא ברור) בעצם אנשים פרטיים. סכום התביעה הוא 4,590,000. בנוי על החלקה מבנה מסחרי וותיק בבינוי של שתי קומות בשימוש מסחר ואחסנה. התביעה בעצם, שינוי הייעוד הוא מדרך לדרך בתכנית הזאת, בעצם ברחוב הזה. יחזקאל 25, יש לנו עמותת משה אהרן ובעלי חלקות פרטיים. סכום התביעה הוא 2,700,000, מבנה וותיק הרוס בחלקו המשמש כבית כנסת. שינוי הייעוד הוא מדרך ומגורים לבעצם מגבלות בנייה ופיתוח. יחזקאל 18 אנחנו עם תלמוד תורה ייטב לב בע"מ, סכום התביעה הוא 6 מיליון. מבנה וותיק בן ארבע קומות מעל קומת מרתף, שינוי הייעוד הוא ממבנה ציבור ומסחר למגבלות בנייה ופיתוח. יחזקאל 22, התביעה הוגשה על ידי ישיבת קמניץ.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה יחזקאל 22? 25 כתוב לי.

יפית סעדו:

יש יחזקאל 22, הבא. יחזקאל 25 כבר קראתי, אני ב-22.

אליעזר ראובברגר:

לא, אין לי 22.

יפית סעדו:

זה אמורה להיות התביעה הרביעית.

אליעזר ראובברגר:

יש פה יחזקאל 18 ויחזקאל 25.

יפית סעדו:

נכון, וגם יש לנו את יחזקאל 22,

אסף שגיא:

אה, כתוב פעמיים 25.

דוברת:

תני לו את הגוש וחלקה אולי, תני לו,

יפית סעדו:

כן, כן, יש,

אליעזר ראובברגר:

אה, נכון, כתוב פעמיים 25.

יפית סעדו:

כתוב את זה פעמיים, ושלחתי מתוקן.

אליעזר ראובברגר:

אז אחד מהם זה 22, אוקי,

יפית סעדו:

נכון.

אליעזר ראובברגר:

אז זה טעות. בסדר.

יפית סעדו:

בדיוק. סכום התביעה הוא 15,400,000. זה מבנה חדש בן שבע קומות, שם היה שינוי ייעוד ממוסד למגבלות בנייה ופיתוח. מאה שערים 1 זה תביעה שהוגשה על ידי הקדש עניי העדה הבוכרית, סכום ההקדש הוא 5,800,000, מבנה וותיק בן ארבע קומות מעל קומת קרקע ומרתף המשמש למסחר. יש לנו שינוי ייעוד ממסחר למגבלות בנייה ופיתוח ורצועת מטען תת קרקעית. שטראוס 11, התביעה הוגשה על ידי תלמוד תורה יעב"ץ, 292,500 סכום התביעה, מבנה וותיק בן ארבע קומות מעל קומת קרקע המשמשת למסחר. נשוא התביעה זה בעצם חנות של 65 מטר, שינוי ייעוד מאזור מגורים מיוחד לייעוד מגבלות בנייה ופיתוח וחורשה. שטראוס 27 זה מוסדות מדרש דוד בירושלים, סכום התביעה הוא 3,300,000, מבנה וותיק בן שתי קומות פלוס גג, שינוי ייעוד מאזור מגורים 3 לאזור מגבלות בנייה ופיתוח. יחזקאל 36, הוגש על ידי קהילת עדת הבוכרים, סכום התביעה 1,800,000. יש שם מבנה נטוש בשטח 317 מטר. שינוי ייעוד מאזור מגורים 3 מיוחד ומוסדות וחזית מסחרית, לייעוד מגבלות בנייה ופיתוח. ויחזקאל 44, הוגשה על ידי פרטיים, סכום התביעה 6,800,000, בניין וותיק בן ארבע קומות המשמש למגורים, ושינוי הייעוד הוא מאזור מגורים 3 מיוחד לייעוד מגבלות בנייה ופיתוח. אני אגיד את תמצית התביעה בעצם ברוב התביעות, שזה מניעת אפשרות לחיזוק המבנה, מניעת אפשרות ליצירת מרתפי חנייה ואחסנה בעת בנייה והריסה מחדש. מושה קניינית ומגבלת שכירות ומושה תכנונית עקב בעצם מגבלות הבנייה והפיתוח שניתנת ברוב התביעות. המלצת המחלקה זה לדחות את התביעות בהתאם לחוות הדעת המשפטית והשמאית, ויש, ובעצם נאמר את הטענות. התביעות כוללות טענות שאינן רלוונטיות לתביעת פיצויים לפי 197 אלא לטענות שנובעות בעצם מעצם ההפקעה ורלוונטיות גם למצב התכנוני הקודם. יש לנו כאן שתי תביעות שהמצב הקודם שלהן הוא דרך ככה שבכלל אין שינוי תכנוני בין שני מצבי התכנון. בנוסף, התעלמות מהעובדה שקודמו שם על ציר יחזקאל המון תכניות נקודתיות, אפילו בחלק מהמבנים שתבעו בעצם. יש לנו אפילו מקומות שהופקו היתרי בנייה כמו יחזקאל 22 ותכניות נוספות שאושרו כבר בצורה די מהירה גם. אז מציאות זו של הליכי תכנון מהירים שומטים את כל הטענה שיש איזושהי מגבלת בנייה ופיתוח שם. יש לנו תחשיב ירידת ערך שהביאה בחשבון את פוטנציאל לפי מתאר 2000 שזה מסמך מדיניות, ותמ"א 38 שזה בעצם כפוף לשיקול דעת של הוועדה המקומית, אי אפשר לטעון שזה זכויות שהן מותנות. יש לנו את סימון תוואי הרק"ל עוד בתממ/30 משנת 2013 ששם ניתן לראות כבר את הציר שמראה את ציר הרק"ל כבר, זאת אומרת, זה לא משהו שהוא חדש. ובנוסף, תחשיב ירידת ערך. ויש כאן גם טענה לחלקות, למגבלות בנייה ופיתוח, שאנחנו רואים בפועל שרק חלק מהחלקות הן סומנו לייעוד מגבלות בנייה ופיתוח ולכן יש לדחות על הסף כל פגיעה הניתנת מחוץ לתחום התכנית. יש התעלמות מסעיף 6.6 לתקנון התכנית, שם כתוב בפירוש שיבוצע סקר הנדסי שימורי למבנים העלולים להיות מושפעים מעבודות הבנייה. התעלמות מאלמנטים משביחים, כמו סמיכות לציר הרק"ל, וכמובן הגדלה לחשיפת שטחי מסחר ונגישות טובה יותר שיתהיה שם לאוכלוסייה. ברחוב שטראוס 11, עכשיו אני מדברת נקודתית על שטראוס 11, יש לדחות את התביעה על הסף מאחר וירידת הערך חושבה לגבי זכויות בנייה עתידיות שהן בכלל לא רלוונטיות לתת החלקה התובעת, ורחוב יחזקאל 44, סילוק התביעה על

הסף ביחס לחלקם של ארנטל ישעיהו ויהודה שרה שהם בכלל לא היו הבעלים במועד הקובע לתכנית.
זה ככה בגדול, לגבי כבר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אפשר דקה, אדוני היושב ראש?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

גם לתשומת ליבכם. קראתי, אני לא, את הג'מבו מייל לא הצלחתי לפתוח משום מה, ניסיתי במהלך
כמה ימים מכמה מחשבים, אני לא יודע מה קרה.

ישראל קלרמן:

אז למה לא ביקשת?

(מדברים ביחד)

דוברת:

(לא ברור) חסימה.

יוחנן וייצמן:

תנסה, תנסה,

ישראל קלרמן:

לא, הוא לא ביקש מהם,

יוחנן וייצמן:

אולי מישהו כעת מצליח להיכנס?

אליעזר ראוכברגר:

למה לא ביקשת עזרה?

ישראל קלרמן:

למה לא ביקשת עזרה?

יוחנן וייצמן:

אולי מישהו כעת מצליח להיכנס?

ישראל קלרמן:

כעת לא, אבל (לא ברור) למה לא ביקשת?

יוחנן וייצמן:

אני בטוח שכולכם נכנסתם, בכל אופן אני לא הצלחתי.

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא, (לא ברור) לא הצלחתי,

עמנואל זלטס:

אני הסתכלתי,

ישראל קלרמן:

אני ביקשתי עזרה, למה אתה לא ביקשת?

דוברת:

(לא ברור) תוך שבעה ימים להוריד את הג'מבו.

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה. מה שכן, הצלחתי להיכנס כן לקבצים המצורפים שהיו בשני המיילים שרלי שלחה לנו, קראתי אותם. אני רוצה להגיד מספר הערות. אתה רוצה לתת לי (לא ברור) ? מספר הערות. אחד, בנושא השימור. (לא ברור) מספר פעמים שחלק מהמבנים מיועדים לשימור או שימור מחמיר. זה לא נכון, כי המבנים האלה סטטוטורית רובם, אני בדקתי, אין עליהם בכלל הוראות שימור. זה שימור מחמיר באיזה טבלה שמישהו עשה, אין לטבלה הזאתי שום משמעות חוקית. אחד. שתיים, לצד השני שאני אומר, אני חושב שבעצם כל אלה שנמצאים פה סך הכל הרוויחו מהתכנית הזאתי, כמה שהם טוענים שהיא הציקה להם באמת היא משביחה אותם, סך הכל אנחנו הולכים על מדיניות חדשה שמוסיפה להם עוד קומות. ישב פה ראש העיר רק לפני שבועיים ואמר שהמדיניות שלו, וזה כנראה מדיניות מהנדס העיר, אז גם כן להוסיף שם כמה שיותר גובה. אז סך הכל, כמובן בגלל שהנושא של הציפוף, הסעת המונים וכולי. אז כך שאני חושב שזה לא מוצדק לומר שהם יוצאים ניזוקים.

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

הילה בכר:

אין טענה.

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

אין טענה.

יוחנן וייצמן:

אני אומר שהם לא צודקים.

הילה בכר:

אה.

אליעזר ראוכברגר:

עוד מישוהו רוצה להתייחס?

יוחנן וייצמן:

שמעת את ראש העיר, היית פה,

הילה בכר:

כן. זה נתן לך מנוף.

אליעזר ראוכברגר:

יש עוד מישוהו שרוצה להתייחס?

אריאל גולן:

בלי ראש העיר זה כן לא היה משביח?

יוחנן וייצמן:

מה?

אריאל גולן:

בלי מה שראש העיר אמר זה לא היה משביח?

יוחנן וייצמן:

בלי מה שראש העיר אמר זה די גבולי.

אריאל גולן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

אבל ברור שאם אנחנו הולכים עם המדיניות של ראש העיר כפי שראש העיר התווה והוא אמר שעל זה הוא הלך לבחירות, הוא קיבל 80% מהקולות, חביליו שהתנגד לזה קיבל 20%, אז, הכל בסדר.

אליעזר ראובברגר:

עוד מישוהו רוצה לומר משהו? אין. אוקי, אני מציע לאשר בהתאם להמלצת המחלקה.

יוחנן וייצמן:

אני נמנע.

אליעזר ראובברגר:

זה מקובל על כולם?

יוחנן וייצמן:

יוחנן נמנע,

עמנואל זלטס:

הכל, כל הזה.

אליעזר ראובברגר:

אחרי שאמרת שהם לא צודקים אתה נמנע.

ישראל קלרמן:

זה עוד לא ראינו.

אליעזר ראובברגר:

אולי עוד פעם תגיד ראש העיר?

הילה בכר:

ומדבר על עצמך בגוף שלישי.

אליעזר ראוכברגר:

תגיד את זה עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

תגיד עוד פעם את ראש העיר והמדיניות, אני רוצה לשמוע. אתה מוכן להגיד?

יוחנן וייצמן:

מדיניות ראש העיר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, תגיד עוד פעם, תכתוב את זה,

ישראל קלרמן:

הוא שלח את זה במייל, הוא גם שלח את זה במייל (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) במייל לכולם,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) לאמי, קפץ לו ב (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אתה מוכן לכתוב את זה,

יוחנן וייצמן:

חכה, זה מתחיל, היום רק התחיל.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מוכן לכתוב את זה במייל עוד פעם עכשיו, בבקשה לכולם?

יוחנן וייצמן:

כתבתי.

אליעזר ראוכברגר:

אז תכתוב עוד פעם.

יוחנן וייצמן:

מה? (לא ברור) הגדולות היה לעבריינים ש (לא ברור) בעירייה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, למעט יוחנן וייצמן כולם בעד. אריאל, צחי, חיים, ישראל ואנוכי, אנחנו מאשרים את המלצת המחלקה לדחות את הבקשות. יוחנן נמנע, כרגיל, הכל הפוך, הכל אצלו הפוך, הכל אצלו משונה ומוזר. קדימה, אנחנו עוברים לסדר היום, לשוטף. תודה.

אמי ארבל:

תכנית 1 בסדר היום, ישראל אומר לך.

ישראל קלרמן:

לא, בירכתי אותם. מה, לא ברכה? לא ברכה טובה?

אמי ארבל:

אין מה לברך.

ישראל קלרמן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

איפה הקלוריות?

אליעזר ראוכברגר:

זה מדיניות ראש העיר, הקלוריות?

יוחנן וייצמן:

לא. זה, לא, מספר 2 ברשימה שלו היא נגד זה.

ישראל קלרמן:

מאיפה אתה מוציא את המיילים האלה?

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

(לא ברור) מספר 2 ברשימה? אני צריכה להבין.

אליעזר ראוכברגר:

אין לו על הלשון כלום, אין לו על האצבעות כלום, שום דבר.

ישראל קלרמן:

מה שזו. כל מה שזו (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

חופשי חודשי.

תיק 1348978

אמי ארבל:

יאללה, נתחיל? תכנית 1 בסדר היום, תכנית 1348978, זה תכנית בסמכות הוועדה המקומית, עם ועולמו בגבעת שאול, יש כבר החלטה להפקדה, כמה תיקונים טכניים בהחלטה שאנחנו מתקנים אותם ולא משנים שום דבר מהותי בהחלטה.

אריאל גולן:

שאלה, אמי, אנחנו,

אמי ארבל:

כן.

אריאל גולן:

אם אנחנו יודעים כנראה,

אמי ארבל:

כן.

אריאל גולן:

שאין הקלות, אז למה להגביל אותם באמת עם סטיות ניכרות?

אמי ארבל:

קודם כל אנחנו לא יודעים עדיין שאין הקלות, אנחנו לא יודעים מה ישתנה,

הילה בכר:

יש דברים שבא לך (לא ברור),

אמי ארבל:

יש דברים שחשובים,

עמנואל זלטס:

תב"ע מ-2023 לא יהיה.

יוחנן וייצמן:

עבר שלשום איזה חוק בכנסת.

אליעזר ראוכברגר:

החוק עבר, יש הקלות כמו שהיה.

אמי ארבל:

ליתר ביטחון.

אריאל גולן:

לא, אבל זה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יכול לשמוע את כולם ביחד. מה?

אריאל גולן:

זה תכנית חדשה, זה לא תכנית ישנה.

אליעזר ראוכברגר:

תכנית חדשה אין הקלות.

אמי ארבל:

ליתר ביטחון.

אריאל גולן:

אני אומר, אז למה לקבוע להם מלא סטיות ניכרות?

הילה בכר:

יש פעמים שאתה רוצה לקחת,

אמי ארבל:

ליתר ביטחון.

הילה בכר:

(לא ברור) מסוימים,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא עוזר.

ישראל קלרמן:

מה זה משנה לך? גם בלי סטייה ניכרת זה סטייה.

אמי ארבל:

בדיוק.

דובר:

אין הקלות (לא ברור),

ישראל קלרמן:

מה אכפת לך, שכתוב את הארבע (לא ברור) האלה?

הילה בכר:

יש פעמים שאתה רוצה לקחת,

ישראל קלרמן:

הם עושים צחוק כשהם רוצים את זה.

הילה בכר:

אלמנטים מסוימים בתכנון, ולהגיד אוקי,

אמי ארבל:

בואו, (לא ברור) ייגמר לכם הכוח, חבל.

ישראל קלרמן:

כן.

הילה בכר:

אני מקבע אותם.

אליעזר ראוכברגר:

היום אין הקלות גם אם לא כתבת סטייה ניכרת, זה חלק מ-,

ישראל קלרמן:

כן, זה מה שכתוב.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול להזיז את זה.

אריאל גולן:

לא, אבל אם אתה לא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא יכול לשנות.

עמנואל זלטס:

אם פתאום יהיה תקנה (לא ברור) דברים כאלה,

יוחנן וייצמן:

כן.

עמנואל זלטס:

שאין סטייה ניכרת, אז אתה יכול,

יוחנן וייצמן:

יש מלא תקנות כאלה,

אריאל גולן:

לא,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראובברגר:

בעתיד אם ישנו את החוק,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) כשאין סטייה ניכרת,

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

עמנואל צדק (לא ברור) ,

ישראל קלרמן:

רגע,

אריאל גולן:

זאת אומרת שאם ייתנו הקלות אז הוא לא יוכל, כי זה סטייה ניכרת.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

למה? (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הוא יכול להגיד משהו אחר,

אריאל גולן:

(לא ברור) כמו הקלות,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) משהו אחר,

עמנואל זלטס:

אמרתי,

אמי ארבל:

זה לא מה שהוא אמר, ישראל.

עמנואל זלטס:

כן.

אמי ארבל:

הוא אמר שממילא זה לא משנה,

אליעזר ראוכברגר:

היום שמונה שנים אחורה אין הקלות.

יוחנן וייצמן:

אתה צדקת,

ישראל קלרמן:

בעוד חמש שנים גם לחדשות יהיה הקלות?

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שכן.

אמי ארבל:

מי יודע?

אליעזר ראוכברגר:

מי יודע?

ישראל קלרמן:

מי יודע אבל לא נכון לעכשיו.

אמי ארבל:

החוק הוא דבר גמיש הרי, אתה יודע.

ישראל קלרמן:

יהיה בחירות,

אליעזר ראוכברגר:

בעיקרון מסתמא כן.

ישראל קלרמן:

ואנשים ייבחרו לכנסת, והם יחליטו מה שיחליטו.

אליעזר ראוכברגר:

בעיקרון מסתמא כן, אם קבעו את העיקרון,

חיים כהן:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

אם קבעו את העיקרון של שמונה שנים,

אמי ארבל:

מה?

חיים כהן:

(לא ברור),

אמי ארבל:

מה אני (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

אז יבואו ויגידו, תשמע, גם עכשיו זה בניין ישן של שמונה שנים, בואו ניתן הקלות. כי זה הרי עיקרון.

ישראל קלרמן:

אה, אז ישנו את זה.

אמי ארבל:

(לא ברור) שמשנתה כל הזמן.

ישראל קלרמן:

אז תוריד.

אמי ארבל:

לא, (לא ברור) אני אומר, יש היום כבר תיקון 131 ו-132,

ישראל קלרמן:

לא, גולן, אתה צודק אם ככה,

אריאל גולן:

נכון, אני אומר,

ישראל קלרמן:

תוריד את זה, אמי.

אמי ארבל:

למה להוריד?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) סטיות ניכרות,

אמי ארבל:

אתה יודע מה התכנית, מה היא מציעה?

הילה בכר:

די, ישראל, אבל עד עכשיו (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לא, שמעתי את גולן, לא הסתכלתי.

אמי ארבל:

אתה יודע,

אריאל גולן:

לא, אני שואל עקרונית, לא מכיר, שואל עקרונית.

אמי ארבל:

אבל עקרונית זה לא שאלה טובה,

יוחנן וייצמן:

אמי, מה שאמר עמנואל,

אמי ארבל:

כי זה מבנה תעסוקה שמבקש חלל פנימי וזה לא רלוונטי פה, אז כאילו לא נריב על דברים שאין מה לריב, בוא נריב על,

עמנואל זלטס:

כן, כשיש דברים מהותיים.

אמי ארבל:

בוא נריב על מה שיש לריב.

אריאל גולן:

לא, לא, אני שאלתי שאלה עקרונית,

הילה בכר:

התשובה הייתה עקרונית.

אמי ארבל:

זה שאלה עקרונית,

אריאל גולן:

אני מכיר את המקום, מכיר, הבנתי מה הם רוצים לעשות,

אמי ארבל:

אז התשובה הייתה עקרונית.

אריאל גולן:

חללים שמה, לסגור חללים,

אמי ארבל:

אז התשובה הייתה עקרונית. במקומות שזה חשוב, אנחנו אומרים. אם לא, אז אנחנו לא אומרים.

תיק 1230291

אמי ארבל:

תכנית 2 בסדר היום, תכנית 1230291, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, זה מתחם, אתם זוכרים את תכנית הנורית הגדולה שאושרה בותמ"ל, תכנית 2020, תמל/2020, ודיברנו על זה כבר שלמעשה התכנית שאושרה התבססה על קרקע משלימה שהתברר שאין קרקע משלימה, לצורך העניין, אחרי הרבה מאד דיונים, ואחרי שהתכנית אושרה בהתבסס על זה, ולכן כל המתחמים (לא ברור) שרואים פה זה כל המתחמים שיש בתכנית שאושרה למעשה, זה 1, 2, (לא ברור) שישה מתחמים ולמעשה כולם מקדמים תכניות להוסיף, חלק קצת יותר, קצת פחות יחידות דיור. כרגע הדיון הוא על מגרש 6, מגרש 6 זה המתחם הזה, זה מתחם שכבר הוחלט להפקיד אותו כמובן והוגשה למעשה התנגדות אחת, המתנגד למעשה הוא מתנגד ש-, המתנגד זה הבעלים של המגרש הזה כאן,

יוחנן וייצמן:

שכן.

אמי ארבל:

איפה שהיד שלי כרגע כאן.

אליעזר ראובברגר:

מה הבעיה שלו?

אמי ארבל:

גם שמה אושרה תכנית לפינוי בינוי ואושר שמה מגדל ושטח ציבורי קטן. הבעיה העיקרית זה נושא החתכים למעשה, שיש, בגלל הפרשי טופוגרפיה גדולים ביניהם בממשק הזה כאן, למעשה כאן יש בחתך הזה, התכנית בעצם מייצרת קירות תמך מאד גבוהים,

הילה בכר:

שהם לא נראים, אה, דווקא הם נראים בהדמיה.

יוחנן וייצמן:

כן. (לא ברור) המלצת מהנדס העיר, נכון.

הילה בכר:

כן.

אמי ארבל:

נכון, התייחסנו לזה וקיבלנו את זה, אני חושב שצריך לשפר את הממשקים פה. זה נכון שיש פה טופוגרפיה מאד מאתגרת, הנה, אפילו רואים את זה אפילו כאן, תראו, אתם רואים כאן?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמי ארבל:

זה למעשה הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

שיתאמצו, שיתאמצו,

אמי ארבל:

זה מה שאמרנו.

אליעזר ראוכברגר:

שיביאו אדריכל מהולנד, אני יודע מה?

הילה בכר:

אולי יש לנו כמה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

מומחה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, מומחים.

עמנואל זלטס:

אמי,

אמי ארבל:

כן?

עמנואל זלטס:

זה המבנה ציבור אבל?

אמי ארבל:

איפה, איפה?

עמנואל זלטס:

תעלה טיפה למעלה,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא מבקש,

עמנואל זלטס:

תעלה טיפה למעלה.

אמי ארבל:

למעלה?

עמנואל זלטס:

עוד אחד. הנה, פה.

אמי ארבל:

כן.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) מבנה הציבור, למה אי אפשר להעצים את זה עוד?

הילה בכר:

יש שם הפרשות,

אמי ארבל:

התכנית מעצימה שם, לא, לא, זה סתם,

עמנואל זלטס:

זה כלום, מה זה?

אמי ארבל:

לא, יש שם זכויות בנייה משמעותיות בשטח החום,

עמנואל זלטס:

פה אתה יכול גם (לא ברור),

אמי ארבל:

יש שם אפשרות עד שש קומות וזכויות בנייה של 240%, (לא ברור) והעצמה.

עמנואל זלטס:

שש קומות ממפלס האפס? כי יש פה כמה מפלסים.

אמי ארבל:

בדרך כלל במגרשים כאלה אנחנו נותנים 240%,

הילה בכר:

יש לך מגרש, אתה יכול לעשות בו מה שאתה רוצה, הם מגישים תכנון עקרוני, זה לא,

אמי ארבל:

נכון.

הילה בכר:

לא חייב זה.

אמי ארבל:

כן, זה נכון, אבל צריך לזכור שבמגרש של בית ספר צריך (לא ברור) ולכן זה קצת נראה בעין אולי פחות אינטנסיבי. אני רק מציין שבהמלצות הוספנו גם את הערות מחלקת נכסים, יש פה שאלה,

הילה בכר:

זה קיר התמך.

אמי ארבל:

שענתה, כן, תראו את קיר התמך.

יוחנן וייצמן:

בין שני המבנים?

אמי ארבל:

כן, קיר תמך, שזה קומות חניה, כן?

הילה בכר:

וגם בכל החתכים אפשר לראות,

אליעזר ראוכברגר:

שיעשו את זה יותר ידידותי.

אמי ארבל:

נכון, זה מה שביקשנו.

הילה בכר:

חד משמעית.

אמי ארבל:

אני רק מזכיר שהוספנו גם בהמלצה,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שההתנגדות היא מוצדקת,

יוחנן וייצמן:

לא, אם יעשו שם חלונות זה גם יוכל להיות יחידות בסוף.

אמי ארבל:

היום זה חניות.

יוחנן וייצמן:

אני אומר, אם יעשו חלונות,

אליעזר ראובברגר:

לפי מדיניות ראש העיר צריך לעשות זה, יחידות דיור לגובה.

הילה בכר:

אנחנו אמרנו כן לתכנן שם,

אמי ארבל:

אתה אומר, ממילא זה יהיה דירות, (לא ברור) שיהיה חלונות.

עמנואל זלטס:

דירות לגובה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

כן. שיעשה חניות (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

לאורך ולרוחב ולאורך ולרוחב ולגובה, כן.

אמי ארבל:

אני רק מוסיף ש (לא ברור) חוות דעת נכסים. יש פה שאלה שעולה בכל התכניות לגבי רישום תלת ממד בקרקעות (לא ברור) הנכנסות. זה עדיין לא פתור, זה עלה גם (לא ברור) של המנכ"ל שתמך בעמדה של נכסים שצריך לפתור את זה בצורה מתואמת, ולכן ביקשנו לתאם את זה עם מחלקת נכסים כתנאי למתן תוקף.

תיק 1248970

אמי ארבל:

תכנית 3 בסדר היום, תכנית 1248970, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, זה בקשה להצטרפות. תלכי רגע בבקשה ל-GIS. יש לנו למעשה מגרש שהיום בייעוד מגורים ללא גישה, אושרה שמה תכנית לפני

מספר שנים לארבע קומות מגורים, יש שם גם בניין לשימור, וכמו שאתם רואים, היום בייעודי הקרקע, המגרש למעשה היום אין לו גישה סטטוטורית. כל הייעוד מסביב למעשה הוא ייעוד שצ"פ, אתם רואים כאן. בפועל יש איזשהו שביל שלא קיים בפועל, וכל השטח הזה היום מופר ולמעשה משמש כחניה. אנחנו למעשה רוצים להסדיר פה את הסמטה או כביש הגישה לבניין הזה,

אליעזר ראוכברגר:

מה יקרה אם אנחנו לא מצטרפים?

אמי ארבל:

הוא לא יוכל לקדם את זה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמי ארבל:

הוא לא יוכל לקדם את זה. זה נדחה בעבר בגלל הגישה. אני רק לא אמרתי, אבל התכנית מבקשת להפוך את המגרש ממגורים למלונאות בעצם.

אליעזר ראוכברגר:

אה, הוועדה המחוזית בעד?

אמי ארבל:

כן. אנחנו דחינו את זה בעבר,

אליעזר ראוכברגר:

אני מתנגד.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אני מתנגד להצטרפות. אני נגד.

דובר:

לא, זה לא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

שאלתי אם הוועדה המחוזית בעד התכנית.

אמי ארבל:

כן.

חיים כהן:

מה זה התכנית הזאת?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

אמי ארבל:

מגרש שמבקש לשנות ממגורים למלונאות,

אליעזר ראוכברגר:

לא מעניין אותי.

אמי ארבל:

בשולי אבו תור, ויש פה צורך בהסדרת דרך היום כדי לייצר גישה למגרש, שהיום לא קיימת.

יוחנן וייצמן:

רואים את זה מפה מהחלון, את המקום?

אמי ארבל:

לא, זה מעבר לגבעה לדעתי של העיר העתיקה. לא רואים את זה מפה. לא לאשר הצטרפות כי?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, (לא ברור)

אמי ארבל:

אה,

אליעזר ראוכברגר:

יש חברים. פה כן יש וועדה, בשונה מהוועדה המחוזית.

אמי ארבל:

כן, כן.

הילה בכר:

אנחנו מצטרפים רק בשביל הדרך, כן?

אמי ארבל:

כן, הסדרת הדרך.

הילה בכר:

זה לא שום דבר שקשור למגרש ההוא, והוא גם משנה ממגורים למלונאות.

אליעזר ראובברגר:

מי מגיש התכנית?

אמי ארבל:

הבעלים הפרטי.

הילה בכר:

כן, מישו פרטי, לא משהו מעניין.

אמי ארבל:

אמרתי, הוגשה תכנית לפני כמה שנים,

הילה בכר:

כאילו, זה באמת לא משהו ש-,

אמי ארבל:

לבניין מגורים ארבע קומות והתכנית אושרה, הבן אדם רוצה להפוך את זה למלונאות, אנחנו חושבים שזה נכון וזה הגיוני, זה מול העיר העתיקה,

הילה בכר:

כן.

אמי ארבל:

יש בזה יתרון מן הסתם. באותם זכויות, באותם היקפים, רק צריך הסדרה של דרך.

הילה בכר:

לא משהו עקרוני.

יוחנן וייצמן:

אתה יכול שוב להראות לנו את זה על המפה?

אסף שגיא:

הילה, קיבלתם חוות דעת של הרשות לאיכות סביבה?

הילה בכר:

פה?

אסף שגיא:

כן.

הילה בכר:

בהצטרפות? אתה בטוח?

אמי ארבל:

ראית מה קיים היום בשטח? ראית מה קיים שמה היום?

אסף שגיא:

לא, אבל אני רואה שזה בסמיכות לשטח ירוק,

הילה בכר:

רגע, אמי,

אמי ארבל:

היום הכל זה חניה, תסתכל.

הילה בכר:

רגע, חכה. אני רוצה לכתוב את המספר שזה (לא ברור) את זה, רגע.

אמי ארבל:

רגע, רגע, לא, לא, רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

זה גבעת התנ"ך, זה אני רואה.

רלי חיים:

גבעת התנ"ך?

הילה בכר:

סך הכל מגרש קטן, דרך הגישה היא כאילו יחסית קרובה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, הוא אומר, מגרש מגורים (לא ברור) ,

אמי ארבל:

אתה רואה, היום זה מה שקיים שרוצים להעביר דרך.

הילה בכר:

גם יש לו, יש לו היום גישה, הוא פשוט רוצה להפוך את זה לסטוטורי . זה ממש,

אמי ארבל:

זה מה שקיים שמה היום.

יוחנן וייצמן:

תראה לנו את זה עם השטח, אמי, הפוך, תקטין את המפה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אסף שגיא:

זה לא אתר טבע עירוני או משהו?

הילה בכר:

לא, זה באזור בנוי.

אמי ארבל:

זה בשולי הגן הלאומי לדעתי, אבל אתה רואה מה יש שמה היום?

הילה בכר:

אבל זה אזור בנוי ומאושר.

אליעזר ראוכברגר:

יש שם מאושר למגורים.

יוחנן וייצמן:

תקטין,

אסף שגיא:

בסדר, רק שיגיד לי שאין פה איזה מעבר אקולוגי,

יוחנן וייצמן:

תרחיק, תרחיק.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל כשאישרו את המגורים, מה שאושר למגורים זה אותו דבר.

אמי ארבל:

אין פה מעבר אקולוגי.

אליעזר ראוכברגר:

זה אחד על אחד?

אמי ארבל:

כן, אותם זכויות בנייה.

אליעזר ראוכברגר:

אז אם זה אחד על אחד,

אמי ארבל:

אותם זכויות בנייה.

אליעזר ראוכברגר:

אותם זכויות בנייה.

יוחנן וייצמן:

כן יכולים לראות את זה מפה, אבל בסדר.

הילה בכר:

כן, פה אנחנו מוגבלים מאוד ב (לא ברור) ,

אמי ארבל:

לא, לדעתי זה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

אמי ארבל:

טוב. תכנית 4 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה. (לא ברור) תכנית מדיניות ראש העיר. כן.

אמי ארבל:

תכנית 4 בסדר היום, תכנית 142,

צחי בריס:

לא, (לא ברור) מסיבה אחרת, לא צריך להגיע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, אנחנו רק במדיניות ראש העיר.

צחי בריס:

לא, אני אומר שעוד לא צריך להגיע למדיניות, כבר תשמע.

אליעזר ראוכברגר:

אין דבר כזה, אצל יוחנן יש מדיניות של ראש העיר.

יוחנן וייצמן:

מה, אתה התכוונת לרמוז משהו נגד ראש העיר?

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו במדיניות ראש העיר. כן.

תיק 1421155

אמי ארבל:

תכנית 1421155, דיון בסמכות הוועדה המקומית, רחוב הבוכרים 30, יש פה בקשה להוסיף שתי קומות וחמש יחידות דיור לבניין קיים למגורים, תראי רגע איפה זה, בוא נעלה GIS בבקשה.

יוחנן וייצמן:

למה רק שתי קומות?

עמנואל זלטס:

ולא שמונה.

אמי ארבל:

כי זה מה שהוא ביקש, הוא לא היה מודע למדיניות החדשה,

(צוחקים)

יוחנן וייצמן:

אז בוא ננחה אותו.

צחי ברים:

אתה רוצה שזה יהיה עכשיו, שכל מי שמוסיף עכשיו ש-,

הילה בכר:

רגע, רגע, אני מנסה.

צחי ברים:

לא יחול עליו על זה שכמה שנים הוא צריך (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא צודק, מה, מדיניות ראש העיר, אנחנו רוצים שם 30 קומות.

עמנואל זלטס:

אגב, אפשר להגיד להוסיף.

אמי ארבל:

זה המגרש.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו רוצים שם 30 קומות.

יוחנן וייצמן:

אה, זה סמכות מקומית,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) הוא צודק.

חיים כהן:

לא, אבל (לא ברור) שהוא למד שם,

עמנואל זלטס:

בסדר, לפי ה-,

יוחנן וייצמן:

כנראה הוא לא יכול.

עמנואל זלטס:

לפי החוק החדש הוא יכול גם (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

עד (לא ברור) . אבל שוב, החוק עוד לא בתוקף.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

עמנואל זלטס:

עד שזה יופקד, יהיה בתוקף.

אליעזר ראוכברגר:

עבר קריאה שנייה ושלישית, מה.

עמנואל זלטס:

גם עד שזה יופקד זה יהיה בתוקף.

אליעזר ראוכברגר:

לא, עבר קריאה שנייה ושלישית, (לא ברור)

דובר:

(לא ברור) הולנד.

ישראל קלרמן:

לא, באמת עכשיו, למה צריך (לא ברור) ?

יוחנן וייצמן:

אז אתה מציע להנחות אותו להוסיף עוד זכויות?

אליעזר ראוכברגר:

בטח.

ישראל קלרמן:

הוא דוחה,

אליעזר ראוכברגר:

35 קומות.

ישראל קלרמן:

אתה דוחה?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) 40 קומות.

אמי ארבל:

כן, המדיניות פה חמש קומות, חברים. ממה שאני מכיר.

יוחנן וייצמן:

המדיניות פה 11.

אמי ארבל:

המדיניות שאני מכיר כרגע היא חמש קומות,

ישראל קלרמן:

11,

אמי ארבל:

אני לא מכיר מדיניות אחרת .

ישראל קלרמן:

לידו כבר נתנו 11.

יוחנן וייצמן:

לא הקשבת לראש העיר. זה הבעיה שלך, יש לך בעיה,

ישראל קלרמן:

אבל שלחת את זה כתוב.

יוחנן וייצמן:

יש לך בעיית שמיעה.

צחי בריס:

יוחנן, מה זה קשור עכשיו חמש קומות או שש קומות? (לא ברור) חמש קומות.

יוחנן וייצמן:

זה חוץ מזה.

הילה בכר:

הוא מבקש, הוא מיצה כבר את מה שהוא יכול לפי המדיניות,

יוחנן וייצמן:

נכון.

הילה בכר:

זהו, די,

יוחנן וייצמן:

לפי המדיניות הישנה.

ישראל קלרמן:

בסדר, אבל לא, אבל,

יוחנן וייצמן:

לפי המדיניות של ברקת.

הילה בכר:

רגע, אני רק מסבירה.

ישראל קלרמן:

בית לידו יש 11 קומות,

צחי בריס:

לא,

הילה בכר:

איפה, איפה בית לידו?

אמי ארבל:

ה- 11 קומות שלידו, אתם אישרתם,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, תעשה טובה, כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

קח את הכל, תן לברים. תן לברים.

אמי ארבל:

גם פה (לא ברור) ארבע קומות,

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה עם שש קומות וקומה שביעית בנסיגה, איזה בעיה? אנחנו מאשרים.

אמי ארבל:

זה לא עניין של יש לי בעיה או אין לי בעיה, אני,

יוחנן וייצמן:

נספח 2 (לא ברור) ראש העיר,

אמי ארבל:

אתם רוצים לקבוע מדיניות חדשה, צריך לקבוע מדיניות חדשה.

צחי ברים:

מסכים איתך.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) אפשר לאשר את זה. חיים,

הילה בכר:

של התכנית?

רלי חיים:

שש קומות וקומה שביעית בנסיגה?

הילה בכר:

לא, היום קיים מאושר חמש קומות, הם מבקשים עוד (לא ברור) מעבר,

(מדברים ביחד)

צחי ברים:

קלרמן, קלרמן, אתה תראה עכשיו גם שזה תואם את המדיניות.

אמי ארבל:

אין זה תואם את המדיניות?

אליעזר ראוכברגר:

מה תואם את המדיניות?

צחי בריס:

זה הקומה,

ישראל קלרמן:

כן, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור, מה, מדיניות ראש העיר, שמענו פה, מה.

הילה בכר:

אבל המדיניות היא חמש.

יוחנן וייצמן:

לא, אני מופתע, אני מופתע שיואל אבן לא בא פה להילחם,

אליעזר ראוכברגר:

זה הלך (לא ברור),

צחי בריס:

יוחנן,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

כן.

ישראל קלרמן:

מי יושב על המחשב?

צחי בריס:

איפה הוא?

הילה בכר:

מה?

ישראל קלרמן:

מי יושב על המחשב?

יוחנן וייצמן:

נכון, מתחת לזה.

צחי בריס:

יפה. קלרמן, אתה שומע?

הילה בכר:

לא יודעת.

יוחנן וייצמן:

תסתכל את הבניין ליד.

ישראל קלרמן:

מי יושב על המחשב, אמי?

הילה בכר:

מי יושב על המחשב, אמי?

אמי ארבל:

בבקשה.

ישראל קלרמן:

בבקשה, הילה. (לא ברור) לתקן.

צחי בריס:

קלרמן,

יוחנן וייצמן:

לאשר את התכנית.

הילה בכר:

(לא ברור) מה נעשה,

ישראל קלרמן:

הם כותבים לדחות.

עמנואל זלטס:

תני לו את העכבר.

הילה בכר:

בדיוק.

עמנואל זלטס:

ישראל, רוצה את העכבר?

אליעזר ראובברגר:

לא, אני אמרתי, אני בעד 32 קומות.

הילה בכר:

אז להציע להם 32 או מה?

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

לא, בסעיף נוסף, סעיף נוסף, לא, לא,

הילה בכר:

אני רושמת, הוועדה,

ישראל קלרמן:

לא, שניה, הילה, (לא ברור) הוועדה לא מחליטה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו מאשרים את התכנית,

ישראל קלרמן:

לאשר,

יוחנן וייצמן:

ופונים אליו שהוא יגיש,

הילה בכר:

אתם רוצים בתנאים להפקיד? אתם רוצים, מה שאתה מבקש,

יוחנן וייצמן:

יש לכם איזה (לא ברור) ?

צחי ברים:

(לא ברור) הקומה הראשונה, במפלס,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, לא, לא מסכים, צריך לשאול, מדיניות.

(צוחקים)

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

איד לעשות.

יוחנן וייצמן:

חוצפן.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראובברגר:

מה, אתה תגיד פה?

ישראל קלרמן:

זהו, זה מספיק לי.

הילה בכר:

מה מספיק לך?

ישראל קלרמן:

לאשר את התכנית,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) סטייה ניכרת,

הילה בכר:

די, נו,

ישראל קלרמן:

להוסיף לו משפט (לא ברור),

הילה בכר:

אנחנו נוסיף עוד כמה סעיפים סטנדרטיים, את הרגילים, לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

מה הסעיפים הסטנדרטיים? רק תגידי אותם.

ישראל קלרמן:

מה הסעיפים הסטנדרטיים?

הילה בכר:

שימור,

אמי ארבל:

זה לא דיון רציני.

הילה בכר:

מלא.

ישראל קלרמן:

הוא יודע אבל, מה, הוא הוועדה,

ישראל קלרמן:

מה אתה (לא ברור) לשימור?

יוחנן וייצמן:

מה? זה לא היה בוועדת שימור.

הילה בכר:

הוא שאל מה זה הסעיפים הסטנדרטיים שלך, אז אמרתי (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא יודע, הגיע פה איזה דוח ש-, בניגוד לנוהל העירוני הגיעה פה איזה המלצה של מחלקת שימור, חוצפה אדירה, לפרוטוקול. זה נוגד את המדיניות העירונית (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

אדוני, מדיניות ראש העיר זה שלא צריך וועדת שימור. אתה עכשיו הולך נגד מדיניות ראש העיר.

יוחנן וייצמן:

לא, הוא לא אמר שלא צריך וועדת שימור.

אליעזר ראובברגר:

לך הוא לא אמר, במקום אחר הוא כן אמר.

יוחנן וייצמן:

כן, אני יודע.

צחי ברים:

אבל אני אומר ש-,

רלי חיים:

יוחנן, (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

מה אתה אומר?

רלי חיים:

אמרת שזה נוגד מדיניות של (לא ברור) ,

צחי בריס:

אמי, אני רוצה להגיד שניה במקצועי, אמי,

יוחנן וייצמן:

תגידי שוועדת השימור תומכת בתכנית.

רלי חיים:

אוקי.

צחי בריס:

אמי, אני רוצה (לא ברור) הוא מדבר על מדיניות,

רלי חיים:

וועדת השימור ,

יוחנן וייצמן:

התכנית לא הוצגה לוועדה, נכתבה על ידי פקיד שאני לא יודע מה הסמכויות שלו,

עמנואל זלטס:

זה אל תכתבי, כן?

יוחנן וייצמן:

לא, תכתבי. ומשום מה מישחו שאני לא יודע מה הסמכויות שלו הכניס את זה לדפים האלה.

ישראל קלרמן:

מי?

יוחנן וייצמן:

לא יודע מי.

ישראל קלרמן:

אמי?

אמי ארבל:

התבלבלת אבל.

ישראל קלרמן:

זה אמי.

רלי חיים:

יוחנן, רשמתי, וועדת השימור תומכת בתכנית,

אמי ארבל:

זה חוות דעת מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא דיברתי על חוות דעת מהנדס העיר.

אמי ארבל:

מחלקת שימור היא חלק מהמלצת מהנדס העיר.

יוחנן וייצמן:

לא, אני דיברתי על מה שרשום, לא, לא, לא, אני דיברתי על פה, מה שהושתל פה, המילים חוות דעת שימור. זה לא קשור לחוות דעת מהנדס העיר. אני לא רוצה שזה יגיע לשם.

אמי ארבל:

בטח שזה קשור.

יוחנן וייצמן:

לא.

אמי ארבל:

חוות דעת שימור.

יוחנן וייצמן:

המלצת מהנדס העיר, אני מכיר אותה.

אמי ארבל:

חוות דעת מחלקת שימור.

יוחנן וייצמן:

חוות דעת שימור, ככל שהיא לא אושרה היא לא קיימת. יוק.

אמי ארבל:

זה לא נכון.

יוחנן וייצמן:

זה הנוהל העירוני. מה אפשר לעשות?

אמי ארבל:

זה לא נכון אבל.

יוחנן וייצמן:

אבל יש נוהל עירוני.

אמי ארבל:

תראה לי את הנוהל העירוני.

יוחנן וייצמן:

אני שולח לך אותו במייל.

אמי ארבל:

שניה, תראה לי איפה כתוב שלמחלקת שימור אסור לכתוב חוות דעת.

יוחנן וייצמן:

כתוב שהיא צריכה לשלוח את זה ליושב ראש. שלחה? לא. אז לא (לא ברור),

אמי ארבל:

כתוב שלא לשלוח את זה למהנדס העיר?

יוחנן וייצמן:

כתוב שכל ההחלטות צריכות להישלח ליושב ראש.

אמי ארבל:

הנה, זה נשלח לך אבל.

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא נשלח, אני ראיתי את זה פה אצלך.

אמי ארבל:

(לא ברור) זה נשלח אליך.

יוחנן וייצמן:

לא, זה היה צריך, כשהחליטו את זה היו צריכים לשלוח לי את זה. בכוונה לא שלחו לי את זה,

אליעזר ראובברגר:

תוך כמה זמן?

יוחנן וייצמן:

מיד.

אליעזר ראובברגר:

שעתיים? שעה? חמש דקות?

יוחנן וייצמן:

שעה, יומיים,

אליעזר ראובברגר:

דקה וחצי?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) במחלקות,

אליעזר ראוכברגר:

כתבו את זה שלושה ימים לפני שהיה פה,

אמי ארבל:

וייצמן, וייצמן,

אליעזר ראוכברגר:

שלחו לך (לא ברור) זה לא נחשב?

יוחנן וייצמן:

לא, לא. צריכים,

אליעזר ראוכברגר:

לא נחשב?

יוחנן וייצמן:

דקה,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב במדיניות זמן?

יוחנן וייצמן:

אז אני אסביר,

אמי ארבל:

לא, כתוב, כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

מה כתוב במדיניות ראש העיר?

אמי ארבל:

כתוב בנוהל,

יוחנן וייצמן:

לא, כתוב בנוהל העירוני.

אמי ארבל:

שלא לשלוח למהנדס העיר? אני שואל באמת, וייצמן.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

כתוב בנוהל,

יוחנן וייצמן:

שעוד לא לפני ששולחים,

אמי ארבל:

לא לשלוח למהנדס העיר?

יוחנן וייצמן:

כן, שעוד לפני ששולחים למהנדס העיר,

אמי ארבל:

כתוב?

יוחנן וייצמן:

צריך לשלוח לי. לא כתוב לפני ששולחים,

אמי ארבל:

אה, אוקי,

יוחנן וייצמן:

כתוב שצריך לשלוח לי.

אמי ארבל:

אני אשלח לך מחר.

יוחנן וייצמן:

לא, לא אתה צריך לשלוח לי, מי שכתב את זה צריך לשלוח לי.

אמי ארבל:

נדאג שישלחו לך את זה מחר.

יוחנן וייצמן:

יש נוהל, מה לעשות.

אמי ארבל:

איפה, איך כתוב הנוהל? תסביר לי.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

בסדר גמור. בסדר גמור. מה? לכתוב לו שככל ש-, את רוצה לכתוב,

הילה בכר:

מה?

יוחנן וייצמן:

ככל שהוא ירצה ללכת לפי החוק החדש נאשר לו, את יכולה גם את זה לכתוב. סעיף 16 החדש,

הילה בכר:

מה זה סעיף 16 החדש? אה, של ה-20,

אליעזר ראובברגר:

750, ה-25%. הקטן מביניהם.

הילה בכר:

אבל זה שתי קומות. הוא קטן,

יוחנן וייצמן:

לא משנה, אם הוא ירצה שיוכל להוסיף. אין בעיות.

הילה בכר:

איך?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) ככל שהוא לא,

הילה בכר:

אם הוא יהיה בסמכות, הוא עכשיו מגיש את זה בסמכות מחוזית.

יוחנן וייצמן:

הוא לא חתום, הוא עבר בכנסת אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אותו דבר. לא השתנה.

יוחנן וייצמן:

הוא עבר ככה, as is.

אמי ארבל:

בסדר, אז נלמד אותו, נתחיל לעבוד על זה, מה.

הילה בכר:

לא, לדעתי זה שתי קומות, זה הרבה מעבר למה שהוא יכול.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא שונה.

יוחנן וייצמן:

לא, (לא ברור) לעבירות בנייה של 16, לא של 13. זה בסדר.

ישראל קלרמן:

כן?

יוחנן וייצמן:

כן. לא,

ישראל קלרמן:

אה, אמי, זה,

יוחנן וייצמן:

אם אתה בא מ-16,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז הסעיף עבירות בנייה לא קיים.

אליעזר ראוכברגר:

לא. קיבלת תשובה? כן, לא.

יוחנן וייצמן:

עיתי.

אליעזר ראוכברגר:

בטח.

הילה בכר:

כן או לא?

יוחנן וייצמן:

תלוי למה. אמרתי, ל-13 זה לא עוזר לעבירות בנייה, ל-16 זה כן עוזר. בסדר?

ישראל קלרמן:

תסביר לי מה זה 16,

עמנואל זלטס:

מה זה משנה? תכלס אפשר לקבל,

יוחנן וייצמן:

16 זה הסעיף החדש, שאם אתה מוסיף 750 מטר מכוחו,

אליעזר ראוכברגר:

או 25%.

יוחנן וייצמן:

גם אם אין (לא ברור)

ישראל קלרמן:

אה, כן?

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראובברגר:

עד 750, 25%,

יוחנן וייצמן:

עד 750,

אליעזר ראובברגר:

הקטן מביניהם.

ישראל קלרמן:

אני יכול גם עבירות בנייה?

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

ישראל קלרמן:

יפה. אמי,

יוחנן וייצמן:

בבניין שאיננו טעון חיזוק.

ישראל קלרמן:

אפשר.

אמי ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

עבירות בנייה.

עמנואל זלטס:

ברור, הנה, על זה הוויכוח.

יוחנן וייצמן:

זה הוויכוח, זה מה שאמי ועמנואל עשו, נו. זה היה העבודה שלהם.

אמי ארבל:

זה יפתור חלק גדול מאלה שהיו תקועים לפי סעיף 14.

הילה בכר:

לא, זה יותר מדי זכויות (לא ברור),

אמי ארבל:

(לא ברור) מטר,

הילה בכר:

הוא יכול להוסיף הקטן מביניהם, הוא יכול להוסיף 60 מטר, זה לא (לא ברור), 70 מטר.

אמי ארבל:

25%,

הילה בכר:

75. אבל הוא מוסיף שתי קומות.

(מדברים ביחד)

הילה בכר:

טוב, אפשר לעבור הלאה, לא, יוחנן? מיצינו את האירוע.

יוחנן וייצמן:

כן, אני רוצה שתם לעדכן את הוועדה,

אמי ארבל:

(לא ברור) חמש קומות או עשר קומות או 15 קומות?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, לא, אל תצחקי.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) זה לא הוועדה.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הפוך, אני גם לא רוצה (לא ברור),

אמי ארבל:

למעט, סליחה, למעט מדיניות רק"ל,

הילה בכר:

חשבתי שאתה הולך לעדכן במדיניות חדשה נוספת.

אמי ארבל:

(לא ברור) במדרון אפשר להוסיף מעבר.

פנחס:

אולי, הילה, אולי כן את זה? ראש העיר אמר.

יוחנן וייצמן:

כן.

הילה בכר:

לא, אולי הוא רוצה לעדכן, את גישתו של יוחנן אנחנו מכירים לפני שנים, זה לא מהיום.

אמי ארבל:

אז כמה קומות מותר?

עמנואל זלטס:

עוד מראשי העיר הקודמים.

הילה בכר:

בדיוק, זה לא,

פנחס:

כל פעם לפי שיקול דעת מהנדס העיר (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

חבל, כעת אני כבר לא יכול לדבר, (לא ברור) לתמליל.

צחי בריס:

לא, יוחנן, הוא צודק במה שהוא אומר,

הילה בכר:

אז אולי נעבור תיק.

צחי בריס:

אנחנו צריכים לקבוע מדיניות על הדבר הזה.

הילה בכר:

לא?

אמי ארבל:

מיצינו את התיק הזה.

הילה בכר:

כן.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לעדכן את הוועדה בעוד דבר, היה השבוע דיון בתכנית העוגנים, ה-5%,

אליעזר ראוכברגר:

היה השבוע ויצאה אתמול החלטה, ראית?

יוחנן וייצמן:

לא ראיתי אותה (לא ברור),

אריאל גולן:

מה, לעשות תכנית חדשה,

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

יצאה תכנית חדשה.

הילה בכר:

להביא למתן תוקף את ההיא?

יוחנן וייצמן:

להביא למתן תוקף,

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

מה שלייזר הצליח לעשות בוועדה הזאת,

עמנואל זלטס:

היו כמה דברים.

יוחנן וייצמן:

לא, ההישג הכי גדול זה ה-20 מטר שאפשר, שעבירות בנייה ב-20 מטר לא יהיו.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) אתה אומר הרבה דברים,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא יכול (לא ברור),

אריאל גולן:

אז אולי, לייזר, תן לו, לייזר, לייזר,

צחי ברים:

אבל היושב ראש, למה (לא ברור),

אדיר שוורץ:

ומה קרה באמת?

אליעזר ראוכברגר:

מה, מה קרה, מאיפה התקשרה?

אריאל גולן:

תוכל להסביר לנו מה היה בוועדה?

אליעזר ראוכברגר:

תלך למאיה קצת.

אריאל גולן:

לייזר, אולי תסביר לנו מה הוחלט שמה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, שניה, בוא נגמור את התיק הזה. סיימנו את התיק הזה?

אדיר שוורץ:

כן, מה זה סיימנו? רק וייצמן היה בתיק, והוא סיים.

אמי ארבל:

הוא הלך להתייעץ שניה.

ישראל קלרמן:

אבל איפה, לא,

הילה בכר:

די, רשמנו הערות רגילות, פשוטות, להפקיד וזהו.

ישראל קלרמן:

מה? תודה רבה.

הילה בכר:

כמו שאתה רצית, ישראל. רק כתבתי אפילו ממש,

אליעזר ראוכברגר:

בקיצור, מה ששמה, זה כמו שאמרתי לך בעל פה ההחלטה,

הילה בכר:

יופי.

אליעזר ראוכברגר:

והנושא של ה-5% הוא בהתאם למה שסיכמנו עם אילנית, הם עושים,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

עמנואל זלטס:

כן, זה משהו אחר.

אליעזר ראוכברגר:

הם רצו לעבות את הסעיף. שלא יהיה שתי שורות, שיהיה שמונה שורות.

הילה בכר:

למה, לשלביות? למה?

ישראל קלרמן:

שמה, שמה, שמה?

אליעזר ראוכברגר:

ב-5% אנחנו מפצלים אותו מה-

עמנואל זלטס:

תב"ע הזו.

אליעזר ראוכברגר:

מהתב"ע,

הילה בכר:

עוגנים והשלכיות.

ישראל קלרמן:

ונותן תוקף.

אליעזר ראובברגר:

לא, אנחנו עושים מספר חדש,

אילנית:

מקדמים בנפרד.

אליעזר ראובברגר:

ובמספר החדש נותנים לו תוקף מיידי.

ישראל קלרמן:

מיידי,

אליעזר ראובברגר:

נכון, לפי ההנחיה של אילנית.

ישראל קלרמן:

בלי פרסום. (לא ברור),

הילה בכר:

לא, היה כבר דיון בהתנגדויות,

אמי ארבל:

צריך פרסום למתן תוקף,

אליעזר ראובברגר:

כן, כן, מטפלים בזה.

ישראל קלרמן:

פרסום מתן תוקף, בסדר, אבל אפשר (לא ברור), וואו.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא? פרסום מתן תוקף, יקבל תוקף, יקבל את כל הזה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שמחכים.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון.

ישראל קלרמן:

וואו.

הילה בכר:

זה יהיה תקנון של (לא ברור),

רלי חיים:

זה לא קשור,

עמנואל זלטס:

והדבר הנוסף,

אליעזר ראוכברגר:

התקנון יגיד, בהתאם, התקנון יגיד בהתאם,

הילה בכר:

שתדע שאני מגישת התכנית, ישראל, זה מחווה שלי בשבילך.

אליעזר ראוכברגר:

בתקנון יהיה כתוב,

(מדברים ביחד)

עמנואל זלטס:

ממש לא.

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, בתקנון יהיה כתוב כמו שסוכם עם אילנית שזה בהתאם לתב"ע מספר זאתי וזאתי שפורסמה וכבר הוגשה וכולי וכולי וזהו, ויקבל מיד תוקף.

ישראל קלרמן:

ושני הסעיפים האחרים?

אליעזר ראוכברגר:

שני הסעיפים האחרים נשארים בסמכות מחוזית, ומטפלים בזה.

הילה בכר:

ותיק חדש.

ישראל קלרמן:

הבנת מה שהוא (לא ברור) ?

עמנואל זלטס:

רגע, לא, ועבירות הבנייה שהוא (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לייזר הצליח,

ישראל קלרמן:

שניה, אתה אל תגיד, אתה כבר (לא ברור) תגיד, לייזר.

יוחנן וייצמן:

כן, לא, אני לא יודע להגיד.

אליעזר ראוכברגר:

הוא גם לא היה שמה,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

כי היה לו דברים אחרים, יותר חשובים.

ישראל קלרמן:

מאיה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע.

יוחנן וייצמן:

הקדימו את התיק. לא, לא, לא. הקדימו ולא הודיעו לי. זה חכמה גדולה, אני לא מבין את הוועדה הזאת.

ישראל קלרמן:

שניה.

אליעזר ראוכברגר:

הנושא השני זה שינוי השלכיות,

ישראל קלרמן:

תחילת עבודות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, לתחילת עבודות. סוכס שמה, שעבירה עד 20 מטר אפשר להעביר לתחילת עבודות. מעל 20 מטר יישאר תנאי להיתר. זה אפשרה.

יוחנן וייצמן:

זה אושר בסמכות מחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

זה יאושר, לא אושר.

ישראל קלרמן:

אה, יאושר.

אליעזר ראוכברגר:

יאושר אחרי שיגמרו לשמוע את ההתנגדויות של העוגנים, זה יהיה ביחד עם אותו (לא ברור),

ישראל קלרמן:

רק עד 20 מטר.

אליעזר ראובברגר:

נכון.

יוחנן וייצמן:

מצמצמים את ה-,

ישראל קלרמן:

בסדר, בדרך כלל זה חדרים,

צחי ברים:

יוחנן,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) זה שטויות.

אליעזר ראובברגר:

היה וויכוח, ניסינו,

יוחנן וייצמן:

מה?

צחי ברים:

(לא ברור) לאשר את זה.

יוחנן וייצמן:

לא, (לא ברור) הכל בסדר.

אליעזר ראובברגר:

הם רצו אפס. אני רציתי 40-50. בסוף אחרי כל הוויכוח התפשרנו על זה. כן, כן. (לא ברור) מההתחלה.
גם אם לא, בוא, ישראל, גם אם לא,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מעל 20,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה יש, מה אני יכול לעשות?

ישראל קלרמן:

מצוין, זה מצוין.

יוחנן וייצמן:

80% מהבעיות,

עמנואל זלטס:

להוציא מים מסלע, מה שהיה שם.

יוחנן וייצמן:

זה היה להוציא מים מסלע.

עמנואל זלטס:

מים מסלע. אתה לא היית בהכל, רק בחלק היה כבר,

יוחנן וייצמן:

היית רק בחלק. כן.

עמנואל זלטס:

זה מים מסלע.

אליעזר ראוכברגר:

זהו.

יוחנן וייצמן:

אווירה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שהיה, כן.

ישראל קלרמן:

אני גם הגעתי באיחור,

ללף

אתם לא מבינים בכלל, אני צעקתי עליהם שמה צעקות,

יוחנן וייצמן:

על ה-5% הם לא הבינו, התחילו לדבר על שימור,

ישראל קלרמן:

דרך אגב, הגעתי באיחור, שאלתי את שירה מה נשמע, אתה שומע? והיא אמרה לי, לייזר עשה את העבודה.

אליעזר ראובברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

הגעתי באיחור, שאלתי את שירה (לא ברור) לייזר עשה את העבודה.

אליעזר ראובברגר:

לא, אני צעקתי עליהם, (לא ברור) גם אתמול אמרתי להם, הם התחילו לדבר אתמול בחסבון, אתה לא היית, מה אתה אומר כן?

יוחנן וייצמן:

חסבון לא הייתי, אני לא רוצה לשמוע ממך, יא חמור.

אליעזר ראובברגר:

הם התחילו,

דובר:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לפרוטוקול.

עמנואל זלטס:

צא החוצה,

אליעזר ראוכברגר:

תקרא למאיה חמור. הם התחילו לדבר על הנושא של הרישוי,

דובר:

וייצמן,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי, סליחה, מה אתם מבינים ברישוי? מה אתה מבין ברישוי? אמרתי, צעקתי גם על היועצת המשפטית, התחילה לדבר על רישוי, (לא ברור) יש לך ניסיון ברישוי?

יוחנן וייצמן:

הוצאת פעם היתר?

אליעזר ראוכברגר:

מה את מבינה בכלל ברישוי? רישוי זה רק אנחנו, זה הרי לא אתם. אז מה אתם מדברים לי פה על רישוי? היית שם, אדיר, שמעת. בא מנהל אגף רישוי, בא מהנדס עיר, שיש להם ניסיון ברישוי בלי סוף ואומר את הדברים, אז אתם יש לכם בכלל סיי בעניין? איזה סיי יש לכם? מה, פעם הוצאתם היתר? בחיים לא הוציאו היתר אחד, הם לא יודעים איך (לא ברור) כלום, הם לא מבינים בזה בכלל.

אדיר שוורץ:

אבל אז יש את הסיסמה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הם מדברים, הם מדברים בלי להבין, בלי לדעת,

אדיר שוורץ:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה לא נכון.

אליעזר ראוכברגר:

בלי כלום, שום דבר, אפס.

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד לך שגם המטה לא מבין. אני ישבתי איתם,

אליעזר ראוכברגר:

הם דרך אגב היו די המומים,

יוחנן וייצמן:

הם לא יודעים מהחיים שלהם, הם לא מבינים.

אליעזר ראוכברגר:

הם היו די המומים.

אמי ארבל:

מינהל התכנון?

יוחנן וייצמן:

הזויים.

חיים כהן:

הם טוענים שאף אחד (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

וודאי, מה יש להם,

יוחנן וייצמן:

מה, הם באמת לא יודעים.

אליעזר ראוכברגר:

הם באמת לא הוציאו, הם באמת לא קשורים לרישוי, זה רק אנחנו, זה רק פה. עם כל הכבוד יש פה מנהל אגף עם ניסיון של, אני יודע כמה הוא כבר, תשע, שמונה שנים, יש פה מהנדס עיר עם ניסיון של חמש שש שנים, כבר משנת 20', בוא, עם כל הכבוד. יש פה בוחנים, יש פה ראשי צוותות, יש אנשים מקצועיים שעובדים בזה, אתה אוהב אותם יותר, אתה אוהב אותם פחות, זה לא רלוונטי.

חיים כהן:

מה עם התיק הקודם?

יוחנן וייצמן:

התיק הקודם עברנו אותו, אושר. הלאה.

אליעזר ראובברגר:

זה לפי מדיניות ראש העיר. אתה לא היית?

ישראל קלרמן:

כן, כן,

חיים כהן:

אני לא הייתי, אני לא יודע, אני שואל. אמי, מה (לא ברור) בתיק הקודם?

יוחנן וייצמן:

אושר, נו,

אמי ארבל:

היא אומרת לך, וייצמן אישר אותו לפי המדיניות.

הילה בכר:

לא, לא לפי המדיניות,

יוחנן וייצמן:

הוועדה אישרה אותו.

אמי ארבל:

מה?

הילה בכר:

לא לפי המדיניות, לפי מה שהם רוצים.

אמי ארבל:

כן, זאת המדיניות.

יוחנן וייצמן:

לפי מדיניות ראש העיר.

אליעזר ראובברגר:

טוב,

אמי ארבל:

זאת המדיניות החדשה אבל.

הילה בכר:

הבנתי.

צחי בריס:

היושב ראש, למה באמת לא עושים וועדה מיוחדת לקבוע מדיניות במע"ר?

יוחנן וייצמן:

נעשה את זה.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמי ארבל:

אין צורך, לא שמעת?

הילה בכר:

אם זה לא ייקבע במחוזית, זה כאילו קצת (לא ברור),

אמי ארבל:

המדיניות,

אליעזר ראוכברגר:

יש צורך, מדיניות מע"ר צפון כבר נקבעה.

אמי ארבל:

המדיניות,

יוחנן וייצמן:

ראש העיר קבע אותה שבוע שעבר.

אמי ארבל:

לא שמת לב.

אליעזר ראוכברגר:

30 קומות, ואני לא מסכים 30, אני רוצה 35.

אמי ארבל:

המדיניות היא מה ש (לא ברור) את המדיניות,

יוחנן וייצמן:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

35.

אמי ארבל:

אולי צריך להעתיק את זה ממקומות אחרים בירושלים.

אליעזר ראוכברגר:

יאללה. אמי, קדימה.

תיק 1419084

אמי ארבל:

תכנית 5 בסדר היום, תכנית 1419084, זה תכנית בסמכות הוועדה המחוזית ברחוב יוסף בורג קריית האומה, אתם רואים את המיקום פה. יש פה למעשה,

הילה בכר:

זה גן סאקר.

אמי ארבל:

יש פה תכנית, כן, זה סאקר. בדיוק, תראו, כשיוצאים מהמנהרה,

אריאל גולן:

מול מכבי אש.

אמי ארבל:

לצורך העניין יש שמה מגרש,

הילה בכר:

נכון, זה מכבי אש.

אמי ארבל:

זה מול מכבי אש, נכון. אז יש היום שמה ייעודי קרקע שנראים ככה, רגע,

צחי ברים:

זה גינת הכלבים?

הילה בכר:

מול, מול,

אמי ארבל:

אלה, לא, אין פה גינת כלבים.

הילה בכר:

מול, מול, מול יש גינת כלבים.

אמי ארבל:

אה, מתחת, כן.

צחי ברים:

התכוונת לרמוז משהו נגד פוטיין?

הילה בכר:

מה, למה?

אמי ארבל:

כלבים?

אריאל גולן:

לא, זה לא זה, זה בצד השני, זה לא בגינת כלבים של (לא ברור),

הילה בכר:

אתם קראתם פעם את התמליל של הוועדה הזו? כל אחד מילה, וזה.

אמי ארבל:

כן, נורא ואיום. בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

משעשע.

הילה בכר:

כן.

אריאל גולן:

רגע, תחזור רגע למיקום, אמי, שניה.

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד לך שקראתי את התמליל (לא ברור) ,

הילה בכר:

כל אחד מילה.

יוחנן וייצמן:

חיים כהן:

זה מול המכבי אש,

אמי ארבל:

זה, זה,

יוחנן וייצמן:

את תמליל דיוני הכנסת שלשום בחוק התכנון והבנייה בתיקון 160,

אמי ארבל:

יש פה מגרש שמיועד למגרש חום,

הילה בכר:

בחברה טובה.

אמי ארבל:

וייעודי קרקע, אתם רואים, חלק ירוק,

יוחנן וייצמן:

גם לא נראה (לא ברור) ,

אמי ארבל:

חלק חום. בצד שמאל, זה למעלה, סליחה, זה, הופה, סליחה, זה ייעודי הקרקע המאושרים היום ויש פה,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) הסינמה סיטי.

צחי ברים:

נו, מה, מה,

הילה בכר:

לא,

צחי ברים:

אני רוצה להבין את זה רגע.

הילה בכר:

הסינמה סיטי זה בצד השני של הכביש.

אדיר שוורץ:

לא, בצד של הכביש.

אמי ארבל:

כן.

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

איך אתם רוצים להבין אם אתם לא נותנים להשלים משפט?

אמי ארבל:

אז אני חוזר עוד פעם, אני הולך ל-GIS רגע עוד פעם. זה הסינמה סיטי וחניון הלאום, לצורך העניין. פה תחנת כיבוי אש, זה הכביש שמוביל לשכונת מגורים. זה הגן,

הילה בכר:

זה גינת הכלבים.

אמי ארבל:

זה בתי המשפט, פה גינת הכלבים שאמרת. המגרש הזה כאן, בסדר?

אדיר שוורץ:

מיד כשיוצאים מהמנהרה, בצד ימין.

אמי ארבל:

יוצאים מהמנהרה, בצד ימין. בדיוק.

צחי ברים:

שהיום הוא מה?

הילה בכר:

הוא לא מפותח, לא מפותח.

צחי ברים:

שהיום מה הוא?

הילה בכר:

(לא ברור).

אמי ארבל:

היום, אני מראה היום. היום זה המצב המאושר שיש פה רצועה ירוקה בצורה מוזרה כזאתי לאורך הכביש ומגרש חום. המטרה כרגע של התכנית זה לעשות חילופי קרקע כדי לייצר פה מגרש רגולרי,

הילה בכר:

על הכביש.

אמי ארבל:

להקים פה בניין ציבור שייתן דפנות לרחוב, גם לרחוב הזה וגם לרחוב הזה, ושצ"פ מאחורה לעשות אותו בצורה יותר רגולרית ולשמור על מעבר ציבורי שמוביל אחרי זה גם למעבר שמקביל למעשה לקירוי שיש שמה. זה הבניין שנוצר מחילופי הקרקע. כמו שאמרתי, מייצר גישה ודופן לרחוב גם כאן וגם כאן. ויש פה כניסה לחניה כמובן, והתכנית מציעה למעשה בניין ציבור, זה נקרא בית החייל החרדי ושימושים נוספים. התכנית מוגשת,

הילה בכר:

החייל הבודד.

אמי ארבל:

החייל הבודד. מה אמרתי?

הילה בכר:

החרדי.

אמי ארבל:

אה, בודד, סליחה. סך הכל הבניין פה הוא בניין סביר לחלוטין מבחינת ההיקפים שלו והגבהים שלו וההעמדה שלו, זה למעשה התכנית, והבקשה היא הצטרפות כי מי שמגיש את התכנית זה למעשה קרן ירושלים.

יוחנן וייצמן:

שאלה רק, אמי,

אמי ארבל:

ואנחנו רק מצטרפים. כן.

יוחנן וייצמן:

שאלה באמת, למה התכנון לא הפוך? אתה אומר דופן הרחוב, אני לא רואה שזה עושה דופן אמיתית לרחוב.

אמי ארבל:

אנחנו חושבים ש-, למה? קודם כל זה עושה,

יוחנן וייצמן:

זה לא איזה מסחר או אתה מחייה רחוב,

אמי ארבל:

פה יש את הכניסה, יש פה את הכניסה לרחוב של חניון הלאום,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

יש פה את הכניסה לחניון של הלאום, שמגבילה קצת את הביצוע של המקום הזה.

יוחנן וייצמן:

הפוך, אז תעשה שמה את הבינוי באיזה צורה, ודווקא את הגינה תיתן לרחוב.

אמי ארבל:

גינה על רחוב זה לא דבר חיובי, כביש סואן ומזהם ורועש,

אריאל גולן:

זה במקביל לגן סאקר, אמי, זה כאילו ממש,

יוחנן וייצמן:

להחביא גינה מאחורי הבניין, מה עשינו?

אדיר שוורץ:

מקביל לגן סאקר,

אמי ארבל:

זה במקביל (לא ברור),

אדיר שוורץ:

אבל לחלק לא אפקטיבי מאד של הגן, פלוס יש לך באמצע שמונה נתיבים.

אמי ארבל:

תראה פה רגע, בוא נעשה תלת ממד רגע,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל יש גשר.

אמי ארבל:

תראה.

אריאל גולן:

יש מעבר כאילו.

אדיר שוורץ:

הגשר הזה,

הילה בכר:

יש את המעבר מעל.

אדיר שוורץ:

כל המנהרה הזאתי אנטי אורבנית.

אמי ארבל:

עלה איזה רעיון להוריד אותו, אגב. עלה איזה רעיון להוריד אותו.

הילה בכר:

אנחנו נגד זה. אין כמו לקרות כבישים בעוד קצת שטח שצ"פי.

יוחנן וייצמן:

ירוק.

הילה בכר:

בדיוק.

אדיר שוורץ:

אני מכיר את התכניות של עדן, והלוואי.

אמי ארבל:

מה, להוריד את הגישור?

הילה בכר:

מה, להוריד את הכביש כדי לייצר פה מסחר?

אדיר שוורץ:

להוריד את המנהרה.

הילה בכר:

על מה? מי הולך פה? מי הולכי .. ,

אדיר שוורץ:

אם יהיה פה רחוב, אם נחלאות לא הייתה נגמרת במנהרה,

הילה בכר:

כל דבר אפשר להפוך לרחוב, לדעתך? כל מקום אפשר להפוך לרחוב?

אמי ארבל:

תראו, זה המיקום, הבניין יושב למעשה,

הילה בכר:

אתה לא חושב שעדיף שצ"פ של 4 דונם מעל כביש מאשר עוד קצת מסחר, כי אין לנו מספיק מסחר?

אמי ארבל:

זה לא באמת אפקטיבי,

יוחנן וייצמן:

אבל אין פה באמת מסחר,

אדיר שוורץ:

(לא ברור),

הילה בכר:

כן, אני אומרת, אם כבר,

אמי ארבל:

יש, יש מסחר, יחסית, למה לא?

הילה בכר:

כי זה בעלייה, אי אפשר לקרות את כולו,

אמי ארבל:

תסתכל את הדופן (לא ברור),

הילה בכר:

אבל כתפיסת עולם, בואו נקרה כמה שיותר כבישים, לייצר כמה שיותר שטחים פתוחים.

יוחנן וייצמן:

יש שם חנויות (לא ברור) ?

אמי ארבל:

הנה, זה הדופן.

הילה בכר:

אני ממש מתנגדת,

יוחנן וייצמן:

כי מקודם (לא ברור) את השימושים, מקודם,

אמי ארבל:

כל זה הדופן,

הילה בכר:

היה איזה הצעה עקרונית,

יוחנן וייצמן:

תעלה,

אמי ארבל:

שאנחנו ביקשנו שתהיה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) זה דופן, זה דופן חיה?

אמי ארבל:

אנחנו ביקשנו,

יוחנן וייצמן:

זה דופן מתה,

אמי ארבל:

אנחנו ביקשנו שתהיה מסחרית, כן.

הילה בכר:

(לא ברור) בואו לא נצמצם שטחים פתוחים בעיר הזאתי. כל מקום שאפשר לקרות נקרה ונייצר עוד קצת שטחים,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לא,

אמי ארבל:

זה חנויות קטנות.

אדיר שוורץ:

את מוסיפה עוד (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אתה לא במפלס הרחוב,

אמי ארבל:

זה חנויות קטנות. כן במפלס הרחוב.

הילה בכר:

מה (לא ברור) ?

אדיר שוורץ:

היום השטח הזה מאד לא אפקטיבי.

יוחנן וייצמן:

לא, הרחוב יורד.

אמי ארבל:

כל זה במפלס הרחוב.

יוחנן וייצמן:

לא,

אדיר שוורץ:

היום השטח הזה מאד לא אפקטיבי.

הילה בכר:

למעלה?

אמי ארבל:

יש פה מעבר ש (לא ברור) לכל החזית הזאתי על הגג,

יוחנן וייצמן:

זה לא במפלס הרחוב, זה במפלס (לא ברור) ,

הילה בכר:

זה שצ"פ.

אמי ארבל:

עד לנקודה הזאתי זה במפלס הרחוב,

הילה בכר:

אתה יכול להגיד את זה על הצד השני של (לא ברור) ,

אדיר שוורץ:

אתה לא יכול להבין מאיזה נקודה אתה (לא ברור) ,

אמי ארבל:

כל זה,

הילה בכר:

(לא ברור) את הטענות האלה וזה קשקוש בלבוש.

אמי ארבל:

גם זה וגם זה,

הילה בכר:

אני הולכת פה המון,

יוחנן וייצמן:

פה, זה הרחוב, נכון?

אמי ארבל:

נכון.

אדיר שוורץ:

כי את מכירה את זה המון.

יוחנן וייצמן:

הרחוב בירידה.

הילה בכר:

לא, כי אני מסתובבת שם.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) שבילי אופניים כאלה, לא יודע, אתה נוסע מפה,

הילה בכר:

אתה יכול להגיד את זה על כל מקום, גם על עמק המצלבה, הרבה מקומות שאתה אומר (לא ברור) לא נוותר עליהם. ששימו שם מתקנים שווים, שיעשו, יפתחו את זה טוב יותר. אבל לוותר על זה ככביש ועוד חזית מסחרית? למה?

אדיר שוורץ:

לא לוותר בשביל כביש,

אריאל גולן:

אמי,

הילה בכר:

בשביל בניין, בניין עם דפנות מסחריות.

אריאל גולן:

אמי,

הילה בכר:

אני אמרתי, אוי ואבוי (לא ברור),

אריאל גולן:

מבחינת תחבורה,

אמי ארבל:

המסחר פה זה לא העיקר. זה דופן פעילה. מה?

הילה בכר:

הכל נהיה בינוי בינוי בינוי בינוי,

אריאל גולן:

אלה שעולים מלמטה, מכיוון,

הילה בכר:

הכל נהיה שטאנץ כזה, אני אשים מסחר, אז יהיה לי פה רחוב.

אריאל גולן:

אלה שעולים מהמנהרה, יש שמה עוד תוספת של, כאילו, אלה שפונים ימינה?

אמי ארבל:

זה כניסה לחניה, כמו בסינמה סיטי.

אריאל גולן:

אני אגיד לך מה, יש שמה, היום זה פקוק.

אמי ארבל:

איפה זה פקוק?

הילה בכר:

למרות שאני מסכימה שהמנהרות האלה פה,

אריאל גולן:

כל העלייה הזאת,

אמי ארבל:

(לא ברור) לא פקוק.

אריאל גולן:

לא, בסדר, אני אומר, אני חושב שזה ראוי לייצר איזשהו, חברים, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן.

אריאל גולן:

הרב לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

אני שומע.

אריאל גולן:

אני אומר, העלייה הזאתי, תמיד יש שמה לחץ. (לא ברור) שבכניסות לחניונים, כמו שאנחנו רואים פה בממילא ו(לא ברור) ובעוד מקומות,

אמי ארבל:

זה לא חניון גדול אבל.

אריאל גולן:

כן, אבל החניונים תמיד הם מייצרים איזשהו פקק, הרבה פעמים. בכניסות, בזה, מייצרים פקק. השאלה אם כדאי לייצר איזשהו נתיב כאילו של פנייה ימינה, של הכניסה לחניון.

אמי ארבל:

זה לא קשור. אין פה פנייה,

הילה בכר:

ימינה לאן?

אמי ארבל:

זה כניסה לחניון

אריאל גולן:

לחניון,

אמי ארבל:

זה כניסה לחניון לבניין ציבור, זה לא בהיקף משמעותי של חניות, לכן התשובה היא לא.

אריאל גולן:

אין שמה חניות,

אמי ארבל:

לא, זה בניין ציבור בעיקר,

הילה בכר:

תראה, בגדול, בגדול,

אמי ארבל:

זה לא בניין פעיל מאד,

הילה בכר:

הם, כאילו, ההדמיה, אני חושבת שההדמיה היא לא כל כך טובה, אבל הקונספט הוא כאילו, רגע, איפה זה היה השימושים?

אריאל גולן:

כאילו, הייתי רוצה שיצאו וייכנסו חופשי לבניין.

הילה בכר:

הקונספט הוא כאילו מסחר, הזה של המשטרה, והחניה אמורה להיות חלק מאד קטן, כי עדיין צריך להיכנס מאיפשהו. יכול להיות שהיא יכולה להיות רק החניה בלי הקטע הזה, מכאן הקומה תרד למטה.

אריאל גולן:

לא,

הילה בכר:

אבל זה לא דיון תכנוני, כן,

אריאל גולן:

התכנון מבורך, אני אומר, הרעיון מבורך, התכנון מבורך. מה ש-,

אמי ארבל:

זה בית החייל נקרא,

אריאל גולן:

בית החייל.

אמי ארבל:

בית החייל הבודד.

אריאל גולן:

נצח יהודה, נצח יהודה, (לא ברור) מבורך.

אמי ארבל:

לא, המטרה היא מצוינת,

אריאל גולן:

כן, כן, כן,

אמי ארבל:

כל הזמן מדברים על זה, הרבה שנים (לא ברור), זה מטרה חשובה. נעבוד עדיין על הפרטים, אבל בגדול אני חושב שהתכנית יושבת טוב על הרחוב,

אריאל גולן:

אני אומר שיהיה, הכניסות ויציאות לחניה לא ייצרו איזשהו,

אמי ארבל:

כן, אבל זה לא בניין גדול מבחינת היקפי חניה, לכן,

אריאל גולן:

זה לא חניה ציבורית, אתה אומר.

אמי ארבל:

לא, אין פה,

אריאל גולן:

זה חניה פתוחה לציבור?

אמי ארבל:

חניה ציבורית. לא, לא, אין פה,

אריאל גולן:

כמה חניות יהיה שמה?

אמי ארבל:

אנחנו לא בשלב הזה עדיין, לא יודע להגיד לך. אני לא יודע אם יש פה קומת חניה, בוא נראה רגע.

אריאל גולן:

(לא ברור) חניה בטח.

חילה בכר:

רגע.

אריאל גולן:

אה, זה לא הרבה.

אמי ארבל:

זה כל החניה, זה לא משהו,

צחי ברים:

כמה תכסית הוא מהמגרש?

אמי ארבל:

כמה מה?

הילה בכר:

100%, כאילו, יש פה איזה חתיכה קטנה שלא בונים.

אמי ארבל:

כן. מגרש קטן יחסית.

אריאל גולן:

(לא ברור) הם עושים עבודת קודש, נצח יהודה.

תיק 1268812

אמי ארבל:

מצוין. טוב, תכנית 6 בסדר היום, תכנית 1268812, תכנית בסמכות הוועדה המקומית ברחוב אריה שניאורזון בשכונת רמות. בתכנית כבר הייתה החלטה להפקדה, התיקון שאנחנו מציעים פה זה בגלל הסמכות, תיקון סעיף 14, מעבירים לסעיף אחר. ונפסיק גם לכתוב את סעיף 14, מהיום והלאה כבר,

יוחנן וייצמן:

כן.

אמי ארבל:

כי זה משתנה ולכן אנחנו מציעים לתקן את זה ולהפקיד את התכנית לפי סעיף 62 א'.

יוחנן וייצמן:

א' א',

אמי ארבל:

62 א' א' רבתי, על כל סעיפיו.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל צריך לכתוב, החוק מחייב אותנו,

אמי ארבל:

אנחנו כותבים בהתחלה, אתה רואה? בכותרת.

יוחנן וייצמן:

המבא"ת מבקשת לדעת מאיזה סעיף קטן אנחנו מגיעים.

אמי ארבל:

המבא"ת,

יוחנן וייצמן:

לכן אני,

אמי ארבל:

זה יהיה רשום בתכנית, זה לא חייב להיות רשום בהמלצה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אמי ארבל:

זה רשום בחוות הדעת המשפטית שבוחנת את התכנית וזה רשום גם בתקנון. זה לא זה,

יוחנן וייצמן:

אה, חוות הדעת היועצת המשפטית, זה נכון.

אמי ארבל:

תמיד אנחנו רושמים פה בכותרת, איפה זה. לא, זה לא זה, זה זה. פה, בכותרת אנחנו רושמים 62 א'
א', ובחוות הדעת המשפטית אנחנו ממלאים בדיוק מה,

יוחנן וייצמן:

את הזהו.

תיק 502 ב'

אמי ארבל:

תכנית 7 בסדר היום, תכנית 502 ב', תכנית באולסוונגר 48, זה בקשה לתכנית בינוי, תוספת קומה
למתנ"ס בית רחל. יש שמה תכנית גדולה שמקודמת בטווח יותר רחוק של תוספת משמעותית של
צרכי ציבור שמה, וכרגע רוצים רק להוסיף קומה למתנ"ס. זה מתואם,

יוחנן וייצמן:

איפה זה?

אמי ארבל:

תלכי רגע בבקשה לאולסוונגר 48,

יוחנן וייצמן:

והזכויות מגיעות מכוח תכנית שבתוקף?

אמי ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

רוצה לראות איפה זה?

אליעזר ראוכברגר:

בשביל מה רוצים את זה?

יוחנן וייצמן:

א' א' (לא ברור),

אמי ארבל:

להרחבת המתנ"ס, בית רחל.

הילה בכר:

אולסוונגר כמה, אמי?

אמי ארבל:

48. תלכי (לא ברור),

הילה בכר:

לא יודעת מה לחצתי, זה לדעתי לקח אותי ל-,

אמי ארבל:

מה לחצתי?

הילה בכר:

משהו שיצא, משהו ש (לא ברור) ,

אמי ארבל:

הנה, זה כאן, הבניין הזה כאן, פה. זה הבניין, זה בעצם צמוד לכרמית, כל המתחם הזה זה מתחם כרמית. זה שטח חום גדול,

יוחנן וייצמן:

שטח חום גדול שיש בו,

אמי ארבל:

תראי את ייעודי הקרקע רגע,

יוחנן וייצמן:

שהזכויות בו לא נוצלו עדיין?

אמי ארבל:

לא, מה זה לא נוצלו? אין זכויות בנייה, כל המגרש הזה מגרש חום גדול, כמו שאתה רואה, התוספת היא קטנה (לא ברור) תוספת קומה קטנה לבניין קיים, אין פה משהו משמעותי.

יוחנן וייצמן:

זה עומד בהנחיות של בעלז ו-?

אמי ארבל:

לדעתנו כן.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמי ארבל:

לדעתנו כן.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, אני רוצה לדעת למה רוצים את זה.

אמי ארבל:

מתנ"ס בית רחל, אמרתי, הרחבה,

הילה בכר:

הרחבה,

אליעזר ראוכברגר:

לשימושים של המתנ"ס הקיימים?

עמנואל זלטס:

מה השימושים שיהיה שם בשטח?

אמי ארבל:

מתנ"ס.

עמנואל זלטס:

חוץ מזה מה עוד?

אמי ארבל:

אני לא יודע.

הילה בכר:

זה תכנית בינוי, כן? אי אפשר להוסיף שימושים,

יוחנן וייצמן:

השימושים הם תרבות, חינוך?

הילה בכר:

אי אפשר להוסיף שימושים בהליך של תכנית בינוי.

אמי ארבל:

תפתחי, יש את התכנית בינוי, תפתחי.

הילה בכר:

לא את תכנית הבינוי, את התב"ע המאושרת.

אמי ארבל:

לא, את התכנית בינוי.

יוחנן וייצמן:

בוא נעשה פעם סדר בנושא, הייתי רוצה אפילו עם עו"ד מיכאלי. איפה אנחנו מוסיפים ואיפה לא, מה נקרא מינורי, מה נקרא,

אליעזר ראובברגר:

עד 100 מטר, זה לפי שרית אריאלי.

יוחנן וייצמן:

עד 100 מטר אפשר להוסיף?

אמי ארבל:

לא,

אליעזר ראובברגר:

עד 100%, סליחה,

אמי ארבל:

אה, 100% זה משהו אחר.

יוחנן וייצמן:

עד 100%,

אליעזר ראובברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

מבחינתה, עד 100% ממה, משטח המגרש או מ (לא ברור) ?

אליעזר ראובברגר:

כן, 70, 80, 100.

יוחנן וייצמן:

מהמגרש או משטח הבינוי? כשאתה אומר 100% ממה?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

הילה בכר:

100 משטח המגרש.

אליעזר ראוכברגר:

משטח המגרש כנראה.

עמנואל זלטס:

אגב, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

עד 100% מבחינתה זה,

אמי ארבל:

(לא ברור) זה בראייה של מתאר 62,

אליעזר ראוכברגר:

מבחינתה זה לא,

יוחנן וייצמן:

זה במתאר.

אליעזר ראוכברגר:

לא עילה לתבי"ע חדשה.

יוחנן וייצמן:

זה לא עילה לתבי"ע, זה מה שרציתי לדעת.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) בסמכות מקומית כי כבר קיים זכויות בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

כן. אבל במדיניות, במדיניות שאתה אמרת אז אפשר גם להוסיף 500, מקסימום ילכו לוועדת ערר, שוועדת ערר תיתן לנו בראש. אבל (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, בסדר, אנחנו בתכנית בינוי, בוא נזכור באיזה הליך אנחנו.

אליעזר ראובברגר:

עוד פעם, תכנית בינוי זה חלופת תב"ע. יפה. אז אני אומר שיש אנשים פה בבניין שמבחינתם, איך אומרים? נעשה, ואם ילכו אחר כך לוועדת ערר ויפול,

הילה בכר:

נעשה ונצליח.

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראובברגר:

מה יקרה? לא משנה, שוועדת ערר תיתן לוועדה מקומית בראש. מה זה חשוב? העיקר שריצו פה משהו.

פנחס:

מי זה וועדה מקומית?

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראובברגר:

מה?

פנחס:

מי זה וועדה מקומית?

יוחנן וייצמן:

השולחן הזה.

אליעזר ראובברגר:

אין לי מושג, מי זה וועדה מקומית.

יוחנן וייצמן:

בסוף אנחנו (לא ברור),

אמי ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אין לי מושג מי זה וועדה מקומית.

פנחס:

שאלתי מי זה וועדה מקומית.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שאמי יודע למה אני מתכוון.

יוחנן וייצמן:

כולם יודעים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה לא יודע. אתה לא יודע.

יוחנן וייצמן:

אולי אתה מתכוון לאיזה משהו נקודתי,

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר על איזה בית ספר פה. מה, פה בעיר, (לא ברור) לפי התב"ע, לא לפי התב"ע, לא משנה. אמי
דרך אגב כתב את זה (לא ברור) מה. אתה יודע מה אני מתכוון, אמי.

אמי ארבל:

אה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אמי ארבל:

אני רוצה לפתוח את תכנית הבינוי רגע.

הילה בכר:

זה. זה החלק המבוקש.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אוקי.

אמי ארבל:

(לא ברור) רב תכליתי למתנ"ס, משהו מינורי, זה קטן, קומה קטנה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. כמה זה?

אמי ארבל:

כמה מטרים?

הילה בכר:

זה האירוע.

אליעזר ראוכברגר:

300, 400 מטרים?

הילה בכר:

לא, פחות,

אמי ארבל:

פחות אפילו.

הילה בכר:

זה רק שתי הקומות האלו.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה. בסדר, מאושר. הלאה.

אמי ארבל:

תכנית,

אליעזר ראוכברגר:

8.

תיק 503 ב'

אמי ארבל:

8 בסדר היום, תכנית 503 ב', זה תכנית בינוי בצור באהר, יש תכניות שנקבע בתכנית המאושרת מעל גודל מסוים יצטרך תכנית בינוי למגורים, זה תואם איתנו ואנחנו מאשרים את זה לפי התכנית המאושרת.

תיק 1100056

אמי ארבל:

תכנית 9 בסדר היום, תכנית 1100056, יש מצגת?

הילה בכר:

כן.

אמי ארבל:

תכנית בסמכות הוועדה המקומית, מגרש חום, מגרש גדול ברחוב הכיסופים בשכונת רמות, יש פה תכנית שמציעה למעשה הגדלה משמעותית של צרכי הציבור. אנחנו נראה לכם את זה רגע.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה הגדלה משמעותית?

אמי ארבל:

זה כל המתחם, למעשה. מה זה מה?

אליעזר ראוכברגר:

יש פה כבר היתר חתום. יש פה היתר חתום.

אמי ארבל:

ל-?

אליעזר ראוכברגר:

בית ספר.

אמי ארבל:

אה, אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

מה רוצים עוד?

אמי ארבל:

אני מראה, אני מראה.

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נראה.

אמי ארבל:

רמות, הראשון למעלה. למעשה מגרש חום גדול, זה מגרש חום גדול שלמעשה יושב למעשה פה על ציר רכבת קלה, רחוב כיסופים כאן, היום חלק ממנו בנוי, זה בנוי, פה יש הרבה מנ"דים. לצורך העניין, התכנית למעשה מציעה,

אליעזר ראוכברגר:

פה יש איזה 10 מנ"דים של עשרה גני ילדים.

אמי ארבל:

הנה, רואים אותם פה גם בצילום אוויר. זה כל המגרש, המנ"דים באזור הזה נמצאים ופה יש בית ספר קיים, ולמעשה כל המגרש הזה הוא מגרש ריק,

אדיר שוורץ:

תוכל לחזור לתצ"א?

אליעזר ראוכברגר:

הלבן שם בצד ימין בשפיץ זה המנ"דים, יש שם עשרה גני ילדים במנ"דים.

אמי ארבל:

פה יש מלא מנ"דים.

יוחנן וייצמן:

רואים אותם.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, איפה שהחץ.

אמי ארבל:

אפשר להראות את זה אם אתם רוצים. אז זה הבינוי שמוצע למעשה, התכנית גם אומרת, סך הכל נתנו אחוזי בנייה גבוהים, 320% עד שמונה קומות, זה כאילו משהו נורא כללי.

חיים כהן:

אמי, אתה יכול לחזור שנייה ל-,

אמי ארבל:

מה?

חיים כהן:

אני זוכר שהיה מדובר (לא ברור),

אמי ארבל:

היה פה איזשהו רעיון לעשות חילופי קרקע והם ירדו מזה.

חיים כהן:

אה,

אמי ארבל:

זה לא הסתדר.

חיים כהן:

הם רצו לעשות איזושהי הצרחה עם זה ועם זה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה לא הולך,

חיים כהן:

אה?

אמי ארבל:

זה לא הסתדר.

חיים כהן:

אז לכן עכשיו זה מתפנה את זה, וזה מה שאתה הולך לעשות.

אמי ארבל:

כן.

צחי ברים:

זה כרגע מאוכלס במנ"דים,

אמי ארבל:

כן, פה כל האזור הזה יש מנ"דים,

אליעזר ראוכברגר:

פה יש מנ"דים, ובית ספר, יש שם גם בית ספר, בית ספר קיים. יש בית ספר קיים. יש שמה היתר לבית ספר נוסף, לכן אני לא מבין מה רוצים להוסיף ואיפה רוצים להוסיף וכמה רוצים להוסיף, כמה אפשר. סך הכל כשאתה מדבר על בית ספר וגני הילדים, הדבר הראשון שצריכים להחליף שם זה המנ"דים, זה הדבר הראשון.

אמי ארבל:

אני רק רגע מראה את המצב הקיים. תראו, זה המצב הקיים, זה הבניין (לא ברור) ופה כל זה מנ"דים, אתם רואים?

אליעזר ראוכברגר:

מה? הנה,

אמי ארבל:

אני רק מראה ב-GIS,

אליעזר ראוכברגר:

כל המתחם הזה, תסתכל, אדיר, איזה תפארת היצירה. כל זה גני ילדים במנ"דים.

יוחנן וייצמן:

וואו.

אליעזר ראוכברגר:

זה הדבר הראשון שצריך להעיף ולבנות במקומו.

יוחנן וייצמן:

חלילה, לשימור.

אליעזר ראוכברגר:

לשימור, נכון.

אמי ארבל:

זה הבניין הקיים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל שלחו לך על זה חוות דעת?

יוחנן וייצמן:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

אז זה חמור ביותר, זה נגד המדיניות, נגד הנוהל העירוני.

יוחנן וייצמן:

לא, לא שלחו.

אמי ארבל:

זה הבניין הקיים, וכל המגרש הזה, כמו שאתם רואים, היום ריק.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אמי ארבל:

אני אחזור רגע שניה למצגת. הרעיון הוא לבנות פה, אתם רואים, עוד שני בניינים משמעותיים גם כאן וגם כאן, ואחרי זה גם כאן. יש פה למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, רגע, תחזור רגע ל-,

אדיר שוורץ:

כמה מוסדות רוצים להכניס?

אמי ארבל:

חבר'ה, הכל רשום. תהיו סבלניים טיפה והכל,

אדיר שוורץ:

אנחנו לא סבלניים.

אמי ארבל:

אני משתדל שתהיו סבלניים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני רוצה עכשיו לכתוב,

(מדברים ביחד)

אדיר שוורץ:

אמי, אתה איש סבלני.

אמי ארבל:

תודה. משתדל.

הילה בכר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אני רוצה קודם כל לדעת האם אתה יכול,

אמי ארבל:

יש פירוט אבל של מה מבקשים בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני רוצה קודם כל לדעת מה היום יש, מה יש היום שיוצא, בוא, אני חתמתי על היתר שמה, אני יודע מה שיש, בוא נראה מה הלאה.

אמי ארבל:

אז חכה, אולי תהיה לך תשובה במצגת,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בבקשה.

אמי ארבל:

כי הם מראים בדיוק מה התוספות שהם מבקשים. זה בית ספר אור תורה בנים, קיים, לצורך העניין, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

זה קיים.

אמי ארבל:

נכון, עם תוספת שטחים שמוסיפים עליו קומות.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמי ארבל:

ובית ספר (לא ברור) בנות בשלבי רישוי, זה מה שאתה מדבר עליו,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאני חתמתי עליו, נכון,

אמי ארבל:

זה הבניין הזה.

אליעזר ראוכברגר:

זה 16 כיתות.

אמי ארבל:

אדום אדריכלים, זה היזם.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמי ארבל:

וזה אולם ספורט שגם כן משרת,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר.

אמי ארבל:

וזה תוספת מבני ציבור נוסף בעתיד אחרי שייהרסו כל המנ"דים לצורך העניין ויהיה אפשר לפנות אותם.

אליעזר ראוכברגר:

ואיפה יהיה הגנים?

אמי ארבל:

איפה יהיה הגנים,

אליעזר ראוכברגר:

מה יעשו עם הגנים? יש שם עשרה גנים במנ"דים, לאן ישלחו אותם? לכל הרוחות?

יוחנן וייצמן:

בתקופת העבודות אתה מדבר, או בקבע?

אליעזר ראוכברגר:

לא, בקבע. בקבע רוצים לעשות שם משהו אחר, לא גנים.

צחי ברים:

בתקופת העבודה ואחרי זה.

אליעזר ראוכברגר:

עזוב, תקופת העבודה אז עושים הצרחות, לא יודע מה.

צחי ברים:

לא, אבל הם נשארים (לא ברור), לא יהיה להם מקום.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני אומר,

אמי ארבל:

לא, הם ייבנו בצורה מסודרת כאן, זה מה שאני אומר.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה לא, תלך קדימה,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) מבני ציבור,

אמי ארבל:

לא, זה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מה יש לך פה? מה יש לך פה?

אמי ארבל:

זה המבנה היחידי ש-,

אליעזר ראוכברגר:

זה מבנה ציבור עתידי, זה לא נראה גנים.

אמי ארבל:

בוא נפתח,

אליעזר ראוכברגר:

קודם כל בוא נקבע פה שצריך להיות פה גני ילדים. מה שיש שמה. זה דבר ראשון.

עמנואל זלטס:

כחלופה למה ש-,

אדיר שוורץ:

אלף ברור, אבל זה מוזר שלא לקחו את זה בחשבון.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, אין לי מושג.

אדיר שוורץ:

אולי אהרליה יכול לבוא,

הילה בכר:

זה יותר אוריאל,

אליעזר ראוכברגר:

יש לך רעיונות יותר טובים?

הילה בכר:

זה יותר אוריאל (לא ברור) בתכנית הזו.

אליעזר ראוכברגר:

אם כבר אז זה אלבז, הוא מתכנן.

הילה בכר:

רגע.

אמי ארבל:

השימושים של התכנית כן כוללים גני ילדים, זה מוסדות חינוך, בתי ספר, גני ילדים, תלמוד תורה, מעון יום, מוסדות תרבות, מרכז קהילתי, אולם אירועים, מועדון נוער וספרייה. יש פה 52,000 מטר שזה המון.

יוחנן וייצמן:

מעולה.

עמנואל זלטס:

זה מקומית, כן?

אמי ארבל:

כן, זה מקומית.

עמנואל זלטס:

סמכות מקומית.

אמי ארבל:

כן.

אריאל גולן:

בקרוואנים שמה יש בתי כנסת גם.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה גני ילדים, יש שמה עשרה גני ילדים.

אריאל גולן:

לא, אבל יש שמה גם בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

אה, יכול להיות שיש בית כנסת, אני לא יודע.

אריאל גולן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות.

אריאל גולן:

(לא ברור) להוסיף את השימוש של בית כנסת, אם כן.

אליעזר ראוכברגר:

אם יש, הוא צריך לקבל גם. מה שיש צריך לקבל, אבל, גני הילדים וודאי. בוא, עשרה גני ילדים לאן תזרוק?

אריאל גולן:

לא צריך להעלים אותם

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) גן ילדים אחד, אתה אומר, נשים אותו במקום אחר. עשרה גנים, אתה צריך לתת לנו תמונה ענקית.

אריאל גולן:

זה בצד השני,

יוחנן וייצמן:

300 ילדים.

אריאל גולן:

רגע, מישהו יכול,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה לא רק 300 ילדים, תעשה חשבון כמה חצרות זה.

אריאל גולן:

מה שנקרא בזק, ישיבת ציון וזה,

אמי ארבל:

בזק זה מימין שמה, בניין,

אליעזר ראוכברגר:

ליד, ליד.

אריאל גולן:

זה לא חלק מהמגרש?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה מתחת,

אמי ארבל:

לא, זה המגרש הצמוד.

אליעזר ראוכברגר:

הצמוד, כן. מתחת.

אמי ארבל:

בזק אושרה תכנית למגורים.

אריאל גולן:

איך?

אמי ארבל:

בזק אושרה תכנית למגורים.

אליעזר ראוכברגר:

בזק זה יותר למעלה, (לא ברור) בטופוגרפיה למטה. זה בטופוגרפיה למטה.

אריאל גולן:

יש שמה איזה בית כנסת בוכרי, אני חושב.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות, יכול להיות.

אריאל גולן:

להוסיף אולי בשימוש בתי כנסת.

אליעזר ראוכברגר:

אם יש, צריך לתת לו. כן.

אריאל גולן:

רק להוסיף בשימוש, שאחרי זה יסתדרו עם ה-,

אליעזר ראוכברגר:

לפני השימוש, אני רוצה לגמור את הכל פה כי (לא ברור) למדיניות תכנון. מדיניות תכנון? אנחנו מכירים מי זה האנשים שם.

הילה בכר:

הנה השימושים.

אריאל גולן:

אני לא ראיתי,

אמי ארבל:

(לא ברור) רגע,

אריאל גולן:

צריך להוסיף בית כנסת גם.

הילה בכר:

רגע, להראות את השימושים עוד פעם?

אריאל גולן:

לא, לא כתוב בית כנסת.

אמי ארבל:

נכון.

אריאל גולן:

ויש שם בית כנסת במקום.

אמי ארבל:

בית כנסת לא רשום.

הילה בכר:

אז שניה,

אריאל גולן:

צריך להוסיף.

יוחנן וייצמן:

זה קיים.

הילה בכר:

שניה, שניה, רגע, זה עכשיו (לא ברור).

גבריאל אבזבקיב:

בקרוואנים?

אריאל גולן:

כן, יש שמה איזה משהו של בוכרים או גרוזינים, גיאורגי, משהו.

גבריאל אבזבקיב:

צריך לבנות כמו שצריך.

אריאל גולן:

שלך, גבריאל.

הילה בכר:

אוקי.

אמי ארבל:

אין משהו מדי מפורט,

הילה בכר:

העמדה עקרונית.

אמי ארבל:

כן, זה משהו עקרוני רק. אתם רוצים לכתוב משהו ספציפי לגבי גני ילדים אז,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי.

יוחנן וייצמן:

כן, צריך לקבוע בתב"ע הוראות,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי גני ילדים. מה, עשרה מנ"דים, אתה יודע, גן אחד אתה אומר, תעביר,

הילה בכר:

רגע, אז מההתחלה,

אליעזר ראוכברגר:

תמצא לו מקום אחר. עשרה גנים? ראיתם איזה גודל של מתחם מנ"דים זה, זה משהו מטורף.

אמי ארבל:

התכנית תקבע באופן מפורש שמיקום לגני הילדים,

יוחנן וייצמן:

כן, (לא ברור) שלביות,

אמי ארבל:

(לא ברור) שימושים הקיימים היום בפועל,

יוחנן וייצמן:

תגיד יותר מזה, כמה שהתכנית תהיה יותר ברורה,

צחי ברים:

אבל תוסיף גם, אם יש שמה בית כנסת כמו שהוא אומר,

אריאל גולן:

בית כנסת בוכרי.

אליעזר ראובברגר:

שניה, רגע, שניה.

הילה בכר:

מה לעצור, לעצור?

אמי ארבל:

כל השימושים הקיימים היום בצפון מזרח המגרש (לא ברור) זמניים, יש לקבוע שלביות ביצוע לבנייה של הבניינים החדשים טרם הריסת גני הילדים הקיימים.

אריאל גולן:

ולהוסיף שיש לקבוע שימוש לבית כנסת גם כן.

עמנואל זלטס:

זה לא לקבוע, זה להוסיף.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה בבינוי זמני, תוריד את המילה בינוי זמני.

אמי ארבל:

טוב.

הילה בכר:

אוקי. כל הבינוי,

אליעזר ראוכברגר:

מה, היום זה נמצא שם בינוי זמני?

אמי ארבל:

כן, מנ"דים זה זמני, לא?

אליעזר ראוכברגר:

אם זה זמני קח אותם מפה. מה, זה לא זמני.

עמנואל זלטס:

אין מנ"דים יותר מקבוע.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע כמה זמן נמצאים שם המנ"דים?

אמי ארבל:

אז איך אני אקרא להם?

אליעזר ראוכברגר:

השימושים שקיימים היום במגרש.

אמי ארבל:

בלי,

רלי חיים:

תתקני.

הילה בכר:

הורדתי, הורדתי.

עמנואל זלטס:

כל השימושים הקיימים,

הילה בכר:

הורדתי.

עמנואל זלטס:

כולל, בסוגריים,

אליעזר ראוכברגר:

הקיימים היום במגרש.

עמנואל זלטס:

כולל גני ילדים.

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך כולל,

הילה בכר:

הנה, הנה, מאד מאד כללי.

אמי ארבל:

ותוסיפי שימוש של בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

אבל כתוב פה גני ילדים גם בשימושים, בסעיף 2.

אמי ארבל:

נכון, רק לא כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה רק אפשרות. פה אנחנו בעצם מחייבים.

אמי ארבל:

הגיוני.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, רגע, שניה. יש להוסיף שימוש לבית כנסת, בסדר.

הילה בכר:

מה עוד?

אליעזר ראוכברגר:

התכנית תקבע באופן, רגע, באופן לא מופרט אלא מפורט. מענה לכל השימושים הקיימים היום במגרש ותקבע שלביות ביצוע (לא ברור) כך שלא ייפגע תפקודם. אוקי, לפרט (לא ברור),

אמי ארבל:

כבר כתבנו,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, רגע,

אמי ארבל:

כבר כתבנו את זה בהמלצה בסעיף 6,

הילה בכר:

מה, מה?

אמי ארבל:

כתבנו את זה בסעיף 6.

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 6, יש פה (לא ברור),

אמי ארבל:

כתבנו את זה גם בסעיף 6, כן.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, לפרט שטחי הבנייה עבור (לא ברור), פה אין בכלל גני ילדים. הנה, דוגמה, הנה.

הילה בכר:

שמה? מה ב-6 לא בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

בסעיף 6, 6, 6.

הילה בכר:

נו? זה, זה, אה,

אמי ארבל:

לא, למה? לפני שתיבנה חלופה אחרת בחלקה למוסדות הקיימים בפועל.

הילה בכר:

לא, 6 זה 4.

עמנואל זלטס:

אגב, 8,

יוחנן וייצמן:

6 החדש. (לא ברור) החדש.

אמי ארבל:

על 8 אני מדבר.

עמנואל זלטס:

אגב, 8 מיותר עכשיו, כי לא צריך אותו כבר.

אמי ארבל:

בסדר, רק ציינתי שזה כבר היה כתוב, אבל בסדר.

עמנואל זלטס:

פה זה כתוב יותר טוב.

הילה בכר:

אני לא חושבת שצריך לפרט את השימושים לפי זה,

יוחנן וייצמן:

למה?

הילה בכר:

לפי שטחים, לפי שימושים. שזה ייקבע לפי, זה גם ככה לפי (לא ברור),

אמי ארבל:

לא, אבל זה דברים ספציפיים שרוצים בתוך, (לא ברור) לתת מענה לזה.

הילה בכר:

למה שהתכנית לא תאפשר את זה? למה אני צריכה לקבוע שטחים? ואם אני ארצה 320?

אמי ארבל:

תרשמי אז מינימום.

הילה בכר:

גם את זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, לא, זה בסדר, תשאירי, זה בסדר דווקא.

יוסי תביליו:

שלום אמי, שלום הילה.

אמי ארבל:

אהלן.

הילה בכר:

שלום.

אליעזר ראוכברגר:

דווקא זה בסדר. תרד הלאה. אמי,

הילה בכר:

כל השאר, תותר גמישות. תתאפשר אולי. טוב, מה עוד?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, אם את כותבת תתאפשר גמישות אז,

הילה בכר:

בשטחים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, באישור וועדה מקומית.

הילה בכר:

אז מה שאתה רוצה, אני יכולה להגיד. אם זה בסדר לך השטחים אז,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר לי.

הילה בכר:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

הילה בכר:

את 6 להוריד? רגע, רגע, שניה, את רצה.

הילה בכר:

לא, עמדתי רק על 7 שתראה.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה, הלאה. רגע.

הילה בכר:

זהו, זהו, זה סוף ה-,

אליעזר ראוכברגר:

לא, היה משהו מקודם, (לא ברור) יתאפשר שינוי לעת היתר הבנייה באישור מהנדס העיר. איפה זה?

עמנואל זלטס:

פה, פה,

הילה בכר:

הנה, בראשון. זה?

עמנואל זלטס:

למעלה, למעלה טיפה, למעלה. כן.

הילה בכר:

תותר גמישות בשטחי, אה, זה מה שרציתי לכתוב.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא,

אריאל גולן:

לא, לפני כן, לפני כן. השימוש המדויק. הנה, סעיף 3.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, הנה, זה. לא,

הילה בכר:

לא, לא,

אריאל גולן:

לא, מול הוועדה המקומית, רצית, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, השימוש המדויק, (לא ברור) היתר הבנייה, (לא ברור) באישור הוועדה המקומית. לא, אבל היה משהו שלעת היתר הבנייה מהנדס העיר.

עמנואל זלטס:

לא, לא, הילה, לא פה, הילה.

הילה בכר:

זה? אולי זה, השטחים. אליעזר?

עמנואל זלטס:

לפני התכנון, הילה. את זה תעשי פה. התכנון ומבני ציבור, בחלק העליון. בדיוק.

הילה בכר:

זה, אליעזר? יתרת השטחים, תותר גמישות בשטחי הבנייה בשלב ההיתר בתיאום עם מהנדס העיר או מי מטעמו?

אליעזר ראובברגר:

תותר בתיאום עם מהנדס העיר או מי מטעמו והוועדה המקומית.

עמנואל זלטס:

לא, וועדה מקומית, בלי אישור.

אליעזר ראובברגר:

לא, ואישור, למה, ואישור, זה בסדר. כן. שיביאו את זה לפה, מה. אני לא רוצה שיורידו למשל, אנחנו רוצים שיהיה שם ספרייה. לא, עם כל הכבוד. אנחנו גם מכירים את הצרכים, הציבור פונה אלינו, הוא יודע מה הצרכים, רוצים להיות בעניין. זה לגיטימי לגמרי.

הילה בכר:

טוב,

אליעזר ראובברגר:

דוח אקוסטי בסדר, (לא ברור) אשפה, הכל בסדר. עכשיו אנחנו ב-,

יוחנן וייצמן:

לייזר, סעיף 3,

אליעזר ראובברגר:

מה הבעיה בסעיף 3?

יוחנן וייצמן:

שיתואם עם הוועדה המקומית.

אריאל גולן:

כתב, הוסיף.

עמנואל זלטס:

כתוב, בוקר טוב.

אליעזר ראוכברגר:

כתבנו, (לא ברור) כתוב אישור.

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא רואה, קח את המשקפיים שלי.

הילה בכר:

הנה, גדלתי לך.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רואה?

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, סליחה. לא ראיתי שהכנסתם.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. הלאה, הלאה,

אסף שגיא:

רגע, חוץ מעצים יש עוד עניין סביבתי.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אסף, קדימה.

אסף שגיא:

כיוון שיש פה מכבסת ניקוי יבש וזה חודר לפולגון,

אליעזר ראוכברגר:

איפה יש מכבסת ניקוי יבש?

אסף שגיא:

גם אותי זה הפתיע,

אריאל גולן:

מה, בקניון?

אליעזר ראוכברגר:

מה, ליד גני הילדים?

אסף שגיא:

רוצה להראות,

אליעזר ראוכברגר:

גם היום זה שערורייה שיש את זה. ליד בית ספר, ליד גני ילדים,

אסף שגיא:

אבל הסברנו, נכון יש פוליגונים,

צחי ברים:

(לא ברור) קיבלת,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה מגרש חוס, איך יש שמה מכבסה?

אריאל גולן:

אולי בקניון רמות. איפה?

אסף שגיא:

יש מכבסה, נו, מה תעשה?

ניר מרגלית:

יש צפונית לזה מכבסה, לא בתוך ה (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

אה, לא בתור המגרש.

אסף שגיא:

באזור המסחרי ההוא. לא.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי. יש שמה ליד זה מתחם מסחרי. הבנתי.

אסף שגיא:

ולכן,

אליעזר ראוכברגר:

התפלאתי, חשבתי שמישהו,

ניר מרגלית:

לא, זה לא בפנים.

אליעזר ראוכברגר:

מישהו עשה עלינו סיבוב.

אסף שגיא:

מה פתאום . תנאי להפקדה זה הגשת תכנית לחקירת גזי קרקע.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, אמי, תחזור להמלצת מהנדס העיר.

רלי חיים:

להפקדה זה? אסף, דבר איתי.

אסף שגיא:

תכנית לחקירת גזי קרקע.

רלי חיים:

חקירת,

אסף שגיא:

מהמשרד להגנת הסביבה.

רלי חיים:

גזי קרקע.

אריאל גולן:

בעיקרון בעל המכבסה אמור לממן את זה, לא?

אסף שגיא:

לא אמרתי מי.

אריאל גולן:

סתם שאלה, באופן עקרוני.

הילה בכר:

אתה יכול לרשום ש-, רגע, אין לנו תנאי להיתר (לא ברור) ?

אסף שגיא:

לדעתי מגיש התכנית.

רלי חיים:

חקירת גזי קרקע.

אסף שגיא:

נכון שהוא הגורם ש-,

אריאל גולן:

בעל הרעש צריך לממן את עצמו, (לא ברור) .

אסף שגיא:

זה (לא ברור) התכנית, אז הוא צריך להביא את הסקר.

אריאל גולן:

לא, אבל ברעש למשל, כשאתה עושה דוח אקוסטי מרעש שמפריע, מי אמור למגן?

אסף שגיא:

למגן או לממן?

אריאל גולן:

למגן.

אסף שגיא:

למגן זה מי שבא אחרי זה.

אריאל גולן:

לא, אם אני עושה תכנית עכשיו בבית שלי,

הילה בכר:

בסדר הניסוח הזה?

אסף שגיא:

רגע,

אריאל גולן:

(לא ברור) רעש,

אסף שגיא:

להיתר לא, תנאי להפקדה. מה פתאום להיתר?

הילה בכר:

להיתר.

אסף שגיא:

איפה אנחנו ב-, איפה (לא ברור),

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

מה גודל המכבסה שמה?

אריאל גולן:

(לא ברור) משהו שמרעיש,

אליעזר ראוכברגר:

אסף, מה גודל המכבסה?

אריאל גולן:

מי אמור ל-,

אסף שגיא:

לא יודע, אבל היא מייצרת פוליון והיא חודרת אליו,

אליעזר ראוכברגר:

אם המכבסה היא משהו קטנה אתה לא יכול להפוך אותה למפלצת. תבדוק מה שצריך לבדוק, אבל לא (לא ברור),

אסף שגיא:

אבל בדקתי ולכן אני אומר שזה צריך להיות תנאי להפקדה. לא הייתי אומר את זה סתם.

ניר מרגלית:

להנחות את ה-, ברור, בשלב העבודה,

הילה בכר:

ומה, כאילו,

אסף שגיא:

זה לא יעכב את העבודה,

הילה בכר:

לא, זה לא יכול להיות תנאי למתן,

אסף שגיא:

לא, התשובה היא לא.

הילה בכר:

כי מה, כי מה היית יכול לקבוע להם בתכנית להפקדה?

אסף שגיא:

(לא ברור) צריכים להגיש את הסקר,

הילה בכר:

לא, ואז נגיד יקבעו זה, אז אתה תקבע בהוראות את האופן,

אסף שגיא:

אז אולי אחרי זה בהיתר נקבע את ההמשך. אבל רלי, לכתוב (לא ברור),

רלי חיים:

מה?

אסף שגיא:

תכנית חקירת גזי קרקע, במילים האלה.

רלי חיים:

חקירת גזי קרקע?

אסף שגיא:

כן, כן. תראי את ההחלטה,

רלי חיים:

היא הוסיפה את זה.

הילה בכר:

הוספתי, הוספתי.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראובברגר:

אמי, שלחתי לך על זה משהו, את המכתב של (לא ברור).

אמי ארבל:

(לא ברור) לא ראיתי.

אליעזר ראוכברגר:

שלחו לי אתמול בעשר בלילה, שמונה בלילה. לא שלחו לך? מה שהם רוצים זה להוריד מסדר יום, לשבת,

אסף שגיא:

למה לא לכתוב,

אליעזר ראוכברגר:

הוא שולח לי מגילת אסתר,

הילה בכר:

כתנאי להפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

יום קודם בשעה שש בערב,

הילה בכר:

מה, מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, שמונה בערב,

אסף שגיא:

הגשת תכנית לחקירת גזי קרקע.

הילה בכר:

מה, מה?

אסף שגיא:

הגשת תכנית לחקירת גזי קרקע.

הילה בכר:

לרבות הגשת תכנית,

אסף שגיא:

תכנית לחקירת גזי קרקע. ואני כבר אומר לך, את יכולה לעשות copy paste לתכנית 11 עם (לא ברור) , עשיתי לך ספוילר.

הילה בכר:

אוקי, תכנית 11? בבקעה? אוקי.

אסף שגיא:

כן, למרות שזה מגוריס, אבל הקרבה לאזור תעשייה.

הילה בכר:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה, איפה התקנון? יש לנו אותו?

הילה בכר:

כן, אני אראה לך אותו ב-,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לראות בתקנון. מה שאני מתכוון זה כנראה בתקנון.

הילה בכר:

מה אתה רוצה לראות?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) בשלב היתר הבנייה צריך, ניתן לעשות, אבל באישור, בחוות,

הילה בכר:

הנה, תותר תוספת,

אליעזר ראוכברגר:

בתנאי שיש חוות דעת חיובית של מהנדס העיר.

הילה בכר:

זה, תותר תוספת של שימושים ציבוריים לעת מתן היתר.

אליעזר ראובברגר:

יפה. בכפוף לאישור, לא, אני לא רוצה בכפוף לאישור.

הילה בכר:

אז מה אתה רוצה? רגע, אני חוזרת להמלצה. כאן כתבנו לעניין השימושים, השימוש המדויק ייקבע לעת היתר בנייה מול המחלקה למדיניות תכנון ובאישור הוועדה המקומית, זה לשימושים.

אליעזר ראובברגר:

בוא נחזור לתקנון. תותר תוספת, לא, זה שינויים, פה זה תוספת.

הילה בכר:

אה, אוקי.

אליעזר ראובברגר:

תותר תוספת של שינויים ציבוריים לעת מתן היתר הבנייה, ואישור, בהליך היתר, לא לעת מתן היתר, בהליך היתר,

הילה בכר:

רגע, אז אני כותבת את זה שנייה פה.

אליעזר ראובברגר:

כמו שאנחנו עושים הרבה פעמים בתב"עות, בהליך היתר, במסגרת הליך היתר באישור הוועדה המקומית,

הילה בכר:

(לא ברור) כי תותר תוספת שימושים,

אריאל גולן:

בסדר, אבל תמיד זה מגיע לוועדה המקומית.

הילה בכר:

כי תותר תוספת שימושים ו-?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא נכון,

הילה בכר:

באישור?

אריאל גולן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

תותר תוספת שימושים בהליך היתר, הליך היתר באישור הוועדה המקומית.

הילה בכר:

מהנדס העיר והוועדה המקומית או?

אליעזר ראוכברגר:

ואישור, ואישור הוועדה המקומית,

הילה בכר:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

ובכפוף לחוות דעת של מהנדס העיר.

אריאל גולן:

לייזר, אבל תמיד זה מגיע לוועדה.

אליעזר ראוכברגר:

לא לאישור מהנדס העיר, חוות דעת,

אריאל גולן:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה תחליט אם היא מקבלת אותה או לא.

אריאל גולן:

תמיד זה מגיע לוועדה אבל, לא?

אליעזר ראובברגר:

לא, אם כתוב מהנדס העיר יש דברים שמהנדס העיר לבד. לא צריך וועדה. יש כמה דברים.

אריאל גולן:

זה מגיע לך בהיתר בסופו של יום.

אליעזר ראובברגר:

כתוב בתקנון שלא, לכן אני משנה את זה. לא בהמלצה, בתקנון, לכן אמרתי, אני רוצה לראות בתקנון.

אריאל גולן:

לא, אני אומר, בסופו של דבר כל ההיתרים מגיעים לפה, (לא ברור) מה עשו,

אליעזר ראובברגר:

כן, אבל אני מדבר איתך עכשיו על תוספת שימושים. מהנדס העיר מאשר תוספת שימושים, היא באה לך פה עם השימושים, אתה לא יודע מה תוספת, מה לא תוספת. אתה לא, זה לא קשור אליך. פה אני אומר שיצטרכו להגיד לך, זה מבקשים תוספת. זה שונה לגמרי. פה ממך לא מבקשים תוספת,

אריאל גולן:

בלי זה כאילו אנחנו לא נדע?

אליעזר ראובברגר:

לא, זה אישור,

אריאל גולן:

צריכים לבקש ,

אליעזר ראובברגר:

מהנדס העיר,

אריאל גולן:

אבל הוא מביא את זה בסופו של דבר לוועדה.

אליעזר ראוכברגר:

אז אתה צריך לא לאשר את הכל, אתה לא יכול רק את התוספת. שיביא לך את הכל, כל החבילה as is, או אתה מאשר אותה, או אתה לא מאשר אותה. פה אני אומר, לא. הוועדה המקומית תחליט האם היא מאשרת תוספת או לא מאשרת. חוות דעת מהנדס העיר צריך, בכל דבר צריך חוות דעת, יש המלצת מהנדס העיר בכל תיק. תראי לי. אוקי, לא בכפוף, בצירוף. בצירוף, לא בכפוף, בצירוף חוות דעת. לא רוצה כפיפויות.

הילה בכר:

בוא נרשום את זה אולי בהתחלה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בצירוף חוות דעת, בצירוף חוות דעת. הלאה, זהו, מבחינתי אני סיימתי.

הילה בכר:

אוקי. נמשיך?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר? מקובל על כל החברים? הלאה, תודה.

תיק 1255785

אמי ארבל:

תכנית 10 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

חביליו, באת בשביל תכנית 10?

יוסי חביליו:

מה?

אמי ארבל:

תכנית 1255,

יוסי חביליו:

באתי גם. לא, אני רציתי להיות גם בנורית אבל הייתי בכנס של אגף תרבות. מה אני אעשה.

אליעזר ראוכברגר:

מה יש בנורית? לא היה שם כלום.

יוחנן וייצמן:

מינורי, מה.

אליעזר ראוכברגר:

מינורי של מינורי. הלאה.

אמי ארבל:

תכנית 10 בסדר יום, תכנית 1255785, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון להפקדה, רחוב הארזים,

יוסי חביליו:

כן.

אמי ארבל:

15, 17 ו-19. אתם רואים פה, רגע, תראו את,

יוסי חביליו:

כן, כן, בדיוק, תראה.

אמי ארבל:

תתרחקי טיפה.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, תקטין.

אמי ארבל:

זה שלושה בניינים שנמצאים למעשה,

הילה בכר:

אוי אוי אוי. רגע.

יוסי חביליו:

תן רגע לעכל, תסביר איפה בדיוק.

הילה בכר:

הנה, זה יד שרה.

יוסי חביליו:

זה זיו, זה המגרש של זיו.

אמי ארבל:

(לא ברור) בצד ימין,

יהודה פרוידינגר:

זה יד שרה.

אמי ארבל:

רחוב הארזים, תביאי רגע את העכבר, סליחה. הנה, פה העכבר שלי. זה הרכבת הקלה, שדרות הרצל.

יוסי חביליו:

כן.

אמי ארבל:

זה רחוב הארזים שמתחבר לכביש ההיקפי. יש פה היום שלושה בניינים,

יוסי חביליו:

זה דגניה, הכביש, לא?

אמי ארבל:

זה הארזים, זה הארזים.

יוסי חביליו:

כן, אבל ההוא ההיקפי זה דגניה, לא.

יהודה פרוידינגר:

לא, זיו,

הילה בכר:

כן, כן, זה דגניה.

יוסי חביליו:

זה דגניה.

אמי ארבל:

המקיף של בית הכרם.

יוסי חביליו:

כן, כן, כן. אה, המרכז המסחרי, זה ממש על,

אמי ארבל:

יש תכנית גדולה כבר של כל מתחם, סליחה,

יוחנן וייצמן:

הם הגישו (לא ברור),

אמי ארבל:

כל המתחם הזה כבר נמצא בהיתרי בנייה, יכול להיות שגם המתחם הפינתי פה, האמת. כל המתחם הזה כבר נמצא בתכנית ישנה של פינוי בינוי שאמורה לצאת כבר לפועל (לא ברור),

יוסי חביליו:

מה זה המתחם הזה, התומר?

אמי ארבל:

לא, הארזים.

יוסי חביליו:

לא, מה שאמרת שכבר נמצא בהיתרים.

יהודה פרוידינגר:

הארזים, הארזים בצד השני.

גבריאל אבזבקיב:

הארזים.

יוסי חביליו:

לא.

גבריאל אבזבקיב:

הצד השני.

יוסי חביליו:

כן, אבל זה,

יהודה פרוידינגר:

הצד השני של התכנית.

יוסי חביליו:

הוא אומר זה התומר, לא?

הילה בכר:

לא, זה לא התומר. התומר יותר לכיוון הרצל.

אמי ארבל:

לא, אתה מדבר על זה ועל זה.

דובר:

לא, הכניסה היא מהארזים.

דובר:

הכניסה היא מהארזים.

יוסי חביליו:

אה, אה, רגע, אז אני מבולבל, שניה,

אמי ארבל:

יש פה תכנית מאושרת על שני הבניינים האלה להריסה,

הילה בכר:

ה-GIS מוצפן.

צחי ברים:

(לא ברור) שהוא מבולבל זה כבר טוב.

אדיר שוורץ:

הארזים פה,

יוסי חביליו:

הבנתי, הבנתי, אני התבלבלתי,

אדיר שוורץ:

זה הבתים האלה, הקוביות האלה.

יוסי חביליו:

חשבתי שזה הרחוב הראשי. כן, כן, כן.

אדיר שוורץ:

קוביות כאלה גדולות.

יוסי חביליו:

יש פה איזה מכולת, פה, פה. כן.

אמי ארבל:

נכון, פה. אפילו ספר יש שמה.

יוסי חביליו:

שזה המשוררת רחל גם שמה בלגן.

אמי ארבל:

זה המשוררת רחל,

יוסי חביליו:

הנה, זה החניון שעשיתי להם חניון, אלה רוצים לבנות שמה, רמ"י. לא? זה של חברת חשמל.

אמי ארבל:

אה, יש שם תכנית מאושרת.

יוסי חביליו:

פה, כן. אה, אושרה?

אמי ארבל:

יש כאן תכנית מאושרת. לפני כמה שנים. מה אושרה? יוסי. אתה ישן בעמידה.

יוסי חביליו:

יכול להיות, כן. כן, כן, לא, אני יודע, פה (לא ברור) , כן.

אמי ארבל:

בסדר? הבנו איפה אנחנו?

יוסי חביליו:

הבנתי, כן.

אמי ארבל:

יופי. שניה.

יוסי חביליו:

עכשיו תציג את הפרויקט, קומות, מכפילים, הכל.

אמי ארבל:

רגע.

הילה בכר:

הכל.

אריאל גולן:

בטח, הוא יציג הכל.

צחי ברים:

הכל, הכל.

אריאל גולן:

הוא מציג כל תכנית אמי.

יוסי חביליו:

בסדר, בסדר.

אריאל גולן:

בצורה יפה, מכובדת.

יוסי חביליו:

אין לי טענות לאמי.

אריאל גולן:

(לא ברור) שאתה מציג כל תכנית, רק צריכים להקשיב.

יוסי חביליו:

הוא אומר, תשב בשקט ותחכה לסוף.

יהודה פרוידינגר:

הנה הארזים.

אריאל גולן:

לא, אני אומר, הוא מציג הכל, אל תלחיץ אותו.

אמי ארבל:

אוקי.

יהודה פרוידינגר:

נפתח בג'יבריש. באקרובט, לא נפתח באקרובט? אמי, באקרובט זה לא נפתח?

אמי ארבל:

אה?

יהודה פרוידינגר:

באקרובט?

אמי ארבל:

ניסינו, ניסינו.

יוחנן וייצמן:

תגיד, למחלקה החברת יש מה להגיד לנו בתיק הזה או שהשתנה? השתנה לטובה?

רותם פסו:

כן.

יוסי חביליו:

מה, לטובה?

רותם פסו:

השתנה לטובה, (לא ברור) .

אמי ארבל:

התכנית ירדה בעבר בגלל הנושא החברתי ותיאמו עם ה-, אז בוא תתחיל אתה עד שננהל את המצגת.

רותם פסו:

סבבה. אז באמת, כמו שאתם זוכרים, זה ירד בפעם האחרונה לבקשתנו כי לא היה לנו את הדברים. אני יכול להגיד שרוב ההשלמות הגיעו אלינו, ביצענו את הבדיקה. הדבר היחיד שאני כן מבקש מהוועדה, בגלל שעשינו את הבדיקה ודיברנו עם אזרחים וותיקים שזיהינו שחלק לא כל כך מודעים לא לסטטוס של הפרויקט ולא לזכויות שלהם, איזשהו,

אליעזר ראוכברגר:

אחרי ההשלמות הם לא מודעים?

רותם פסו:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

עדיין?

רותם פסו:

כן. לי לא היה מיפוי בכלל, עכשיו יש לי מיפוי. בדקתי את המיפוי, ראיתי (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה אמרת שההשלמות בוצעו, אז אני שואל איך יכול להיות,

רותם פסו:

לא, אמרתי חלק, חלק בוצע.

יוסי חביליו:

חלק.

אליעזר ראוכברגר:

אה.

רותם פסו:

יש להגיש לי את המסמך שאני רואה, ויש שאני בודק,

אליעזר ראוכברגר:

מה, אתה יודע, אם ככה אני שואל אותך, מה החלק שכן הושלם ובוצע?

רותם פסו:

קיבלתי דוח חברתי,

אליעזר ראוכברגר:

איך, קיבלת דוח חברתי ואתה אומר שעדיין הרבה קשישים לא יודעים,

יוסי חביליו:

דוח חברתי (לא ברור) לא מודעים, זה בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

הם לא מודעים,

רותם פסו:

אני אסביר,

אליעזר ראוכברגר:

זה תרתי דסתרי.

רותם פסו:

אני אסביר, יש להגיש לי את המסמך ויש שאני בודק את המסמך ורואה האם באמת מה שכתוב הוא נכון, מדויק,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה להגיד לי שהמסמך הוא פיקציה?

רותם פסו:

לא מדויק, לא, כן, חלק מהאזרחים הוותיקים שאנחנו דיברנו איתם מרימים את הטלפון, שואלים אותם על חלופות של אזרחים וותיקים, אתם יודעים איפה זה עומד, זה מגיע לוועדה המקומית, הם לא יודעים. אז חלק וחלק. לכן אני מבקש להשלים,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת, זאת אומרת, מה שאתה אומר בעצם, חלק ממה שהוגש לך המסמך הוא פייק.

רותם פסו:

לא יודע אם פייק, אני לא פה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה לא יודע?

רותם פסו:

העובדה היא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה לא שמת לב למה שאתה אומר, אתה אומר,

רותם פסו:

אנחנו (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, שניה, רותם. אתה אומר, במסמך הגישו לי דברים,

רותם פסו:

ככה וככה,

אליעזר ראוכברגר:

שהכל בסדר ודיברו ובדקו,

רותם פסו:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

ויודעים. אתה הרמת טלפון, והתברר שלא בדקו,

רותם פסו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

ולא יודעים ולא כלום.

רותם פסו:

אני אגיד לך יותר מזה,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת, פייק. אין לי הסבר.

רותם פסו:

אני אגיד לך יותר מזה, גם בהיבט של התרגום, אני דיברתי, אמרו לי לפני שאני הרמתי טלפון לאנשים שאני חושב שצריכים תרגום, אמרו לי, הכל בסדר, כולם יודעים, אף אחד לא צריך תרגום. עובדה שהרמתי טלפון, מדבר עם מישהו שעוזר לבעלת דירה שצריכה תרגום לצרפתית שהיא לא קיבלה, ובגלל שאני ביקשתי ופניתי ליזם אז היא קיבלה. אתם מבינים? אז,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מבינים, אבל זה לא בסדר.

רותם פסו:

המסמכים, אני מסכים איתך במאה אחוז. המסמכים הוגשו. אז אני מבקש באמת במסגרת זה שזיהינו פערים בין מה שרשום לבין הבדיקה שאנחנו עשינו, שימפו את האזרחים הוותיקים עוד פעם, אם הם צריכים הנחיה או הדרכה הם יודעים איך להגיע אליי, ושיעבירו להם את כל המידע. אם הם רוצים לעשות כנס, אדרבה ואדרבה.

יהודה פרוידינגר:

יש אנשים עם מוגבלות?

רותם פסו:

עם צרכים מיוחדים?

אריאל גולן:

כן, כתוב שיש (לא ברור),

רותם פסו:

בוא נראה.

אריאל גולן:

יש, יש, 5%.

רותם פסו:

כן, 5% מבעלי הדירות.

יוחנן וייצמן:

חביליון, זה הגיוני שיש שמה 25% רוסים?

רותם פסו:

יש שמה הרבה מאד שוכרים שדוברים רוסית, ואחת מהבקשות שלנו זה גם לעדכן בכניסה לבניין, אבל יש שם גם בעלי דירות דוברי רוסית, כן.

אליעזר ראוכברגר:

השוכרים לא רלוונטיים.

רותם פסו:

השוכרים זה ברמת שידעו מה קורה, אם זה מתקדם, באיזה שלב זה עומד, ברמת (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אתה צריך לדבר עם בעלי הדירות, יכול להיות שהחוזה שלו הוא כזה שברגע שזה ככה אז הוא צריך לפנות. זה לא עסק לא שלנו ולא של היזם.

רותם פסו:

תשמע, הם יכולים גם לבנות,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו עובדים מול בעלי דירות, לא מול שוכרים. אני הרי לא נכנס,

רותם פסו:

בסוף,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא נכנס לחוזה שבין בעל הדירה לדייר שלו.

רותם פסו:

לא נכנס לחוזה שבין בעל הדירה לדייר, אבל אם שוכר, בוא, אם אני מקבל טלפון משוכר, אני אומר לו בדיוק איפה זה עומד.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אבל זה לא חובת היזם.

רותם פסו:

אם הוא רוצה לדעת איפה זה עומד,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא,

רותם פסו:

אני לא מדבר על התמורות או מה קורה,

אליעזר ראוכברגר:

לא בגלל זה אנחנו צריכים את הדוח החברתי שלך,

רותם פסו:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

כי יכול להיות שעוד חודשיים נגמר לו החוזה.

רותם פסו:

אני מדבר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא רק רוצה לדעת האם להאריך לו עוד שנה או לא להאריך לו עוד שנה. בסדר.

רותם פסו:

יש פה שני דברים, יש האם בעלי הדירות מודעים לזכויות,

אליעזר ראוכברגר:

זה החשוב.

רותם פסו:

מקבלים את המידע,

אליעזר ראוכברגר:

זה החשוב.

רותם פסו:

ויש האם שוכרים יודעים מה קורה בבניין, אם זה עוד שנתיים, עוד חמש, שבע,

יוסי תביליו:

אתה מבין, 80% זה משכירים, רק 12% גרים שמה.

רותם פסו:

זה מתחם של,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא עסק שלנו, השוכרים.

רותם פסו:

הרבה מאוד משקיעים.

הילה בכר:

ככה זה ב(לא ברור),

יוסי חביליו:

לא, נכון, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

שוכרים אנחנו לא צריכים, אני לא יודע מה החוזה בינו לבין בעל הבית. יכול להיות שהחוזה הוא מחייב ביניהם, אני לא נכנס לזה. עכשיו, הוא אומר שיש, גם בבעלי הבתים יש דוברי רוסית.

רותם פסו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר,

רותם פסו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

צריך לתת להם את המידע, נכון.

רותם פסו:

נכון, אז,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שצריך,

רותם פסו:

הבקשות,

אליעזר ראוכברגר:

להוריד את זה עוד פעם מסדר יום.

רותם פסו:

הבקשות שלנו פה זה באמת שיעדכנו את העניין של המיפוי של האזרחים וותיקים, וגם שייתנו את התרגום לבעלי דירות שצריכים.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז. טוב.

ניר מרגלית:

לנו גם יש הערות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אמי,

אמי ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רושם את מה שהם אומרים?

אמי ארבל:

כן, תיכף נוסיף את זה.

יוחנן וייצמן:

הוא כתב את זה, אבל לחדד את זה.

אמי ארבל:

רק בינתיים המצגת עלתה עם קצת ג'יבריש, אבל לא נורא, נסתדר. אתם רואים? היום זה בעצם רחוב הארזים, הכתם הוורוד זה שלושת הבניינים,

ניר מרגלית:

זה המצב המאושר, נכון?

אמי ארבל:

אה?

ניר מרגלית:

זה המצב המאושר, לא מוצע.

יוסי חביליו:

המוצע.

אמי ארבל:

חבר'ה, טיפת סבלנות.

ניר מרגלית:

אה, סליחה.

אמי ארבל:

זה המצב המאושר היום, מגרש מגורים, הוורוד, כל הוורוד זה מגרש מגורים, ויש שם מעבר שמתחבר לרחוב התומר, ויש פה את החניה הגדולה שיש בתכנית מאחורה ויש שצ"פ קטן פה. התכנית למעשה מציעה לשנות את ייעודי הקרקע, להציע פה סך הכל שני בניינים. הם הציעו שכל יתר השטח יהיה שטח ציבורי. (לא ברור) בהחלטה כי יש פה דברים שאנחנו לא מעוניינים שיהיו שטח ציבורי. התכנית מציעה סך הכל חיבורים של המרחב הציבורי כמה שניתן ולכלל הכיוונים,

דוברת:

זה בסדר?

אמי ארבל:

כן, פה זה יצא בסדר. התכנית מציעה למעשה במקום שלושה בניינים שני בניינים. העקרונות, כמו שאמרתי, (לא ברור) ציבורי שם,

יוסי חביליו:

אתם בעד השניים?

אמי ארבל:

אה?

יוסי חביליו:

אתם בעד השניים?

אמי ארבל:

כן, אני לא חושב שאפשר לעשות שלושה בניינים פה בצורה כזאת.

הילה בכר:

אי אפשר, אי אפשר, אתה רואה את הצורה של המגרש,

אמי ארבל:

אתה רואה את הגודל והמיקום של הבניינים, כי היום מגדל תופס יותר שטח מבניין אחר.

יהודה פרוידינגר:

המעברים שמתכננים לתאי השטח הבאים, נגיד, מתואמים עם,

ניר מרגלית:

זהו, זה לא,

יהודה פרוידינגר:

המעברים שיש בתא שטח שם (לא ברור) ?

ניר מרגלית:

זה לא תואם לתכנית שדרומית אליו.

יהודה פרוידינגר:

זה צריך להיות תואם לתכנית שדרומית, כדי ש-

אמי ארבל:

חבר'ה, הכל כתבנו בהמלצה אבל, תקראו את ההמלצות שלנו. אני באמת ממליץ.

הילה בכר:

אני ממליץ לקרוא את ההמלצה.

אמי ארבל:

ממליץ לקרוא את ההמלצות של מהנדס העיר לוועדה. התכנית סך הכל די פשוטה, היא מציעה שני בניינים, 18 קומות, חזית מסחרית, מרחב ציבורי, כמו שאמרתי, יחסית תכנית משופעת מבחינת האפשרויות שיש בה, גם מבחינת הפרשות, גם מבחינת המיקום, הוספנו שני בניינים, כמו שאתם רואים. לא משהו חריג. אני מזכיר שליד זה, מאחוריו, ברחוב התומר אושרו תכניות של 30 קומות.

יוסי חביליו:

מאחורה זה גרוע מאד.

אמי ארבל:

הבניינים שרואים כאן,

יהודה פרוידינגר:

איזה גודל דירה ממוצעת?

אמי ארבל:

מה?

יוסי חביליו:

(לא ברור) שבתומר זה עוד לא סופי.

אמי ארבל:

זה לא סופי אבל זה גם לא קשור,

הילה בכר:

למה זה גרוע מאד?

יוסי חביליו:

מה,

אמי ארבל:

ראית את הבניינים שיש ברחוב (לא ברור) ?

הילה בכר:

לא, למה,

יוסי חביליו:

למה זה גרוע מאד 30 ?

הילה בכר:

למה זה גרוע מאד?

יוסי חביליו:

ברור.

הילה בכר:

לא, למה זה גרוע מאד הפינוי בינוי פה והעובדה שאין לך דרך לייצר את היקפי הבנייה שהתקן השמאי דורש פה והיקפי בנייה (לא ברור) ?

יוסי חביליו:

אני לא מאמין להיקפים האלה, אני לא חושב שצריך 30 קומות. אני לא אוהב את ה(לא ברור),

הילה בכר:

לא, אבל זה מעניין אותי באמת,

יוסי חביליו:

אז אני עונה לך,

הילה בכר:

בשביל הדיון המקצועי.

יוסי חביליו:

אני לא חושב שבשכונה הזאת של בית הכרם צריך לבנות 30 קומות.

הילה בכר:

אבל זה לא ממש בית הכרם ההיסטורית,

אמי ארבל:

גם אם יש פה, גם אם יהיה פה שיכון,

הילה בכר:

זה,

יוסי חביליו:

בסדר, זה,

אמי ארבל:

יוסי, גם אם יש פה שיכון כמו השיכונים של התומר שהם מאד מאד גדולים ובעייתיים?

הילה בכר:

בעייתיים,

יוסי חביליו:

מה?

הילה בכר:

ישנים, במצב קשה.

אמי ארבל:

השיכונים של רחוב התומר הם מאד גדולים ובעייתיים.

הילה בכר:

הם לא האזורים הרגישים של בית הכרם,

יוסי חביליו:

בסדר,

הילה בכר:

על מה ההתנגדות?

יוסי חביליו:

אני חושב שבמקום הזה, כבר אמרתי את זה בתכניות. קודם כל דרך אגב זה, התומר זה כבר די קרוב גם להר הרצל, אני חושב שגם שמה אין מקום לבנות 30 קומות.

יהודה פרוידינגר:

לא, תגידו שזה יהיה רצף,

יוסי חביליו:

עם הבורג', כן.

יהודה פרוידינגר:

ויזואלי, עם הבורג',

יוסי חביליו:

בדיוק.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) 30 קומות, ואחר כך,

יוסי חביליו:

כן, אני מכיר טוב את האזור, הבאתי הדמיות,

אליעזר ראוכברגר:

ומשמה ישר לקוקיה וחסבון.

יוסי חביליו:

לא, כל מקום היסטורי רוצים להרוס אותו במגדלים.

יהודה פרוידינגר:

רגע, רגע, אמי, איזה גודל דירה?

אמי ארבל:

אני לא אמרתי, רק אני אגיד, יש פה היום,

יוסי חביליו:

נכון, זה שני מוקדים הכי בעייתיים,

אמי ארבל:

יש היום,

יוסי חביליו:

מרכז העיר, והר הרצל וכל האזור.

הילה בכר:

ובית הכרם.

אליעזר ראוכברגר:

הר הרצל אני חולק עליך,

אדיר שוורץ:

גם היום זה לא בניינים נמוכים, (לא ברור) 15 קומות,

הילה בכר:

יש שמה שניים יחסית גבוהים,

אמי ארבל:

יותר נמוכים מהתומר.

הילה בכר:

הם ארבע,

יהודה פרוידינגר:

היציאה והכניסה,

אריאל גולן:

(לא ברור) שש קומות.

הילה בכר:

אבל הם בשיכונים, (לא ברור),

יוסי חביליו:

אבל אני חושב שהיה חוקר שם שעוד לא נתן את הדוח שלו, אני הופעתי בפני חוקר או חוקרת, לא נתנו את הדוח.

אליעזר ראובברגר:

איפה?

יוסי חביליו:

בתומר.

אדיר שוורץ:

בבניינים האלה, בארזים?

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) חקרו יותר עד שנתנו דוח, מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

יש כל כך שאני כבר לא זוכר,

הילה בכר:

לא, יש שם שניים גבוהים,

אמי ארבל:

הם לא כמו השיכונים של התומר שהם שיכונים באמת גדולים,

הילה בכר:

לא, אולי הם שש קומות,

אמי ארבל:

אבל, הנה, זה,

הילה בכר:

הם סתם נראים מאסיביים.

אמי ארבל:

לא, זה הם,

יהודה פרוידינגר:

אמי, הכניסה והיציאה מהחניה, מאיזה רחוב?

הילה בכר:

חמש קומות.

יוסי חביליו:

אבל לפי התכנית של האב מותר לבנות שמה שמונה-שתים עשרה, אמי. אמי, לפי תכנית האב של בית הכרם,

אמי ארבל:

מה, מה?

יוסי חביליו:

לפי תכנית האב של בית הכרם מותר לבנות 8-12.

אמי ארבל:

לא, תכנית האב של בית הכרם שלא אושרה סימנה את כל האזור הזה שממערב לשדרות הרצל, שמי שרוצה יכול לקבל 8-12 קומות 320%, ומי שרוצה להגיש מעבר לזה צריך להגיש תכנית. וזה מה שהם עושים, הגישו תכנית כמו אחרים בשכונה, תכנית מאד סבירה, מאד הגיונית, אין לי הרבה מה להגיד.

יהודה פרוידינגר:

אמי, אני רק רוצה משהו להגיד,

אמי ארבל:

אני רק אגיד, המכפיל פה הוא סך הכל 2.7 שזה מכפיל מאד נמוך,

יוסי חביליו:

לא נכון, אבל בית הכרם זה אזור מאד יקר, מאד יקר.

הילה בכר:

לא, אבל,

אמי ארבל:

בסדר, עדיין המכפיל נמוך.

הילה בכר:

יוסי, זה, יש, אלף, תראה, תראה,

אליעזר ראוכברגר:

כמה המכפיל?

אמי ארבל:

2.7.

הילה בכר:

גם ב(לא ברור) בנייה, זה שונה מהאזור ההיסטורי.

יוסי חביליו:

כן, אבל זה בית הכרם. אני יודע שיחסית להשתוללות של קריית יובל,

יהודה פרוידינגר:

אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

זה הגיוני. 2.7 זה בסדר.

יהודה פרוידינגר:

אחד, אני רוצה להגיד ככה,

אמי ארבל:

כן.

יהודה פרוידינגר:

אחד שמבחינה ויזואלית, יש פה ארבע בניינים מכוערים של קוביות וכאילו לקחו, מכל שני בניינים עשו בניין אחד ארוך, אותו דבר, קובייה לאורך,

הילה בכר:

להיפך,

אריאל גולן:

במקום ככה, ככה.

אמי ארבל:

במקום שלושה עשו שניים. אבל אוקי.

יהודה פרוידינגר:

אבל אותו צורה ריבועית, מגעילה,

אמי ארבל:

אתה מכיר דרך אחרת לבנות?

יהודה פרוידינגר:

מה?

אמי ארבל:

אתה מכיר דרך אחרת לבנות?

הילה בכר:

לא, אפשר להגיד שתאפשר גמישות בשלב ההיתר לבחון את הדברים האלו.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) מה, אתה רואה היום,

אמי ארבל:

אני לא מדבר על העיצוב של הבניינים כרגע אבל.

הילה בכר:

לא רק,

יהודה פרוידינגר:

עכשיו, זה דבר אחד. דבר שני, הכניסה והיציאה מהחניה זה מהתומר?

אמי ארבל:

מהארזים. זה הנמוך.

יהודה פרוידינגר:

מהארזים.

אמי ארבל:

הוא הנמוך.

יהודה פרוידינגר:

כן, מהארזים התכוונתי.

יוסי חביליו:

רגע, מה זה מהארזים, ויציאה מאיפה? לבית הכרם?

הילה בכר:

לא, לדגניה, לכביש ההיקפי.

יוסי חביליו:

איפה שהמשוררת רחל שמה.

יהודה פרוידינגר:

לכביש ההיקפי.

הילה בכר:

לכביש ההיקפי.

אמי ארבל:

לא, לצד השני,

יהודה פרוידינגר:

לכביש ההיקפי לכיוון למטה?

הילה בכר:

יש לך יציאה מהארזים לצד השני.

אמי ארבל:

הוא מתחבר ישירות ל-,

יוסי חביליו:

מה, לדגניה?

יהודה פרוידינגר:

לכביש ההיקפי לכיוון למטה?

הילה בכר:

כן, כן, כן. לכביש,

יוסי חביליו:

לדגניה?

הילה בכר:

כן.

יהודה פרוידינגר:

והכביש ההיקפי,

אמי ארבל:

הארזים מתחבר לדגניה, כן.

יוסי חביליו:

כן, אבל היום זה דו סטרי עד קטע מאד, אולי עד המקום הזה בערך, אחרי זה נהיה חד סטרי.

אמי ארבל:

לא, ההיפך, הוא דו סטרי.

הילה בכר:

לא, אתה צודק,

אמי ארבל:

עם ההרחבה שיש פה של רחוב הארזים זה דו סטרי.

יוסי חביליו:

כאילו,

אמי ארבל:

(לא ברור) של הארזים.

יוסי חביליו:

אתה תוכל לבוא מכיכר דניה ולצאת שמה בדגניה?

הילה בכר:

כן. היום אתה יכול לעשות את זה גם ככה.

אמי ארבל:

גם היום אתה יכול לעשות את זה.

יוסי חביליו:

היום אתה לא יכול.

הילה בכר:

אתה יכול.

אמי ארבל:

אתה יכול.

הילה בכר:

אם אתה נכנס,

יוסי חביליו:

בוא נתערב שאתה לא יכול לעשות,

אמי ארבל:

אתה יכול.

יהודה פרוידינגר:

תלוי מאיפה אתה נכנס, מאיזה רחוב אתה נכנס.

יוסי חביליו:

אתה לא יכול.

אמי ארבל:

מה אתה לא יכול?

יוסי חביליו:

אני מכיר את זה טוב,

אמי ארבל:

מה אתה לא יכול?

יוסי חביליו:

הייתי שם אתמול, שלשום.

אמי ארבל:

תגיד לי, מה אתה לא יכול?

יוסי חביליו:

מה?

אמי ארבל:

אמי ארבל:

מה אתה לא יכול?

יוסי חביליו:

תשים את הרחוב, תשים את הרחוב.

אמי ארבל:

הנה כיכר דניה.

יוסי חביליו:

הנה, הנה. היום אתה לא יכול לבוא מפה. הי, תחזיר, מה.

אמי ארבל:

הנה.

יהודה פרוידינגר:

תחזיר את השמות, תחזיר את השמות.

הילה בכר:

הנה, כאן, כאן,

יוסי חביליו:

תחזיר את השמות של הרחובות,

הילה בכר:

כאן, הנה,

יוסי חביליו:

תחזיר את השמות.

הילה בכר:

הנה השמות. אל תילחצו.

יוסי חביליו:

היום אתה לא יכול לנסוע ככה, היום אתה יכול להיכנס מפה, להגיע עד כאן, פה יש לך אין כניסה, אתה יודע איזה בלגן זה המשוררת רחל?

אסף שגיא:

(לא ברור) אין כניסה,

אמי ארבל:

זה לא קשור,

יוסי חביליו:

אני מוכן להתערב איתך, (לא ברור),

אסף שגיא:

אין שם אין כניסה אבל.

אמי ארבל:

זה לא קשור למשוררת רחל.

יוסי חביליו:

מה?

אסף שגיא:

נסעתי שם לחניון של הארזים עד המשוררת רחל, מהצד השני יש לך את,

אדיר שוורץ:

איפה שהעכבר,

יוסי חביליו:

לא, מפה נסעת,

אסף שגיא:

ברור.

יוסי חביליו:

נכון, אבל הוא אומר שיש כניסה מפה.

אסף שגיא:

רק עד המשוררת רחל.

אדיר שוורץ:

איפה שהעכבר עכשיו, יש אין כניסה.

יוסי חביליו:

מה?

אדיר שוורץ:

אתה צודק, יוסי, איפה שהעכבר היה לפני שנייה יש אין כניסה.

אסף שגיא:

עד המשוררת רחל.

יוסי חביליו:

נכון,

אסף שגיא:

זהו.

יוסי

חביליו:

היום אין לך. אתה יודע איזה ברדק פה יש? אני, לאן באת, לחניון פה?

אסף שגיא:

כן.

יוסי חביליו:

אני סידרתי לך אותו, תגיד תודה.

אסף שגיא:

תודה רבה.

יוסי חביליו:

הלכתי למינהל וחתמנו להם על התחייבות שאם יבנו פה,

אסף שגיא:

הוא מאד עוזר, החניון, והוא מאד (לא ברור),

יוסי חביליו:

ברור, זה אני שהייתי בחנייה, עשיתי איזה 30 חניונים.

יהודה פרוידינגר:

מה המפתח של החניות פה?

אמי ארבל:

מה התקן? בטח אמרנו 1:1, אני לא רואה סיבה לתת פה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

יוסי חביליו:

מה אתה אומר, יהודה, מה דעתך? אני מתלבט פה.

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) ששמענו את האנשים של הרכבת,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא צריך,

אמי ארבל:

על מה אתה מתלבט, לא הבנתי אבל. יוסי, על מה אתה מתלבט?

יוסי חביליו:

אתה יודע, אמנם זה רק 18 ולא 30, ששם אני מתנגד בגדול,

הילה בכר:

אבל יוסי, אני יכולה להגיד שניה משהו? להבדיל מבית הכרם ההיסטורית שרואים בצד השני של התמונה, זה אזור של שיכונים.

אליעזר ראוכברגר:
אמיתי, (לא ברור) שיקוף מראה.

יוחנן וייצמן:
מרחו אותנו,

דובר:
אפילו לא מרחו.

יוחנן וייצמן:
אפילו לא מרחו.

יהודה פרוידינגר:
יאללה,

יוחנן וייצמן:
לילד בגן(לא ברור),

יוסי חביליו:
לא, אני שומע מה שאמרת,

הילה בכר:
זהו.

יוסי חביליו:
להבדיל מהעיר ההיסטורית, מהשכונה,

הילה בכר:
להבדיל מהשכונה ההיסטורית,

יוסי חביליו:
זה השיכונים.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) המצב לא טוב?

הילה בכר:

זה אזור שבו אפשר אינטנסיביות בבנייה, זה אזור פחות רגיש,

יוסי חביליו:

כן, אבל אני אומר, אני מפחד גם על התשתיות שגם היום במצב קשה.

הילה בכר:

אבל אוקי, זה אזור שכן נתמך ברכבות קלות,

יוסי חביליו:

המשוררת רחל, תגור שם, תנסה לצאת מהבית.

הילה בכר:

אבל זה לא המשוררת רחל, המשוררת רחל הוא במצב רע תנועתי, נכון. אבל זה הארזים, אבל זה הארזים,

יוסי חביליו:

(לא ברור) לא יצאו לדגניה.

הילה בכר:

אבל זה הארזים שיוצא לדגניה.

יוסי חביליו:

אז אני אומר שלכן אני מתלבט ולא כאסח נגד.

הילה בכר:

אה, יפה, יפה.

אמי ארבל:

שלא יצאו לדגניה?

הילה בכר:

שיצאו. הוא אומר, המשוררת רחל,

יוסי תביליו:

הם לא יוצאים לדגניה, אבל מה שרוצים לבנות בתחמ"ש שמה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) רכבת.

יוסי תביליו:

אין להם יציאה.

הילה בכר:

התחמ"ש הוא לא הבעיה. התחמ"ש הוא לא הבעיה.

אמי ארבל:

גם התחמ"ש הוא לא הבעיה,

הילה בכר:

(לא ברור) אמרנו שיש פתרון בלצאת לדגניה.

אמי ארבל:

(לא ברור) רחל המשוררת,

הילה בכר:

אנחנו כן אמרנו. אולי יום אחד,

יוסי תביליו:

איפה אנשים יחנו? איפה יחנו? רגע, מה, כמה חניות יש להם פה?

אמי ארבל:

לפי התקן, 1:1, (לא ברור) לרכבת הקלה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור)

אדיר שוורץ:

המצב גרוע.

יוסי חביליו:

כל אחד יהיה לו פה שלוש מכוניות.

הילה בכר:

לא נכון, זה לא נכון.

אדיר שוורץ:

יותר גרוע, (לא ברור),

הילה בכר:

אני לא מסכימה איתך. אנשים יבינו,

יהודה פרוידינגר:

1:1?

הילה בכר:

אנשים יבינו שהם לא צריכים להחזיק צי מכוניות.

יוסי חביליו:

(לא ברור) הבן שלי, יש לו באמת אוטו אחד. אבל די קשה.

הילה בכר:

גם לי יש רק אוטו אחד, וגם הוא לא כזה בשימוש. אגב, התושבים פה כן רוצים את ההליכים של הפינוי בינוי.

יוסי חביליו:

תשמע, את רואה שהרוב לא גרים פה, מה אכפת לו להרוויח כסף?

הילה בכר:

כאילו, קודם כל,

יוסי חביליו:

מעניין אותי מה,

הילה בכר:

אין לי שום בעיה עם השבחת נכס אם זה תואם (לא ברור) עירונית.

יוסי חביליו:

לכן אני לא רגוע עם החברתי, כי מעניין, תקשיבי, תקשיבי, אותי מעניין מי שגר פה, שזה רק 20%, שלך תדע, רוסים, לא רוסים, לא יודעים מה הולך. מי שלא גר פה, מה אכפת לו? הוא רק רוצה השקעה.

הילה בכר:

אני חושבת שצריך לראות את זה בראייה יותר מתכללת.

יוסי חביליו:

רגע, מתי (לא ברור) ?

אדיר שוורץ:

(לא ברור) מנת"י כל הרמזורים בעיר חוץ מהרמזור (לא ברור) ,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, לא,

(מדברים ביחד)

אמי ארבל:

אני באמת רואה שאין סעיף לגבי דירות קטנות, ואנחנו נוסיף. אין סיבה שלא יהיה פה.

יהודה פרוידינגר:

בית הכרם, זה האוניברסיטה,

יוסי חביליו:

אני אגיד לך, אמי, אבל למה אתם לא עושים,

יהודה פרוידינגר:

זה מרחק הליכה לסטודנטים,

יוסי חביליו:

הוא היה צריך לעשות, אמי, שכירות בהגבלת מחיר.

אמי ארבל:

מה זה?

יוסי חביליו:

שכירות בהגבלת מחיר,

הילה בכר:

כן, ואז תעלה ל-30 ו-40 קומות.

יוסי חביליו:

ואז זה היה עולה בקומות. בסדר, שיוריד את הרווח. שיוריד את הרווח. שמה גם מכפיל 2 יכול לעבוד,
זה יקר מאוד.

הילה בכר:

אבל זה לא עובד.

יוסי חביליו:

אני יודע את זה.

אמי ארבל:

אתה אומר דברים שאין להם שום ביסוס אבל, יוסי.

הילה בכר:

אבל זה לא נכון, יוסי, בלב בקעה אנחנו נמצאים ב-2.3, 2.4. אתה כאילו צריך להבין שזה לא,

יוסי חביליו:

אני, הבן שלי גר בבית הכרם והשני מחפש דירה בבית הכרם לשכור, אני יודע בדיוק מה המצב שמה.

הילה בכר:

מה, אתה יודע מה המכפיל או שאתה יודע מה מחירי הדירות?

יוסי חביליו:

אני יודע מה מחירי הדירות,

יוחנן וייצמן:

מה מחירי הדירות?

יוסי חביליו:

ולפי זה אני גוזר את המכפיל.

אמי ארבל:

מתי בנית לאחרונה,

הילה בכר:

זה לא כזה,

אמי ארבל:

מתי בנית לאחרונה פרויקט?

יהודה פרוידינגר:

מאיפה אתה יודע כמה עולה להרוס את הבניין,

יוסי חביליו:

בנתי פרויקט? אני, לא משנה, אני מתעניין.

יהודה פרוידינגר:

כמה עולה להרוס את הבניין, כמה עולה להרוס את הבניין?

אמי ארבל:

ברור שזה משנה, מה.

הילה בכר:

לא רק (לא ברור),

אמי ארבל:

יוסי, אתה יכול להגיד את זה בפרויקטים של מכפיל 4 ו-5,

יוסי חביליו:

בסדר,

אמי ארבל:

לא מכפיל 2.7.

יוסי חביליו:

אבל 4 זה קריית יובל, קריית מנחם, לא במקומות היקרים ביותר.

הילה בכר:

רגע, רק אני,

יהודה פרוידינגר:

(לא ברור) 2.7 זה בסדר,

אריאל גולן:

אמי, יש לי שאלה אחרת.

יוחנן וייצמן:

2.7 אנחנו חיים.

אריאל גולן:

אמי,

יהודה פרוידינגר:

2.7,

אמי ארבל:

הלוואי על כולם 2.7.

אריאל גולן:

אמי,

יהודה פרוידינגר:

נכון.

אריאל גולן:

יש לי שאלה אחרת. מה היזם הציע את (לא ברור) שלושה בנייני מגורים, והציע גם שימושים ציבוריים, כמו שאני רואה בתקנון, שטחים מבונים לצרכי ציבור, שימושי מעונות,

אמי ארבל:

אנחנו ביקשנו במעונות, תראה.

אריאל גולן:

ובית כנסת, רגע. ובית כנסת.

אמי ארבל:

כן. תראה את סעיף 6.

אריאל גולן:

בא מדיניות תכנון, מחק את בית הכנסת, השאיר את השימושים האחרים. אני באמת לא יודע למה.
כאילו, אם היזם כנראה הבין,

הילה בכר:

זה הוועדה המחוזית,

אריאל גולן:

או שהיה לו דרישה חברתית,

הילה בכר:

זה לא,

אריאל גולן:

או דרישה חברתית,

הילה בכר:

זה תכנית מופקדת.

אריאל גולן:

שמה של אנשים,

אמי ארבל:

לא הבנתי, לא הבנתי, לא הבנתי. היזם לא יודע מה הפרוגרמה העירונית ומה הצרכים העירוניים.

אריאל גולן:

היזם אבל הוא הציע,

אמי ארבל:

נו?

אריאל גולן:

למה הוא הציע את בית הכנסת?

אמי ארבל:

לא יודע.

אריאל גולן:

מה, סתם קפץ לו או שאולי הוא עשה,

אמי ארבל:

אין בעיה, הוא יכול להוסיף גם בית כנסת, על חשבונו. אין בעיה.

אריאל גולן:

לא, אני אומר, הוא עשה אולי עם הסקר החברתי והאנשים, אולי יש שמה איזה משהו,

אמי ארבל:

זה קצת, סליחה שאני אומר, קצת כמו יוסי. נראה לי ש-, גם יזם,

אריאל גולן:

אני שואל, אני שואל.

אמי ארבל:

יזם לא יודע מה הפרוגרמה העירונית,

אריאל גולן:

לא, אבל היזם,

אמי ארבל:

לא יודע מה אושרו בתכניות ליד. אם היזם רוצה לבנות בית כנסת לא קשור לפרוגרמה העירונית, שיבנה בית כנסת.

יוחנן וייצמן:

לא בטוח (לא ברור), שמים 300 דירות, צריך בית כנסת. מה אפשר לעשות?

אריאל גולן:

(לא ברור) תכנית מוצעת, כנראה,

אמי ארבל:

(לא ברור) בכל מגרש?

עמנואל זלטס:

300 דירות,

אמי ארבל:

הוא לא שם 300 דירות אבל, הוא מוסיף פה סך הכל היום (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

200.

אמי ארבל:

לא,

יוסי חביליו:

היה 60, הוא מוסיף 100.

אמי ארבל:

יש פה, 100 יחידות דיור הוא מוסיף. לא כל 100 יחידות דיור צריך בית כנסת.

אריאל גולן:

לא, אני אומר, אבל אם הוא מבקש,

אמי ארבל:

בבית הכרם. בבית הכרם. אולי במע"ר החרדי כן.

יהודה פרוידינגר:

יש לו הפרשות?

אריאל גולן:

יש לו הפרשות. כן. קטנות, לא,

אמי ארבל:

אם היזם רוצה להוסיף,

אריאל גולן:

(לא ברור) שימוש, כן.

אמי ארבל:

אם היזם רוצה להוסיף שימוש לבית כנסת על חשבון, שיוסיף, אף אחד לא מונע ממנו.

אריאל גולן:

אז אפשר להוסיף גם שימוש.

אמי ארבל:

כן, אבל מעבר להפרשות, לצורך העניין. העירייה פה לא ביקשה בית כנסת, אתה לא יכול לבקש סתם כי בא לי, פרוגרמטית.

אריאל גולן:

שיהיה אפשר אולי,

אמי ארבל:

יש פה תוספת רק של 100 יחידות דיור.

אריאל גולן:

כן, כן, לא, אבל אני אומר, הוא הגיש את זה, זה מה ש-, אז אני אשמח שיוסיפו פה שימוש בית כנסת.

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

אני אגיד, לא נגדי, אבל שהמינהל הקהילתי לא מתנגד לזה. דיברתי איתם. אמי, אני חייב לקשר אותך איתם.

אמי ארבל:

מה אתה?

יוסי חביליו:

חייב לקשר אותך איתם.

אמי ארבל:

אם הוא מתנגד אז מה יש לגשר?

הילה בכר:

עם מי,

רלי חיים:

לא, באופן כללי הוא מדבר.

הילה בכר:

אריאלה? אריאלה?

אמי ארבל:

(לא ברור) הוא לא מתנגד.

רותם פסו:

אמי,

יוסי חביליו:

אמרתי שהוא לא מתנגד,

רותם פסו:

אם אפשר להוסיף,

יוסי חביליו:

אמרתי שאני לא מצליח לחבר אותך למינהלים.

רותם פסו:

שיעדכנו את המיפוי.

רלי חיים:

הם צריכים להתחבר לבד.

(מדברים ביחד)

רותם פסו:

את יכולה להוסיף תנאי להפקדה, עדכון למיפוי?

הילה בכר:

תנאי להפקדה, מה?

אמי ארבל:

רשום למטה תנאי להיתר בנייה,

יוסי חביליו:

רגע, ומה עם העניין החברתי, לייזר?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהוא ביקש.

יוחנן וייצמן:

מה שרוצים ביקש.

יוסי חביליו:

אבל למה לא ל-, לא, למה להמליץ להם להפקיד,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא ביקש מה שאתה מבקש.

יוסי חביליו:

כל פעם להוריד להם, אז אני מציע לו לבקש את מה שאני מבקש.

אליעזר ראוכברגר:

אתה, זכותך להציע, אבל אני שומע למה שהוא אמר.

יוסי חביליו:

רגע, אולי אחרי שאני אציע לו הוא ישנה.

רותם פסו:

הם הגישו את המסמכים,

יוסי חביליו:

הבנתי, אבל אתה רואה שהמסמכים לא פיקסים.

רותם פסו:

נכון.

יוסי חביליו:

אז למה שלא נוריד להם,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אריאל, הוא הוסיף את בית הכנסת?

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

רותם פסו:

(לא ברור) תנאי להפקדה.

אריאל גולן:

הוא אמר שהוא הוסיף.

רותם פסו:

כן.

אריאל גולן:

מטלת ציבור.

רותם פסו:

בסדר, מקובל עלינו.

הילה בכר:

יופי. טוב, נראה לי שזהו.

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

להכניס את זה לתקן. אמי, בית הכנסת במחזור, בתקן. בתקן 21 כתוב בית כנסת.

הילה בכר:

הוספנו (לא ברור),

אמי ארבל:

לא הפרשה לצרכי ציבור.

יוחנן וייצמן:

לא, (לא ברור) שזה כן צרכי ציבור.

אמי ארבל:

למה?

הילה בכר:

הנה, רשמנו, יש להוסיף.

יוחנן וייצמן:

שייתן לציבור בית כנסת. אני לא יודע מה יש שם באזור,

אמי ארבל:

למה (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

באמת מה העסק.

אמי ארבל:

אני לא יודע להכניס סתם עוד בית כנסת, אבל אם זה מה שאתם רוצים, סבבה. אוקי.

יוחנן וייצמן:

היזם הציע בית כנסת, אז בוא,

אמי ארבל:

הוא הציע בית כנסת אבל לא היו לו שימושים אחרים שהוא הציע. הוא לא ירצה גם וגם הרי, כמו שעוד 250 מטר יש לזה עלויות, יהיה צריך להוסיף עוד קומה או שתיים, אני לא יודע כמה.

יוחנן וייצמן:

שיוסיף עוד שתי קומות.

אריאל גולן:

שיוסיף, אין לי בעיה, שיוסיף.

אמי ארבל:

סבבה, אוקי. אז,

הילה בכר:

מה?

אריאל גולן:

תוסיפי.

אמי ארבל:

יש לחשב את זה בתקן,

יוסי חביליו:

שמה, מה?

אמי ארבל:

תוספת בית כנסת.

אריאל גולן:

זה היזם ביקש.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) שהרמדאן עבר (לא ברור) בשקט.

אמי ארבל:

טוב, תכנית 11 בסדר היום, תכנית 13,

יוסי חביליו:

רגע, אני נמנע פה, כי זה לא גרוע כל כך.

הילה בכר:

נכתוב שזה לא גרוע כל כך.

אליעזר ראוכברגר:

חברים, יש מישהו אחר שרוצה להביע עמדה? בעד. אוקי, כולם בעד ו-,

רלי חיים:

יוסי נמנע.

אמי ארבל:

עם השינויים שעשינו.

יוסי חביליו:

ואני נמנע.

אליעזר ראוכברגר:

מדיניות ראש העיר, איך אתה לא נצמד למדיניות ראש העיר. אתה לא אומר שאתה נגד מדיניות, אתה מהבוקר אומר שאתה בעד מדיניות ראש העיר.

יוסי חביליו:

מי אמר את זה?

אליעזר ראוכברגר:

וייצמן.

יוסי חביליו:

זה הבעיה, אתם,

אליעזר ראוכברגר:

חבר שלך.

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

חבר שלך.

יוסי חביליו:

נכון, ואני יכול להיות חלוק על חברים גם כן.

אליעזר ראוכברגר:

אה, אוקי, בסדר, זה לגיטימי. טוב.

יוסי חביליו:

אתה גם חבר שלי, לא?

אליעזר ראוכברגר:

אני כן, לא יודע אם אתה חבר שלי, אני חבר שלך.

יוסי חביליו:

אני חבר שלך, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אה אוקי. הנה, כולם שמעו? זה מוקלט.

יוסי חביליו:

מוקלט, אין בעיה. אנחנו עוברים על התמלילים, גם של הישיבה הקודמת.

אליעזר ראוכברגר:

יאללה,

אדיר שוורץ:

אתם רוצים לצאת, למצוא חדר?

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, קדימה.

תיק 1316918

אמי ארבל:

תכנית 11 בסדר היום, תכנית 1316918, תכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב ציפורה 9-11 ורחוב רבקה 12. יש לנו רגע מצגת, נראה גם איפה זה. יש פה מתחם שלמעשה, יש היום 104 יחידות דיור, מציעים עוד 246. זה מכפיל 3.7.

יוסי חביליו:

זה גבוה.

אמי ארבל:

סך הכל 350 יחידות דיור. זה המתחם היום. סליחה, זה לא המתחם היום, זה המצב היום, יש פה היום בניין במתחם הזה, יש בניין שזה הבניין הזה שעשה תמ"א 38/1 וחזק את הבניין והיום התכנית מתייחסת למעשה ליתר הבניינים שיש בחלקה. הבניין הזה, הבניין הזה והבניין הזה.

יוסי חביליו:

אתה יכול אולי לחזור לתצ"א, שנראה את האזור?

אמי ארבל:

כן. כן.

הילה בכר:

זה גם פתוח ב-GIS, אמי.

יוסי חביליו:

תאפס אותי.

יוחנן וייצמן:

מה נתנה תכנית אב בקעה שם?

יוסי חביליו:

רגע, רגע, הנה, רגע, פייר קניג,

אמי ארבל:

זה המתחם, כאן,

יוסי חביליו:

איפה צומת הבנקים? שמה, לא?

אסף שגיא:

יותר ימינה,

אמי ארבל:

צומת הבנקים, לא, צומת הבנקים,

אסף שגיא:

יצחק לוי,

אמי ארבל:

צומת הבנקים פה. לא, סליחה, לא, סליחה, הלכתי,

אסף שגיא:

יצחק לוי, נו, איפה שכתוב.

אמי ארבל:

לא, הלכתי רחוק מדי. זה צומת הבנקים כאן,

יוסי חביליו:

רגע, זה עין גדי, זה רבקה,

אמי ארבל:

זה צומת הבנקים, זה רחוב רבקה שיורד למטה לכיוון,

יוסי חביליו:

כן, וזה הפרויקט, לא?

אמי ארבל:

גבעת שאול, וזה הפרויקט כאן.

הילה בכר:

כן, כאן, ציפורה.

יוסי חביליו:

אה, לא רחוק מהבנקים.

אמי ארבל:

לא רחוק מהבנקים.

יוסי חביליו:

אה, הנה, זה סם שפיגל והקרן ירושלים שמה.

אסף שגיא:

כן, כן.

אמי ארבל:

הבנו?

יוסי חביליו:

כן, הבנו.

אמי ארבל:

אוקי.

אסף שגיא:

פה המשרד להגנת הסביבה.

אמי ארבל:

מה זה?

יוסי חביליו:

נכון, הייתי שם פעם בדיון. הם עם הקרן החדשה, אני חושב. זה באזור שמה.

אסף שגיא:

כן, בניין 3.

אמי ארבל:

מה שהם מציעים למעשה בתכנית זה לעשות פה איזושהו חיץ בין הבניין, כי יש פה בניין שעשה תמ"א 38/1, צריך לשמור איזושהו חיץ, ולכן עשו פה מעבר ושצ"פ קטן בעצם מסביבו והפרויקט מציע שני בניינים גבוהים, 30 קומות, עם עוד איזושהי שלוחה קטנה של הבנייה יותר נמוכה וכל השאר שטחים ציבוריים. התכנית מציעה חניון על רוב השטח חוץ מהשצ"פ הקטן, ומציעה,

יוחנן וייצמן:

תגיד, אישרנו כבר 30 קומות במרחק הזה מדרום לעיר העתיקה או שזה הפרויקט הראשון?

אמי ארבל:

דרום העיר העתיקה?

יוחנן וייצמן:

מדרום לעיר העתיקה, אישרנו כבר 30 קומות?

אמי ארבל:

תלפיות אישרנו, יש הרבה מאוד,

יוחנן וייצמן:

תלפיות זה יותר דרומית, לכן אני שואל.

אמי ארבל:

זה צמוד אבל. מה זאת אומרת? לא הבנתי את השאלה.

יוחנן וייצמן:

תראה שוב את המרחק, יכול להיות שאני לא,

הילה בכר:

זה לא,

אמי ארבל:

מה קשור העיר העתיקה?

הילה בכר:

באזור אגן העיר העתיקה או הנצפות שלה.

יוחנן וייצמן:

לא באגן, אבל בנצפות כן. את רוצה להגיד לי,

הילה בכר:

(לא ברור) לכל העיר (לא ברור),

אמי ארבל:

זה לא באגן,

יוחנן וייצמן:

היא לא באגן,

אליעזר ראוכברגר:

גם פה יש לנו נצפות לעיר העתיקה.

יוחנן וייצמן:

אני שאלתי שאלה נורא פשוטה, האם מצפון לפרויקט הזה אושרו כבר 30 קומות.

אמי ארבל:

מצפון לפרויקט אם אושרו 30 קומות,

יוחנן וייצמן:

זה הייתה השאלה.

אמי ארבל:

כן, ברחוב אשר,

הילה בכר:

(לא ברור) אשר, כן.

אמי ארבל:

ברחוב אשר אישרנו כבר,

יוסי חביליו:

כן, לא, אתם שפלים, אתם.

הילה בכר:

פה, בפינה של צומת אורנים.

אמי ארבל:

פה אושרה תכנית של 30 קומות מעל הרק"ל,

יוחנן וייצמן:

צומת אורנים.

אמי ארבל:

פה אושרה תכנית למגדל.

יוסי חביליו:

אבל זה לא על הרק"ל גם. לא על הרק"ל.

הילה בכר:

זה על הרק"ל.

אמי ארבל:

אתה לא הבנת מה הוא שאל.

הילה בכר:

פייר קניג.

יוסי חביליו:

מה הוא שאל?

אמי ארבל:

אם אישרנו מצפון תכניות כבר למגדלים.

יוחנן וייצמן:

אני שאלתי אם מצפון לזה, לכיוון החומות, אושרו מגדלים. אז עונה לי אמי שבצומת אורנים שזה קצת מערב, אושר.

אדיר שוורץ:

אבל אין קשר אמיתי בין צומת אורנים לבין העתיקה.

יוסי חביליו:

צומת אורנים?

הילה בכר:

גם אין קשר אמיתי בין רחוב ציפורה לעיר העתיקה.

אמי ארבל:

לעיר העתיקה. נכון.

הילה בכר:

יוחנן.

יוחנן וייצמן:

ברור שאין קשר אמיתי. 30 קומות ברחוב ציפורה,

יוסי חביליו:

יראו את זה.

יוחנן וייצמן:

מחר אתה הולך על רחוב יהודה, ואני לא יודע איפה אני אגמור.

יוסי חביליו:

נכון.

יוחנן וייצמן:

לכן אני שואל.

יוסי חביליו:

אני נגד ענק פה.

אמי ארבל:

לא, רחוב יהודה לא מיועד לבנייה של מגדלים.

יוסי חביליו:

אבל, אבל,

אדיר שוורץ:

בוא נגיד ככה, רחוב אשר,

אמי ארבל:

תכנית אב בקעה שאושרה,

יוסי חביליו:

צומת אורנים,

אמי ארבל:

סימנה את כל,

אמי ארבל:

זה יותר רחוק מהעיר העתיקה. זה יותר מערבה.

אמי ארבל:

כן, אבל שוב,

יוחנן וייצמן:

גם תכנית אב לא דיברה על 30, היא דיברה על 10.

אמי ארבל:

היא דיברה התחדשות, לא נכון, היא דיברה התחדשות.

יוחנן וייצמן:

היא דיברה התחדשות 10-12.

יוסי חביליו:

מה פתאום, המינהל הקהילתי אומר שמותר לבנות שם 12 קומות.

יוחנן וייצמן:

היא לא קבעה, אבל שדובר,

יוסי חביליו:

הנה,

אמי ארבל:

לא נכון,

יוסי חביליו:

יש להגביל את הבינוי ל-18 קומות, אומר המינהל הקהילתי.

אמי ארבל:

אה, אוקי, אז בוא נוריד ל-18.

יוסי חביליו:

נכון.

אמי ארבל:

למה?

יוסי חביליו:

שלא יבנו.

אמי ארבל:

למה שלא יבנו?

הילה בכר:

כי מה ההבדל?

יוסי חביליו:

כי זה עומסים גדולים מדי, הבעיה שאתם לא יושבים איתם.

הילה בכר:

אבל זה רק עניין של גובה,

אמי ארבל:

לא, הבעיה שהם לא יושבים איתי, הגיע הזמן שתבין את זה.

יוסי חביליו:

אני מנסה לחבר ביניכם.

אמי ארבל:

אתה לא מנסה לחבר בשום צורה.

יוסי חביליו:

אה, לא מנסה לחבר?

אמי ארבל:

אתה רק מדבר בוועדה.

יוסי חביליו:

לא, אני דיברתי איתם.

אמי ארבל:

איך אתה מנסה לחבר?

יוסי חביליו:

אמרתי להם שיפנו אליך.

אמי ארבל:

ומה זה עוזר?

יוסי חביליו:

חכה, אני עובד על זה.

אמי ארבל:

אה, אתה עובד על זה. הבנתי.

אדיר שוורץ:

בוא נגיד, הגבול של בקעה ההיסטורית,

אמי ארבל:

זה השיכונים שאתה רוצה,

יוחנן וייצמן:

זה לא בקעה ההיסטורית.

אמי ארבל:

אם אתה רוצה להרוס (לא ברור),

אדיר שוורץ:

לא, זה לא בקעה ההיסטורית. תעשה zoom out רגע,

יוחנן וייצמן:

זה בקעה רבתי, זה לא בקעה ההיסטורית.

אמי ארבל:

ברור.

אדיר שוורץ:

הגבול של בקעה ההיסטורית,

הילה בכר:

אבל זה גם תכנית האב מסמנת את זה כאזור לשימור.

אמי ארבל:

לכן כל האזור הזה סומן להתחדשות עירונית, גם בציר הזה,

יוסי חביליו:

לא, אבל זה על הגבול.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) איזה תכנית אב, נכון, D?

הילה בכר:

זה הגבול,

אסף שגיא:

זה ציר רק"ל.

הילה בכר:

עם תלפיות, אזור תעשייה תלפיות.

יוסי חביליו:

זה לא על ציר רק"ל.

אמי ארבל:

זה תלפיות.

אסף שגיא:

כן.

יוסי חביליו:

זה לא על ציר רק"ל. זה רחוק מהציר,

הילה בכר:

לא,

אמי ארבל:

זה תלפיות.

הילה בכר:

זה הגבול,

אסף שגיא:

ברבקה, אם אני לא טועה, תשאל אותו,

אמי ארבל:

תכנית האב תלפיות,

הילה בכר:

זה הגבול של אזור תעשייה תלפיות.

יוסי חביליו:

אין על רבקה רק"ל.

אסף שגיא:

אמי, על רבקה לא אמור להיות רק"ל?

אדיר שוורץ:

כאן, זה רחוב יד חרוצים?

אמי ארבל:

היה בחלופות או (לא ברור) או יהודה ונבחר יהודה.

הילה בכר:

מרחוב רבקה ודרומה.

יוסי חביליו:

זה לא על ציר רק"ל, אז אין הצדקה פה ל-30 קומות.

אמי ארבל:

יש פה פינוי בינוי, זה לא קשור לרק"ל, יוסי.

אדיר שוורץ:

לא, יש שמה שיכונים במצב לא טוב.

אמי ארבל:

אם מישהו חושב שאת השיכונים האלה לא צריך להרוס ועדיף שיעשו תמ"א 38/1 כמו זה, שעשה תמ"א 38,

יוסי חביליו:

כן, כן, עדיף בהרבה.

אמי ארבל:

סבבה. אני לא רוצה, אני לא רוצה.

צחי ברים:

אתה יכול להגיד שלא,

יוסי חביליו:

גם המינהל הקהילתי אומר את זה.

אמי ארבל:

זה לא אומר שהוא צודק.

אדיר שוורץ:

יחסית לתמ"אות, יחסית לתמ"אות, זה תמ"א לא רעה.

יוסי חביליו:

אתם לא שומעים את השטח. זה הבעיה.

אדיר שוורץ:

אם כבר עושים תמ"א אז שיהיה ככה.

אמי ארבל:

(לא ברור) ובלי הפרשות, בסדר.

יוסי חביליו:

למה? עשו יפה מאד פה.

אמי ארבל:

אגב, את הבניין הזה הם רוצים עכשיו להרוס.

אדיר שוורץ:

זה דוגמה רעה לתמ"א, זה דוגמה טובה לתמ"א.

יוסי חביליו:

אתה יודע מה? זה יותר טוב מהמגדל.

אמי ארבל:

זה אותו אדריכל, אגב.

אדיר שוורץ:

מה?

הילה בכר:

אבל אתה יודע,

אמי ארבל:

זה אותו אדריכל.

הילה בכר:

כי הוא יושב עם כל החזית על הרחוב, והוא יושב צידי. אז אתה לא מרגיש אותו במסה כמו שאתה הולך על רחוב רבקה.

אמי ארבל:

הוא היה בניין הרבה יותר קטן.

אסף שגיא:

לא, אבל תראי את הבינוי, הילה.

אדיר שוורץ:

לא, לכתחילה זה,

הילה בכר:

כן,

אריאל גולן:

אמי, זה לא,

אמי ארבל:

הרבה יותר קטן.

אדיר שוורץ:

המוצר הבסיסי היה (לא ברור),

אריאל גולן:

אמי, זה לא משהו שרצו להוסיף לו עוד כמה קומות?

אמי ארבל:

הוא היה הרבה יותר ארוך.

הילה בכר:

זה לא,

אריאל גולן:

אמי,

אדיר שוורץ:

הבניין על רבקה היה מחריד.

אמי ארבל:

הוא היה הרבה יותר ארוך.

הילה בכר:

הוא כאילו חונק אותך,

אריאל גולן:

אמי, על התמ"א הזאתי,

הילה בכר:

הוא קדימה מדי.

אריאל גולן:

רצו להוסיף עוד, להשלים גג וזה?

יוסי חביליו:

אתה יודע מה הדעה שלי.

אמי ארבל:

אני לא מכיר,

יוסי חביליו:

שכל מי שלא 100, שילך ויחזור כשהוא יהיה 100.

אמי ארבל:

אבל היום רוצים לשקול להרוס את הבניין שעשה תמ"א יחד עם הבניין הזה.

אדיר שוורץ:

אגב, גם השיכונים האלה עברו מה שנקרא שיקום שכונות ב-2006,

אמי ארבל:

רואים את ההרחבות שלו. הנה, הבניין שרוצים עכשיו להרוס אותו זה השיקום שכונות.

יוסי חביליו:

הוא אומר, מה שתגיד לו הוא יעשה. אז תחמיר.

אמי ארבל:

אתם חושבים שזה טוב, זה יפה, זה מוצלח?

רותם פסו:

(לא ברור) יועץ חברתי.

אדיר שוורץ:

אחלה מגרש,

אמי ארבל:

זה השיכונים.

אדיר שוורץ:

אני משחק שם כל מוצ"ש, חורך את האגף.

דובר:

פה?

מיכל ישראל:

אבל היזם מדבר על זה שהוא רוצה להוסיף,

יוסי חביליו:

לא, זה אזור די יוקרתי, זה הדתיות הליברלית שמה. (לא ברור) חיובית.

אסף שגיא:

לא השיכונים,

יוסי חביליו:

לא השיכונים, על מגרש הכדורגל,

אסף שגיא:

אה.

יוסי חביליו:

ועל רחוב גת, זה קהילת הקל שמה, זה איפה שהיה הרש גולדברג ושוהם וכל החבר'ה האלה, אנשים חבל על הזמן, סופר. הייתי שם ב-6.10.

אמי ארבל:

אני חוזר בשבילכם למצגת, התכנית פה מציעה למעשה כמו שאמרתי, שני בניינים, ואנחנו חשבנו שההעמדה פה לא מספיק טובה, ביקשנו לרווח יותר, לשנות את ה-, לסובב למעשה את המגדלים כי השטח שמתקבל פה הוא כלוא, ויש פה איזה הצעה בסוף שעושה את הסיבוב שביקשנו למעשה, תיכף נגיע לזה. זה, רגע. אנחנו ביקשנו למעשה לסובב את המגדלים ולייצר מרחב ציבורי יותר משמעותי שמתחבר גם לפה וגם לפה ויהיה באמת ציבורי ולא כלוא, והיזם הסכים איתנו וזה מה שהוא מציע כרגע, ואנחנו חושבים שהתכנית טובה והחלופה היא ראויה, אנחנו ממליצים להפקיד.

רותם פסו:

אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

רותם פסו:

התייחסות חברתית, אם אפשר.

מיכל ישראל:

אפשר להתייחס?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמי ארבל:

אני סיימתי להציג.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

הילה בכר:

רגע, היא רוצה להתייחס. תגידי את השם רק.

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד המלצת מהנדס העיר, יש מישהו, יש מישהו ש-

רותם פסו:

כן, אנחנו רוצים להתייחס.

יוחנן וייצמן:

תגיד לי, מה קורה שמה עם,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רותם רוצה,

רותם פסו:

מיכל, בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

מיכל ישראל:

טוב, אז אני,

רלי חיים:

רק תגידי את השם.

מיכל ישראל:

אז נעים מאד. אני מיכל, אני עובדת יחד עם רותם,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

מיכל ישראל:

אני אומר שני דברים, אחד בהתייחסות לגת 13 ואחד בהתייחסות לאזרחים וותיקים. דבר ראשון המיפוי לא שלם, המיפוי של האזרחים הוותיקים,

אליעזר ראוכברגר:

עוד פעם? דבר ראשון?

מיכל ישראל:

מה שביקשנו שיקרה לא קרה בצורה שלמה. היזם העמיד איש קשר ייעודי מטעמו אבל הוא טרם השלים את השיחה שלו עם האזרחים הוותיקים. אני רוצה לציין שיש שם בערך 18% מהדירות אזרחים וותיקים. כמו כן, תרגום, האנשים ששוחחנו איתם לא בקיאים בשפה העברית, לא מכירים את הסטטוס של המקום, החתימו אותם, הם לא בטוחים שהם יודעים על מה והם לא יודעים לגבי הזכויות שלהם, אז אני ממש אבקש לשים על זה דגש. ובהתייחס,

יוחנן וייצמן:

איך נעשה את זה?

מיכל ישראל:

סליחה?

יוחנן וייצמן:

איך אפשר, איך עירייה יכולה לעשות את מה שהצעת כעת?

מיכל ישראל:

דבר ראשון לחייב אותו לתת תרגום. זה בתור התחלה.

צחי ברים:

לא, אני רוצה,

מיכל ישראל:

דבר שני, או להביא יועץ חברתי או האדם הייעודי שבאמת ידבר עם האנשים.

יוחנן וייצמן:

אמי, אתה שומע?

הילה בכר:

יש לנו (לא ברור) שהוא בעייתי במובן של מה אתה יכול לקבל מהם תכנונית.

צחי ברים:

לא, אבל איד, אני רוצה להבין שניה,

מיכל ישראל:

מי שייתן לנו את הדוח, תיעוד של השיחה.

יוחנן וייצמן:

היא אומרת, כתנאי להפקדה (לא ברור) יועץ חברתי וידווח להם מה הוא עשה.

מיכל ישראל:

נכון.

רותם פסו:

בהחלט.

מיכל ישראל:

עכשיו, לגבי גת 13, על אף שאתם אומרים פה שהוא עבר תמ"א והוא לא חלק, התושבים טוענים שהם התווספו אליהם כבר, חברים, אתם איתי?

יוסי חביליו:

אף אחד לא איתך.

הילה בכר:

רגע, רגע, למה לא ,

יוחנן וייצמן:

תני לזה,

הילה בכר:

אמי,

אמי ארבל:

אין הבדל 26 ל-7.

אליעזר ראוכברגר:

כן, תמשיכי בבקשה.

מיכל ישראל:

התושבים טוענים שב-30.06.24 גת 13 הצטרף לפרויקט. מה שאתם טוענים שהוא לא חלק מהפרויקט,

יוסי חביליו:

מה, אלה שעשו את התמ"א רוצים עכשיו להרוס?

רותם פסו:

כרגע זה לא בקו הכחול,

מיכל ישראל:

אז אנחנו לא באמת יודעים אם הם חלק או לא, התושבים אומרים שהם כן. אז,

רלי חיים:

גת 13? רותם,

מיכל ישראל:

גת 13.

רותם פסו:

כן, גת 13.

אדיר שוורץ:

מה הכוונה? היא לא בקו הכחול של התכנית.

רלי חיים:

רותם,

מיכל ישראל:

אז בגלל זה אני אומרת, אני חושבת שיש פה איזושהי,

אמי ארבל:

לא הבנתי, לא הבנתי.

מיכל ישראל:

אי הבנה, נקרא לזה.

אמי ארבל:

לא הבנתי.

אדיר שוורץ:

מה זה אי הבנה? יש קו כחול לתכנית.

אמי ארבל:

לא הבנתי, סליחה, עוד פעם.

מיכל ישראל:

אני אומרת, משיחה עם התושבים,

אמי ארבל:

כן.

מיכל ישראל:

ב-30.06,

אמי ארבל:

איזה תושבים, של הפרויקט או מחוץ לפרויקט?

מיכל ישראל:

של הפרויקט.

אמי ארבל:

אוקי.

מיכל ישראל:

הם יודעים שב-30.06.24 גת 13 הצטרף אליהם. לכן אני שואלת, אני לא, לי בחומרים אין שום התייחסות לגת 13,

אמי ארבל:

רגע, מה זה גת 13, (לא ברור),

מיכל ישראל:

ולכן אני באה ואומרת,

אדיר שוורץ:

תפתחי רגע את התשריט.

רותם פסו:

כנראה החתימו אותם שם על משהו.

דובר:

(לא ברור) מה זה גת 13?

מיכל ישראל:

זה הבניין שעשה תמ"א,

דובר:

איזה, תראי לי.

אמי ארבל:

אני לא מכיר, אני לא מכיר דבר כזה ואני גם לא חושב שיש היגיון להרוס את הבניין הזה ולצרף אותו לתכנית,

מיכל ישראל:

בגלל זה אני אומרת,

אמי ארבל:

כי זה יצריך פי הרבה יותר.

מיכל ישראל:

שווה לבדוק. אני לא אמונה על זה, אבל בגלל שהתייחסתם אני אומרת מה שלי שיקפו. נתנו תאריך מדויק, 30.06.24.

רותם פסו:

התושבים אומרים שאולי החתימו אותם שם על משהו.

אמי ארבל:

לא יודע.

הילה בכר:

אבל,

אדיר שוורץ:

אבל זה לא בקו הכחול.

רותם פסו:

נכון, אבל אנחנו לא יודעים, אנחנו לא מבינים.

מיכל ישראל:

חברים, אז אנחנו לא יודעים.

אמי ארבל:

אני לא חושב שזה,

רותם פסו:

לא, מאה אחוז.

אמי ארבל:

גם זה לא נכון בעיניי.

רותם פסו:

לנו אכפת לא תכנונית, לנו אכפת שאם,

מיכל ישראל:

נכון.

רותם פסו:

זה בסוף ייכנס לקו הכחול אז אני לא יודע שם נציגות, אני לא יודע שם עורך דין דיירים, אני לא יודע מה קורה שם.

אמי ארבל:

אבל זה לא רלוונטי כרגע,

הילה בכר:

זה לא אבל, כאילו, זה קצת תיאוריה.

אמי ארבל:

זה כרגע לא על השולחן.

רותם פסו:

לא, אני אומר, אנחנו מציינים את זה שאם זה נכנס לקו הכחול,

אדיר שוורץ:

לא, יש קשר, אמי,

אמי ארבל:

אם זה יוגש לקו הכחול זה יבוא לוועדה עוד פעם,

רותם פסו:

אה, אוקי.

אמי ארבל:

כי זה יהיה תכנית אחרת,

מיכל ישראל:

לא, אני לא רוצה (לא ברור),

אדיר שוורץ:

אמי, יש קשר לאנשים האלה בגת 13, בגלל שהחניון הוא משותף גם להם.

אמי ארבל:

לא, אין חניון. החניה החיצונית?

אדיר שוורץ:

החניה החיצונית הזאתי משותפת גם להם.

אמי ארבל:

אוקי.

אדיר שוורץ:

אז יש קשר,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא, זה כאילו לשני הבניינים?

אדיר שוורץ:

אם תראה את התצ"א אני אראה לך את זה בקלות.

אמי ארבל:

תראי את התצ"א רגע.

הילה בכר:

רגע.

אדיר שוורץ:

בפועל,

אליעזר ראוכברגר:

מאיפה הכניסה, מאלה או מאלה?

אדיר שוורץ:

נכנסים לחניון מפה, וגם אנשים מ-13,

אמי ארבל:

כן.

אדיר שוורץ:

נכנסים דרך פה וחונים כאן על בסיס מקום פנוי. זאת אומרת, כל החי"ת הזאתי משתמשת במתחם,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא מתחתם.

אדיר שוורץ:

זה לא מתחתם, לא.

אליעזר ראוכברגר:

רק יש להם רשות שימוש.

אמי ארבל:

זה הכל אותה חלקה פשוט,

אדיר שוורץ:

זה רשות שימוש.

אמי ארבל:

הכל אותה חלקה.

אדיר שוורץ:

עכשיו, אז יש קשר בין, זאת אומרת, מה שיקרה פה בהחלט משפיע על מי שגר פה בגלל חניה,

אמי ארבל:

אוקי.

אדיר שוורץ:

אז יש פה איזשהו קשר,

הילה בכר:

אולי כדאי להגיד שיכניסו את כל החניה (לא ברור),

אדיר שוורץ:

אבל הם מחוץ לקו הכחול של התכנית.

רותם פסו:

לא, מאה אחוז. אז אנחנו אומרים, וזה לא פעם ראשונה שתכנית,

הילה בכר:

למה לא?

אמי ארבל:

לא, (לא ברור),

רותם פסו:

בסוף מצטרף עוד בניין לקו הכחול. יכול להיות שפה זה לא יקרה.

הילה בכר:

כל החניות של בניין 13 יהיו (לא ברור),

רותם פסו:

אם זה קורה, אנחנו רוצים שם נציגות, עורך דין דיירים ואיזשהו תהליך חברתי. זה הכל.

אמי ארבל:

לא, זה ברור.

מיכל ישראל:

לא, אבל אם עכשיו אתה צריך 67% הסכמה והם מצטרפים, אוקי? אז הם עלולים למשוך,

אמי ארבל:

אבל כרגע הם לא מצטרפים.

מיכל ישראל:

(לא ברור) עלולים למשוך את כל הדיירים שאין להם זכויות, כי אין 67%.

אמי ארבל:

אני לא מבין אבל,

אדיר שוורץ:

לא, אני מבין את הסכנה, אבל כרגע הם לא,

אמי ארבל:

מיכל,

מיכל ישראל:

אז זה מה שאני אומרת ,

אמי ארבל:

מיכל,

מיכל ישראל:

אני מודאגת מהסכנה.

אמי ארבל:

כרגע זה לא רלוונטי כי הם לא בתכנית,

מיכל ישראל:

אוקי.

אמי ארבל:

ואם הם ייכנסו, יהיה תכנית אחרת. מה שאדיר אמר אני כן מקבל, צריך להוסיף סעיף, צריך להוסיף סעיף שחלק מהחניה תיתן מענה גם לחניות של בניין 13 שהם משתמשים כיום.

הילה בכר:

ייתכן מענה,

אמי ארבל:

לא יודע כמה כאלה יש אגב, כי זה לכולם ביחד, אבל בסדר.

הילה בכר:

לחניה עבור ,

אדיר שוורץ:

בגלל שזה על בסיס מקום פנוי אני מניח שאין לך (לא ברור) ,

אמי ארבל:

לכן, בסדר.

רותם פסו:

שהם יתאמו איתנו את נושא התרגום.

אמי ארבל:

מה?

הילה בכר:

(לא ברור) הקיים בחלקה, חנייה תינתן ב (לא ברור) ,

צחי בריס:

לגבי מה שהיא אמרה על הצרפתים שהם לא דוברי עברית,

אדיר שוורץ:

אני,

מיכל ישראל:

אנגלית, צרפתית ורוסית.

רותם פסו:

הילה,

מיכל ישראל:

אני דיברתי איתם, אני התקשרתי.

אדיר שוורץ:

רגע, הילה, את יכולה להראות את התצ"א? כי אני רוצה להציע משהו לוועדה אולי, אני רק רוצה לראות שזה אפשרי.

הילה בכר:

רק שניה אחת, נושא החנייה (לא ברור) ,

צחי בריס:

אני רוצה להבין. מה, את עשית, הרי כל,

מיכל ישראל:

אני מתקשרת כדי לתקף את הדוח החברתי שאני מקבלת, לוודא שהם באמת מודעים לזכויות שלהם, הם יודעים מה המצב של הפרויקט, הם מתכוננים לעזיבה. יש סט של שאלות שאנחנו שואלים אותם, כל מתחם. ואז אני מתקשרת ואני נופלת לצורך העניין על זוג מבוגר דובר אנגלית, ואז אני מבינה שהוא לא מבין את השאלות שלי ועוברת לאנגלית, ואז אני שואלת אותו, האם קיבלת חומרים באנגלית? האם מישו תקשר לך את החומרים?

הילה בכר:

הסקיצה החדשה?

מיכל ישראל:

הם אומרים, לא. האם אתה יודע,

אדיר שוורץ:

המצב המוצע.

הילה בכר:

אוקי.

מיכל ישראל:

שיש מישו ייעודי שמטפל באזרחים וותיקים? הם אומרים, לא.

הילה בכר:

בסדר לך הסקיצה הזאת?

אריאל גולן:

יש דיוריות בתכנית הזאת?

הילה בכר:

בניין, בניין, וכל המעבר הציבורי פה ופה.

מיכל ישראל:

זה מה שאני משקפת.

אדיר שוורץ:

טוב, אני רוצה רגע, לייזר,

אריאל גולן:

הילה, יש דיוריות בתכנית הזאת?

אליעזר ראובברגר:

כן, אני איתך.

אדיר שוורץ:

אני רוצה רגע להציע אולי,

אריאל גולן:

(לא ברור) שהם הציעו 30% ואמרו להם לכתוב 20%,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, מה זה השרטוט?

אריאל גולן:

(לא ברור) בהמלצה.

הילה בכר:

אחד אחד,

אדיר שוורץ:

זה התשריט. יוסי, תהיה איתי, כי נראה לי תהיה איתי.

הילה בכר:

שניה, אני לא מצליחה להקשיב.

אדיר שוורץ:

אני טוען, אני טוען, לייזר, אני טוען שכל החלק הזה שלא בונים בו משום מה הוא לא נותן לנו כלום, שום דבר. ואם כן יש לנו חשש שאנחנו באמת על גבול העיר ההיסטורית, אנחנו כן בתוך בקעה אבל באזור פחות היסטורי נגיד,

אליעזר ראובברגר:

בדופן.

יוסי חביליו:

בדופן.

אדיר שוורץ:

לדעתי כל שיפור שאנחנו עושים פה על חשבון השצ"פ הלא רלוונטי הזה בשכונה שהיא משופעת שצ"פים והכל בסדר, להגדיל את התכסית של הבניינים, להפחית את הגובה על חשבון ה (לא ברור) . זה, אין, אנחנו לא מרוויחים מזה כלום. אף אחד לא מרוויח מזה כלום. יש לך פה מגרש כדורגל שצ"פ פתוח עם פארק מאחוריו שהעירייה השקיעה בו מיליונים עכשיו כדי לחדש אותו, שודדי ים, איך קראו לזה פעם, משוגע בקעה קראו לזה. יש לך פה את הפארק הזה, את פארק ליפשיץ. למה השצ"פ הזה בין הבניינים, הוא לא נותן לי כלום. תגדילו את התכסית, תורידו את הקומות,

יוסי חביליו:

יכול להיות שצריך יחידות דיור, זה (לא ברור) ,

אדיר שוורץ:

ומה גם שאנחנו במכפיל מאד גבוה ממילא, זאת אומרת, 3.7 זה מכפיל גבוה,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) זה נושא שמאי שייבדק.

יוחנן וייצמן:

אני הייתי הולך עם אדיר על עוד דבר,

הילה בכר:

רגע, רגע, אני רק (לא ברור) ,

יוחנן וייצמן:

המילים שצ"פ בין בניינים זה שקר.

יוסי חביליו:

תשמע, אני, אתה יודע, אני לא מאמין,

אליעזר ראובברגר:

זה לא מכפיל כזה גבוה.

הילה בכר:

זה לא נכון, זה לא נכון.

יוסי חביליו:

אבל זה, תקשיב,

יוחנן וייצמן:

זה מעבר, (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

היינו ב-4 ומשהו ו-4.5,

יוחנן וייצמן:

זה לא נכון אבל,

אדיר שוורץ:

לא צריך את המעבר הזה.

יוחנן וייצמן:

זה גם לא נכון.

יוסי חביליו:

לא באזור הזה,

אליעזר ראוכברגר:

זה 3.5.

יוסי חביליו:

זה בקעה, זה דתיים שמה אש,

אליעזר ראוכברגר:

זה 3.5. זה לא,

יוסי חביליו:

3.7.

אליעזר ראוכברגר:

3.7.

אדיר שוורץ:

3.7 זה גבוה.

יוסי חביליו:

לא, אבל (לא ברור) גם המינהל, מעבר לגובה,

הילה בכר:

לא, אבל אתה על תחילת אזור התעשייה תלפיות,

יוסי חביליו:

לייזר, גם הבעיה היא כמות היחידות.

הילה בכר:

זה לא ממש,

אדיר שוורץ:

גם אזור התעשייה תלפיות היום (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

אני אין לי בעיה, אם השמאות תגיד להוריד,

יוסי חביליו:

לא יודע, שיעשו 300 יחידות וימצאו את הדרך להרוויח.

אדיר שוורץ:

אני אשתף אתכם שאני שקלתי לקנות דירה במתחם, בסדר? לכן אני שולט בכל הפרטים מי נכנס (לא ברור) בחניה. היא לא זולה גם היום שזה שיכון, ועוד לפני שדיברו על פינוי בינוי. בסדר?

יוחנן וייצמן:

כמה זה עולה (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

תשאל את אלי מלכה אם מי ששוקל יש לו ניגוד עניינים,

הילה בכר:

בתמ"א או במתחם?

אדיר שוורץ:

חד משמעית, לא, אני כבר קניתי, אני משוחרר מכל ניגוד.

הילה בכר:

רגע, בתמ"א?

יוסי חביליו:

תשאל את ראש העיר מה הוא רוצה,

הילה בכר:

בתמ"א?

יוסי חביליו:

שיהיה או שלא יהיה. לפי זה נקבל את התוצאה אצל אלי מלכה.

אליעזר ראוכברגר:

תשאל את וייצמן, הוא מייצג פה את ראש העיר.

יוסי חביליו:

מה הוא?

אליעזר ראוכברגר:

מייצג את ראש העיר.

יוחנן וייצמן:

אני לא,

יוסי חביליו:

אה, וייצמן? אוהו, אז אני שוקל את החברות.

הילה בכר:

רגע, אז אני רוצה להגיב על מה שאדיר אמר. זה לא שיש פה המון אופציות תכנוניות, גם אם אתה תנמיק את המבנה של ה-30 קומות ותמלא את כל המגרש, שאגב זה ייצור איכות חיים ירודה, כי אתה רוצה לייצר במבנים כאלה מרווחי בנייה נדיבים,

אדיר שוורץ:

היא עדיפה על הקיים היום, ואנשים יבואו.

הילה בכר:

רגע, אבל אתה כן מייצר פה מרחב הליכתי שהוא פנימי שהוא אחר,

אדיר שוורץ:

די.

הילה בכר:

למה די? למה די?

אדיר שוורץ:

די, נו,

הילה בכר:

רגע,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) אם תלכי לתצ"א,

יוחנן וייצמן:

מעבר בין הבניינים, כיף, הכל בסדר.

הילה בכר:

למה, למה הוא לא יכול,

אדיר שוורץ:

אם תלכי לתצ"א תראי שיש לך פה,

הילה בכר:

אזור שיהיה מוגן מכל ההמולה של רחוב רבקה בואכה תלפיות? זה יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

לא, אין ספק,

הילה בכר:

אזור שהילדים יכולים לרדת לשחק בו והוא נעים,

אדיר שוורץ:

אבל הילה,

הילה בכר:

יש לך מרווחי, רגע,

אדיר שוורץ:

הילה, יש לך פה,

הילה בכר:

זה 30 קומות, אדיר, גם אם תרד ל-18 ותגדיל תכסית, אתה מייצר פה איכות חיים גרועה, אתה על קצה בקעה אבל אתה בואכה תלפיות, 30 קומות.

אדיר שוורץ:

ואיכות החיים תשתפר בגלל המעבר הלא אפקטיבי הזה?

הילה בכר:

השאלה מה אתה משיג.

אדיר שוורץ:

לא בזה ולא בחניה (לא ברור),

הילה בכר:

אם אתה תרד ל-20 קומות זה ייצור לך,

אדיר שוורץ:

כן,

הילה בכר:

תכסית יותר גדולה, זה יעשה כבר איזה הבדל משמעותי?

אדיר שוורץ:

כן.

הילה בכר:

אתה על תלפיות.

אדיר שוורץ:

לדעתי זה יעשה הבדל משמעותי.

הילה בכר:

אתה על תלפיות עם 30 קומות.

אדיר שוורץ:

לדעתי זה יעשה הבדל משמעותי, כי ככל שאתה מתקרב לתוך ליבת השכונה צריך (לא ברור), ואגב פה, ממש פה יש שצ"פ גם ככה קיים,

הילה בכר:

אבל,

אדיר שוורץ:

שהוא המעבר הנחמד הזה שילדים יורדים בו לשחק,

הילה בכר:

אל תשכח שרוב בקעה זה תמ"א 38 ואנחנו לא מצליחים לייצר קרקע יש מאין, ובפרויקטים כאלה אתה מצליח.

אדיר שוורץ:

אבל יש מלא שצ"פ בבקעה,

הילה בכר:

אין מלא שצ"פ,

אדיר שוורץ:

זה לא שכונה שיש בה מצוקת שצ"פים.

הילה בכר:

לא יגידו לך את זה כולם.

אדיר שוורץ:

אני אומר לך את זה. יש לך פה את השצ"פ כאן, יש לך פה מגרש עם המשוגע בקעה כאן ויש לך את פארק ליפשיץ, כל זה במרחק יריקה, שצ"פ אפקטיבי סף בית.

הילה בכר:

פה את ליפשיץ, פה את ליפשיץ.

אדיר שוורץ:

כל זה שצ"פ סף בית, זה לא שצ"פ שאני אומר להם לכו לגן סאקר.

הילה בכר:

כן, אבל אתה שוכח שבבקעה אנחנו לא מצליחים, הבניינים שמה עושים תמ"א 38, עושים התחדשות בניינית, הם לא מצליחים לייצר לך שטחים חדשים,

אדיר שוורץ:

אבל יש מלא.

אמי ארבל:

איפה יש מלא? אני לא,

הילה בכר:

לא, וגם,

אדיר שוורץ:

יש מלא. בוא נעשה את זה שוב. יש לך פה שצ"פ,

אמי ארבל:

אבל אתה מוסיף פה מאות יחידות דיור בפרויקטים האלה.

אדיר שוורץ:

אחלה. יש לך פה שצ"פ, יש לך פה,

יוסי חביליו:

זה הבעיה, צריך לצמצם.

אדיר שוורץ:

שצ"פ, כל הדבר הזה,

אמי ארבל:

תראה, תראה,

אדיר שוורץ:

פתוח לציבור.

אמי ארבל:

אני לא מסכים איתך. תסתכל רגע.

אדיר שוורץ:

כל הדבר הזה פתוח לציבור. יש לך כאן את פארק ליפשיץ. זה מקומות גדולים, אמי,

אמי ארבל:

שניה, שניה, שניה,

אדיר שוורץ:

כשאנחנו עושים פה קמפינג בגינה יש לנו 200 אוהלים.

אמי ארבל:

אני רוצה להעלות ייעודי קרקע, שניה. כשאתה מסתכל על בקעה, לצורך העניין, על כל בקעה, תסתכל, כל השטחים הירוקים שיש פה, יש מעט מאוד שטחים ירוקים. גם באזור הספציפי, שנכון, יש פה פארק אחד נחמד, אבל כל בקעה באופן כללי כמעט ואין שצ"פים.

אדיר שוורץ:

ועושים את הציר הירוק מכאן לכאן,

אמי ארבל:

אין כאן כלום,

אדיר שוורץ:

ואתה לא רחוק מפארק המסילה שנמצא פה,

אמי ארבל:

אדיר, אין פה כלום, תסתכל.

אדיר שוורץ:

מה?

אמי ארבל:

אין פה שצ"פים בכל המתחם של בקעה, אין.

אדיר שוורץ:

למה? כל זה שצ"פ אפקטיבי.

אמי ארבל:

מה זה שצ"פ אפקטיבי? זה מעברים.

אדיר שוורץ:

הוא מופיע לך כחום, אבל יש לך פה פארק שילדים משחקים בו, אחד האיכותיים בעיר, העירייה השקיעה בו מיליונים.

אמי ארבל:

אבל זה קטן.

אדיר שוורץ:

יש לך מגרש כדורגל, יש לך פה פארק ליפשיץ. הוא לא קטן, פארק ליפשיץ. יש לך שם 200 אוהלים בגודל.

אמי ארבל:

ליפשיץ הוא גדול, ליפשיץ הוא גדול, הוא היחידי הגדול אבל שיש.

אליעזר ראוכברגר:

קמפינג או מפגינים?

אדיר שוורץ:

אה? לא, רק קמפינג, אני לא מפגין. אבל,

אמי ארבל:

אני חושב שתכנונית זה לא נכון.

אדיר שוורץ:

הדבר הזה מופיע לך כחוס אבל הוא שצ"פ לכל דבר.

אמי ארבל:

סבבה, אני אומר, עדיין אין פה שטחים ירוקים משמעותיים בכל השכונה הזאתי, בעיניי, ואתה מוסיף בסוף מאות יחידות דיור (לא ברור),

אדיר שוורץ:

ועוזב שאתה בפארק המסילה פה, כן? פארק המסילה פה, לא רחוק.

אמי ארבל:

פארק המסילה הוא לא שצ"פ,

הילה בכר:

נכון.

אמי ארבל:

הוא משרת את כל העיר.

אדיר שוורץ:

הוא לא כתוב כשצ"פ,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא, (לא ברור),

אמי ארבל:

הוא משרת אבל את כל העיר, לא את בקעה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא,

אדיר שוורץ:

ובשביל, ובוא נגיד ש-,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא שצ"פ שהוא סף בית .

אדיר שוורץ:

בוא נגיד שגם לשיטתך, אני מסכים עם וייצמן שהאמצע זה בין בניינים, זה לא שצ"פ שהוא עכשיו שווה לבנות,

אמי ארבל:

אני חושב שזה שצ"פ מספיק גדול בתכנית,

אריאל גולן:

הוא התכוון להגיד,

אמי ארבל:

עם השינוי שעשינו,

אריאל גולן:

שזה לא שצ"פ ירוק אפקטיבי .

אמי ארבל:

אפקטיבי לחלוטין.

אדיר שוורץ:

הוא לא נותן כלום, עזבו.

אריאל גולן:

זה לא בני ברק.

אמי ארבל:

לא נכון.

אדיר שוורץ:

שום דבר זה לא נותן.

יוסי חביליו:

רגע, לייזר.

רלי חיים:

מי (לא ברור), אמי?

יוסי חביליו:

רגע.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, חברים, בואו, נו באמת.

יוסי חביליו:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

הילה. בבקשה.

יוסי חביליו:

אני מצטרף לאדיר וגם עוד יותר. תקשיב,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, חברים.

רלי חיים:

רגע.

יוסי חביליו:

האזור הזה הוא אזור מאד, גם יקר, זה על הגבול באמת של בקעה ההיסטורית, יש שם קהילה דתית ליברלית מאד מאד חזקה והמחירים שם מאד מאד גבוהים. נכון שזה על הגבול, אבל אתה עושה להם חומת בטון. עכשיו, אני מביא את העמדה של המינהל הקהילתי,

אמי ארבל:

למי אתה עושה חומת בטון? למי?

יוסי חביליו:

לכל מי שנמצא בצד.

אמי ארבל:

מי זה בצד?

יוסי חביליו:

מי שנמצא,

אמי ארבל:

בוא (לא ברור),

יוסי חביליו:

תיכנס בתצ"א. אני תיכף אראה לך.

אמי ארבל:

אוקי. הנה התצ"א.

יוסי חביליו:

שניה, שניה. אני רגע רוצה לבוא ולהגיד, אני מציג את ההתנגדות של המינהל הקהילתי שחושב שיש פה היקפים מופרזים ביותר, אומר שלפי המדיניות זה לא על הרק"ל ולכן המקסימום שאפשר לבנות פה זה 18 קומות.

אמי ארבל:

למה 18, מכוח מה?

אדיר שוורץ:

ח"י, מספר עם מזל.

אמי ארבל:

למה 18 זה טוב?

יוסי חביליו:

ככה הם כותבים, אני הייתי רוצה להפחית.

אמי ארבל:

אבל אתה מציג אותם, אז תסביר למה 18.

אדיר שוורץ:

אני, אמי, אני טוען שגם הפחתה לאזור ל-20 היא משמעותית.

יוסי חביליו:

עכשיו,

אמי ארבל:

(לא ברור) זה 20 קומות שאתה מוריד, איפה תשים אותם?

יוסי חביליו:

רגע, שניה, אמי, אני גם חושב ש-350,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר בהגדלת התכסית.

יוסי חביליו:

לא, אבל אני,

אמי ארבל:

עוד דירה בקומה, מה ייתן לך?

יוסי חביליו:

לא, אבל אני בא,

אמי ארבל:

כמה אתה יכול להגדיל,

יוסי חביליו:

אמי, אמי,

אמי ארבל:

שמונה דירות בקומה? מה תעשה?

יוסי חביליו:

אמי, אבל אני בא עוד יותר מחמיר עליו ואומר להוריד את מספר היחידות. אני חושב שגם מכפיל 3 באזור הזה,

אמי ארבל:

אתה אומר את זה על בסיס שום ידע,

יוסי חביליו:

אני אומר לך שאני רואה מה קורה בשטח.

אמי ארבל:

מה זה אני רואה מה שקורה בשטח, מה אתה רואה בשטח?

יוסי חביליו:

שיש חוות דעת שמאי והמחירים עולים ועולים ועולים וזה אזור יוקרתי של דתיים שמאד רוצים את המקום הזה, ואני חושב שזה פוגע שמה. גם מדברים על התשתיות, על התחבורה,

אמי ארבל:

אין לי יכולת מקצועית לענות על זה.

יוסי חביליו:

זה לא רכבת קלה שמה, זה רחוק, צריך ללכת לרכבת די הרבה.

אמי ארבל:

זה לא רחוק, אגב, יש קווים גם בדרך חברון וגם ב-,

יוסי חביליו:

אבל אין ברבקה. בנית על זה שיהיה ברבקה, אין ברבקה.

אמי ארבל:

יש גם פה רכבת קלה וגם פה רכבת קלה.

אליעזר ראוכברגר:

יש מלמעלה ומלמטה.

יוסי חביליו:

בסדר, אבל זה עדיין מרחק, זה לא נחשב על הרק"ל.

אמי ארבל:

מה זה במרחק? מה, אתה רציני?

יוסי חביליו:

כן, מה המרחק?

אמי ארבל:

אני אגיד לך מה המרחק.

אליעזר ראוכברגר:

100 מטר.

יוסי חביליו:

לא, יותר מ-100.

אליעזר ראוכברגר:

150.

אמי ארבל:

לפה, סליחה, כמה זה?

יוסי חביליו:

כמה?

אמי ארבל:

כמה כתוב פה?

יוסי חביליו:

219.

אמי ארבל:

219.

יוסי חביליו:

אהה,

אמי ארבל:

מה?

הילה בכר:

219 במישור זה כמעט כמו 150,

אמי ארבל:

זה דקה וחצי הליכה. מה.

יוסי חביליו:

אהה, בטח, את עושה לי לפעמים עלייה, מביאה לי דרגנוע ש-,

אמי ארבל:

שתי דקות הליכה זה לא סביר? אני חושב שזה סביר מאוד.

יוסי חביליו:

אני חושב שצריך להוריד את הקומות וגם להוריד את היחידות.

הילה בכר:

עד 300 מטר רדיוס הליכה נחשב רדיוס סביר ל (לא ברור) ,

יוסי חביליו:

אני חושב שגם במכפיל 3 אפשר להרוויח פה על הכיפאק.

אמי ארבל:

טוב, סבבה, אני לא יודע לענות על זה.

יוסי חביליו:

בסדר. הבעיה שלי שאני רואה שהשמאים האלה, אני לא סומך עליהם.

אמי ארבל:

אתה לא סומך על אף אחד.

אדיר שוורץ:

בוא נגיד שבהיגיון בריא הוא צודק, ואני לא ממחר להסכים איתו בכל (לא ברור).

אמי ארבל:

אני לא יודע.

הילה בכר:

אבל אנחנו לא יודעים לשפוט את זה בכלים של,

אמי ארבל:

אמרתי, הלוואי שכל פרויקט היה במכפיל 2.7 בעיר,

יוסי חביליו:

אז בוא נשים שמאי שלנו,

אמי ארבל:

הייתי שמח, אבל,

יוסי חביליו:

ננסה אותו. אני לא יודע, ההוא שבא,

אמי ארבל:

שמנו שמאי שלנו והביא חוות דעת,

יוסי חביליו:

ההוא שבא בחסבון לא מצא חן בעיניי.

אמי ארבל:

זה השמאי שלנו.

יוסי חביליו:

לא, נביא אחר שלנו.

אמי ארבל:

לא, נביא אחר שלנו.

(צוחקים)

יוסי חביליו:

מה אני אעשה?

אמי ארבל:

אולי אתה תביא.

אדיר שוורץ:

רגע, ברים יש לו גם הצעה, בוא נשמע את ברים.

אמי ארבל:

כן, ברים.

צחי ברים:

תראה שניה תשריט, היום המבנה בנוי,

יוסי חביליו:

וייצמן, תבוא איתי פה, וייצמן.

צחי ברים:

היום המבנה בנוי מפה לפה.

אמי ארבל:

כן.

צחי ברים:

יפה. אני אומר, על בסיס מה שהוא אומר,

יוסי חביליו:

אבל אני גם רוצה להוריד את היחידות, לא רק גובה.

צחי ברים:

(לא ברור) זאת אומרת, פה נשאר את,

הילה בכר:

דווקא זה מה ש(לא ברור),

אמי ארבל:

אבל זה חיץ בין הבניין הקיים של התמ"א 1 לבין הבניינים החדשים.

צחי ברים:

זה החיץ,

אמי ארבל:

לא, זה בניין שעשה תמ"א 38/1,

הילה בכר:

והוא בנוי על,

אמי ארבל:

לשים פה, תראה את המרחק, תסתכל. תסתכל.

צחי ברים:

אבל היום קיים בניין פה. מה,

אמי ארבל:

נכון, אבל תראה את המרחק ביניהם, תסתכל. אני לא יכול להרים פה עכשיו בניין גבוה או משהו משמעותי במרחק כזה, זה לא הגיוני. זה צר מדי. תסתכל את המרחק, זה המרחק היום. לא סביר. דווקא לעשות פה שצ"פ שמכניס ומעביר ועושה מעבר זה נכון.

יוסי חביליו:

אם אתה מוריד ל-300,

צחי ברים:

אני חושב שאפשר טיפה לצמצם תכסית (לא ברור),

יוסי חביליו:

רגע, אם אתה מוריד נגיד למכפיל 3 ,

אמי ארבל:

הוא רצה להגדיל תכסית, לא לצמצם תכסית.

צחי ברים:

לא, הוא רצה להרחיב את שני אלה לצורך השצ"פ הפנימי. אני בא ואומר שהילה צודקת שהשצ"פ הפנימי הזה נותן איכות לפרויקט, אז תצמצם את הקומות כפי שהם רוצים, לא יודע בכמה שזה ניתן, אבל,

אמי ארבל:

סליחה שאני אומר, אני לא (לא ברור) ,

אליעזר ראוכברגר:

יש משהו הגיוני במה שאדיר מציע, כל השאלה היא מה הרווח שנשיג.

אמי ארבל:

אני חושב שלהוריד,

יוסי חביליו:

לא, וגם לצמצם יחידות,

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, אתה לא שומע.

אדיר שוורץ:

נו, מה ההצעה?

אליעזר ראוכברגר:

העלית הצעה, אנחנו דנים בה ואתה ברכת מהדיון. אני אמרתי שיש היגיון בהצעה שאתה העלית, השאלה רק מה הרווח שנשיג. אני לא בטוח שיש,

אמי ארבל:

לא נוכל לרדת ל-20 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא בטוח שיש פה רווח גדול.

יוסי חביליו:

אבל אם אתה משלם את זה עם צמצום המכפיל והיחידות,

אליעזר ראוכברגר:

בין 27 ל-30 אתה מסכים איתי שלא ,

יוסי חביליו:

לא, אבל לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה יכול לרדת לאזור ה-20 או ה-18, אתה צודק.

יוסי חביליו:

אבל אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

אומר אמי שזה לא, אז בין 27 ל-30 זה כבר מינורי.

יוסי חביליו:

לא, לא, לא, אבל אם אתה,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שאז נשיג שצ"פ, זה כבר יותר (לא ברור) ,

יוסי חביליו:

אליעזר, החבר החדש ישן,

אדיר שוורץ:

השצ"פ הזה לא (לא ברור) ,

יוסי חביליו:

אם אתה גם מוריד ב-20% את יחידות הדיור,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא על בסיס מקצועי, הלוואי והיינו יכולים.

יוסי חביליו:

אז בסדר, בוא נעביר את זה לשמאי אחר, משלנו. בוא נראה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא, זה לא, הוא טען דבר, הוא טען דבר שהוא תכנוני. אתה טוען דבר שמאי. על שמאי, אני לא שמאי ואתה לא שמאי,

יוסי חביליו:

לא, אבל אני גם טוען תכנוני,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע לבדוק.

יוסי חביליו:

שהאזור לא יכול להכיל,

אליעזר ראוכברגר:

תכנוני, בשביל זה אנחנו יושבים פה.

יוסי חביליו:

לא, אבל אני גם טוען תכנוני שהאזור לא יכול להכיל את כמות היחידות הזה. ואני אומר לך שהמחירים עכשיו הם עלו הרבה שמה.

אדיר שוורץ:

אני חושב שאפשר לשלוח אותו להציג חלופות שמפחיתות, על חשבון השצ"פ הזה שלא נותן לנו שום דבר.

אליעזר ראוכברגר:

אתה אומר, בוא נראה אם זה באמת יורד ל-27, 28 או ל-20.

יוסי חביליו:

לא, אבל להוריד לו יחידות, זה ירד ל-20. זה יוצא בול.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, שמעתי אותך, אבל זה אין לי בסיס על מה לומר את זה.

יוסי חביליו:

בסדר, אז בוא ננסה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה חושב שזה אפשרי? זכותך. אבל,

יוסי חביליו:

אבל,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, אני צריך בסוף איזשהו,

יוסי חביליו:

הבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מקצועי. בלי זה אני לא יכול לעשות.

יוסי חביליו:

אז בוא נעשה,

אדיר שוורץ:

האמירה שלו די פשוטה,

יוסי חביליו:

עוד ניסיון.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא מדבר שמאות, הוא מדבר תכנון.

אמי ארבל:

רק שתבין אבל, יוסי, רק שתבין. בשביל החישוב,

אליעזר ראוכברגר:

אדיר מדבר תכנון, לא שמאות.

אמי ארבל:

הלכתי רגע למה שאתה אמרת. אני עשיתי רגע מכפיל 3 במקום 3.7,

יוסי חביליו:

כן, כן.

אמי ארבל:

זה אומר לצורך העניין שזה מוריד לך שבע קומות מהבניין, בשני הבניינים ביחד, סליחה. זאת אומרת, מ-30 ל-26.5,

אליעזר ראוכברגר:

עדיין נשאר לך 13.

אמי ארבל:

זה המשמעות. זה המשמעות,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, אם אני יורד מ-3.7 ל-3,

אמי ארבל:

אז זה יצא 104,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, שניה, שניה, כמה אחוז זה?

אמי ארבל:

אם זה 104,

יוסי חביליו:

רגע, למה? זה 20%.

אמנון ארבל:

אני מסביר לך למה, 104 כפול 3, זה 312 במקום 350,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא פה.

יוסי חביליו:

רגע, רגע, איך עשית? כמה יחידות?

אמנון ארבל:

יש היום 104 יחידות דיור,

יוסי חביליו:

ומה המכפיל? לא, עזוב היום, כמה הם רוצים 350?

אמנון ארבל:

3.6.

יוסי חביליו:

נכון, תחלק,

אמנון ארבל:

אתה אומר 3,

יוסי חביליו:

שנייה, תחלק 350, ב – 3.7 ותכפיל ב – 3, תעשה את זה רגע, נו.

אמנון ארבל:

לא, תכפיל 104 ב – 3,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו צריכים להיצמד,

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת תכפיל ותוריד? כפול 3,

יוסי חביליו:

נכון, זה 312,

אמנון ארבל:

זה פער, לחלק ל – 6 דירות בקומה, זה 6.3 קומות בשני הבניינים,

יוסי חביליו:

משהו פה, משהו פה לא מתאים,

אמנון ארבל:

למה? זה לא כזה, זה הפער. גם אם נוריד את זה למכפיל 3 כמו שהוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

שמעתי זה רק,

אמנון ארבל:

הם עולים 3.5 קומות בכל מגדל,

אליעזר ראוכברגר:

7 קומות,

אמנון ארבל:

כן, שתי הבניינים,

יוסי חביליו:

לא, אבל אם אתה עושה את זה יחד עם (לא ברור) אתה מגיע ל – 20,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

אני לא יודע לעשות,

יוסי חביליו:

אם אתה לוקח מה שאדיר,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול לא לשלוף (לא ברור), מה שאומר אדיר?

אמנון ארבל:

יעשו בניינים שמנים וגבוהים,

יוסי חביליו:

לא,

אדיר שוורץ:

הציעו חלופות,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להוריד עוד שתי קומות,

אמנון ארבל:

רגע, אדיר אני גם בשביל, לא נכון, לא מסכים,

הילה בכר:

אבל השאלה היא,

אליעזר ראוכברגר:

במקום 30, יהיה לך 26,

אמנון ארבל:

אם זה מה שתחליטו, תחליטו, אבל זה לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אם אתה מגיע לאזור ה – 18, 20, אני מקבל את מה שאתה אומר, אני מסכים איתך, באזור ה – 26, 7, 8,

צחי ברים:

רמ"י אומר שגם לא יביא את התוצר.

אדיר שוורץ:

אבל אני טוען שכנראה שאפשר להגיע לאזור ה – 23, 4, 5, וזה כן תהיה 5 קומות באזור הזה בעיני, כי כשאתה יורד מתלפיות גבוהה, גבוהה, יורד לבקעה,

יוסי חביליו:

זה גם המינהל אומר.

הילה בכר:

אני חושבת ש - ,

יוסי חביליו:

תעשה משהו מדורג,

הילה בכר:

אתה לא תרגיש אם זה 30 קומות,

אמנון ארבל:

נכון,

הילה בכר:

או,

אמנון ארבל:

25,

הילה בכר:

25, או אפילו 22.

יוסי חביליו:

לא, 22 אתה תרגיש מאוד.

הילה בכר:

השאלה אם האנשים שיגורו שם, לא ירצו את המרווחי בני האלה, שאתה רוצה כרגע לצמצם להם, כי התכסית,

אדיר שוורץ:

אני רוצה שיהיה,

הילה בכר:

וגם זה לא מעבר כזה גדול, סך הכול, זה,

אליעזר ראוכברגר:

הילה, מה אכפת לך שאנחנו נבקש ממנו שיציג חלופות?

אדיר שוורץ:

נבקש חלופות,

הילה בכר:

השאלה אם שווה להגדיל פה תכסית, מי שבסופו,

אליעזר ראוכברגר:

שיציג לנו את זה, ונראה,

יוסי חביליו:

בדיקה שמאית,

הילה בכר:

לא, בסדר,

אמנון ארבל:

טיפה, טיפה מבינים בתכנון גם,

הילה בכר:

לא, אבל,

אמנון ארבל:

אנחנו לא חושבים שזה נכון,

הילה בכר:

המבט הזה,

אדיר שוורץ:

למה אתה חושב שהשצ"פ הזה שווה משהו?

אמנון ארבל:

כי אני חושב שיש ערך בשטחים משמעותי,

הילה בכר:

הוא לא כזה משמעותי,

אמנון ארבל:

זה שטח רחב וגדול,

הילה בכר:

והמרווחים הם משמעותיים,

אדיר שוורץ:

הוא לא שווה כלום השצ"פ הזה. כלום,

אמנון ארבל:

אני לא מסכים איתך,

הילה בכר:

זה לא,

אמנון ארבל:

לא מסכים איתך,

הילה בכר:

זה לא נכון, זה לא נכון, כי אתה מחפש, כשאתה גר במקום, אתה דווקא מחפש את המתחמים היותר מוגנים שנייה מהכביש,

אמנון ארבל:

אתה יורד גם למטה, ליד הבית.

הילה בכר:

שזה כן מעבר בין בניינים,

יוסי חביליו:

איפה זה רחוב גדעון?

אדיר שוורץ:

יש לך, יש לך שפע. מעל פארק,

אמנון ארבל:

אין פה שפע.

הילה בכר:

השפע, זה נקודת מוצא לא נכונה, כי אתה בתכלול,

אדיר שוורץ:

פארק (לא ברור) שלהם.

הילה בכר:

זה לא נכון,

אמנון ארבל:

איפה מה ברחוב מדרום?

הילה בכר:

יש לנו מצוקה של שטחים פתוחים, באזורים האלה,

אדיר שוורץ:

הוא גם יותר רחוק, אבל הם גרים מעל פארק, גם גרים מעל (לא ברור) של בקעה.

יוסי חביליו:

להפגנה היום מול הבית של טרנר,

צחי ברים:

הולך להיות פה בפרויקט הזה, 500, 600 ילדים.

יוסי חביליו:

איפה זה?

צחי ברים:

אנשים יורדים, הם יורדים למטה?

אדיר שוורץ:

זה יהיה הפארק,

הילה בכר:

זה לא, זה לא כזה פארק,

אדיר שוורץ:

המקום הזה שיהפוך להיות מזבלה בין בניינים, למה זה עוזר להם? זה לא עוזר להם בשום דבר.

אמנון ארבל:

גדעון לא קשור, מה הקשר?

אדיר שוורץ:

גדעון לא, לא, גדעון רחוק,

יוסי חביליו:

לא, לא,

אדיר שוורץ:

זה גדעון.

יוסי חביליו:

הפגנה,

צחי ברים:

הוא מדבר פה,

אדיר שוורץ:

גדעון זה המגרש הזה שאתה רואה עם ה - ,

יוסי חביליו:

קרמר,

אדיר שוורץ:

את המגרש הזה ברחבות הכחולות.

יוסי חביליו:

לא, אני צריך ללכת להפגנה מול הבית של טרנר,

אדיר שוורץ:

בטוח שצריך לעזור לך להגיע להפגנות.

אמנון ארבל:

טוב, מה רוצים?

הילה בכר:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

אני מקבל את ההצעה של אדיר.

אמנון ארבל:

סבבה,

אליעזר ראוכברגר:

שיציג חלופות, לא, לא לעשות, שיציג, אנחנו לא כותבים עכשיו,

הילה בכר:

לא, לא, מובן, מובן,

אליעזר ראוכברגר:

שיציג חלופות, לפי החלופות נראה אם זה כדאי,

יוסי חביליו:

בוא נשב עם השמאי, בוא נשנה.

צחי ברים:

למה שמאי?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אם נראה בחלופות, האם זה,

הילה בכר:

אבל למכפיל אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

זה שווה את זה, בוא נראה את הערכים של בין הגובה, לבין השצ"פ, מה אנחנו מרווחים,

הילה בכר:

הנה, יש לבחון את התקן השמאי,

אליעזר ראוכברגר:

אמי בסוף אמר דברי טעם,

יוסי חביליו:

זה משלנו, לא ניתן למחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, אמי אומר דברי טעם,

יוחנן וייצמן:

אל תאמין לנו, ביי.

אליעזר ראוכברגר:

6 קומות, ושצ"פ,

יוסי חביליו:

הייתי בחסבון, הייתי על הפנים,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי,

יוחנן וייצמן:

שפרויקט שאני דאגתי שיגישו התנגדות, שילמנו על זה (לא ברור). לקחנו שמאי חיצוני, ושמאי,

יוסי חביליו:

אתה יודע מה? נבקש מהמינהל הקהילתי אולי שייקח שמאי באמת.

אדיר שוורץ:

אז אתה אומר שהוא לא תמים, הוא קמצן, שהוא צריך להתחיל לשלם?

יוחנן וייצמן:

לא, שמאי עירוני,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי,

יוחנן וייצמן:

הוא קיבל הוראות, מה? הוא הודה,

יוסי חביליו:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, יוסי,

הילה בכר:

בסדר? אדיר,

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

הילה בכר:

אליעזר.

אליעזר ראוכברגר:

אומר דברי טעם, תשמע, לשצ"פ יש יתרון לתושבים, ולדיירים שיגיעו,

אמנון ארבל:

אבל יש גם חסרון,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו,

אמנון ארבל:

להשמין את הבניינים,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה רגע, הוא אומר יש חיסרון להשמין את הבניינים, זה צד אחד. אומר אדיר, השצ"פ הזה אין לו יתרון, כי יש כבר מסביב ממילא הרבה, והשמנה של הבניינים היא לא דרמטית, כן? ואנחנו יכולים באמצעות זה להוריד את הקומות בצורה כן משמעותית.

יוחנן וייצמן:

עיריית ירושלים,

אליעזר ראוכברגר:

זה שתי דברים איך אומרים?

הילה בכר:

אולי כן, אולי לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא צודק,

הילה בכר:

זה צריך לבחון,

אליעזר ראוכברגר:

גם אמי צודק, וגם אדיר צודק.

יוסי חביליו:

אבל הבנתי את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נציג חלופות, ונראה את זה, למה סתם אנחנו מדברים באוויר, בוא נראה,

יוסי חביליו:

הבנתי, אני בעד זה,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שגם אדיר יגיד, תשמע, ניסיתי, אני רואה שזה לא עובד, ונלך הלאה. הכול בסדר.

יוסי חביליו:

אבל אליעזר, אני הבנתי את זה,

אדיר שוורץ:

כי אנחנו נערכים של פינוי בינוי שמה, וכן הלאה,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, על זה אין ויכוח, אולי ליוסי יש כן ויכוח, אני לא יודע,

הילה בכר:

לדעתי,

יוסי חביליו:

הבנתי את זה, אבל אני חושב שגם צמצום היחידות היה מאוד חשוב,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) הוועדה, שצ"פ שהאפקטיביות שלו מוטלת בספק.

אליעזר ראובברגר:

הכול טוב ויפה, אבל בשביל זה אני צריך שמאי, ואין לי שמאי, זה הולך למחוזית.

יוסי חביליו:

בוא נעשה ניסיון,

אליעזר ראובברגר:

טוב, מה? מה? עשית. אמי,

יוסי חביליו:

וייצמן, איפה וייצמן? כי יכול להיות שיהיו שמאים אחרים, זה שבא בחשבון, אמרו לו מה להגיד,

אמנון ארבל:

הוא הלך לבדוק את המדיניות רגע.

יוסי חביליו:

לא, אני אומר אליעזר, אולי בכל זאת, נעשה עוד ניסיון למנות שמאי שלנו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא יודעת, סתם חשבתי,

יוסי חביליו:

ואז נראה סופית אם זה שווה או לא,

הילה בכר:

לרשום לאור מיקום המגרש בקצה שכונת קבעה, כי אתם יודעים זה בואך תלפיות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, הדופן, כמו שאמרתי הדופן.

הילה בכר:

לאור,

יוסי חביליו:

אתה לא רוצה לעשות פה,

אליעזר ראוכברגר:

אדיר, מקובל עליך? תסתכל בבקשה. מה?

הילה בכר:

לדופן,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) את התוספת, בבקשה. מה שאנחנו עושים,

יוסי חביליו:

אתה לא רוצה לעשות עוד ניסיון עם השמאי? אולי נצא, כי שמה, נראה לי,

אליעזר ראוכברגר:

שמאי שלנו?

יוסי חביליו:

כן, כי שם,

אליעזר ראוכברגר:

כשהוא יהיה שלנו דבר,

יוסי חביליו:

אז בוא אני חושב עם קרן ג'רסי ניקח ממנה שמאים, הם לא רעים שמה.

אליעזר ראוכברגר:

קרן ג'רסי אין לה טלפון? אין לה אוזן?

יוסי חביליו:

לא, אבל השאלה אם,

אליעזר ראוכברגר:

הוראות והנחיות,

יוסי חביליו:

לא, השאלה אם הלחץ שהיה שמה, הוא יהיה בכל תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

יוסי חביליו:

כי ראית שמה, גם לא ראש העיר מגיע בכל דיון,

אליעזר ראוכברגר:

ראש העיר לא הגיע לפה,

יוסי חביליו:

מה?

הילה בכר:

זהו.

אליעזר ראוכברגר:

ראש העיר לא הגיע לפה סתם, עד היום אף אחד פה לא הגיע, למה הוא הגיע, (לא ברור).

אדיר שוורץ:

רגע, ולהציג גם לוועדה,

יוסי חביליו:

לא, אבל אני אומר לך עכשיו ברצינות, שיכול להיות שבחשבון,

הילה בכר:

כי אתה רצית,

יוסי חביליו:

אליעזר,

אדיר שוורץ:

להציג גם לוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אדיר שוורץ:

לא רק לבחון,

אליעזר ראוכברגר:

לא להביא את זה לוועדה, כן,

יוסי חביליו:

אליעזר,

רלי חיים:

להציג,

אליעזר ראוכברגר:

להציג בוועדה, כן,

יוסי חביליו:

כולנו ברור לנו, שבחסבון השמאי קיבל הוראות להביא את התוצאה הרצויה, אני אומר אולי פה,

אמנון ארבל:

זה לא נכון, זה לא נכון אגב, וגם המסר ממש לא נכון,

הילה בכר:

אוקי, מקובל? מה?

אמנון ארבל:

הוא לא קיבל שום הנחייה,

הילה בכר:

לא,

אמנון ארבל:

ניסה לשכנע אף אחד,

יוסי חביליו:

אז אתה לא מוכן? יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן,

יוסי חביליו:

בוא ננסה לראות פה אולי שמאי ייתן משהו יותר,

יוחנן וייצמן:

הוא לא ייתן, תפסיק להיות תמים.

הילה בכר:

אנחנו,

יוסי חביליו:

(לא ברור) בכל תוכנית,

הילה בכר:

אנחנו כתבנו יש לבחון, אנחנו תמיד בוחנים,

יוסי חביליו:

אני לא שואל את מה שהוא אומר,

יוחנן וייצמן:

אני פעם חשבתי שאתה פחות תמים.

יוסי חביליו:

אתה יודע שאני בינוני.

הילה בכר:

טוב,

אדיר שוורץ:

אז בעצם, אנחנו לא,

יוסי חביליו:

אני אציע למינהל קהילתי שייקח שמאי,

הילה בכר:

הם כנראה לא,

יוסי חביליו:

גם זה מאוד מעניין, וייצמן,

הילה בכר:

חלופות תכנון, אבל תנסה את זה שם,

יוסי חביליו:

יוחנן, אני,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

הילה בכר:

בהצלחה.

אליעזר ראוכברגר:

מה כתבת בזה, בואי נראה עוד פעם,

אמנון ארבל:

אני הייתי עושה חלופה אחרת, אני הייתי מוריד את הבניינים הנמוכים, עושה רק מגדלים, וכל השאר שטח ציבורי. טוב, יללה.

הילה בכר:

תחשוב על זה.

ישראל קלרמן:

מה אתה הולך?

הילה בכר:

האמת שכן,

אליעזר ראוכברגר:

יללה הלאה, בסדר.

אמנון ארבל:

תוכנית 12 בסדר היום,

אדיר שוורץ:

שאין ערך לזה שיש אחד 30, ואחד 9, ואחד זה,

הילה בכר:

נכון, אפשר להוריד את ה – 9 אחד.

יוסי חביליו:

אני בדיון בוועדה,

אדיר שוורץ:

אולי גם לקבל את השצ"פ הלא אפקטיבי,

הילה בכר:

אז אולי היית יכול להגדיל תכסית עם אחד, חנייה מתבטל,

אדיר שוורץ:

אין לי בעיה, שייקחו בחשבון,

הילה בכר:

מה אתה אומר? יש שם 9 קטן כזה מחובר, 9 מחוברים, תוריד 9 אחד, ותגביל תכסית, כי יהיה לך שטח ככה,

אדיר שוורץ:

יותר מזה, לייזר, בחלופות,

הילה בכר:

תוכל לרדת,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) את החלופות, שיציג,

אדיר שוורץ:

יציגו חלופה כזאת,

הילה בכר:

אולי אתם רוצים לכתו,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא כותב, יש יזם שיבוא ויציג לנו, ביד הדמיון הטובה של האדריכל, בשביל זה,

הילה בכר:

אז אני רושמת רק,

הילה בכר:

אז אני רושמת רק,

אליעזר ראוכברגר:

בשביל זה יש לו אדריכל תן לי עוד,

אדיר שוורץ:

לרבות חלופה,

אליעזר ראוכברגר:

שלוש חלופות,

אדיר שוורץ:

לרבות חלופה ללא בניין, ללא הדרגה בין הבניינים.

הילה בכר:

אחד של 9 קומות, והגדלת,

יוחנן וייצמן:

סעיף 12 לאשר.

אדיר שוורץ:

ואז גם נקבל שצ"פ לא אפקטיבי, גם נקבל,

יוסי חביליו:

אבל אי-אפשר, לכתוב שאני אומר גם?

הילה בכר:

כתוב, הנה פה, יש לבחון תקן, את התקן.

אליעזר ראוכברגר:

לא, חלופות, אז אנחנו (לא ברור) כרגע.

אמנון ארבל:

ברור,

הילה בכר:

אין לנו שום יכולת לבחון את זה,

אליעזר ראוכברגר:

שיביאו את זה לעוד שבועיים, כן.

יוסי חביליו:

טוב, אני נמנע, כי מצד אחד, אני כן מתחבר לאדיר, אבל,

יוחנן וייצמן:

למה?

יוסי חביליו:

לא, אני חושב שצריך לצמצם את היחידות, צריך לצמצם.

יוחנן וייצמן:

אל תכבוש את כל העולם,

יוסי חביליו:

מה?

יוחנן וייצמן:

אל תכבוש את כל העולמות, זה לא הולך.

רלי חיים:

יוחנן, אומרים תבחן,

יוסי חביליו:

אני בדרך כלל מפסיד את כל העולמות.

יוחנן וייצמן:

חוץ מלבחור את המלחמות, לא, אין לי בעיה שבן אדם עושה הצבעה טקטית, כאילו לא אמיתית, אבל, אני גם מבקש לפעמים הצבעות טקטיות, אבל, באת ביקשת, קיבלו,

יוסי חביליו:

יוחנן, יש לי הצבעה מצפונית גם כן,

הילה בכר:

חבל, כי יש המון דברים שאנחנו רוצים להגיד, יכול להיות שלא יקבלו את העמדה שלך, אז לפחות את היתר, נוכל להגיד.

יוחנן וייצמן:

אז אולי תשים את זה בסעיף 1,

אדיר שוורץ:

לייזר יודע לגרום לו לחכות, אז כן.

הילה בכר:

אני לא חושבת שזה התוכנית להילחם עליה,

יוחנן וייצמן:

לא, כרגע המצב הוא,

הילה בכר:

זה לא התוכנית של לעשות או לחדול.

אדיר שוורץ:

אני, אני מסכים,

הילה בכר:

כאילו לא המלחמה.

אדיר שוורץ:

בסדר, ואני אשתמש בזה במחוזית,

הילה בכר:

כן, תשתמש בזה בדיונים הפנימיים שם, מה שאנחנו לא מצליחים.

אמנון ארבל:

כן.

הילה בכר:

אני אעביר את זה, אני אעביר את זה להיות הסעיף הראשון. ובבולד.

דובר לא מזוהה:
ותגדילי את הכתב,

הילה בכר:
לא,

אמנון ארבבל:
קו נטוי.

הילה בכר:
לצמצם להיסחף.

אדיר שוורץ:
קו נטוי, קו תחתון.

הילה בכר:
זה מדפיסים בשחור לבן, (לא ברור). טוב, בסדר?

אדיר שוורץ:
את יודעת שרותם פסו אתמול, בשעה רבע לשמונה בערב.

הילה בכר:
הוא היה בדיון של חשבון,

אדיר שוורץ:
בדיון של חשבון, הוא יצא הכול (לא ברור).

הילה בכר:
לא, יש לי את ה - , רגע, אני אוסיף, אני אוסיף. תקשיב, אנחנו עושים איתם תיאום כבר שנתיים, שנתיים אנחנו שומעים את האירוע הזה. באנגלית, באנגלית.

אמנון ארבבל:
כל שבוע.

אדיר שוורץ:
שבת הזה היית עד סוף הדיון, אנחנו נעשה כאילו בסוף הסרט יש. תודה להוריי (לא ברור),

אמנון ארבל:

כיוון או שהם לא אמרו מה,

הילה בכר:

אסור לשחרר את ה – 3 שנים האלה תנאי להיתר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

הילה בכר:

ראשון,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אבל את כל השאר צריך למחוק, כי אנחנו לא ממליצים להפקיד,

אמנון ארבל:

לא, הם לא השתכנעו שזה, כן, רוצים להפקיד.

הילה בכר:

השאלה אם זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

הילה בכר:

אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

רציתי להפקיד, אבל שווה לי שיציגו לי חלופות?

הילה בכר:

שיתר התנאים בכל מקרה הם כלליים, אתה יודע זה הפרוגראמה, זה מדרכות, זה דברים שכאילו אם תהיה חלופה כזאת או כזאת,

אדיר שוורץ:

אתה יכול לעשות את זה,

הילה בכר:

סעיף (לא ברור),

אדיר שוורץ:

רגע, אפשר לעשות את זה תנאי להפקדה הצגת החלופות,

הילה בכר:

כן, זה תנאי להפקדה. בתנאים הבאים,

יוסי חביליו:

מה זה להפקדה? זה יחזור לפה, לשולחן הזה,

הילה בכר:

כל היתר רלוונטי לחלופה כזאת או אחרת,

יוחנן וייצמן:

פה או פה,

יוסי חביליו:

מה?

הילה בכר:

זה לא משנה.

יוחנן וייצמן:

אל תהיה בטוח שזה יחזור לפה,

יוסי חביליו:

אז, אני נגד,

אליעזר ראוכברגר:

לכן אמרתי.

אמנון ארבל:

ואז לא יופיע שום דבר,

יוסי חביליו:

מה? שהמחוזית בינתיים ידונו בזה?

יוחנן וייצמן:

מה אתה יכול לעשות?

אדיר שוורץ:

ילך למחוזית איתך או בלעדיך.

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תראה כמה יש,

יוחנן וייצמן:

הם נמצאים ב – 60 יום של החוק. שתי אצבעות, שלוש אצבעות?

אמנון ארבל:

לא, זה בהתחדשות עיר אבל,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

רק אדיר ואני,

אמנון ארבל:

זה יהיה בהתחדשות,

אליעזר ראוכברגר:

חיים הוא לא,

אמנון ארבל:

זה יהיה בהתחדשות, לא במליאה.

יוחנן וייצמן:

כן, ברור.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא, רק אדיר ואני.

אמנון ארבל:

אתם שניים מתוך 7,

יוחנן וייצמן:

לא כולם מגיעים,

אדיר שוורץ:

לא מגיעים,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, גם לדבר זה יש לזה משמעות.

יוחנן וייצמן:

לדבר יש משמעות.

אמנון ארבל:

זה עמד בתנאי סף כבר בינואר,

הילה בכר:

לא, אין עדיין, לא רשום בהצגה אין דיון,

אליעזר ראוכברגר:

עמד בתנאי סף,

אמנון ארבל:

12 לינואר,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו מרץ,

יוחנן וייצמן:

אתמול יכלו,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

להחטיף מליאה לשבוע הבא, הישיבת (לא ברור) שם לא עלה,

אדיר שוורץ:

המליאה.

אליעזר ראוכברגר:

המליאה.

יוחנן וייצמן:

כן.

אדיר שוורץ:

מליאה שבוע הבא?

יוחנן וייצמן:

כן. החליטו מליאה שבוע הבא.

אליעזר ראוכברגר:

מתי באיזה יום?

יוחנן וייצמן:

שני,

אדיר שוורץ:

להתחדשות.

אליעזר ראוכברגר:

יום שני יש התחדשות.

אמנון ארבל:

זה לא סותר.

חיים כהן:

נראה לי שהם עושים במקביל וועדות,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא יכולים לעשות, אותם חברים.

אדיר שוורץ:

לא, יש התחדשות,

אליעזר ראוכברגר:

התנגדויות הם עושים,

הילה בכר:

כן,

יוחנן וייצמן:

התחדשות.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

לא, המליאה היא שלישית, טעות. מליאה בשלישי,

אליעזר ראוכברגר:

יום אחרי יום?

אמנון ארבל:

לפני פסח.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. זה לא ראיתי.

הילה בכר:

רק הוספנו,

אליעזר ראוכברגר:

זה הרוב, הרוב נוף ציון, חוץ מזה הרוב בית שמש,

יוחנן וייצמן:

נוף ציון,

אליעזר ראוכברגר:

מה שיש שמה האחרון שדרות המורים,

אדיר שוורץ:

נוף ציון ובית הלוחם.

יוחנן וייצמן:

בית הלוחם, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

מה שיש שם בית שמש, זה לא, זה לא מעניין. הפניות של אשתי.

אדיר שוורץ:

נאחל בהצלחה.

אליעזר ראוכברגר:

גם זה לא מעניין, לא בית הלוחם ולא. מה? מה החלטנו? אדיר לגבי ה - , למחוק? לא, לא, אני,

הילה בכר:

אליעזר, זה כל יתר ההמלצה, זה סעיפים שמתייחסים לכל סוג חלופה,

אליעזר ראוכברגר:

הילה,

הילה בכר:

לא נראה לי,

אליעזר ראוכברגר:

נוסעים מהר, אני צריך ללכת.

הילה בכר:

רק אני אומרת שהוספנו בסביבה לבקשת המשרד להגנת הסביבה, את שגם כאן נדרש תוכנית,

יוחנן וייצמן:

גזי קרקע?

אסף שגיא:

לעניין הקרבה לאזור התעשייה,

אליעזר ראוכברגר:

משהו, ומה אומר רותם?

הילה בכר:

רותם הוספנו את מה שהוא מבקש גם,

אמנון ארבל:

מה יש פה מסביב אזור תעשייה?

הילה בכר:

תנאים להפקדה. כן.

אמנון ארבל:

טוב,

יוסי חביליו:

רגע מה הסעיף הראשון שהיה? תראי לי אותו.

הילה בכר:

הסעיף הראשון זה מה שהוועדה דנה בו,

אליעזר ראוכברגר:

אגב גם בהתחדשות, אנחנו יכולים להחזיר את זה לפה,

יוסי חביליו:

שנייה, רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

היא לא,

יוחנן וייצמן:

על זה היא לא תתפרע.

אליעזר ראוכברגר:

על זה היא לא תתפרע.

יוחנן וייצמן:

זה לא דופק חרדי,

יוסי חביליו:

זה חוזר אלינו בכל מקרה.

הילה בכר:

אנחנו מקווים,

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא לא ירוץ למחוזית,

יוסי חביליו:

אז אני נמנע פה, כי אני גם חושב שצריך להוריד את היחידות,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז,

אדיר שוורץ:

לא תורם לנשים (לא ברור) בעשרי ציון,

יוחנן וייצמן:

זה מינורי בנושא הגופיות, כן.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה,

אמנון ארבל:

תוכנית 12,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו זה קיץ עוד מעט, אז,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

זה יחזור לקודם,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא, כיום אנחנו גופיות של אשכנזים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אנחנו מאשרים בהתאם להמלצה ותיקון שעשינו, למעט יוסי שהוא נמנע, הלאה.

תוכנית 1364793

אמנון ארבל:

תוכנית 12 בסדר היום, תוכנית 1364793, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית דיון להפקדה, בית ישראל 10, לכן מציעה הריסת בניין קיים ושתי קומות, בניין חדש בן 6 קומות ו – 11 יחידות דיור, אנחנו המלצנו להפקיד,

יוחנן וייצמן:

שלחתי לך,

אליעזר ראובברגר:

מה רוצה?

יוחנן וייצמן:

לתת,

יוסי חביליו:

רלי, את יכולה להגיד לי, להגיע ל – 21?

אליעזר ראובברגר:

יוסי, יוסי, בוא בחיך.

יוסי חביליו:

אני הולך, ואני חוזר, אני אומר לה רק שתקרא לי, מה אתה רוצה?

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור).

הילה בכר:

מה? מפריע בהמלצה?

אמנון ארבל:

6 קומות בכל חתך, הוא טוען שיש חתך אחד שזה יוצא 7, וזה לא כנראה נורא.

יוחנן וייצמן:

זה לא כזה אסון,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, אתה ההמלצה שלך, שימחוק לך 6,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שזה לא כזה אסון,

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא אסון, אבל (לא ברור) חתך 6.

יוחנן וייצמן:

הוא למה, לשם מה?

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

אמנון ארבל:

אני אגיד לך, אני אגיד לך למה, כי האזור הזה היה מיועד במדיניות ל – 4 קומות וגג רעפים,

ישראל קלרמן:

כמה הם ביקשו? כמה הם ביקשו? אמי, כמה הם ביקשו?

אמנון ארבל:

6 ו – 7 בחתך מסוים,

אליעזר ראוכברגר:

חתך, אבל זה גם לא בעיה, כמו שהוא אומר שכל החתכים יהיה 7,

הילה בכר:

קומה בניין ליד,

אמנון ארבל:

זה אזור שכל הסביבה שלו היא 4, הוא מסומן כתכנון מיוחד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם אני אקפוץ, אני אגיד לך זה כל הזמן מתחדש.

ישראל קלרמן:

לא, אין לי בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אין לי בעיה המלצת מהנדס העיר.

אמנון ארבל:

זה ליד,

יוסי חביליו:

טוב, רלי, תודה.

רלי חיים:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מינורי של מינורי.

אמנון ארבל:

זהו?

הילה בכר:

תם ונשלם הטקס.

יוחנן וייצמן:

בסדר, סעיף 3, אמי,

צחי ברים:

רגע, אני רוצה להבין,

ישראל קלרמן:

אמי סעיף 3,

אמנון ארבל:

רגע,

ישראל קלרמן:

הוא בטלפון, מה רגע?

אליעזר ראוכברגר:

זה שירה זה, הוא עוד (לא ברור).

ישראל קלרמן:

הוא בטלפון אבל.

הילה בכר:

הנה,

אליעזר ראוכברגר:

מה מה יש עוד? יוחנן. כן,

יוחנן וייצמן:

בסעיף השימור,

אמנון ארבל:

רגע סעיף 3 אמר ישראל, מה?

אליעזר ראוכברגר:

מה עם סעיף 3?

ישראל קלרמן:

זה לא אני, וייצמן התחיל להגיד, שהוא איתו, והוא בטלפון,

אליעזר ראוכברגר:

אין פה 3 בכלל, זה א', ב',

יוחנן וייצמן:

דבר איתו,

אמנון ארבל:

לא, אמרת לי סעיף 3,

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 3 שצ"פ, סעיף 3 זה שצ"פ,

אמנון ארבל:

רגע, הוא בודק,

הילה בכר:

לא, זה לא, זה מרפסות,

אמנון ארבל:

רגע, וייצמן בודק, שנייה,

הילה בכר:

השצ"פ.

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 3, בהמלצת מהנדס העיר זה הכותרת שלו שצ"פ.

ישראל קלרמן:

למה? מרפסות.

אליעזר ראוכברגר:

אז מרפסות,

ישראל קלרמן:

12?

הילה בכר:

שימור, איפה אתה? עמוד 88 אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעמוד 63,

הילה בכר:

לא,

ישראל קלרמן:

3, זה שימור, שימור,

הילה בכר:

עברנו,

אמנון ארבל:

איזה תוכנית אתה?

ישראל קלרמן:

אנחנו ב – 88 לייזר.

יוחנן וייצמן:

עדיין ב – 12 בסדר היום,

רלי חיים:

רגע יוחנן אתה דיברת כבר עם השימור?

אליעזר ראובברגר:

איזה תוכנית עכשיו?

ישראל קלרמן:

12,

הילה בכר:

88.

ישראל קלרמן:

עמוד 88, שימור,

אמנון ארבל:

תוכנית 12,

אליעזר ראובברגר:

סליחה, סליחה, טעיתי.

ישראל קלרמן:

סעיף 3 זה שימור,

יוחנן וייצמן:

התוכנית הייתה השבוע בוועדת שימור, מה שביקשנו, זה יש בקשה של המחלקה לשלב את הריצוף מחדש בשטח המשותף, אם יש קוד שהיא, אז לפנות למחלקה. אנחנו טענו למיקום חלופי, לאו דווקא בחלקה הזאת,

הילה בכר:

רגע, רגע, סליחה, סליחה, יוחנן, לא הקשבתי מהתחלה.

יוחנן וייצמן:

כתוב פה, המלצה שלכם אומרת, יש לשלב את הריצוף התכנון החדש.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

ואם לא,

אליעזר ראוכברגר:

יש קושי,

יוחנן וייצמן:

יוחנן וייצמן:

לפנות למחלקה ולתאם מיקום,

אמנון ארבל:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

תוסיף שאם לא, ואם לא מסתדר, ככל שלא, אז,

הילה בכר:

אם לא שלישי, כן,

יוחנן וייצמן:

שלישית, או לתאם או שיביאו, או שיעשו פירוק זהיר ויעבירו את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שכתוב פה,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

מקום חלופי זה,

יוחנן וייצמן:

לא, מקום חלופי, לא, שיהיה ברור.

אליעזר ראוכברגר:

מה עם מקום חלופי? זה להעביר, זה נקרא להעביר.

יוחנן וייצמן:

לא, מקום חלופי, גם לא מחוץ לחלקה, כאילו שהוא יביא, יעשו פירוק זהיר,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא צריך, זה מקובל על שרון,

יוחנן וייצמן:

נכון, לכתוב את זה, אחרת זה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

לא, היום זה כאילו בא,

יוחנן וייצמן:

היא רוצה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

במדיניות,

יוחנן וייצמן:

אני יודע, אבל זה צריך להיות כתוב,

עמנואל זלטס:

אתה יכול במקום לכתוב ככל,

יוחנן וייצמן:

לא, את יכולה להשאיר את הסעיף, תשאירי את הסעיף,

הילה בכר:

לא, הוא רק מזיז את זה,

רלי חיים:

איזה סעיף זה? 6,

אליעזר ראוכברגר:

לא, 3,

יוחנן וייצמן:

לא, הם פירקו,

הילה בכר:

מה אתה רוצה?

רלי חיים:

שתוסיפי את הסעיף,

הילה בכר:

כל אחד (לא ברור) שלו. יש, מה? מה אתה רוצה? יוחנן, מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

הכול בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

מיקום חלופי ככל הניתן,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

עכשיו תראה, תראה לנו סתם רק בשביל הסוגיה,

צחי ברים:

באזור שמה את המבנה.

הילה בכר:

הראינו,

אמנון ארבל:

חבל לא כדאי.

הילה בכר:

אתה רוצה תלת – מימד?

אמנון ארבל:

לא כדאי לך.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

לא ממליץ.

יוחנן וייצמן:

על איזה נושא?

צחי ברים:

אני השתכנעתי.

יוחנן וייצמן:

ברור.

אמנון ארבל:

מה ברור?

אמנון ארבל:

לא, נושאים פנימיים של גור, בוא, אתה מבין? פה מנהלים את כל ה - ,

אמנון ארבל:

גור פה, גור שם.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן, אם אתה מעלה את זה על הקיר, זה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

משחקים בנדמה לי,

אמנון ארבל:

זה פאר היצירה.

הילה בכר:

אנחנו אומרים שפשוט ישווה את עצמו לבניין לידו, זה הכול.

אמנון ארבל:

זה יותר גבוה,

יוחנן וייצמן:

לא, אם הוא ישווה,

צחי ברים:

אני גם אומר את זה,

יוחנן וייצמן:

אם להשוות, אז,

צחי ברים:

אם להשוות אותו,

הילה בכר:

לזה, לזה, לא, לא,

אמנון ארבל:

זה מימין,

הילה בכר:

להשוות זה טוב, אז נוריד לו,

אמנון ארבל:

לזה מימין שאושרה לאחרונה,

הילה בכר:

לא, אבל בעתיד, זה 6,

אמנון ארבל:

כן, כן.

רלי חיים:

לגבי המרפסות,

הילה בכר:

לא, הוא רצה לראות את המבנה בסביבה, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

הדרישה שלכם היא מינורית, אני לא יודע אם להתווכח על זה, אבל אני לא,

צחי ברים:

איפה? יוחנן, איפה זה ממקום?

הילה בכר:

הנה,

יוחנן וייצמן:

לא, השטח, המקום שאתה בסוף תצטרך להוריד,

צחי בריס:

איפה זה? איפה זה ב - ?

אמנון ארבל:

תראי בחתך את זה, תראי בחתך,

יוחנן וייצמן:

בחתך, הוא שלח לי, אני שלחתי לך את זה גם אמי, דף 31 מתוך התיק תיעוד,

אמנון ארבל:

שלחתי אלי דף 31 בתיק תיעוד, אוקי,

יוחנן וייצמן:

כן,

הילה בכר:

מה הוא שלח?

יוחנן וייצמן:

שלחתי קובץ, סך הכול את כל ה - ,

אמנון ארבל:

זה?

יוחנן וייצמן:

לא, שלחתי גם תמונה, זה התמונה. אם זה, אני לא רוצה להתווכח איתך על זה,

אמנון ארבל:

אז אל תתווכח.

יוחנן וייצמן:

מודיע לך, אבל על זה, על זה כל הסוגיה?

אמנון ארבל:

אבל זה לא נכון, זה,

יוחנן וייצמן:

זה לא נכון?

אמנון ארבל:

זה המצב בבניין קיים,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל זה המקום שאתה רוצה להוריד את הזה, ושוב, אני באמת לא,

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

עזוב.

ישראל קלרמן:

תוך 17,

הילה בכר:

רגע, אני יש לי,

ישראל קלרמן:

12,

אמנון ארבל:

ראיתי,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו ב – 12, כן.

פנחס רוטנברג:

קורה במשפחות הכי טובות,

אמנון ארבל:

לא, זה 12, זה 12.

ישראל קלרמן:

פה הסתכלתי.

הילה בכר:

כן, זה החתך,

אמנון ארבל:

בוא נראה מה,

יוחנן וייצמן:

זה כל הסוגיה של הויכוח?

אמנון ארבל:

לא, זה לא כאן יש איזה שהיא סוגיה תראה, אין, קודם כל, אין סוגיה,

יוחנן וייצמן:

אמי, מה שאתה רוצה, תשים לב על מה דיברנו,

צחי ברים:

יוחנן, אני רוצה להבין את זה שנייה,

יוחנן וייצמן:

אני מקבל את העמדה שלך, אני,

צחי ברים:

יוחנן, אני רוצה שנייה להבין את זה,

אמנון ארבל:

זה הקומה, זה הקומה התחתונה לכאורה, זה הקומה של הרחוב,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

כל השטח הזה אתם רואים פה חלונות, כל זה מעל רחוב,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

זה יוצא 7 קומות זה כל הסיפור,

יוחנן וייצמן:

נו, אז מה תרוויח שלמעלה יראה לך, איך אתה רוצה שתיראה קומת הגג?

אמנון ארבל:

תהיה נסיגה,

יוחנן וייצמן:

אז בקומת הגג אנחנו אישרנו,

אמנון ארבל:

הנה מרפסת נחמדה, זה הכול, מה? איפה החתך?

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

לא, באמת שלא שווה לריב על זה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה מינורי שבמינורי.

תוכנית 1421908

אמנון ארבל:

טוב, 13 בסדר היום, תוכנית 1421908, תוכנית בסמכות מקומית, אבינדב 1 בוכרים, מציעים הרחבות
דיוור בבניין קיים, והמלצנו להפקיד,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

זה עם הקווי בניין,

יוחנן וייצמן:

פה קיבלנו פנייה, שלחתי לך,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, יש פה טענה על קווי בניין,

יוחנן וייצמן:

קיבלנו פנייה מאמיר,

אליעזר ראוכברגר:

על הקווי בניין,

אמנון ארבל:

אבל אני לא קיבלתי נו,

יוחנן וייצמן:

למה למעשה לא רק על הקווי בניין, כל (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שבעיקר זה על הקווי בניין,

הילה בכר:

בעיקר.

צחי בריס:

בעיקר על ה - ,

יוחנן וייצמן:

הסוגיה הראשית עם 13, כן,

הילה בכר:

מה? מה?

אליעזר ראוכברגר:

קו בניין צידי,

אמנון ארבל:

לא, זה שלחת, זה משהו אחר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

הילה בכר:

את מה? את המסמכים? אמי,

יוחנן וייצמן:

נדמה לי שגם אני שלחתי, אני לא בטוח,

אמנון ארבל:

לא שלחת.

יוחנן וייצמן:

קיבלתי את זה נורא מאוחר.

אמנון ארבל:

זה לא שלחת. 1421908, תשריט,

הילה בכר:

תשריט או (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

כן, הנושא של הקו בניין, אני מבקש לאשר את זה כמוצע.

אמנון ארבל:

בוא נראה שנייה, ביקשנו חזית מערבית,

אליעזר ראוכברגר:

ביקשתם,

יוחנן וייצמן:

לצמצם,

אליעזר ראוכברגר:

לצמצם שמה,

אמנון ארבל:

1.20 מטר לכיוון מגורים?

אליעזר ראוכברגר:

1.8 משהו כזה, 2,

אמנון ארבל:

1.20 מטר לכיוון מגורים,

אליעזר ראוכברגר:

קיים,

יוחנן וייצמן:

בוא, אם יהיה התנגדויות נצטרך לחשוב על זה שוב,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל, זה מה יש,

צחי ברים:

אם יש התנגדויות זה משהו אחר, אבל אם לא יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אין בינתיים, אנחנו בהפקדה, כן,

צחי ברים:

אז למה שלא,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, יחידת דיור אחת,

אמנון ארבל:

סעיף 1, טוב.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

תוכנית 1320670

אמנון ארבל:

סעיף 14 בסדר היום, תוכנית 1320670, תוכנית בסמכות מקומית, בסומך עובדיה 5,

הילה בכר:

את החזית המערבית?

יוחנן וייצמן:

כן,

הילה בכר:

מה יש לתקן?

אמנון ארבל:

זה תיקון החלטה להפקדה, יש את ההחלטה להפקדה, שבה רשמנו להעתיק את כל ההוראות מהתוכנית הקודמת להחלטה פה, וזה יותר מידי, ופשוט מכפיפים את זה ולא משנים את התוכנית הקודמת, תיקון טכני.

אמנון ארבל:

תוכנית 15 בסדר היום, מה?

יוחנן וייצמן:

15, כן,

תוכנית 1299031

אמנון ארבל:

תוכנית 15 בסדר היום, תוכנית 1299031, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, ראשית חוכמה 19, תוכנית מציעה תוספת קומה חדשה, עם שתי יחידות דיור, (לא ברור) מבחינת גג רעפים, יש פה כבר החלטה להפקדה, יושב ראש הוועדה ביקש להחזיר את זה לדיון, אני תיקנתי לעומת הקודם, שיותר את הקומות כמו שמבקשים, אין סיבה להגביה את הגג בעיני, ככה זה כבר הרבה יותר (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

לא, אמרנו שיעשו את זה בהתאם למה שקיים, יש צד ימין, ויש צד שמאל,

אמנון ארבל:

אבל זה לא בדיוק מה שקיים, כי הסתכלנו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, ליישר קו, ליישר קו בגובה, עם הגבהים הקיימים,

אמנון ארבל:

זה מה שכתבנו בהחלטה הקודמת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל אתה,

אמנון ארבל:

החלטה הקודמת,

אליעזר ראוכברגר:

השאלה אם אנחנו מסתכלים על מה שיש בצד ימין, או שמסתכלים בצד השני,

אמנון ארבל:

לא, הבניין הזה מתייחס לרחוב הזה, והבניין הזה מתייחס לרחוב הזה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אתה יכול גם את הבניין הזה להתייחס לרחוב הזה,

אמנון ארבל:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול. למה לא? כי זה קיים כבר,

רלי חיים:

(לא ברור) את הגובה,

אליעזר ראוכברגר:

כשאתה מסתכל, לא,

אמנון ארבל:

הוא לא קיים,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה, יש שמה בצד השני גובה,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

קצת יותר, זה הכול שביקשנו, זה עוד חצי קומה בסך הכול,

יוחנן וייצמן:

אפשר לחשוב,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר,

יוחנן וייצמן:

בגלל שאני לא רוצה להגיד אותה, שלייזר לא ירביץ לי, אבל (לא ברור), יופי.

אליעזר ראוכברגר:

זה במדיניות ראש העיר מה קרה לך?

יוחנן וייצמן:

אתה כן מאשר לי להגיד את זה?

אליעזר ראוכברגר:

30 קומות צריך לעשות פה.

יוחנן וייצמן:

אני גם חושב, אני חושב כמו לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן, צריך,

יוחנן וייצמן:

לא 30, אבל אני בעד 9,

אליעזר ראוכברגר:

לאשר כמבוקש, שמה אני לא חושב שאפשר 9, זה סמטאות,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

בדיוק את זה המקומות שאי-אפשר, אתה שואל אם אפשר פה, עוד קומה או שתיים, יכול להיות שכן,
אבל לא 9, 9 זה מוגזם, זה סמטאות, מה קרה לך אתה? מה?

יוחנן וייצמן:

9,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שלא יעבור, לא יעבור כיבוי אש, לא יעבור,

צחי ברים:

כמה הוא מבקש פה?

אליעזר ראוכברגר:

פקיד היערות, מה?

צחי ברים:

כמה הוא מבקש?

אליעזר ראוכברגר:

נדמה לי 4,

יוחנן וייצמן:

לא, 5,

אליעזר ראוכברגר:

5, בסדר, כן,

אמנון ארבל:

תוכנית 16 בסדר היום, תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, מה עשיתם?

אמנון ארבל:

אישרנו.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, לאשר כמבוקש,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה,

תוכנית 1167758

אמנון ארבל:

תוכנית 16 בסדר היום, תוכנית 1167758, תיקון החלטה בסמכות מקומית, תוכנית שהוחלט להפקיד אותה, גם כן בגלל סעיף 14, אנחנו משנים את הכותרת, למה שאפשר לקדם היום לפי סעיף 62/א.

תוכנית 1363290

אמנון ארבל:

תוכנית 17 בסדר היום, תוכנית 1363290, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דרך עזה 29, זה כן כדאי להראות, זה תוכנית שמציעה,

יוחנן וייצמן:

גם פה היה לנו,

אמנון ארבל:

כן, היא הייתה פה פעם,

אליעזר ראוכברגר:

אתה דוחה,

אמנון ארבל:

אנחנו מציעים לדחות, כי יש פה חריגה מאוד משמעותית למעשה מתוכנית רחביה, ואני מסביר שברחביה, אנחנו לא מקדמים בכלל תוכניות, רחביה הרי יש תוכנית 9988, ואנחנו המטרה הייתה שלא

יוגשו תוכניות בכלל ברחביה, באמת עד היום הסתדרנו בלי תוכניות, יש הרבה תמ"א/38, במקרה הזה, הם מבקשים להוסיף על בניין קיים קטן של 3 קומות להוסיף עליו 3 קומות, זה כמעט מגיעים באחוזי בנייה כפול בתוכנית רחביה, מותר בתוכנית רחביה,

ישראל קלרמן:

אבל כולם באזור גם ככה, לא, לא חריג לשכונה. ראית את התוכנית הזאת.

אמנון ארבל:

הוא חריג, הוא חריג, כי מי שעשה וקיבל אחוזי בנייה יחסית גבוהים משמעותיים, זה תוכנית שעשו פינוי בינוי, ועשו חנייה כמו שצריך, ובניין חדש כמו שצריך, להוסיף כל כך הרבה על בניין קיים, אני לא חושב שיש הצדקה. ישבתי איתו גם, דיברנו איתו על זה, זה גם מוגזם.

הילה בכר:

זה גם על הפינה, זה,

ישראל קלרמן:

אז למה? רגע,

אמנון ארבל:

מילא, מילא הבקשה לעשות קו בניין אפס רחוב שזה הגיוני, וכל השאר הגיוני, תוספת קומות היא מוגזמת, נורא פשוט,

ישראל קלרמן:

אז לא הבנתי, אז,

צחי ברים:

כמה, כמה מותר?

הילה בכר:

כלום, יש תוכנית שמכוחה.

אמנון ארבל:

הקומות מותר 6 קומות בתוכנית של רחביה, התוכנית רחביה דיברה על 180,

הילה בכר:

היא המדיניות גם,

אמנון ארבל:

דיברה על 182 אחוזי בנייה, הוא מבקש 367%,

ישראל קלרמן:

למה אתה דוחה אבל, למה אתה דוחה? אז אתה תקטין לו,

אמנון ארבל:

כי הוא אומר, אם אני מקטין זה לא כלכלי, ואני לא אעשה את זה,

ישראל קלרמן:

הוא אמר לך?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראובברגר:

רגע, רגע, שנייה,

ישראל קלרמן:

אי-אפשר לאשר אם ככה.

אליעזר ראובברגר:

תוריד לו את זה,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

שהוא יחליט אחר כך, לא רוצה אל תקדם, אבל בוא, למה לא להיות חיוביים?

צחי ברים:

לא, אבל,

אליעזר ראובברגר:

בוא נהיה חיוביים לגודל שאתה חושב שהוא נכון,

הילה בכר:

השאלה אם זה לא דרמטי מידי הפערים, זה העניין,

אמנון ארבל:

לשבת,

יוחנן וייצמן:

מה הבניין?

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני, אבל אני עכשיו פה,

ישראל קלרמן:

לא, מספיק שהוא (לא ברור) ש - ,

יוחנן וייצמן:

זה הבניין?

אליעזר ראוכברגר:

א', אני מוכן, ב' לא, ניתן לו, שהוא יחליט אחרי זה אם זה טוב לו או לא טוב לו.

יוחנן וייצמן:

מה שיא הגובה שנתנו בעזה?

אליעזר ראוכברגר:

זה על הפינה, על הפינה.

אמנון ארבל:

אין בעיה עם ה - 6 קומות,

צחי ברים:

הקומות הוא תואם,

אליעזר ראוכברגר:

זה, אחד אחרי ביבי, או שתיים אחרי ביבי.

צחי ברים:

אבל לפי מה שהוא אומר,

יוחנן וייצמן:

הנה אתה רואה את ביבי,

אליעזר ראובברגר:

כן, מה שמשורטט, הנה זה ביבי.

אמנון ארבל:

הבעיה היא פה, לא הבעיה של,

צחי ברים:

אני מבין מאמי שה – 6 קומות הוא בסדר,

ישראל קלרמן:

איד?

אמנון ארבל:

הבעיה היא לא בעיה של הקומות, יש פה אחוזי בנייה נורא גבוהים, כשאתה מוסיף קומות על בניין קיים, זה לא פינוי בינוי, זה לא, זה לא תקן 21, וזה מוגזם פשוט, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

תקן 21,

ישראל קלרמן:

כן, אבל הוא לא חריג בשכונה.

יוחנן וייצמן:

תקן 21 הוא יקבל יותר,

אמנון ארבל:

אבל למה חריגה כל כך גבוהה בתוכנית רחביה,

יוחנן וייצמן:

אני לא חושב שבעזה צריכים לאפשר בינוי,

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

בתים שלא לשימור, למה לא?

יוחנן וייצמן:

הבניין הזה, לא לשימור?

אמנון ארבל:

הבניין הזה יש לו קירות לשימור, אבל,

הילה בכר:

ועצים לשימור,

אמנון ארבל:

ועצים לשימור מאוד יפים, נכון.

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמנון ארבל:

אז הוא ביקש פה חריגה בקו אפס, היא לא כל כך קיימת ברחוב, אבל הסכמנו בגדול, אבל,

יוחנן וייצמן:

אפשר להרחיב טיפה,

אמנון ארבל:

הוסיף על זה 3 קומות, בבניין כזה קטן, אני לא רואה הצדקה לזה, חברים, זה באמת לא,

יוחנן וייצמן:

אז בוא תראה,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

אמי, אני לא רוצה לריב איתך על זה, אבל (לא ברור).

ישראל קלרמן:

גם אני לא רוצה לריב, אבל זה, מה אכפת לי? אם אתה משתווה למה שקיים שמה, לא, אני באמת לא מבין את ה - ,

אמנון ארבל:

יש הבדל בין בניין שמוסיף על בניין קיים, לבניין שעושה בניין חדש, ועושה חנייה, והוא עושה,

ישראל קלרמן:

זה בניין עם חנייה שעשה?

אמנון ארבל:

מרחב ציבורי,

ישראל קלרמן:

לידו,

אמנון ארבל:

מה זה?

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

רגע, מה הבניין פה?

ישראל קלרמן:

מה עשו שמה?

יוחנן וייצמן:

בוא נביא אותו לשימור שנייה, נבדוק מה קורה שמה,

ישראל קלרמן:

אני לא מבין את זה,

יוחנן וייצמן:

מה נתנה פה 9988, הבניין באיזה רמת שימור ב – 9988, בוא נבדוק את זה, בוא לא נהיה סתם,

צחי ברים:

בהתאם לזה, כמה?

יוחנן וייצמן:

אנחנו זורקים בן אדם סתם, זה בניין על צומת,

אמנון ארבבל:

חברים, אפשר לחשוב, הוא ביקש בקשה שהיא לא סבירה, אז הם אומרים לו תעשה תוכנית אחרת, מה?

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבבל:

לא ישבנו איתו במגרש, אפשר לחשוב, זורקים אותו, בוא, אל תגזימו חבר'ה, לאן אני זורק אותו בדיוק?

הילה בכר:

הריסה, רגע,

אמנון ארבבל:

ואגב זה סמכות מחוזית, וגם המחוזית החליטה לדחות את זה,

הילה בכר:

הריסה ובנייה מחדש לידו,

אמנון ארבל:

מה? לא,

הילה בכר:

לידו זה הריסה ובנייה מחדש,

יוחנן וייצמן:

הריסה ובנייה. עכשיו למה את הבניין הזה אי-אפשר להרוס? יש פה שימור?

אמנון ארבל:

כי הוא לא רוצה, הוא אמר שאי-אפשר להרוס מבחינת הדיירים. לא רוצים,

ישראל קלרמן:

זה לא בגלל שימור, בגלל הדיירים.

אמנון ארבל:

שימור, אני לא חושב שזה בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

אין לו הסכמות,

אמנון ארבל:

הוא לא מעוניין להרוס את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

אין לו הסכמות,

אמנון ארבל:

הוא לא יכול להרוס את זה,

אליעזר ראוכברגר:

צריך זה,

יוחנן וייצמן:

הוא לא יכול תמ"א/2 בקיצור,

אמנון ארבל:

נכון,

יוחנן וייצמן:

הקירות שמה באמת הם לשימור?

אליעזר ראובברגר:

דרך אגב הריסה ובנייה מחדש זאת אומרת שיש חנייה תת קרקעית.

אמנון ארבל:

ברור.

אמנון ארבל:

זה שונה לגמרי,

ישראל קלרמן:

אז הוא לא יכול, לא יכול היה בכלל.

אמנון ארבל:

זה סמכות מחוזית, המחוזית אמרו לו אותו דבר, וייצמן.

ימר מה הוא ביקש פטור מחנייה? מה הוא רוצה פה עם חנייה?

אמנון ארבל:

בפינה זה (לא ברור) גרוע.

צחי בריס:

הנה, הוא מציע פה חניות,

אמנון ארבל:

הוא לא מציע חנייה, הוא מציע שהוא (לא ברור) בסיבוב שהוא מאוד, בעיני מסוכן ולא אפשרי, כאן מאחורה, הוא עשה איזה מכפיל עם תמרון,

אליעזר ראובברגר:

מה? על חשבון העצים?

ישראל קלרמן:

פה יש לו מקום, זה לא הסיבוב, זה בפנים כבר.

אליעזר ראוכברגר:

כאן,

ישראל קלרמן:

פה יש לו מקום,

אמנון ארבל:

(לא ברור),

צחי ברים:

הוא לא הציע תת-קרקעי?

אמנון ארבל:

לא, הוא לא יכול,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא יכול לעשות תת-קרקעי.

הילה בכר:

הכול פה מוגבל,

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא לא הורס, הוא לא יכול לעשות תת-קרקע.

אדיר שוורץ:

איזה תיק זה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

איפה אנחנו?

יוחנן וייצמן:

עד ה – 29,

אליעזר ראוכברגר:

17,

ישראל קלרמן:

יש משהו במה שאתה אומר, אבל, לא לדחות, אלא לאשר.

אמנון ארבל:

תודה רבה לך, שיש משהו.

הילה בכר:

לא, אבל כשיש הגזמה ואין שום,

אמנון ארבל:

אבל ישבתי איתו, וניסינו להגיע להסכמות.

הילה בכר:

הפער גדול מידי,

אמנון ארבל:

הוא לא מוכן, ואמרתי זה סמכות מחוזית, הוא קיבל אותו, דנו גם, בפרט שהוועדה המחוזית שהיה בישיבה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אמר, מה אכפת לך לקבל את ההצעה של ישראל קלרמן?

אמנון ארבל:

אני לא חושב שזה הגיוני להגיד משהו,

אליעזר ראוכברגר:

תגיד לו מה כן מקובל, את זה נחליט, ירצה יוכל, לא ירצה, לא יוכל, זה עניין שלו, למה אני צריך, למה אני צריך להחליט לו מה הוא אוכל, ומה הוא לא?

אמנון ארבל:

בסדר, נעביר לו את הצעה אם אתם רוצים שנגיד לו (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

הבניין (לא ברור) כבר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, כמו ברוח הדברים שישראל אמר,

אמנון ארבל:

אוקי,

אדיר שוורץ:

זה הבניין של,

אליעזר ראוכברגר:

תביא המלצה חיובית, למה שאתה חושב שאפשרי, מבחינתך, ישראל, מקובל! זהו.

אמנון ארבל:

עזה 29,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אדיר שוורץ:

לא הפיל – בוקס ההיסטורי, המכולת,

אמנון ארבל:

כן, הצמוד אליו.

אסף שגיא:

(לא ברור) מודים, מה שנקרא.

אמנון ארבל:

לא מכולת, זה מכולת! זה עובד,

אסף שגיא:

המפגש הזה?

אמנון ארבל:

מה? זה מכולת שמה? הפיל – בוקס?

אדיר שוורץ:

כן,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אדיר שוורץ:

על הפינה איפה שיש גלידה מתודלה, הפיל – בוקס פיצה, בית קפה,

אליעזר ראוכברגר:

מה? זה איפה שיש שם את הקיוסק הזה.

אסף שגיא:

רק אמי,

אמנון ארבל:

כן,

אסף שגיא:

ככל שיש פה, אני לא מכיר, חדירה לקרקע,

אליעזר ראוכברגר:

יושבים כזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה כאלה כיסאות,

אסף שגיא:

מכיוון שהייתה פה מכבסה.

אליעזר ראוכברגר:

על הסיבוב,

אסף שגיא:

אבל הייתה, חקירת גזי קרקע,

אליעזר ראוכברגר:

מול הבנק.

אמנון ארבל:

גם אם הוא יוסיף קומות,

אדיר שוורץ:

את הקיוסק.

אסף שגיא:

אבל יש, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

שותים בירה שמה, קפה, אני יודע מה,

אסף שגיא:

לא, אבל אם המחוזית כן,

אמנון ארבל:

לא, לא, הוא לא חופר, הוא לא חופר,

אסף שגיא:

הוא לא חופר?

אליעזר ראוכברגר:

מול הבנק.

אסף שגיא:

זאת אומרת אפשר בכל זאת לכתוב?

אמנון ארבל:

שמה?

אסף שגיא:

שככל שתהיה חפירה,

הילה בכר:

הוא כן מציע,

צחי בריס:

רגע, מציע חנייה תת קרקעית.

אסף שגיא:

תוסיפו את הסעיף הזה, הילה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צחי בריס:

קלרמן, הוא כן מציע כמו שאמרתם,

ישראל קלרמן:

מה?

צחי בריס:

חנייה תת קרקעית.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא מציע מכפיל,

הילה בכר:

לא, לא,

אמנון ארבל:

זה לא חנייה תת קרקעית, זה מכפיל,

אליעזר ראוכברגר:

זה מכפיל, המכפיל יורד למטה,

ישראל קלרמן:

תראי מה שהם מדברים, הוא אומר מכפיל,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל 9988,

אליעזר ראוכברגר:

המכפיל יורד למטה, ברור.

אמנון ארבל:

מכפיל בסיבוב, זה לא פתרון טוב.

הילה בכר:

טוב, מה אתם,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה,

אמנון ארבל:

ירד מסדר היום לצורך,

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו נוריד לצורך,

אליעזר ראוכברגר:

יורד מסדר היום לצורך המלצה חדשה, מה כן מקובל, ירצה יאכל, לא ירצה לא יאכל,

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

בהתאם להצעה של, של קלרמן,

הילה בכר:

לרשום רק להוריד מסדר היום?

אליעזר ראובברגר:

לא, אימצנו את ההצעה שלך.

הילה בכר:

כן, אליעזר, לרשום רק להוריד מסדר היום? או שאתה רוצה?

אליעזר ראובברגר:

להוריד מסדר היום, לצורך המלצה חדשה, מה, מה מקובל על, אגף תכנון, אצל אמי. כן, כן, ירצה אחר כך, ייקח את זה, לא ירצה, שיעשה מה שהוא רוצה, מה אני יכול לעשות? הלאה, 18.

תוכנית 1384288

אמנון ארבל:

18 בסדר היום, תוכנית 1384288, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, בבית חנינא, דיון להפקדה, מציעים הכשרת בניין קיים, הקמת בניין חדש, חזית מסחרית, שצ"פ לפי המדיניות, ממליצים להפקיד.

תוכנית 1351147

אמנון ארבל:

תוכנית 19 בסדר היום, 1351147, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, קרן היסוד 7 מרכז העיר, זה תוכנית שמציעה למעשה בינוי רק"ל נפחי, להרוס בניין קיים, ולעשות בניין חדש, תיכף נראה פה, זה הבניין,

הילה בכר:

צמוד ל - ,

אמנון ארבל:

יש פה, כן, הוא כמעט בצומת של כיכר צרפת,

הילה בכר:

לא, התכוונתי להגיד שהוא צמוד לתוכנית שכבר הייתה פה בדיון,

אמנון ארבל:

זה תוכנית שהייתה בדיון,

הילה בכר:

לא, היא הייתה בחמש.

אמנון ארבל:

לא,

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

לא,

הילה בכר:

טוב.

אמנון ארבל:

בואי נתערב.

הילה בכר:

כל אחד החליט בעצמו כן,

אמנון ארבל:

כן, טוב. פינוי בינוי?

הילה בכר:

5 היה,

אמנון ארבל:

זה?

הילה בכר:

5 היה, 15 היה מצטערת, 15, היה.

אמנון ארבל:

התוכנית מציעה למעשה רק"ל נפחי 10 קומות, סך הכול תוכנית שהמלצנו להפקיד, יש איזה כמה בניינים מתחת, יש זה, יש מצגת.

רלי חיים:

הוא בא לזה?

אמנון ארבל:

זה רק"ל נפחי, הם כן פנו אלינו בטענה, היזם שלח פנייה שיש פה קצת בעיה עם המלצה שלנו ל - , לגן ילדים. זה אותה טענה עם אותו אדריכל גם עם התוכנית הקודמת,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

של קרן היסוד 15, שם פתרנו את זה,

הילה בכר:

אפשר לראות,

אמנון ארבל:

אני חושב אפשר אם רוצים לקבוע שהנושא ייבחן שנית, לעניין ההפרשה מול מחלקה למדיניות תכנון, אבל,

הילה בכר:

אין הצדקה,

אמנון ארבל:

מעבר לזה,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם להוריד מסדר היום,

אמנון ארבל:

לא, זה בוודאי לא להוריד מסדר היום,

אליעזר ראובברגר:

אם אתם אומרים, מה?

אמנון ארבל:

אני אומר להחליט להפקיד את התוכנית, ואפשר להגיד,

אליעזר ראובברגר:

אם אתם אומרים שיש לזה היתכנות, והצורך קיים, אז,

הילה בכר:

לא נתקלנו ביזם שהוא אוהב גני ילדים במגרש הזה,

יוחנן וייצמן:

כן, זה הבעיה הראשית,

אליעזר ראובברגר:

בגלל שזה אוכל 175 מטר חצר,

הילה בכר:

אבל בכל מקרה הוא צריך לשמור 5 מטר מאחורה, והמגרש הוא כזה שיש לו משולש מאחורה, זה בעיה שהוא לא יסתדר שם עם,

יוחנן וייצמן:

הוא יכול לדחוף את החצרות הזאת,

רלי חיים:

אנחנו בתוכנית 19,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה צורך קיים,

הילה בכר:

הנה זה, המשולש הזה גם ככה הוא לא יכול לבנות בו, זה בהחלט יכול להיות,

אמנון ארבל:

אין לי בעיה אבל שוב, ולהוסיף סעיף שהנושא ייבחן שוב, ומול תכנון עיר רוצים,

הילה בכר:

למה?

אמנון ארבל:

למה לא?

הילה בכר:

אבל למה?

אמנון ארבל:

אם ימצאו משהו,

הילה בכר:

לא, אבל זה מסחר,

אמנון ארבל:

שימוש אחר שהוא גם חשוב באזור,

הילה בכר:

אבל לא נצליח לתת גני ילדים, באזורים האלה, זה לא,

יוחנן וייצמן:

יש שם, מה קורה שמה?

הילה בכר:

בכל בניין מתחדש, נקודתית. וזה בעיה,

יוחנן וייצמן:

אז כל אחד לא רוצה לתת גם,

הילה בכר:

ולא נצליח, כן, לא, אף אחד לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד לאשר את זה,

אדיר שוורץ:

אפשר להסתכל רגע,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אדיר שוורץ:

על סעיף 12?

אליעזר ראוכברגר:

אם זה אפשרי תכנונית, אני בעד לאשר. אתם אומרים זה אפשרי תכנונית, גמרנו.

הילה בכר:

החדש, הישן?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אדיר שוורץ:

הישן,

אליעזר ראוכברגר:

19.

אריאל גולן:

19?

הילה בכר:

הישן, סעיף סופר סטנדרטי של, רכבת הקלה,

אמנון ארבל:

זה אתה מתכוון?

אדיר שוורץ:

שנייה,

הילה בכר:

גנרי לחלוטין.

אמנון ארבל:

תסבירי לו רגע,

הילה בכר:

בגדול שאנחנו לא מאפשרים מעבר למדרכה, אנחנו רוצים מדרכה פנויה,

אדיר שוורץ:

כן,

הילה בכר:

ואם יתאפשרו סגירות חורף ודברים כאלה, אם יתאפשרו,

אדיר שוורץ:

אי-אפשר, אי-אפשר לנסח אותו פוזיטיבית, יתאפשרו ככל ש – ?

הילה בכר:

על מנת להבטיח מרחב שימוש ראוי להולכי רגל, לאורך מדרכות ייקבע בכל תוכנית יחס החלפה לתוכנית שמאפשרת הצבה של פרגודים, וייקבע כי לא תותר סגירת חורף או קירוי לילי, אלא אם כן ייוותר רוחב מזערי,

אדיר שוורץ:

לא, לא, שאם הם משאירים את הרווח הזה, יש להם אפשרות.

הילה בכר:

נכון,

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

נכון, שזה כפופה לתוכנית פרגולות,

אמנון ארבל:

שאני מזכיר, שהתוכנית היה לנו כמה בעיות איתה, ואז התוכנית מתקנת שבסוף לא אושרה,

אדיר שוורץ:

והם מאפשרים מסחר, אבל בגובה הרחוב,

אמנון ארבל:

כן, אבל במקרה הזה זה מאוד מצומצם כי החלקה מאוד צרה,

אדיר שוורץ:

הבניין צר.

הילה בכר:

כן,

אמנון ארבל:

ויש כניסה לחנייה, עם רכב המתנה, אין הרבה. לא משמעותי.

אדיר שוורץ:

בית קפה (לא ברור).

אמנון ארבל:

תוכנית 20 בסדר היום, כן, בקו אפס אבל,

הילה בכר:

יותר נורא שלא הכול יהיה מסחר.

אמנון ארבל:

בית קפה לא יהיה פה.

תוכנית 1276609

אמנון ארבל:

תוכנית 20 בסדר היום, תוכנית 1276609, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית דיון להפקדה, מצגת בבקשה, רחוב תובל 3, יש פה בניין היום בייעוד תעשייה, יש פה תוכנית שהיום במצב הקיים בייעוד תעשייה, הם מבקשים להרוס,

אריאל גולן:

צ'רנוביל זה נשמע מפחיד.

אמנון ארבל:

מה?

אריאל גולן:

צ'רנוביל זה נשמע מפחיד.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

כן, יש, עדיין אפשר לבקש שם לדעתי. יש פה למעשה היום, אנחנו נמצאים בתוכנית האב רוממה, זה המקום, פה מאחורה זה מתחם רשות השידור, זאתי החלקה, היום ייעוד החלקה הוא עדיין, זה הבניין שקיים היום בפועל,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור)?

אמנון ארבל:

בניין, סוג של בניין תעשייתי היום.

אסף שגיא:

זה לא מעבדות רפא?

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

לא, רפא זה,

יוחנן וייצמן:

ממול,

ישראל קלרמן:

ממול, זה הפנימי, זה יושבים על ירמיהו,

אמנון ארבל:

זה רפא כאן, זה פה אושרה תוכנית לרפא, אגב זה,

יוחנן וייצמן:

הוא עבר משם,

אמנון ארבל:

העיגול הוא לא במקום הנכון, זאתי התוכנית, וזה היה רפא, ואושרה שמה באמת תוכנית שבוע שעבר,

ישראל קלרמן:

זה התנגדויות,

אמנון ארבל:

והתנגדויות, המגרש הזה אמרתי הוא עדיין ביעוד תעשייה, הם היום מבקשים למעשה, הם בהתחלה הגישו תוכנית, סליחה להוסיף קומות, ולא היינו כל כך מרוצים מהתוכנית, והם הלכו ועשו עבודה, כרגע הם מציעים להרוס את הבניין למעשה, והתועלת בזה, שאנחנו גם,

אליעזר ראוכברגר:

יפה,

אמנון ארבל:

נכון, אנחנו התועלת בזה, שאנחנו גם מצליחים להרחיב את הדרך שיש חשיבות להרחיב, להרחבת דרך, במקום הזה, כל הדבר הזה, כי רחוב תובל הוא רחוב צר, אז לא כמו הרחוב שליד, אבל רחוב שכן יהיה, ייצר גם הרחבה של הדרך, גם (לא ברור) ראוייה.

אליעזר ראוכברגר:

20,

אמנון ארבל:

הם מציעים בניין שהוא בעצם בנוי משני אגפים צמודים,

אליעזר ראוכברגר:

20 בסדר היום,

ישראל קלרמן:

איפה מבצעים?

אמנון ארבל:

הם מציעים, ישראל, אתה מפריע לי.

ישראל קלרמן:

בסדר, סליחה,

אמנון ארבל:

הם מציעים בניין למעשה שבנוי משני אגפים, הבניין המרכזי, זה בניין שמשמש למוסד פרטי, והאגף הזה זה בניין שהוא בניין מגורים סך הכול 27 יחידות דיור, זה הבניין של המוסד, זה הבניין של המגורים, סך הכול,

יוחנן וייצמן:

כמה קומות המוסד?

אמנון ארבל:

זה עד 10 קומות לדעתי.

יוחנן וייצמן:

אני בכוונה שאלתי. לא, שנלמד שאפשר לעשות מוסדות 10 קומות, ולא קורה כלום,

ישראל קלרמן:

הלאה,

צחי ברים:

איזה מוסד?

אמנון ארבל:

עשינו כבר מוסד ב – 30 קומות,

יוחנן וייצמן:

סמינר של,

עמנואל זלטס:

20 ומשהו,

אמנון ארבל:

26 קומות,

עמנואל זלטס:

בירמיהו,

אמנון ארבל:

בירמיהו,

צחי ברים:

סמינר הזה.

יוחנן וייצמן:

סקלר.

יהודה פרוידגור:

אי-אפשר להגיע בשבת אבל,

אמנון ארבל:

סך הכול התוכנית טובה וראויה, יש פה סוגיה, סוגיה של קווי הבניין, גם (לא ברור) בנייה, שאתה רוצה להציג את הבנייה, מי רוצה להציג את הבנייה? וייצמן,

אליעזר ראוכברגר:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אני לא קיבלתי, אבל קווי בניין,

ישראל קלרמן:

כן, לא, סעיף 22 צריך להוריד, אני דרך אגב, למה? פה זה מראה לך, (לא ברור) מחלקת מדיניות תכנון,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

פה זה מראה כמה הם מנותקים מהמציאות, אני אגיד לך גם למה, תסתכל מה הם כותבים,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

אנחנו מדברים פה עכשיו (לא ברור) מה שזה,

יהודה פרוידגר:

זה מה שרצית?

ישראל קלרמן:

10 קומות של מוסד, של מוסד לבנות, אני צריך לברך אותם, שאני לא צריך לבנות את זה, קיבלתי מהם 50 מיליון, מה הם רוצים? משחקייה, מועדון נוער, מרכז שיטור,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, סליחה, אתה מערבב פה שני דברים.

ישראל קלרמן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא דיבר על הקווי בניין,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

הוא דיבר,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שם הפרשה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אמי שאל אותך לגבי הקווי בניין,

אמנון ארבל:

לא משנה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה עונה לו על ההפרשה,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

ההפרשה (לא ברור), כי זה מוסד ציבור,

ישראל קלרמן:

זה מה שאמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

אז כל הבניין חוץ מהמגורים, הרי יש שם גם וגם.

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר כל הבניין חוץ ממגורים הוא מוסד ציבור.

ישראל קלרמן:

בדיוק, אז מפרישים מעל ומעבר,

אליעזר ראוכברגר:

זה, זה נושא אחד,

ישראל קלרמן:

אז מה אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא שאל,

יוחנן וייצמן:

הם לא מפרישים לעירייה,

ישראל קלרמן:

אתה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

הם מפרישים, הם מפרישים לצורך,

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה, פרטי וציבור,

אליעזר ראוכברגר:

הם מפרישים לצורך ילדי ירושלים,

ישראל קלרמן:

בדיוק,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בעיה.

ישראל קלרמן:

משמש אותנו, קיבלנו הכי הרבה בעולם מהם,

יוחנן וייצמן:

עד היום לא הורדנו (לא ברור).

ישראל קלרמן:

אבל לגבי הקווי בניין, אמי, מה נשאר?

יוחנן וייצמן:

לגבי קווי בניין, יש לי עוד הערות,

אליעזר ראוכברגר:

אז היא שאלה,

ישראל קלרמן:

מה שאלת? אמי,

אליעזר ראוכברגר:

קווי בניין,

יוחנן וייצמן:

סעיף 4, בוא תראה לנו,

אליעזר ראוכברגר:

בנושא של קווי בניין,

יוחנן וייצמן:

תראה לנו מה הם ביקשו ומה,

אליעזר ראוכברגר:

יש, יש, בוא נמצא,

יוחנן וייצמן:

אני לא קיבלתי פנייה נוספת,

אליעזר ראוכברגר:

אני קיבלתי,

ישראל קלרמן:

שמירת המרחק בחזית האחורית והחזית המערבית, (לא ברור) שהוגש ללא הוספה של מטר נוסף, שיאפשר (לא ברור) כלכלית.

יוחנן וייצמן:

בסדר. אם זה לא למגורים, מה הבעיה שלנו?

אמנון ארבל:

מה זה נקרא?

ישראל קלרמן:

בסדר, אז 2 ו 3 – אותו דבר.

אמנון ארבל:

יש פה היום פרויקט מגורים שהגיע, הגיע, יגיע שבוע הבא להתנגדויות, שזה הפרויקט הזה כאן,

יוחנן וייצמן:

איפה? איפה? יש לנו,

אמנון ארבל:

מגורים,

יוסי חביליו:

מה זה עכשיו? איזה? זה 21?

אסף שגיא:

20,

אליעזר ראוכברגר:

20, 20,

יוסי חביליו:

עדיין 20.

אמנון ארבל:

זה פרויקט שנמצא כרגע בבנייה, והוא, יש, הוא שמר עליו,

יוחנן וייצמן:

טלויזיה?

אמנון ארבל:

לא, הטלויזיה פה מתחת.

צחי ברים:

לא, זה לא הטלויזיה.

אמנון ארבל:

הפרויקט כאן רגע, לא, אנחנו לא במקום הנכון שנייה.

יוחנן וייצמן:

הראית במצגת קודם,

אמנון ארבל:

כן, אבל זה יותר טוב. אנחנו בינתיים במצגת, זה מגרש מגורים לצורך העניין, לא, זה התוכנית הקודמת, הם הציגו היום 2 מטר קו בניין לכיוון מגרש מגורים שנמצא גם כן ב – 12 קומות, 2 מטר קו בניין זה בעייתי. הוא שמר על קו בניין פה של 3 ופה של 4, הבניין הזה, והם מציעים פה 2 ו – 2, זה מצומצם, להגיד לך שזה,

אליעזר ראוכברגר:

אז כמה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו, בהמלצה רשמנו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יש פה פגיעה בכלכליות.

יוחנן וייצמן:

הבעיה שיש פה,

אמנון ארבל:

יבואו השכנים ויגידו אנחנו שמרנו על 4, אתה שומר על 2 מה נגיד להם?

אליעזר ראוכברגר:

אבל כשבא בן אדם ונותן לנו כזאת תועלת ציבורית, אנחנו צריכים להצדיק אותו,

אמנון ארבל:

אין, אבל אנחנו ביקשנו 3 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

איך אומרים? בוא נראה אם יהיה התנגדויות.

יוחנן וייצמן:

בוא נעשה את 3,

אליעזר ראוכברגר:

למה? כמה?

אמנון ארבל:

הוא מבקש 2, 2,

יוחנן וייצמן:

2,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע לאשר כמבוקש,

יוחנן וייצמן:

כמבוקש,

אליעזר ראוכברגר:

וגם יהיה התנגדויות נראה מה נעשה,

יוחנן וייצמן:

עשינו את זה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כן, יכול להיות ששניהם לא יתנגדו, כי זה בסך הכול בניין ציבורי,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

אליעזר ראוכברגר:

הוא נותן לנו פה תועלת ציבורית, אחרת כמו שנאמר פה מקודם, אנחנו היינו צריכים לפתור,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

הוא בנה על חשבוננו,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הוא בנה את זה לילדי ירושלים, בנות ירושלים, בני ירושלים, לא משנה,

אמנון ארבל:

טוב.

יוחנן וייצמן:

אז שנייה אחת,

אליעזר ראוכברגר:

ויש עוד דבר, את הנושא של התכסית.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

מה אכפת לנו?

אליעזר ראוכברגר:

של תת-הקרקע,

יוחנן וייצמן:

שיעשו לפי תמ"א, לתמ"א, לפי התמ"א.

הילה בכר:

זה בדיוק זה.

יוחנן וייצמן:

ייתנו פתרון, פתרונות חלחול לפי התמ"א.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הם מדברים על החניון, מדברים על החניון,

הילה בכר:

אבל אנחנו לא רוצים לאשר,

יוחנן וייצמן:

נכון, אז אמרתי סעיף 5,

אמנון ארבל:

גם שיהיה קצת עצים,

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 5,

יוחנן וייצמן:

אתה דיברת על הסעיף,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה לא הסתכלתי ב - , בהמלצה תיאום מהנדס העיר,

אמנון ארבל:

80%,

אליעזר ראוכברגר:

לא הסתכלתי,

אמנון ארבל:

הנה יש על הקיר, יש על הקיר,

יוסי חביליו:

מה?

יוחנן וייצמן:

עשו מקומות חנייה, ליד מתא"ן. ישראלית זה מתא"ן.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, למה באמת צריך 80%? בוא נעשה משהו אחר, שהם צריכים סעיף חלחול, אז כמה שבעצם הוא יביא, הוא יביא יהיה 80, 82, 85, בוא נראה, למה? למה (לא ברור) להם את המספר?

אמנון ארבל:

זה מה שמקובל בדרך כלל 80%, כדי ש – 20% יישאר לחלחול מים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, נכון, אבל אם יצליחו להביא פתרון עם 90%, ורק 10%,

הילה בכר:

תדמיין לך את העיר כולה נבנית במאה אחוז תכסית בתת-הקרקע, איזה מאכזב זה, כלום לא יהיה לך, לא מי נגר,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא? לא, אמרתי,

הילה בכר:

אבל זה לא אותו, אותו אפקט.

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא שמעת את מה שאמרתי,

הילה בכר:

שמעתי שיהיה פתרונות אחרון למי נגר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, שהוא יביא פתרון למי נגר בתת-הקרקע.

הילה בכר:

נכון, אבל זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה יהיה בסוף 10.90, או 10.80 או 15.85, למה אני צריך להגיד לו (לא ברור).

הילה בכר:

אז בוא נכתוב שזה לא יהיה מאה אחוז תכסית, אבל שיעשה מאמץ, כי אנחנו גם רוצים איזה נטיעת עץ נחמה.

אליעזר ראוכברגר:

יש להוסיף סעיף חלחול מי נגר להוראות התוכנית,

עמנואל זלטס:

זה טוב,

יוחנן וייצמן:

יש לי הצעה אחרת, בוא נצמצם בקומה אחת את החנייה, כמה מקומות חנייה יש?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

מה זה קשור?

יוחנן וייצמן:

לא, בקומה אחת שתשאיר לעצים,

אמנון ארבל:

מה זה משנה?

יוחנן וייצמן:

מעל 3.5 מטר כבר זה, זה בוודאי מספיק חול עומק? כן?

אמנון ארבל:

יעשו מתחת ל – 3.5, באוויר, ויעשו מתחת?

יוחנן וייצמן:

לא, מתחת שיהיה תכסית, בקומה מינוס 2 יהיה תכסית 100, בקומה מינוס 1 יהיה תכסית 80,

הילה בכר:

אין סיבה לתת מאה אחוז תכסית.

אמנון ארבל:

א', אני חושב שיש פה רק קומה אחת,

הילה בכר:

במגרשים.

יוחנן וייצמן:

אז לכן שאלתי,

אמנון ארבל:

לדעתי יש פה רק קומה אחת, אני יכול לפתוח את הנספח ונראה.

יוחנן וייצמן:

זה מינוס 1, אבל אני לא יודע, כן.

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

יש לי מספר הערות בקשר ל - , כן טעות בדברים האלה.

אסף שגיא:

הילה, צריך פה סקר היסטורי כתנאי להפקדה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

סקר קרקע,

אסף שגיא:

כן, באישור תוכנית פיגומים,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה את זה, לא?

אריאל גולן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה? אני חושב שיש את זה, אסף. נדמה לי שיש את זה,

אמנון ארבל:

בגלל צ'רנוביל?

הילה בכר:

לא,

אסף שגיא:

אזור (לא ברור), אבל יכול להיות,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

מיכאל הברשטאם:

לא רוצה בניין גבוה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אחראי,

יוחנן וייצמן:

סעיף 27 זה רשום,

אליעזר ראוכברגר:

זה וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא אחראי, הוא מייצג פה את ראש העיר, מדיניות לגובה, 100 קומות,

אריאל גולן:

תבדוק יש שם עדיין,

אליעזר ראוכברגר:

וייצמן,

אריאל גולן:

אם זה אפשרי.

יוחנן וייצמן:

נגד אשכנזים, בעד ספרדים.

רלי חיים:

תנאי להפקדה.

יוחנן וייצמן:

לא, דקה זה בסעיף 27 זה בסדר? מקובל? אסף.

אמנון ארבל:

יש 21 מקומות חנייה, והקומה הזאתי לא יודע מה זה,

יוחנן וייצמן:

בקומה שמתחת זה?

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, אתה כותב פה, את זה כבר ממילא, בסעיף 19,

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

הנושא של המי נגר והחלחול,

אמנון ארבל:

מה כתוב בסעיף 19?

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל סעיף 19.

יוחנן וייצמן:

ככל הניתן, פעמיים כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

סעיף 19,

הילה בכר:

בגלל שזה חשוב לנו, כתבנו פעמיים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל פה אתם כותבים,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אבל ב – 19 אתם כותבים מה שאני אמרתי בעצם,

יוחנן וייצמן:

הניסוח האחר,

הילה בכר:

רצינו להתרכז בניסוח השני,

יוחנן וייצמן:

הניסוח הוא אחרת, עשינו לכם תרגיל, שגם אם תמחקו סעיף 1, יישאר הסעיף השני,

הילה בכר:

אנחנו בודקים ערנות,

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 5,

הילה בכר:

איפה הוא? איזה סעיף זה?

ישראל קלרמן:

אז אתה מוריד את זה? את סעיף 5?

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר לא צריך סעיף 19,

ישראל קלרמן:

נכון סעיף 19 היא אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

וסעיף 19 כמו שאני ביקשתי,

ישראל קלרמן:

נכון, את סעיף 5 אפשר להוריד,

הילה בכר:

רגע, איפה? איפה? 25,

ישראל קלרמן:

הנה,

אליעזר ראובברגר:

לא 25,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראובברגר:

5,

ישראל קלרמן:

סעיף 5 להוריד,

אליעזר ראובברגר:

ניתן להוריד,

ישראל קלרמן:

סעיף 19,

אליעזר ראובברגר:

וגם סעיף 19, כן, סעיף 19, בעצם כמו שאני אמרתי,

הילה בכר:

בסדר גמור,

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז,

יוחנן וייצמן:

זה בריא יותר, כן,

אליעזר ראובברגר:

לא, הוא נותן מענה למה שהם מציעים,

ישראל קלרמן:

ועל קווי בניין מה אמרנו בסוף?

אליעזר ראובברגר:

כמו שהם,

יוחנן וייצמן:

הבניין אז לייזר הציע להשאיר,

אליעזר ראובברגר:

לא, קווי בניין בסדר,

ישראל קלרמן:

למה?

יוחנן וייצמן:

ככה, בסדר, כמבוקש,

אליעזר ראובברגר:

כמבוקש,

יוחנן וייצמן:

כן. עכשיו ככה,

ישראל קלרמן:

3?

אליעזר ראובברגר:

לא, 2,

ישראל קלרמן:

כמו שהציעו,

אליעזר ראוכברגר:

כמו שמבוקש,

ישראל קלרמן:

לא כמו שכתוב,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כמו שהוא הציע,

יוחנן וייצמן:

כמבוקש,

עמנואל זלטס:

לציין בתוכנית,

ישראל קלרמן:

כמבוקש בתוכנית,

עמנואל זלטס:

זה מה שהוא אומר,

ישראל קלרמן:

כן, אבל אתה יודע, אבל (לא ברור)?

הילה בכר:

כן, אני יודעת,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה עוד שנייה, הוא אומר שהוא מתקן, אני לא,

יוחנן וייצמן:

עכשיו תראה אם הורדנו את סעיף 22,

אליעזר ראוכברגר:

אני מדבר אחד אחד,

יוחנן וייצמן:

צריך להוריד גם את זה,

ישראל קלרמן:

לא, אני שואל באיזה סעיף אתה?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

ב – 25,

אליעזר ראוכברגר:

הנה פה,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 4,

יוחנן וייצמן:

סעיפים השלמים של סעיף 22, שמשלימים של 28, סליחה, הורדנו את 28 החדש,

אמנון ארבל:

נו,

יוחנן וייצמן:

אז כל הסעיפים שאחריו בהיתרים, אין להם משמעות,

ישראל קלרמן:

אז, אז,

הילה בכר:

כן, אין להם אפשרות?

ישראל קלרמן:

כמבוקש,

יוחנן וייצמן:

שלושת הסעיפים (לא ברור), עוד אחד, גם הסעיף הבא,

אמנון ארבל:

צודק, צודק.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, עכשיו עוד שני הערות, בסעיף בהערות לטבלה, סעיף 13 שלך הישן,

הילה בכר:

רגע, רגע, תן לי, אוקי, יוחנן וייצמן:

אליעזר ראוכברגר:

הם צודקים, דרך אגב זה הדבר היחיד שהייתי מאשר שמה, להפריד בין,

יוחנן וייצמן:

שזה מקום,

ישראל קלרמן:

שיטור קהילתי.

אליעזר ראוכברגר:

הם מציעים גם שיטור קהילתי,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) שיטור קהילתי,

אליעזר ראוכברגר:

להפריד בין (לא ברור) לגור,

ישראל קלרמן:

או בין גור למישהו אחר.

יוחנן וייצמן:

לא, זה עשו על זה זה בניין ליד, אני לא יודע מי זה.

אליעזר ראוכברגר:

הורדנו את 22,

אמנון ארבל:

אנחנו מורידים,

אליעזר ראוכברגר:

23, 24, 25,

אמנון ארבל:

מורידים הורדנו,

ישראל קלרמן:

עדיף שלא,

יוחנן וייצמן:

ככה סעיף 13 ו – 15,

הילה בכר:

מה עוד?

יוחנן וייצמן:

הישנים, סעיף 13 ו – 15 הישנים, תעלי על המסך, איך זה נראה בחדש.

הילה בכר:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

13 זה הסעיף שמדבר על להשמיט הערות,

הילה בכר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז שנייה,

אליעזר ראובברגר:

מה שאתה ביקשת מופיע כבר בסעיף 27.

יוחנן וייצמן:

תיקחי קודם שתי סעיפים אחריו,

אליעזר ראובברגר:

28,

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה של (לא ברור)?

הילה בכר:

זה כמו החידה, אתה ב - ,

יוחנן וייצמן:

את משנה מספרי סעיפים.

הילה בכר:

אין סעיף תגיד, גם מחוקים פה, הם מחוקים,

אליעזר ראובברגר:

זה אזור תעסוקה שמה זה ממילא, זה בלית אין תמיד שמה,

יוחנן וייצמן:

אני בעד,

אליעזר ראובברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

קומות נוספות ושירות, דופלקס, מה הבעיה?

הילה בכר:

עם מה? עם מה?

אליעזר ראוכברגר:

באזור הזה,

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה ש – הערות האחרונות,

אליעזר ראוכברגר:

אמי כבר הכניס את זה, הוא עושה העתק הדבק.

יוחנן וייצמן:

ביקשתם להשמיט הערות לטבלה, הארבע השמטות האחרונות, מה הטעם בהם? שתי הראשונות, תותר בשירות ועיקרי,

הילה בכר:

מה זה? מה זה אומר לדעתך? באמת שאלה כאילו עוד חידה,

יוחנן וייצמן:

שהיא לא רוצה לעשות,

הילה בכר:

מה זה אומר, שיותר שומות, קומות נוספות לשטחי שירות מעל מה שהיא מאשרת? לא יודעת, אני גם לא יודעת, אולי שתיים, אולי 5, אולי 10, מה היא רוצה? מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

אז ככה, דופלקס, בוא נלך למטה, מה?

הילה בכר:

אוקי, אז תרדו, בוא נבטל את זה, זה לא,

יוחנן וייצמן:

דופלקס אין לך בעיה,

הילה בכר:

זה אנחנו,

יוחנן וייצמן:

אז תכתבי, תותר קומה נוספת, לא קומה נוספת,

הילה בכר:

מה שהיא ביקשה, יוחנן, לא צריך,

יוחנן וייצמן:

לא, היא ביקשה,

אליעזר ראוכברגר:

להכניס,

יוחנן וייצמן:

היא הכניסה הערה של קומות, תצמצמי את זה לקומה,

הילה בכר:

למה? למה צריך עוד קומת שירות שאתה לא יודע למה היא ולמה, קומות טכניות ממילא נספרות מעבר,

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

כשהן טכניות, שהן נולדו לשרת את הבניין,

יוחנן וייצמן:

התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

כל הטכני ביקשתם בתת-הקרקע,

אריאל גולן:

רוצים לעשות חדר כושר,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב זה היה אתמול גם בחסבון, כי הם דיברו שהם צריכים הרבה טכני,

הילה בכר:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי סליחה, מה? אי-אפשר בתת-הקרקע? אז נחום אומר - כן, הוא צודק, אפשר חלק בתת-הקרקע.

הילה בכר:

מי אמר?

אליעזר ראוכברגר:

נחום,

יהודה פרוידגר:

נחום,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יהודה פרוידגר:

בגלל שאמרו לו לתאם את הגובה,

אליעזר ראוכברגר:

עד שאני אמרתי הוא רוצה את הכול יותר למעלה, אתה זוכר? אדיר,

אדיר שוורץ:

תחנת כוח (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן, שמעת? תחנת כוח הוא רוצה.

יהודה פרוידגר:

זה היה במחוזית?

אליעזר ראוכברגר:

בהתחדשות.

אדיר שוורץ:

זה היה בהתחדשות.

יהודה פרוידגר:

מה היה?

אליעזר ראוכברגר:

זה לשוב ולדון.

אדיר שוורץ:

החלטה תהיה שם,

יוסי חביליו:

לא, אבל מה ההתרשמות שלך?

אליעזר ראוכברגר:

מה ההתרשמות שלי?

יוחנן וייצמן:

עכשיו עוד דבר,

אליעזר ראוכברגר:

שהם ילכו על 80 קומות.

יוחנן וייצמן:

מה שהשמאי אמר,

יוסי חביליו:

פה מתחיל הבלגאן,

אריאל גולן:

גם אמרו על ההתניות ששמנו, שהוועדה תמשיך וזה,

אליעזר ראוכברגר:

הם דיברו הרבה על הנושא של ה – 3 שנים,

אריאל גולן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

היה על זה ויכוח גדול, כל השאר פחות, אבל על זה היה, היה הרבה,

יוחנן וייצמן:

עוד דבר,

אליעזר ראוכברגר:

הרבה, כשנכנסתי בהם,

אריאל גולן:

על ההגבלות של התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

100 קמ"ש.

הילה בכר:

כן,

יהודה פרוידגר:

יאריכו את זה, לא?

אריאל גולן:

שהוועדה תמשיך,

יוסי חביליו:

כן, אני מאמין שהיית בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

מה? לא שומע,

יוסי חביליו:

אמרו לי שהיית שהית בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

מי זה אמר לך?

יוסי חביליו:

לא משנה, לא יכול לפרט כרגע.

אליעזר ראוכברגר:

תחת צנזורה?

יהודה פרוידגר:

לקבל קומפלימנט,

אליעזר ראוכברגר:

זה עילה לפיטורים, עילה, עילה שהוא צריך להתפטר,

אדיר שוורץ:

בחשבון היית בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

ככה הוא אומר,

אדיר שוורץ:

הגיוני, הוא העו"ד היחידי בירושלים שלא היה בחדר זה הוא, כנראה הם חברים.

אליעזר ראוכברגר:

למה? דווקא העו"ד שמה כעס עלי.

אדיר שוורץ:

כן?

יוחנן וייצמן:

ככה, עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

מחסור בקרקעות,

יוסי חביליו:

רגע מי זה העו"ד שלו.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא זוכר את השם.

אדיר שוורץ:

מי לא עו"ד שלו?

יוסי חביליו:

כולם כבר בבורג' כליפה איזה 10 משרדים יש.

אדיר שוורץ:

יש שם שמונה.

יוסי חביליו:

כן? מי השמות, אתה זוכר? שרון אבני גם שמה?

אדיר שוורץ:

אורי בנקי, גנוניאן,

יוסי חביליו:

כן זה זה המשרד של לא, מי עוד?

ישראל קלרמן:

דניאל, דניאל,

יוסי חביליו:

מה? משה (לא ברור) , משה היה פה,

יהודה פרוידגר:

אי-אפשר, לייזר, לייזר אי-אפשר לפחות (לא ברור),

יוסי חביליו:

צריך הרבה קומות,

יהודה פרוידגר:

בתיאום עם מחלקת תכנון,

הילה בכר:

מה?

אדיר שוורץ:

ומתכנן מהולנד, ויועץ נוף מגרמניה,

אליעזר ראוכברגר:

על מה אתה מדבר עכשיו?

יוחנן וייצמן:

על להראות בטבלה,

אליעזר ראוכברגר:

זה דיבר יוחנן,

יוחנן וייצמן:

חזרנו לתובל, שנייה,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) מסביב לעולם.

יוחנן וייצמן:

שתי הערות האלה,

יהודה פרוידגר:

הילה,

יוסי חביליו:

הרי אמרנו, אנג'ל אמר לי, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

תותר קומה אחת,

יוסי חביליו:

לסכים, על ארוחה,

הילה בכר:

אבל זה עובר למחוזית,

יוסי חביליו:

צריך (לא ברור), אמרתי לה, לא יודע,

יוחנן וייצמן:

בשלב הרישוי,

הילה בכר:

די מה? יוחנן,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) את זה קומה אחת, וסעיף מעל, למעט,

יוסי חביליו:

אני בינתיים עובד,

רלי חיים:

פחדתי שלא תפספס.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

מה המטרה? אני לא הבנתי מה אתה רוצה,

הילה בכר:

במקום,

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה קומות שירות,

אמנון ארבל:

מי זה הוא רוצה?

יוחנן וייצמן:

התוכנית,

אמנון ארבל:

איפה התוכנית זה?

הילה בכר:

בתוכנית תותר קומה,

אמנון ארבל:

איפה התוכנית מציעה את זה?

יוחנן וייצמן:

בהערות לטבלה,

הילה בכר:

אחת בלבד,

אמנון ארבל:

מתי יזם (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

כולנו מכירים,

הילה בכר:

בסדר?

יוחנן וייצמן:

כן, ומעל זה, לצורך, אם את רוצה למחוק את זה, אז אל תמחקי אלא למעט, למעט סוכות.

הילה בכר:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

תתאפשר בניית תוספת שטחים מעבר לקו הבניין, לצורך סוכות בלבד, אז לא למחוק סוכות, יהודה

פרוידגר:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

אדיר, בוודאי שעדיף למחוק, היא מוכנה למחוק את זה הכי טוב.

יהודה פרוידגר:

יוחנן,

עמנואל זלטס:

במקום (לא ברור) ללכת.

יוחנן וייצמן:

עמנואל אומר למחוק בכלל,

עמנואל זלטס:

שנייה, במקום ללכת ימינה ושמאלה, והתקבל או לא התקבל, (לא ברור) ושלוש של ישראל, חבל, הילה,

הילה בכר:

לאפשר,

יהודה פרוידגר:

אולי למרפסות בלבד,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה עדיף, זה עדיף, (לא ברור) שלייקס.

אמנון ארבל:

חשבתי שזה מוסד,

יוחנן וייצמן:

לא, על המרפסת,

הילה בכר:

מרפסות זיו בלתי מקורות?

יוחנן וייצמן:

כן,

הילה בכר:

בשם הרשמי שלהם?

יוחנן וייצמן:

כן,

יהודה פרוידגר:

לא, לא, לא צריך דווקא בלתי מקורות, למה,

יוחנן וייצמן:

לא, איך קורא? אלישע קרא לזה, היה לו שם אחר לזה,

יהודה פרוידגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

רב – תכליתי,

יהודה פרוידגר:

מרפסות רב – תכליתי,

עמנואל זלטס:

אגב סעיף 12, סתם, דיברת על 12, אני לא מבין, זה הרי זה המדיניות היום, המחוזית לא רוצה את זה,

הילה בכר:

מה אתה אומר? אמי. אמי,

עמנואל זלטס:

נפחית שאפשר נפחית. (לא ברור) אוהבת את זה,

הילה בכר:

לא אכפת לי שזה עבור מרפסות בלבד.

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

אבל שהעיצוב יתואם עם מהנדס,

עמנואל זלטס:

זה מה שאני אומר, זה מה שהם הציעו, אתם אומרים - לא,

הילה בכר:

בסדר?

אמנון ארבל:

זה לא מה שהם הציעו,

עמנואל זלטס:

בטח,

יוחנן וייצמן:

לדעת שהדבר הזה, בכל תוכנית,

הילה בכר:

מה?

עמנואל זלטס :

בשביל מה?

יוחנן וייצמן :

הרעיון הזה של הערות לטבלה, עושים את כל התב"ע, הצעה יפה,

עמנואל זלטס :

אני כמוד, אמי,

הילה בכר :

שמה?

עמנואל זלטס :

אנחנו יוצאים כמוד.

יוחנן וייצמן :

הערות לטבלה, משיג את כל התב"ע,

הילה בכר :

אני אגיד לך יוחנן,

יוחנן וייצמן :

לא, אני איתך,

הילה בכר :

זה מטריף אותי,

עמנואל זלטס :

יוחנן, בוא נסיים את התיק,

יוחנן וייצמן :

בסדר,

עמנואל זלטס :

12 אפשר להוריד,

אמנון ארבל:

טבלת שטחים,

עמנואל זלטס:

אפשר להוריד את 12 זה, דרך אגב 13 היא שלמה עם זה.

יוחנן וייצמן:

אז למעשה אתה מוריד את כל הסעיף,

עמנואל זלטס:

שנייה, 12 גם יש לך בעיה?

יוחנן וייצמן:

אז אתה מוריד את סעיף 11, שלום.

הילה בכר:

את הניוד, אני לא יודעת מה היא עושה,

עמנואל זלטס:

בדיוק.

אמנון ארבל:

לא, הבנתי, הבנתי,

עמנואל זלטס:

יש לנו קופסא, אנחנו רואים את הקופסא,

הילה בכר:

מגבלת,

יוחנן וייצמן:

יללה, אפשר לגמור תוך כמה דקות, אפשר להביא צהריים?

הילה בכר:

בסדר?

עמנואל זלטס:

אבל ברור שזה ככה במסגרת קומה,

הילה בכר:

מה? לא יודעת מה ברור,

עמנואל זלטס:

יש פה,

הילה בכר:

אני יודעת שיש כאלה, (לא ברור) הערות,

עמנואל זלטס:

הילה, תראי,

הילה בכר:

ואז באים והופה, (לא ברור),

עמנואל זלטס:

יש לך פה, תראי, סטייה ניכרת, קווי בניין, כל זה לא רלוונטי כבר, יש לנו כבר קופסא ברורה, זה סטייה ניכרת,

הילה בכר:

די זהו, די, עמנואל, זהו, שב, שב איתנו, שב איתנו,

עמנואל זלטס:

לא, אני מנסה,

יוחנן וייצמן:

כשמודדים את הדופלקס תוריד, 17,

עמנואל זלטס:

(לא ברור), יוחנן, אתה רוצה לפי סדר?

הילה בכר:

מה פתאום,

עמנואל זלטס:

בבקשה.

יוחנן וייצמן:

לא, תסתכל כעת את סעיף 17 החדש, זה חוזר על עצמו. התרגיל, התרגיל, מה שדיברנו,

אמנון ארבל:

מה התרגיל?

עמנואל זלטס:

כי זה לא,

יוחנן וייצמן:

3 סעיפים, (לא ברור) סעיפים,

עמנואל זלטס:

אבל זה היה כתוב לפני זה, מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

לרשום פה דבר, ושלוש תתי סעיפים,

עמנואל זלטס:

בוא נבדוק,

יהודה פרוידגר:

יוחנן, מה אכפת לי שיהיה דופלקס? יוחנן. יוחנן,

הילה בכר:

כן, מה עוד?

יהודה פרוידגר:

מה אכפת לך שיהיה דופלקס?

הילה בכר:

הוא רוצה דופלקס, הוא דופלקס,

יהודה פרוידיגר:

לא, אתה ביטלת דופלקס,

הילה בכר:

לא, לא, הביטול, אנחנו עשינו הפוך על הפוך בסיבוב הקודם. טוב, בוא,

עמנואל זלטס:

מה זה 18? הילה, תרדי שנייה למטה,

הילה בכר:

מה? מה? כן,

יהודה פרוידיגר:

עוד קומה לדופלקס,

הילה בכר:

די, לא, זה בסיסי, בסיסי.

אמנון ארבל:

אני מציע שנעשה פה 30 קומות. מה?

הילה בכר:

טוב, די, יוחנן, אפשר להתקדם?

יוחנן וייצמן:

סעיף 4, בוא נראה,

עמנואל זלטס:

רגע, שנייה, שנייה, לא, אני אמרתי יש דברים שנראה לי,

יוחנן וייצמן:

אמרת יש עוד דברים?

הילה בכר:

4 ירד, כן,

עמנואל זלטס:

זה סותר,

יוחנן וייצמן:

4 ירד.

יהודה פרוידגר:

מחוק.

הילה בכר:

לא ראיתי פספסת,

ישראל קלרמן:

ראית?

עמנואל זלטס:

תעלי טיפה למעלה, הילה,

הילה בכר:

די,

עמנואל זלטס:

תעלי טיפה למעלה, הילה,

ישראל קלרמן:

אני לא מאמין לך?

עמנואל זלטס:

עוד טיפה, תצערי שנייה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו נפטר אותו אם הוא יאמין,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עמנואל זלטס:

הילה, אנחנו, תוריד, תעזבי את העכבר אחר כך.

הילה בכר:

יילה, כן, מה?

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה, עוד טיפה למטה. סעיף 19 מה יש?

הילה בכר:

מה?

עמנואל זלטס:

זה סך הכול יש מה?

אמנון ארבל:

ב – 19 יש 20,

עמנואל זלטס:

זה יותר טוב?

יוחנן וייצמן:

זה בסדר, זה ב - , כאילו, זה הסעיף שליזר אמר כאילו, הסעיף ההוא.

הילה בכר:

זהו, זהו, זה אבוד, דיברנו על זה, עמנואל,

עמנואל זלטס:

אתה יודע, למטה, בסדר, זה אין בעיה. מה עוד גג?

הילה בכר:

זה כתנאי להפקדה? אסף.

עמנואל זלטס:

רגע, רגע, שנייה,

הילה בכר:

הלו.

עמנואל זלטס:

הילה, מה זה ההוראות גג מועיל? הילה,

הילה בכר:

אני אגיד לך זה נפלא,

עמנואל זלטס:

לא, זה במוסד אבל, זה לא מגורים, זה מוסד פה,

הילה בכר:

לא משנה, גגות פעילים זה או גג שיאפשר קליטה של מי נגר, או גג שיאפשר ירוק, או גג שיאפשר,

עמנואל זלטס:

לאשר,

אריאל גולן:

הילה, (לא ברור).

הילה בכר:

למה לא לחייב? במוסדות חינוך, ב - , בהכול אנחנו רוצים,

עמנואל זלטס:

יש לי שאלה גם, בית ספר שבונים בעיר עכשיו,

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

הלוואי,

יוחנן וייצמן:

שהעירייה אז לוקחים את זה?

הילה בכר:

(לא ברור) נכונה,

יוחנן וייצמן:

גג מועיל,

עמנואל זלטס:

גג מועיל תשאלי אותה מה זה,

הילה בכר:

גגות מועילים, זה כל מה שקשור לקולטי שמש, זה,

אליעזר ראובברגר:

בתנאי סף, למה איתנו?

יוחנן וייצמן:

כן.

הילה בכר:

עזרת חבר.

אריאל גולן:

מי זה?

יהודה פרוידיגר:

ידע אישי חינם,

הילה בכר:

כן, הייתי אתמול בהרצאה על גגות מועילים, אני יכולה לעזור לך בזה. מי שאל את זה? מי שאל את זה?

אריאל גולן:

עמנואל, עמנואל שאל,

הילה בכר:

עמנואל, והוא הלך אבל, אפשר לעבור הלאה.

אסף שגיא:

רשות מאיכות סביבה,

הילה בכר:

טוב,

אמנון ארבל:

זהו,

הילה בכר:

אפשר להמשיך.

ישראל קלרמן:

רגע מה זה הדבר הזה?

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לראות מהתחלה,

יהודה פרוידגר:

יש קולטי שמש.

אדיר שוורץ:

אין על הוועדה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר להחזיר את זה להתחלה?

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר,

ישראל קלרמן:

למה?

יהודה פרוידגר:

אנטנה לסלולארי אפשר לעשות על הבניין?

הילה בכר:

רגע, רגע,

אמנון ארבל:

יש תקנות בעניין,

הילה בכר:

הנה,

ישראל קלרמן:

מה זה החוק?

הילה בכר:

מהתחלה?

אליעזר ראוכברגר:

איכות סביבה, וזהו,

יוחנן וייצמן:

אין, זה לא יעזור, נו, עזוב.

אליעזר ראוכברגר:

אזור תעשייה בוא, צריך לשמור שמה, מה?

הילה בכר:

כן, תוכנית אחת כן עכשיו תשמור, פה לא,

אליעזר ראוכברגר:

הילה,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר להתחיל?

הילה בכר:

כן, כן, אנחנו בהתחלה.

עמנואל, סליחה, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

יהודה פרוידגר:

מה? עוד הפעם מהתחלה?

יוחנן וייצמן:

זה בוא, זה מוסד חשוב, העיר מקבלת,

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 3, אפשר להוריד,

יוחנן וייצמן:

כן, זה אותו דבר,

הילה בכר:

זה הפקעה, יש פה דרך.

אליעזר ראוכברגר:

לא, השטחים מיועדים לצורכי ציבור.

יוחנן וייצמן:

אבל היא אומרת שיש גם הפקעה לדרך,

הילה בכר:

זה דרך, זה הדרך,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

הילה בכר:

הרחבת דרך,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי, הלאה.

יוחנן וייצמן:

תושי"ה, (לא ברור),

הילה בכר:

גובה קומות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, בסדר, הלאה,

יוחנן וייצמן:

גובה קומות למעט הפנטהאוס שוב,

הילה בכר:

ממוצע אבל, בוא נרשום ממוצע.

יוחנן וייצמן:

אני אומר לטעמי אין בעיה בפנטהאוס לתת יותר, הלאה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, ממוצע, זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

מוצע, הוא יקבל 3.20, הוא יקבל 4.80,

יהודה פרוידגר:

גג מועיל זה קולטי שמש וכאלה,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

יהודה פרוידגר:

לעשות אנרגיה,

הילה בכר:

גם אתה יודע אתה לא יכול לעבור,

יהודה פרוידגר:

אנרגיה סולארית,

הילה בכר:

אתה נכנס (לא ברור), ואז יש יותר גרמי מדרגות,

יהודה פרוידגר:

לא, אני מסביר לו כי הוא שאל ויצא,

אמנון ארבל:

לא יפה.

הילה בכר:

גגות כחולים, זה גגות,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה לא למחות?

הילה בכר:

לקליטת מי נגר למשל,

אליעזר ראוכברגר:

ב – 14, מה זה ב – 14? אמי,

הילה בכר:

מה?

אסף שגיא:

גג ירוק שזה עוד חזית של הבניין,

הילה בכר:

מה?

יוחנן וייצמן:

היה הערה על הטבלה,

אליעזר ראוכברגר:

לא זה, 14 החדש,

אסף שגיא:

לנהל את הנגר.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילה בכר:

היא רשמה בטבלה 5 תתאפשר בנייה או תוספת שטחים מעבר לקו הבניין, אנחנו אומרים לא למחוק את זה, אלא לציין שהחריגה תתאפשר עבור מרפסות בלבד.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

הילה בכר:

והעיצוב יתואם, כי אנחנו בכל זאת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אסף שגיא:

ניהול נגר הרי חייב.

אריאל גולן:

שהמים יחלחלו,

אסף שגיא:

כן, לחלחל להשקות.

יהודה פרוידגר:

כל מי שמגיע למוסד הזה, (לא ברור).

הילה בכר:

אני גוללת למטה,

יהודה פרוידגר:

יש (לא ברור),

הילה בכר:

אסף.

אסף שגיא:

כל,

הילה בכר:

זה תנאי להפקדה הסיפור הזה או לא?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, זה כבר ראינו, בסדר גמור,

הילה בכר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור.

אסף שגיא:

תנאי בהיתר, למה תנאי להפקדה?

אליעזר ראוכברגר:

מבחינתי אפשר.

יוחנן וייצמן:

תנאי להיתר,

הילה בכר:

פה זה לא, שם זה מוגזם בתלפיות, זה לא מוזם? תלפיות.

יוחנן וייצמן:

מקימים שם תחנת דלק,

הילה בכר:

סליחה, זה לא,

אסף שגיא:

(לא ברור) תמיד להפקדה. אין פה,

הילה בכר:

אוקי, אוקי, סליחה, סליחה,

אסף שגיא:

ואגב לא כתוב פה סקר היסטורי. אפשר להוסיף את זה,

הילה בכר:

אז בוא תגיד מה אתה רוצה.

אסף שגיא:

לא, כתבת, איפה זה?

הילה בכר:

הנה זה,

פנחס רוטנברג:

כתוב תנאי להפקדה בתוכנית, תנאי להיתר,

הילה בכר:

זה לא המשרד להגנת הסביבה? מה?

אסף שגיא:

לא, לא, לקבל, להגיש סקר היסטורי. מה זה לקבל הנחיות להליך, להגיש סקר היסטורי ותוכנית דיגומים, זהו.

הילה בכר:

איפה? מעבר לסעיף הזה?

אסף שגיא:

הנה פה, להגיש למשרד להגנת הסביבה סקר קרקע היסטורי, ותוכנית דיגומים לאישור,

הילה בכר:

זה סעיף חדש?

אסף שגיא:

לא,

הילה בכר:

איפה?

אסף שגיא:

אין צורך, איפה שאת, איפה שאת,

רלי חיים:

איפה שהסעיף 24?

אסף שגיא:

איפה שאת, להגיש סקר היסטורי,

הילה בכר:

נכון,

רלי חיים:

בסוף הסעיף?

אסף שגיא:

לא, לא, לא, תה תה תה.

רלי חיים:

אחרי ה - ,

אסף שגיא:

בדיוק אחרי המילה "סביבה".

רלי חיים:

יש לפנות להגנת הסביבה,

אסף שגיא:

תעזבי לפנות, יש להגיש,

רלי חיים:

אבל איפה להוסיף את זה?

הילה בכר:

אז מחדש, הנה הנה אז אמי יעשה את זה עכשיו.

אסף שגיא:

להגיש,

הילה בכר:

בוא נראה,

אמנון ארבל:

כן.

אסף שגיא:

סקר היסטורי ותוכנית דיגומים באישור המשרד להגנת הסביבה. כתנאי להפקדה, כמובן.

הילה בכר:

לאישור, לאישור.

אסף שגיא:

באמת לאישור, כן,

הילה בכר:

למשרד להגנת הסביבה מחוז ירושלים,

אמנון ארבל:

הכול תנאים להפקדה,

אסף שגיא:

כן תנאי להפקדה.

אמנון ארבל:

הכול זה תנאים להפקדה, זה כותרת ראשונה,

אסף שגיא:

תנאי להפקדה,

אמנון ארבל:

הכול זה תנאי להפקדה.

אסף שגיא:

אז מצוין,

תוכנית 1354356

אמנון ארבל:

תוכנית 21 בסדר היום, תוכנית 1354356, תוכנית ביוסי בן יועזר 12, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, התוכנית מציעה הריסת מבנה ישן, והקמת מבנה חדש ע"פ המדיניות של 9 קומות, 34 יחידות דיור, המלצנו להפקיד את התוכנית,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, אני רוצה שתציג לי את זה, אני לא בעד זה.

אמנון ארבל:

אתה לא בעד זה. למה אתה לא בעד זה?

יוסי חביליו:

אני אגיד לך,

יהודה פרוידגר:

אז תצביע נגד,

יוסי חביליו:

לפרוטוקול,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

אני חושב שהיוסי בן יועזר שעברתי שם היום, הוא צפוף, אין חנייה שם, בקושי אפשר לנוע שם,

יהודה פרוידגר:

אז עכשיו יהיה מתחת לאדמה, מורידים לך,

אריאל גולן:

יש 3 קומות תת-קרקעיות,

יוסי חביליו:

אני ראיתי, בוא,

אריאל גולן:

לחנייה,

יוסי חביליו:

עושים, כמה של החנייה? מה?

אריאל גולן:

3 קומות תת-קרקעיות,

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה, עושים לי שם מכפילים, ועושים, ראיתי כולם חונים בחוץ,

אמנון ארבל:

כן, מה מה השאלה?

יוסי חביליו:

יוסי בן יועזר, כן, תראה לי,

אמנון ארבל:

החלקה היא כאן,

יוחנן וייצמן:

25, 26, 28,

אמנון ארבל:

זאתי החלקה,

יוסי חביליו:

כן, כן,

אמנון ארבל:

כן, מה השאלה?

יוסי חביליו:

לא, כמה? כמה חניות?

אמנון ארבל:

יש פה מדיניות על כל השכונה הזאתי תוכנית אב גוננים, שאישרה בבניינים קטנים של עד 4 יחידות דיור, בנייה של 7 קומות, 280%, בניינים שקצת יותר גדולים של 8 יחידות דיור, 9 ו – 360%, וגם בניינים הצירים היותר ראשיים, כמו שציינתי פה גם 9 קומות, זה מה שהוא מגיש, זה לא משהו יוצא דופן, זה משהו שהוא,

יוסי חביליו:

לא, אבל זה לא ציר ראשי.

יהודה פרוידגור:

הוא עושה חניות מתחת ל - ,

אמנון ארבל:

זה מדיניות, יוסי,

יוסי חביליו:

כמה חניות הוא עושה שם?

אמנון ארבל:

לפי התקן,

יוסי חביליו:

כמה?

אריאל גולן:

לפי תוכנית אב, יוסי,

אמנון ארבל:

כמה מספר חניות?

יוסי חביליו:

לא יודע, אני עובר שם, אני רואה את כל הבניינים האלה זה, זה פשוט כולם חונים,

אמנון ארבל:

כולם ייסעו ברכבת,

יהודה פרוידגור:

לא, אבל הוא מתחת לבניין, את החנייה,

יוסי חביליו:

איפה הרכבת תהיה?

אמנון ארבל:

ברור,

יהודה פרוידגר:

הוא אומר כולם חונים על הרחוב, ההיפך, הוא מוריד לך חניות מרחוב, יוסי.

יוסי חביליו:

אז אני שואל כמה חניות שם היום?

יהודה פרוידגר:

יוסי, היום חונים על הרחוב,

אמנון ארבל:

יש 34 יחידות דיור, אז 34 מקומות חנייה, מה זאת אומרת?

יהודה פרוידגר:

הוא בונה מתחת לבניין,

אריאל גולן:

לפי מדיניות, לפי תוכנית האב, מה? גם זה לא?

יהודה פרוידגר:

להיפך, הוא מפנה ברחוב חניות,

אריאל גולן:

אבל זה לפי תוכנית האב,

יוסי חביליו:

אני אומר אני עובר שם, ואני רואה מה קורה שם,

יהודה פרוידגר:

הלוואי שכולם יהיו,

יוסי חביליו:

(לא ברור) שמה.

אריאל גולן:

לפי תוכנית האב,

יהודה פרוידגר:

הלוואי שכל אחד יבנה, יוסי, הלוואי שכל אחד יחפור חניות,

אריאל גולן:

אתה צריך לברך על זה, יוסי.

אמנון ארבל:

יללה, אתה רוצה להתנגד? יוסי,

יוסי חביליו:

אני נמנע פה, לא יודע, אני לא רגוע הרחוב הזה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, חוץ מיוסי, יש לעוד מישהו הערה? אין, טוב,

אמנון ארבל:

תוכנית 22,

אליעזר ראוכברגר:

חוץ מיוסי, כולם בעד. הלאה,

יוסי חביליו:

זה מוגזם שם, אי-אפשר לזוז.

תוכנית 1365584

אמנון ארבל:

תוכנית 22 בסדר היום, תוכנית 1365584, חברים,

אליעזר ראוכברגר:

חברים, חברים, בבקשה בואו, אתם לא רוצים להיפגש עם האוכל? לאכול צהריים,

אמנון ארבל:

תוכנית 1365584, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית מיצרי טירן 5, תוכנית שמבקשת תוספות לבניין עבור יחידת דיור אחת מתוך שתיים, המלצנו להפקיד.

אליעזר ראוכברגר:
הלאה,

תוכנית 886911

אמנון ארבל:
תוכנית 23 בסדר היום, 886911, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, יפו 217, בניין הדואר, זה היה פה בדיון,

יהודה פרוידגר:
זה היה פה,

אמנון ארבל:
בוועדה הקודמת,

אליעזר ראוכברגר:
כן,

אמנון ארבל:
זה תיקון טכני,

אליעזר ראוכברגר:
תיקון החלטה, על השם של המתחם, אז ביקשו להעביר את זה, לתקן את זה.

תוכנית 1366145

אמנון ארבל:
תוכנית 24 בסדר היום, 1366145,

יוסי חביליו:

אני נמנע,

אליעזר ראוכברגר:

על מה אתה נמנע?

אריאל גולן:

על מה? על התיקון החלטה?

יוסי חביליו:

לא, ל-40 קומות, זה לא מתנגד, זה תאריך את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה רק תיקון החלטה,

יוסי חביליו:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, זה לא דיון עכשיו,

יוסי חביליו:

אני הולך מה שהייתי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה טכני של טכני, של טכני,

יוסי חביליו:

טוב, בסדר, קיבלתי את ההערה שלך,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה,

אדיר שוורץ:

בפרוטוקול חשוב שיצוין שהוא התנגד.

עמנואל זלטס:

בפרוטוקול חשוב,

אליעזר ראובברגר:

לא, הוא אמר שהוא נמנע, מה?

הילה בכר:

טכני.

אליעזר ראובברגר:

כן, טכני,

אמנון ארבל:

תוכנית 24,

אליעזר ראובברגר:

לא, הוא חזר בו,

אמנון ארבל:

תוכנית 24 בסדר היום, 1366145, תוכנית בסמכות מחוזית בשועפט, זה גם כן תיקון החלטה, למעשה דחינו את זה בעבר, כי הייתה פה בעיה עם עבירות בנייה מאוד משמעותיות בחלקה, הוא בינתיים הסדיר את זה מול הפיקוח, מול הרישוי, והתוכנית עכשיו יכולנו לדון בה לגופו של עניין, המלצנו להפקיד אותה.

תוכנית 1277227

אמנון ארבל:

תוכנית 25 בסדר היום, תוכנית 1277227, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, זה רחוב א.ד. גורדון קריית יובל,

אדיר שוורץ:

המחוזית כתוב,

אמנון ארבל:

בסמכות מחוזית סליחה, נכון, סמכות מחוזית, טעות שלי. התוכנית מציעה פה להרוס בניין קיים, שיש בו סך הכול 12 יחידות דיור, הוא מציע בניין חדש, של 46 יחידות דיור, סליחה, 58 יחידות דיור,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

תוספת של 46, זה למעשה לא,

יהודה פרוידגר:

13,

אליעזר ראוכברגר:

מה 13?

אמנון ארבל:

(לא ברור), קודמת,

יהודה פרוידגר:

קומות,

אריאל גולן:

כמה רוצים להוסיף פה, יוחנן, כמה רוצה להוסיף עוד,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מעל ה – 13? 30,

אריאל גולן:

מעל ה – 5, זה 5 קומות,

אמנון ארבל:

התוכנית פה סך הכול,

אליעזר ראוכברגר:

לא, המדיניות ראש העיר 33 גג.

אדיר שוורץ:

יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

עוד מעט ל"ג בעומר.

אריאל גולן:

אתה על הגבהת הגג, יש לנו פה בעיה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

שמה? הבעיה לכאורה בתוכנית מבחינת הכלכליות, שאמרנו גם להתייחס לזה, זה נושא שבעצם אין פה 24 יחידות דיור, לכן הם לא זכאים להטבות מס כי הבניין לא 24, ולכן המכפיל פה הוא קצת יותר גבוה, וביקשנו גם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל הוא טוען שאין פה עניין של מכפיל בכלל,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

אז מה? איך בוחנים את הכלכליות פה? איך הוא בוחן?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא פינוי בינוי,

אמנון ארבל:

מה הוא?

אליעזר ראוכברגר:

ישלו היטל השבחה מלא,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

נכון, אבל גם תקן 21 אפשר לעשות עם היטל השבחה מלא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל אם הוא לא פינוי בינוי, אז זה לא זה, מגרש ריק,

אמנון ארבל:

אז איך אני בוחן אותו?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, כמו מגרש ריק

אמנון ארבל:

מה זה כמו מגרש ריק.

הילה בכר:

תוכנית האב?

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה עושה במגרש ריק?

אמנון ארבל:

מגרש ריק אני נותן הרבה פחות מה שקיים,

אדיר שוורץ:

זה מתחם, זה בתוכנית האב, זה כתוב, וזה,

אמנון ארבל:

נכון, 12 קומות,

אדיר שוורץ:

עד 12,

אמנון ארבל:

(לא ברור) אחוז, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם יש לו באזור כבר ממילא היום יש לו 20, ו – 30,

יוחנן וייצמן:

הוא טוען טענה נורא פשוטה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר אני הרבה יותר נמוך,

אמנון ארבל:

הוא מציע 569%, זה לא בהתאם למדיניות, אם זאת המדיניות, זה לא,

אדיר שוורץ:

אבל אני מסכים עם מה שכתבתם בהערה, שיוסיף את זה,

אמנון ארבל:

נכון,

יוחנן וייצמן:

הוא טוען טענה פשוטה, למה צריך, הפרויקט לידי, אם השמאי קיבל 4.6, ויש לו פטור מהיטל השבחה,

אמנון ארבל:

אני שואל שאלה פשוט, לפי מה אתה בוחן את התוכנית? אם לא תקן 21, זה לא תקן 21, איך אתה בוחן את התוכנית? לפי מה?

אליעזר ראוכברגר:

לפי כל דבר אחר, לפי מדיניות,

אמנון ארבל:

המדיניות היא 320%, הוא מציע כמעט 600,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מסתכל לפי מה שיש לי ימין ומשמאל,

יוחנן וייצמן:

מדיניות כבר הפסיקה להיות,

הילה בכר:

זה לא (לא ברור),

אמנון ארבל:

זה לא מדיניות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל המדיניות שמה, עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

מה זה מדיניות?

אליעזר ראוכברגר:

יש מדיניות שעברה עליה הקלח,

אמנון ארבל:

(לא ברור) שאני אדריכל העיר,

אליעזר ראוכברגר:

אני אגיד לך אמי,

יוחנן וייצמן:

תוצאה מכל ההחלטה הקודמות שהיו, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

נספח שכתוב,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה,

אמנון ארבל:

זה לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אמי יש פה מדיניות,

אמנון ארבל:

זה לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, שאני אומר, עבר אליה הקלח, למה? בגלל שבפועל, שם ימין ושמאל אחרת,

אמנון ארבל:

אז לפי מה הוא בוחן,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה כרגע למה הוא שם, אבל במציאות הוא שם, אני עוד יותר נמוך, ואתה אומר לי שאני חורג מהמדיניות, הפוך,

אמנון ארבל:

זה לא קשור,

אליעזר ראוכברגר:

אני לדעתי הוא יכול לקבל יותר,

אמנון ארבל:

אני אומר לכם כל הזמן, גובה זה אלמנט אחד, מתוך הרבה מאוד אלמנטים,

אליעזר ראוכברגר:

זה אני מסכים,

אמנון ארבל:

יש (לא ברור) של תכסית, וכמות יחידות דיור, ואחוזי בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים,

אמנון ארבל:

יפה, אז איך אני בוחן את התוכנית, אם לא לפי תקן? הרי אין בעיה לעשות גם תקן 21 לחשב לו היטל השבחה, מה הבעיה? זה לא, לא נראה לי בעייתי, אבל, לא שזה כזה דרמטי בעיני, כן, אבל אמרנו,

יוחנן וייצמן:

אני לא חושב שהתוצאה שתהיה הרבה יותר אחרת.

אמנון ארבל:

יכול להיות,

יהודה פרוידגר:

אתה רוצה להוסיף מקומות?

אריאל גולן:

ממילא לא קשור,

צחי בריס:

אבל הוא לא ביקש,

יהודה פרוידגר:

אמי, למה להוריד אלו?

יוחנן וייצמן:

לעזוב את הנושא של המכפיל והזה,

אליעזר ראובברגר:

אני לא אומר מה ש - , אני רוצה בן אדם בא מבקש,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

נמוך בהרבה ב - 10 קומות יותר מאשר,

אמנון ארבל:

ממה שקורה באזור,

אליעזר ראוכברגר:

שיש לי, אז אנחנו נגיד לו ננסה לשים לו שלייקס?

אריאל גולן:

לא, בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

הלוואי כולם היו ככה,

יוחנן וייצמן:

בהחלט,

אליעזר ראוכברגר:

וגם יוסי היה מצטרף,

אמנון ארבל:

אולי יש עוד, אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי ב – 12, 13, הרי אתה יכול לחיות על זה,

דובר לא מזוהה:

הוא לא מתנגד.

אליעזר ראוכברגר:

הבעיה שלך זה ב – 30 ובזה,

אריאל גולן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

ב – 40,

אמנון ארבל:

הוא (לא ברור),

יוסי חביליו:

נכון, אני לא מתנגד.

אמנון ארבל:

מה? אני,

אליעזר ראוכברגר:

הפוך, הלוואי וכולם היו ככה,

יהודה פרוידגר:

הלאה נו, תיק הבא.

ישראל קלרמן:

מה? תיק הבא? יש פה עוד סעיף,

יוחנן וייצמן:

דקה,

אמנון ארבל:

מה הסעיף הבא? בבקשה.

יוחנן וייצמן:

דבר ראשון,

אליעזר ראוכברגר:

את סעיף 1 אני מציע למחוק.

הילה בכר:

אז אתה אומר שמה שהם מציעים הוא,

אליעזר ראוכברגר:

זה נראה הגיוני ונורמאלי, כן.

יוחנן וייצמן:

בלי לרדת לפרטי פרטים.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו הנושא של ה - ,

יוחנן וייצמן:

2 אותו דבר,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה 2?

ישראל קלרמן:

צירוף?

הילה בכר:

צירוף של חלקות סמוכות.

יוחנן וייצמן:

אני בעד,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

ישראל קלרמן:

לא, זה יעכב אותם,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא? כן,

אמנון ארבל:

כתוב לבחון,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב לבחון, מה אתה רוצה? למה? למה מה רע?

אדיר שוורץ:

תכנונית זה עדיף.

הילה בכר:

לשיקולו,

אליעזר ראוכברגר:

תכנונית, תכנונית זה צודק,

יוחנן וייצמן:

אז דקה,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה אפשרי או לא,

פנחס רוטנברג:

זה גם יהיה לו פטור מהיטל השבחה,

יוחנן וייצמן:

כן, ברור, הוא רוצה את זה, הוא אומר זה לא ילך לי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, יבחן את זה, מה הבעיה?

אדיר שוורץ:

מה אם בחינה מעכבת אותם, זה אמירה תכנונית של הוועדה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני חייב פעם אחת להבין מה זה נקרא לבחון,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה הפסדתי?

יוחנן וייצמן:

מה זה נקרא לבחון? אני לא מבין עברית.

אליעזר ראוכברגר:

לבחון זה אומר, זה אחד הבניינים ליד, תנסה,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לצרף, אם יגידו כן,

ישראל קלרמן:

מינוח,

אליעזר ראוכברגר:

יגיד לו - אדוני, לא רוצה לא יכול להשיג שם רוב, לא יכול להשיג שם רוב, אז אנחנו (לא ברור), זה הכול.

יוחנן וייצמן:

זה בן אדם רצתי אחריהם, ניסיתי, רציתי מאוד להרוויח, רציתי את ההטבות מס, לא הלך לי, והוא כותב הרגע, אז מה אתה רוצה ממנו כעת? הוא הבן אדם - בחנתי, מה כעת? הוא אומר אני מאוד מאוד רוצה עוד חלקות,

אדיר שוורץ:

אז אתה, אז אתה כוועדה אומר ש - , בחינתך עדיף היה, ש - , ילכו שזה יהיה ביחד, כי זאת התפיסה של,

יוחנן וייצמן:

כן, בסו, אנחנו צריכים לקבל החלטה, להפקדה.

אדיר שוורץ:

טוב שזה כתוב,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה, שנייה, רגע, שנייה, אמי,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, יש פה משהו אחר,

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתם לא מסבירים,

ישראל קלרמן:

באיזה סעיף?

אליעזר ראוכברגר:

על זה,

יוחנן וייצמן:

של הצירוף, כן,

אליעזר ראוכברגר:

יפה, של הצירוף,

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

אמנון ארבל:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

בקטע של הצירוף,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כותב היזם, פה פה,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר תכנונית אתם צודקים, גם אני מסכים לזה,

צחי ברים:

הוא כמה היה רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

גם הייתי רוצה, יש בעיה, הדיירים שם חתומים מול יזם אחר (לא ברור),

אמנון ארבל:

כן, בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

הם לא, אין לזה כלום.

הילה בכר:

אנחנו לא יודעים,

אמנון ארבל:

אני פחות איש מאמין מכס, אבל בסדר נו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה? בן אדם הוא לא שקרן, מה אני, לא,

אמנון ארבל:

לא שקרן,

אליעזר ראוכברגר:

אבל לשלוח אותו למכונת אין מתנגדים?

אמנון ארבל:

יש הבדל בין לעשות יותר מאמץ, להגיד אני ניסיתי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא אומר, הוא אומר,

אמנון ארבל:

לא להאמין לכל דבר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני לא חושד בו כשקרן, בוא,

אמנון ארבל:

אני (לא ברור), לכולם,

הילה בכר:

מי זה היזם?

אמנון ארבל:

אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע מי זה היזם.

אמנון ארבל:

צריך לבחון, יגידו שלא, בוא לוועדה המחוזית, יגיד בחנתי, לא הצלחתי.

צחי ברים:

היושב ראש אפשר לעשות אחרת, לייזר, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

אין לי,

צחי ברים:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

אין לי מושג,

צחי ברים:

לייזר, אפשר לעשות שאם הוא יציג, באמת שהוא ניסה במסגרת (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, בוא אצלי אדם עד שלא תפסתי אותו בשקר, הוא יש לו חזקה של אומר אמת, מה? עכשיו בוא,

יוחנן וייצמן:

גם יש סיבה להאמין לו.

אליעזר ראוכברגר:

זה גם דבר שניתן לבדיקה בשנייה, בוא, (לא ברור) גלוי, אדם לא מה שקר, דוד (לא ברור) אדם לא משקר, אתה מבין? עכשיו זה לא אין לו היתכנות מבחינה, זה או שהוא לא רוצה, אולי,

יהודה פרוידגר:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

אולי זה לא נכון תכנונית, הוא אומר הם חתומים עם יזם אחר, אני לא רואה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) את זה.

יוחנן וייצמן:

לא, לא עבר.

אליעזר ראוכברגר:

אני הסברתי לאמי עכשיו למה להוריד, תכנוני, אמי צודק,

ישראל קלרמן:

ככל והוא בוחן, אז הוא יחזור לבוחן והוא יגיד מה שאתה אמרת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין פה מה לבחון אם הוא חתום, אין פה מה לבחון בכלל, אם הוא חתום,

הילה בכר:

טוב, אז אל תבחנו.

אמנון ארבל:

הורדנו את הסעיף,

אליעזר ראוכברגר:

בעניין מיקום ההפרשה.

ישראל קלרמן:

4 הם להוריד.

אליעזר ראוכברגר:

רגע מה להוריד?

הילה בכר:

ככה בלי הסבר?

ישראל קלרמן:

מה? מה הבעיה?

אמנון ארבל:

הסבר. הילה בכר:

ישראל קלרמן:

בגלל שהוא,

הילה בכר:

מיקום גן ילדים לא (לא ברור),

ישראל קלרמן:

זה מה שאתה אומר,

אמנון ארבל:

קראתי, מה?

ישראל קלרמן:

אז למה לא מיטבי?

הילה בכר:

אז אוקי, בוא נפתח את זה,

אמנון ארבל:

אתה ראית את זה אם זה מיטבי או לא, ראית את התוכנית?

ישראל קלרמן:

רוצה להבין,

אמנון ארבל:

מה? אמרת להוריד, לא אמרת שאתה רוצה להבין ,

ישראל קלרמן:

אנשים רוצים למהר פה,

אדיר שוורץ:

כתוב שזה צמוד, שזה צמוד לחלקה.

אמנון ארבל:

אנחנו לא ממהרים.

אדיר שוורץ:

אנחנו מסיימים את סדר היום דקה,

יוחנן וייצמן:

כן, גמרנו.

ישראל קלרמן:

מה גמרנו?

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים עם עמנואל.

הילה בכר:

מה נעשה עם כל הזמן הפנוי הזה?

אליעזר ראוכברגר:

חד-משמעי הנושא הציבורי צריך להיות במקום הכי טוב שיש.

ישראל קלרמן:

הוא הכי טוב,

אמנון ארבל:

לא נכון,

ישראל קלרמן:

הם צודקים,

אליעזר ראוכברגר:

מאיפה אתה יודע?

ישראל קלרמן:

תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

מה נסתכל?

הילה בכר:

אתה ראית את הנספח? או את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) עליו שקיבלתי,

הילה בכר:

לא, אז,

אליעזר ראוכברגר:

הדף שקיבלתי אותו, ראיתי,

ישראל קלרמן:

לא, תראה את זה מול, תראה שהוא מסביר יפה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אמי, אתה ראית את מה שהוא (לא ברור)?

הילה בכר:

הנה אנחנו מראים,

אמנון ארבל:

ברור שראיתי,

אליעזר ראוכברגר:

ועדיין אמי אומר שזה (לא ברור),

אמנון ארבל:

אני קורא הכול,

אליעזר ראוכברגר:

אני הולך,

אמנון ארבל:

את כל הפניות שאני מקבל פה,

אליעזר ראוכברגר:

אני מקבל את מה שאמי,

אמנון ארבל:

ב – 12 בלילה אתמול,

אליעזר ראוכברגר:

הנושא הציבורי, אני מקבל את מה שאמי אומר,

הילה בכר:

הנה,

אליעזר ראוכברגר:

גן הילדים צריך להיות במקום הכי טוב,

הילה בכר:

הוא ליד, קודם כל הוא קיר צמוד לחנייה,

אליעזר ראוכברגר:

בית כנסת צריך להיות במקום הכי טוב.

הילה בכר:

בכניסה לרמפה,

אליעזר ראוכברגר:

מועדון נוער, ספרייה, צריך להיות במקום הכי טוב, מה השאלה בכלל?

הילה בכר:

תסתכל, על המסך,

אמנון ארבל:

ישראל,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני מסכים עם אמי בזה.

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

זה מיקום מיטבי לדעתך?

הילה בכר:

המיקום הציבורי המוצע, צמוד לרמפת כניסה, עם קיר אחד לתוך חניון, לקיר אחד בתת-הקרקע, אוקי,

ישראל קלרמן:

לא, לא מרתף,

הילה בכר:

אני אראה לך,

ישראל קלרמן:

הוא מעל,

אמנון ארבבל:

הוא פונה לרחוב,

ישראל קלרמן:

מעל,

אדיר שוורץ:

ביחס לכביש, אתה שם,

ישראל קלרמן:

הוא מעל,

אדיר שוורץ:

בכביש,

הילה בכר:

הוא מעל, אוקי, אז אם הוא אמר,

אמנון ארבבל:

הוא מעל הכביש נכון,

הילה בכר:

אם הוא כתב לך את זה, זה כנראה.

אמנון ארבל:

זה מעל הכביש, אתה צודק,

ישראל קלרמן:

אז מה הבעיה? גם אמי אומר את זה,

אמנון ארבל:

רק לכיוון אחד,

צחי ברים:

אבל הילה, מאיפה הכניסה לגן?

אמנון ארבל:

מלמטה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) דניאל,

יהודה פרוידגר:

זה גורדון, לא?

אמנון ארבל:

זה מעל הקרקע, אין מחלוקת,

צחי ברים:

יפה, אם,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא מעניין אותי אבל,

אמנון ארבל:

זה מעל הקרקע,

אליעזר ראוכברגר:

אבל ברור שהציבורי, שנייה,

אמנון ארבל:

אני אומר את זה בכל התוכניות,

אליעזר ראוכברגר:

ברור שההפרשה הציבורית,

אמנון ארבל:

המקום הכי טוב.

אליעזר ראוכברגר:

צריכה להיות במקום המיטבי, אין ויכוח על זה, אני,

אמנון ארבל:

חד-משמעית,

אריאל גולן:

אבל, אמי, לייזר, אתה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

חד-משמעית שזה לא נכון,

אמנון ארבל:

מה לא נכון?

אליעזר ראוכברגר:

למה? למה אתה חושב שאני צריך להאמין לו, ולא לאמי,

ישראל קלרמן:

תסתכל, תראה מה הם אומרים לך,

אמנון ארבל:

אז תסביר למה זה טוב,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה?

ישראל קלרמן:

תסביר זה לא טוב, זה נמצא, אם הוא גינה,

אמנון ארבל:

שמעת את מה שהילה אמרה?

ישראל קלרמן:

מעל, מה? לא,

אמנון ארבל:

שמעת מה שהילה אמרה?

ישראל קלרמן:

שמה? מה?

אליעזר ראוכברגר:

היא אומרת שזה צמוד לקיר תמך, וצמוד זה,

הילה בכר:

הכניסה לרמפה לחנייה,

אליעזר ראוכברגר:

זה קומת החניון.

הילה בכר:

עם קיר אחד אטום לתוך חנייה,

ישראל קלרמן:

יש גם שלא צריכים את החנייה,

הילה בכר:

הכי טוב בתוך החניון, למה להסתפק במועט עד הרמפה?

ישראל קלרמן:

הם גם יכולים להוריד,

הילה בכר:

בתוך החניון,

ישראל קלרמן:

יכולים להוריד אנשים מחוץ לבניין, תגידי מה יש לך בחנייה? מה את צריכה בגלל חנייה?

הילה בכר:

שטחים ציבוריים, אני לא מבין למה אתה לא נלחם באותו (לא ברור), לאירוע הזה שזה יהיה,

ישראל קלרמן:

אמי יסביר,

צחי ברים:

רק מהצד הזה, או ב - ,

הילה בכר:

בחנייה,

אליעזר ראובברגר:

אוקי,

הילה בכר:

מצד אחד רמפה,

ישראל קלרמן:

אמי, תסביר לי רגע, אמי תסביר.

צחי ברים:

הכניסה כרגע כביכול הוא מהצד של הרמפה,

הילה בכר:

מה?

אמנון ארבל:

לא,

הילה בכר:

לא, לא, הכניסה לשטח?

צחי ברים:

המעבר הזה.

אמנון ארבל:

מהרחוב, מהרחוב.

יוחנן וייצמן:

בוא נריב על הדברים החשובים בתיקים האלה, על הפרשות,

אמנון ארבל:

זה הרחוב,

אליעזר ראוכברגר:

מצד ימין פה,

ישראל קלרמן:

לייזר, מה הבעיה אפשר לעשות גם מבלי להיכנס לחנייה, זה עדיף.

הילה בכר:

אמי, זה עוד,

ישראל קלרמן:

כולם צריכים להיכנס לחנייה, בשביל להעלות את הילד לגן,

אמנון ארבל:

לא, הרחוב הזה,

ישראל קלרמן:

כאן, זה חצר,

אמנון ארבל:

תקשיבו,

ישראל קלרמן:

אז שינמיד, אז עדיף, נכון זה בכניסה לחנייה?

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

מה מפריע לכניסה?

אמנון ארבל:

אני מסביר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה חנייה בתת-הקרקע,

יוחנן וייצמן:

יותר בקול.

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה פיח מהעשן של האגוז,

ישראל קלרמן:

מה יש רחוב?

אליעזר ראוכברגר:

בוא, צריך להיות במקום,

ישראל קלרמן:

שנייה, אמי, הוא אומר פיח, זה לא פיח.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע פיח, המיל,

ישראל קלרמן:

אמי, תסביר לי,

הילה בכר:

יוצא חמצן מה – מהאגוז,

ישראל קלרמן:

תסביר, גם לאמי את לא נותנת לדבר? אמי,

אמנון ארבל:

כן, השטח הציבורי זה כרגע נמצא, נמצא בקומת החנייה, שצמוד מאחורי החנייה, ובצד למטה פה, כמו שאתה רואה כניסה,

יוסי חביליו:

יש לך הערות שמה?

אמנון ארבל:

חנייה, הכניסה לפה, נכון מעל הקרקע לכיוון הזה, זה 135 מטר, החצר פה,

יוסי חביליו:

מצוין, נעיף אותם,

אמנון ארבל:

(לא ברור) וקבורה מתחת לרחוב, כי זה הרחוב עולה לצורך העניין, אז גם הגודל לא נכון, וגם המיקום לא נכון, וגם כן יש מה לעשות, בכביש יש זיהום אוויר, ויש (לא ברור),

אדיר שוורץ:

מהרחוב נכנס לגינה שלו,

אמנון ארבל:

הרחוב האחורי, הרחוב העליון,

אדיר שוורץ:

פה מהרחוב ייכנס, כל בן אדם שזרק סיגריה, ייכנס לתוך הילדים,

ישראל קלרמן:

יש הצעה אחרת, יש גם מקום אחר?

אמנון ארבל:

כן, בוודאי, מקום אחר, הרחוב הזה מאחורה,

הילה בכר:

זה מגרש שהוא הורס ובונה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שהוא הציע, מקום מיטבי,

אמנון ארבל:

הרחוב האחורי,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, כן,

אמנון ארבל:

הרחוב האחורי, זה רחוב קטן, ושקט, והרבה יותר יכול,

אליעזר ראוכברגר:

פחות מכוניות, פחות רעש, פחות זיהום אוויר,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

מה השאלה בכלל?

אדיר שוורץ:

ומתחת לקרקע,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, כל דבר שהוא בתת-הקרקע ברור הוא עדיפות משנית, והרבה פחות טוב, לעומת, (לא ברור),

ישראל קלרמן:

טוב, הלאה, לגבי החניות בתת-הקרקע, איפה הבעיה שלך ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

מה? מה?

ישראל קלרמן:

החניות בתת-הקרקע מה הבעיה שלנו שיהיה לנו (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, עזוב בו,

הילה בכר:

זה, זה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) גמרנו, בוא, אבל מותר לו להציג, להתווכח על דבר שהוא מאמין בו,

ישראל קלרמן:

מה? (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כן, הוא אומר מה שאתה מאמין בו, זכותך, רק אני חושב אנחנו חולקים עליך, ובסוף קיבלת את זה,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה שלו, שאני לא יכול להבין?

אליעזר ראוכברגר:

הכול בסדר, אמרנו, זה מאחורינו,

אמנון ארבל:

כל מי (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אנחנו לגבי החניות,

ישראל קלרמן:

לא, רציתי להבין,

אמנון ארבל:

(לא ברור) לזה.

ישראל קלרמן:

אבל ראיתי שהסברת, הבנתי,

אמנון ארבל:

לא, אתה לא רוצה, בוא נוריד, ככה התחלת, ותקשיב, ותבין,

אליעזר ראוכברגר:

לגבי החניות,

ישראל קלרמן:

הלאה, שנייה, לגבי (לא ברור) באפס,

אמנון ארבל:

זה אותה שאלה שדיברנו מקודם, על תכסיות וחלחול,

אז מה הבעיה?

אריאל גולן:

המסחר בחזית,

אמנון ארבל:

הבעיה שאנחנו מייצרים פרויקטים שהם לא מייצרים חלחול בכל העיר, זה בעיה, כי אי-אפשר לשתול עצים, ואין חלחול מים,

הילה בכר:

התווכחנו על זה, זה לא יכול להיות,

אמנון ארבל:

הדבר הזה גם לא (לא ברור),

הילה בכר:

המגרשים יצטרכו טיפה להתגמש.

אליעזר ראובברגר:

כן, השאלה היא מה גודל המגרש, מה גודל ה - ,

אמנון ארבל:

מגרש קטן יחסית,

אליעזר ראובברגר:

זהו, זה הבעיה,

אריאל גולן:

שיש מסחר, כי תכסית שיכול,

הילה בכר:

הוא קטן יחסית, אבל אתה יודע לפעמים אתה צריך להשאיר שטח פנוי לא גדול, זה עץ אחד, וזה, וכבר אתה מספק יחסית תכסית זה,

אליעזר ראובברגר:

1.200 דונם ל – 50 יחידות דיור זה,

הילה בכר:

1.200 דונם הוא יכול להשאיר תכסית לא פנויה,

אמנון ארבל:

להתאמץ קצת יותר פשוט,

הילה בכר:

כן, שיתאמץ טיפה. מקום חנייה אחד שהוא מוותר עליו, שניים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא אומר שזה לפי יועץ תחבורה שלו, ולפי ה - ,

הילה בכר:

אבל זה מגרש ריק מבינוי, היועץ תחבורה יכול להתאמץ,

אליעזר ראוכברגר:

לא רק מבינוי, הוא מפרק אותו, הוא הורס.

יוחנן וייצמן:

הוא הורס,

הילה בכר:

הוא פנוי מבינוי, כי הוא הורס ובונה, אז זה כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

מהבחינה הזאת,

אמנון ארבל:

את רוצה להסביר את סעיף ה', לגבי ההפרשה הפרטית, ולא כהפרשה ציבורית, שיוכל לשרת את הציבור?

אליעזר ראוכברגר:

אני גם לא הבנתי את זה,

צחי ברים:

לא, הוא לא רוצה,

אמנון ארבל:

אולי ישראל,

ישראל קלרמן:

אני?

אמנון ארבל:

תסביר,

צחי ברים:

רגע, הוא חתם להם,

ישראל קלרמן:

הוא אומר,

צחי ברים:

שהוא לא נכנס לדירות, שלא עובדים מסחר,

ישראל קלרמן:

הם לא רוצים, מסחר, אז הם אומרים בוא נעשה שתי דירות, או למוגבלויות או לספרייה,

אליעזר ראובברגר:

למה, למה לא מסחר? למה שלא יהיה שם איזה?

ישראל קלרמן:

הדיירים לא רוצים,

אריאל גולן:

זהו זה מה ש - , זה מה שאני שאלתי גם, למה שלא יהיה מסחר שם?

אמנון ארבל:

אבל זה נכון תכנונית,

ישראל קלרמן:

אבל זה שלהם, אנחנו איתם.

אליעזר ראובברגר:

בוא, עוד פעם השאלה אם זה מסחר, זה שהם לא ירצו שווארמה, עם ריחות, אני מבין, אבל אם יעשו שמה חנות פרחים, או שיעשו שמה, מה?

צחי ברים:

ממספרה.

הילה בכר:

אני בעד חנויות,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, לא יודע מה, לא יודע, לא מספרה, מכולת,

ישראל קלרמן:

שתי דירות 75 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

מה נעשה (לא ברור) הדירות האלה? עוד פעם דירות רווחה? מה נעשה איתם? לא, מה נעשה עם השתי
הפרשה, הוא כותב נו,

הילה בכר:

טוב.

אמנון ארבל:

(לא ברור) פרטית אבל.

ישראל קלרמן:

תקרא רגע, בסדר,

אמנון ארבל:

מה תקרא? מה יש לקרוא?

ישראל קלרמן:

לייזר, רק, אני רוצה שיבין, הוא צודק,

אמנון ארבל:

הוא קרא כבר, ולא הבין,

ישראל קלרמן:

אבל לא, בהמשך תראה,

אמנון ארבל:

זה הגשה (לא ברור), ספריה על שמי.

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה? אז אומרים לו אל תעשה,

אמנון ארבל:

מתנגדים לספרייה, אני לא מבין,

ישראל קלרמן:

אז אין לי בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נעשה בית כנסת, למה לא?

ישראל קלרמן:

צודק, אין לי בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, נעשה בית כנסת, כן, בוא,

ישראל קלרמן:

הם ביקשו שלא, למה, שלא רוצים להיות מעל זה אולי,

אליעזר ראוכברגר:

להוציא את הארון קודש בחוץ.

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

למה הם לא רוצים, אני מבין למה אנשים למה אנשים לא רוצים,

ישראל קלרמן:

בגלל ארון קודש?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

צחי ברים:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

כי אתה יודע באים, הולכים, זה רעש, זה, אתה יודע, מה זה בית כנסת? הרי יש חגים, באים, יש שיעורי תורה בבית כנסת, לפעמים יכול להיות, להפוך לכמה מניינים, בוא, אתה מבין? הרי בית כנסת לא משרת רק את הבניין, עם כל הכבוד יש שמה פחות מ – 50 דירות, מה? לא רוצים בית כנסת ל – 50 איש, בוא גם יהיה (לא ברור), וכל זה, להגיד לך שזה נוח להיות בבניין בית כנסת, לא בדיוק, אבל אני דרך אגב גר בבניין שיש בו בית כנסת, רק בשבת (לא ברור).

ישראל קלרמן:

מה שאתה רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

וכמובן חגים, ותשעה באב וכל זה,

יוחנן וייצמן:

וקורונה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בקורונה היינו בחצר של הרב, הוא עשה שמה,

ישראל קלרמן:

מה עם (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

בחצר הפרטית שלו,

ישראל קלרמן:

אמי מה אתם אומרים שיהיה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא עשה פרגולה כזאת.

אמנון ארבל:

גני ילדים,

ישראל קלרמן:

גני ילדים, את זה הוא לא רוצה?

אמנון ארבל:

כן,

הילה בכר:

איזה יזם רוצה גני ילדים?

ישראל קלרמן:

לייזר, הם לא רוצים גני ילדים.

אליעזר ראוכברגר:

לא רוצים, יכול להיות,

ישראל קלרמן:

הוא לא רוצה,

יהודה פרוידגר:

הוא רוצה למכור את הדירות, את הרעש של הגני ילדים,

הילה בכר:

אבל איפה? איפה זה כתוב?

יהודה פרוידגר:

אבל מעון פחות עושה רעש,

הילה בכר:

איפה? איפה?

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, אני לא נוגע בזה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, איפה ההפרשות?

הילה בכר:

אוקי, אוקי,

ישראל קלרמן:

לא נוגע בזה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, איפה? איפה הסעיף של ההפרשות?

אמנון ארבל:

3, 3,

הילה בכר:

הנה ה – 3,

אמנון ארבל:

3,

הילה בכר:

3 החדש,

אליעזר ראוכברגר:

התוכנית עצמה 46 יחידות, 12,

ישראל קלרמן:

מה?

אדיר שוורץ:

בסדר גמור.

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא צריכים, אם שואלים אותי,

ישראל קלרמן:

אני לא נוגע בזה,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת הדרישה היא,

ישראל קלרמן:

עוד גן, עוד גן, והוא רוצה מכל זה שתי דירות, כמו שאתה אומר שמה נעשה איתם,

אמנון ארבל:

וספרייה,

הילה בכר:

יום שרוצה שתי דירות במקום הפרשה של גן? לא קיים,

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא כותב.

אמנון ארבל:

זה פעם ראשונה שאני שומע,

הילה בכר:

פעם ראשונה שאנחנו נתקלים בזה.

יהודה פרוידגר:

למה לא מעון וגן, וזה (לא ברור),

הילה בכר:

די ישראל, אני צינית.

אליעזר ראוכברגר:

כי מעון זה 3 כיתות,

הילה בכר:

מה?

ישראל קלרמן:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

מעון זה 400 ומשהו,

הילה בכר:

כן,

הילה בכר:

זה אשכול פשוט,

אליעזר ראוכברגר:

זה אשכול, אין מעון אחד, זה אשכול, זה 400,

יוחנן וייצמן:

זה 3,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא בתוכנית כזאת,

אדיר שוורץ:

בוא נתקדם,

יהודה פרוידגר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

זהו, חברים הלאה, לא, לא משנה, אבל אין מעון של כיתה, זה תמיד 3 כיתות,

ישראל קלרמן:

26,

אליעזר ראוכברגר:

01, 12, 23, מה?

ישראל קלרמן:

בעמוס 17,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, זה הפרוגראמה, אז זה יצא לך פחות 100 מטר, אז זה 300, בוא, זה לא, לא זה המקום, כן, הלאה.

אמנון ארבל:

תיק הבא?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

תוכנית 1390871

אמנון ארבל:

תוכנית 26 בסדר היום, 1390871, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, עמוס 17, בכרם אברהם, דיון להפקדה, הם מבקשים תוספות לבניין היסטורי קיים למגורים, המלצנו להפקיד.

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה, מה היה פה?

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

גם פה היה איזה שהיא פנייה,

יוחנן וייצמן:

כן, מספר הערות, אני אומר יש פה דבר ראשון הערות,

אמנון ארבל:

לא לבטל את הגבהת גג רעפים,

אליעזר ראוכברגר:

כן, עוד פעם מדיניות ראש העיר נו,

אמנון ארבל:

וכן מבקשים חיזוק חיצוני ולא פנימי,

יוחנן וייצמן:

כן, כל דבר גם כן, כל הוראות,

הילה בכר:

רגע, אנחנו בדיון או פשוט (לא ברור),

אמנון ארבל:

לא, אנחנו,

הילה בכר:

מה? מה?

אליעזר ראובברגר:

אני בעד, כמבוקש.

הילה בכר:

רגע, אז אולי נעבור כזה סעיפים,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז נעבור על סעיפים,

הילה בכר:

כן,

יוחנן וייצמן:

סעיף 1 אפשר להוריד, 2 מוצדק,

הילה בכר:

כן,

יוחנן וייצמן:

3 זה בר ביצוע?

הילה בכר:

כן, ברור, לא, עכשיו שישתלו, ברור שזה בר ביצוע,

יוחנן וייצמן:

יש שטח, יש (לא ברור), אני שואל באמת,

הילה בכר:

באמת בהיתר הבנייה,

יוחנן וייצמן:

שלום, 4 בסדר.

אמנון ארבל:

(לא ברור) חנייה תת קרקעית,

עמנואל זלטס:

זה בסדר יוחנן, ככל הניתן תוסיף,

אמנון ארבל:

להתייחס לזה, למה? וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה? ממ"ד לעמודה הצפונית זה אפשר להוריד,

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

כי אי-אפשר כנראה, אני לא יודע לא הציע,

הילה בכר:

אני אראה לך או שזה לא,

עמנואל זלטס:

תעשי ככל הניתן,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

תעשו ככל הניתן, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

זה לא,

עמנואל זלטס:

לכתוב ככל הניתן,

אמנון ארבל:

להוריד ממ"ד?

יוחנן וייצמן:

כן, לא,

הילה בכר:

לא, ביקשנו להסיט אותו הצידה,

יוחנן וייצמן:

מיקום הממ"ד,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

הילה בכר:

אתה רוצה לראות או שזה,

יוחנן וייצמן:

כן, אני רוצה לראות, כן אם זה בר ביצוע,

אמנון ארבל:

(לא ברור) גם בתוספת ממ"ד, לא נכון,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

לשים את זה גם וגם.

עמנואל זלטס:

ככל הניתן, מה הבעיה?

אמנון ארבל:

ניתן, אבל אנחנו אומרים שניתן,

עמנואל זלטס:

(לא ברור) ושלוש.

אמנון ארבל:

לא להוריד את הסעיף,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב בתקופה של פתרון,

עמנואל זלטס:

כן,

יוחנן וייצמן:

ברור, ברור.

עמנואל זלטס:

ככל הניתן,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה?

יוחנן וייצמן:

אין ספק זה,

הילה בכר:

נגיד שאנחנו לא (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

באזור.

אליעזר ראובברגר:

אנחנו לא יכולים לוותר על פתרון מיגון,

יוחנן וייצמן:

לא, אין ספק, לא, לא, הם מבקשים להזיז את הפתרון, לא,

אמנון ארבל:

נכון, כי יש שמה עצים שרוצים לשמור עליהם,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נראה אם זה שייך, אם אין שמה,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) המקום הזה.

יוחנן וייצמן:

מה קורה בכל הקומות.

הילה בכר:

אוקי, רגע מה כתוב?

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו, אנחנו ביקשנו הם כרגע מציעים פה תוספות, רגע. כאן, יש פה שתי דירות בקומה, פה הממ"ד זה מבקשים לעשות אותו כאן, ביקשנו להזיז אותו ימינה, כי פה יש עצים בוגרים, תיכף נראה לכם אותו, וליחידה הזאתי לא הציעו ממ"ד, אנחנו מבקשים בנישה הזאתי לעשות ממ"ד, כאן,

יוחנן וייצמן:

להציע ממ"ד בפינה הזאת,

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

אז מדובר על יחידה אחת, או על טור?

אמנון ארבל:

על כל העמודה, על כל העמודה.

יוחנן וייצמן:

כל עמודה לא קיבלה ממ"דים?

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

אז אם ירצו יעשו, לא ירצו, לא יעשו,

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

זה נכון לגבי כל דבר,

עמנואל זלטס:

אם נקבל עכשיו בתב"ע משהו, יגידו לך שטחי שירות, כולל, לא כולל,

אמנון ארבל:

תביא את ה –

עמנואל זלטס:

גם את זה נבחן, תכתוב ככל הניתן,

יוחנן וייצמן:

בניין יש עמודות, בסדר, אין בעיות, זה אפשר להשאיר את זה, זה בסדר,

עמנואל זלטס:

אם שכן גם לא רוצה את החלק? הוא לא רוצה שייבנו לו?

אמנון ארבל:

אז הוא לא יבנה,

יוחנן וייצמן:

הוא לא יבנה,

אמנון ארבל:

אתה לא יכול להכריח אותו,

יוחנן וייצמן:

יהיה סעיף 7, בשלכיות זה מסודר, זה בסדר, לנו אין, אני ראיתי את סעיף השלכיות. זה שלכיות נפרדת לכל עמודה עכשיו, לא ירצו, לא יעשו,

עמנואל זלטס:

רגע, לא בהינף אחד, בצמיחה מלמטה למעלה, כן,

יוחנן וייצמן:

צמיחה, כן, כתוב. כתוב - צמיחה. הסעיף שלכיות הוא טוב, אבל לכן לא אכפת לי.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) משהו אחר. היות אם דייר באמצע, עמודה לא רוצה שמה, אל תתנו, אל תתנו,

אמנון ארבל:

יש פה עץ מאוד גדול, העץ בודד,

יוחנן וייצמן:

זה יישאר ככה,

עמנואל זלטס:

יגידו לך, זה לא יכול להתקדם, כי הוועדה אמרה שכן,

אמנון ארבל:

יש פה עץ,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא יהיה,

אמנון ארבל:

העץ הזה אנחנו רוצים לשמור עליו, כל העץ הזה, לכן העמודה טיפה מרחיב את זה ימינה, לא יקרה שום דבר,

יוחנן וייצמן:

לכן דרך אגב (לא ברור) לוועדת שימור, אבל,

אמנון ארבל:

מהצד השני יש פה, זה הנישה שיעשו פה עמודת ממ"דים.

יוחנן וייצמן:

אתה אומר עוד פעם, במקום העץ הזה, זה אותו דבר,

אמנון ארבל:

פה אמרתי, כאן, כאן, זה העצים האלה הם שומרים,

יוחנן וייצמן:

העצים האלה הם שומרים, את העץ הזה,

אמנון ארבל:

זה לשמור על העץ הזה.

יוחנן וייצמן:

אתה אומר איפה ליחידות האלה לעשות (לא ברור).

אמנון ארבל:

יזיזו פנימה. לא כאן, להזיז לכיוון הזה,

יוחנן וייצמן:

רחוב שהוא לא (לא ברור), אני רק רוצה לראות את זה בר – ביצוע.

אמנון ארבל:

למה לא?

יהודה פרוידגור:

למי?

אמנון ארבל:

העץ שקיבלת בתחום הבניין, פה ממ"ד פחות טוב,

יוחנן וייצמן:

ואז המרפסת בקומה ההיא, מה תעשה?

אמנון ארבל:

יעשו מרפסות אחרות, אפשר להוסיף אין בעיה לעשות מרפסות אחרות.

יוחנן וייצמן:

בסדר, תכתוב, אז תוסיף את זה, את סעיף, לסעיף 5 תוסיף,

אמנון ארבל:

לאור ביטול חלק מהמרפסות, ניתן יותר מרפסות חדשות בתיאום, בסעיף ממ"דים.

יוחנן וייצמן:

ככל שיבוטלו, רק אם יבוטלו, אם לא יבוטלו, אל תעשה את זה,

אמנון ארבל:

ככל שייבנו ממ"דים, לא, התוכנית מציגה את הפתרון של כלל הבניין,

יוחנן וייצמן:

חשבתי על זה באמצע,

יהודה פרוידגר:

איזה רק"ל ב – 270 מטר מהתוכנית?

יוחנן וייצמן:

מה?

יהודה פרוידגר:

איזה רק"ל? יחזקאל?

יוחנן וייצמן:

גם יחזקאל, גם ירמיהו,

יהודה פרוידגר:

ירמיהו 270 מטר מעמוס?

יוחנן וייצמן:

כן,

יהודה פרוידגר:

מה פתאום,

יוחנן וייצמן:

בוודאי שכן, תפתח ב – GIS,

יהודה פרוידגר:

אולי בקו אווירי,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

יהודה פרוידגר:

מה זה ירמיהו? איפה הרכבת בירמיהו?

יוחנן וייצמן:

ככל שיבוטל, אם לא יבוטל, אל תיתן להם סתם מרפסות, אתה מבין?

אמנון ארבל:

עכשיו אנחנו מבקשים לשנות, ואם לא ייבנו, לא ייבנו, אז לא יהיה מרפסות,

יוחנן וייצמן:

אם דייר אחד, אז אני אסביר לך איפה הבעיה, אני לא רוצה שיהיה מצב, שזה,

אמנון ארבל:

ברגע שיהיה עמודת ממ"דים, לא, (לא ברור) למטה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אז הממ"ד לא יהיה במקום אחר לאחר, אם אחר ירצה לעשות את הממ"ד, יזיז את המרפסת לפי התוכנית, מה עוד?

יוחנן וייצמן:

עכשיו מפה ואילך,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אפשר להוריד פה את סעיף השימור,

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

כי זה לא היה בוועדת שימור.

אמנון ארבל:

זה לא סיבה.

יוחנן וייצמן:

זה סיבה מיוחדת, הלכתי שם לראות את המקום,

הילה בכר:

לא, יש שם בניין,

יוחנן וייצמן:

אין שמה (לא ברור),

הילה בכר:

רגע, אפשר שנייה? אפשר שנייה?

יוחנן וייצמן:

אני ראיתי את התמונה של הבניין, ראיתי גם איך הוא נראה, הוא נראה בסדר, לשמר את זה,

הילה בכר:

לא, יוחנן,

אמנון ארבל:

יש שמה,

הילה בכר:

הבניין יפה, בוא נסתכל רגע,

אדיר שוורץ:

אפשר לראות את הבניין בכל זאת למרות מה שאתה אומר?

פנחס רוטנברג:

אני במקרה כל יום עובר שמה, רואה את היופי,

יוחנן וייצמן:

אני לא, אני אתמול הלכתי מיוחד,

הילה בכר:

הוא בתלת – מימד הוא נראה לא משהו, ואז אתה רואה אותו פנים אל מול פנים, רגע,

יוחנן וייצמן:

הלכתי לראות את זה, אני לא רוצה להוסיף הוראות שימור לתוכנית הזאתי, התוכנית הזאתי לא מבקשת שימור, וככה היא צריכה להישאר,

הילה בכר:

הוא יפה ומיוחד,

יוחנן וייצמן:

נרצה, נעשה לו פעם תוכנית שימורית בסמכות מקומית,

הילה בכר:

לא, לא,

אמנון ארבל:

אתה לא יכול,

יוחנן וייצמן:

לפי סעיף 13, למה?

אמנון ארבל:

תוכנית נוספת,

הילה בכר:

זה הבניין, הוא בניין,

אמנון ארבל:

הוא מילא לא מציע להרוס את זה, אז מה זה משנה? אני לא,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה זה הוראות שימור?

אמנון ארבל:

כן, אני יודע מה זה,

יוחנן וייצמן:

הוא בא מחר רוצה היתר, אומרים לו תביא נספח פרטים, תביא מהנדס שימור, לא רוצה,

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

כי אני רוצה לתת לאנשים לחיות,

אמנון ארבל:

גם אנחנו מבקשים (לא ברור) לשמר, בניין עם מחלקת שימור,

יוחנן וייצמן:

אין פה עניין של שימור,

אמנון ארבל:

אז זה לא מקצועי מה שאתה עושה,

יוחנן וייצמן:

זה מאוד מקצועי,

אמנון ארבל:

לא, להגיד אין לו שום ערך, בלי לדעת,

יוחנן וייצמן:

הוא לא עושה כלום,

אמנון ארבל:

זה לא מקצועי,

יוחנן וייצמן:

הוא לא מבקש לבנות שמה,

אמנון ארבל:

זה שהוא מתעלם באופן עקבי, מכל ההמלצות הדרג המקצועי, והוא אומר אני הייתי ונראה לי,

יוחנן וייצמן:

הדרג המקצועי היה חייב לפנות אלי,

אמנון ארבל:

זה לא מקצועי,

יוחנן וייצמן:

אז זה מאוד לא רציני שהדרג המקצועי, לא פנה אלי, ולא הביא (לא ברור),

אמנון ארבל:

זה בעיה שלך הדרג המקצועי שלך,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה בעיה שלך, מול הדרג המקצועי שלך,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

זה לא סיבה להרוס בניין בגלל זה,

יוחנן וייצמן:

לכן הלכתי לבחון את זה,

אמנון ארבל:

זה לא מספיק,

יוחנן וייצמן:

לא הולכים להרוס את זה, אנחנו בתוכנית הזאתי לא נקבע הוראות שימור,

אמנון ארבל:

זה לא (לא ברור), וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אין שום סיבה לזה,

צחי ברים:

כל מה שאפשר,

יוחנן וייצמן:

ושום סיבה, ושום הצדקה. השימור לא בתוכנית הזאת,

אדיר שוורץ:

וייצמן, לגופו של עניין נעזוב את ההתנהלות שכולנו מבקשים,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל אין הצדקה,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד מה שנכון, זה שיש לו בעיה עם ה - ,

יוחנן וייצמן:

לא, זה,

אליעזר ראוכברגר:

הדרג המקצועי, בסדר, אני מבין אותו, אבל צריך לעשות מה שנכון,

אדיר שוורץ:

זה כן בניין,

צחי ברים:

כמה דירות?

אדיר שוורץ:

זה כן בניין יפה,

יוחנן וייצמן:

בניין עלוב ברחוב עמוס, מה?

אדיר שוורץ:

רחוב עמוס שהיה רחוב יפה, בגלל דברים שאנחנו עושים,

יהודה פרוידגור:

הוא מוסיף, 4 דירות הוא מוסיף,

הילה בכר:

יש דברים שאנחנו מאפשרים.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא תראה לנו את הבניין,

יוחנן וייצמן:

הנה הוא פתוח מאחוריד,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

צחי ברים:

יוחנן, הוא מוסיף דירה אחת, או 4? יוחנן,

אמנון ארבל:

רואים בצד את האלמנט הזה של החדר מדרגות,

צחי ברים:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

דירה של זה, של (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

לא, ממול, ממול,

צחי ברים:

יוחנן, הוא מוסיף דירה אחת, או 4,

יוחנן וייצמן:

מוסיף למעלה בנייה, זה כל הבקשה,

צחי ברים:

כמה דירות הוא מוסיף?

פנחס רוטנברג:

ואז השימור נתן לך הוראה, למטה,

יהודה פרוידגור:

4 דירות, 4 דירות,

פנחס רוטנברג:

הבעיה בשימור שהוא לא מתייחס לכל מה שכתוב למעלה, הוא כבר מתחיל לתת לך הוראות על מה שקשור למטה, אני לא ביקשתי כלום למטה,

אמנון ארבל:

כל הבניין תוספות עכשיו,

יוחנן וייצמן:

לא, מי שיקבל ממ"ד, מי שירצה יעשה ממ"ד,

פנחס רוטנברג:

מי שירצה.

צחי ברים:

למה אתה אומר שזה לא זה, יוחנן,

פנחס רוטנברג:

הבעיה היא, הבעיה היא השימור, כזה מצב.

אליעזר ראוכברגר:

היום הוא חדש,

צחי ברים:

4 דירות, שהוא מוסיף,

פנחס רוטנברג:

הבעיה שהשימור מתערב להם, גם כשזה למעלה, זה לא קשור, הוא מתחיל לתת הוראות,

אליעזר ראובברגר:

טוב, זה לא, זה לא נראה כזה רע.

צחי ברים:

לייזר,

אמנון ארבל:

בסדר,

צחי ברים:

לייזר,

אליעזר ראובברגר:

זה נראה סביר,

צחי ברים:

התוכנית מציעה, התוכניות, התוכנית מציעה עוד 4 יחידות דיור, נכון?

יהודה פרוידגר:

המרפסת הזאתי,

אליעזר ראובברגר:

איפה?

צחי ברים:

פה,

אמנון ארבל:

זה?

אליעזר ראובברגר:

המרפסת הזאתי,

יוחנן וייצמן:

4 או פיצול, אין לי מושג,

אליעזר ראוכברגר:

איפה? איפה היא מציעה עוד 4? לעלות לגובה?

יוחנן וייצמן:

בעליונה,

אליעזר ראוכברגר:

או בהשמנה.

יוחנן וייצמן:

לא, למעלה, למעלה, למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

מעל?

צחי ברים:

זה השימור של המקום,

אליעזר ראוכברגר:

1, 2, 3, 4, זאת אומרת הוא רוצה 6,

יוחנן וייצמן:

הוא מוסיף יחידת דיור שמה למעלה,

אליעזר ראוכברגר:

6, מה יחידת דיור? שתי קומות.

אמנון ארבל:

קומה וגג רעפים, קומה וגג רעפים,

אליעזר ראוכברגר:

קומה וגג רעפים,

יוחנן וייצמן:

קומה וגג רעפים, כן,

צחי בריס:

נו, אז הוא משמר את המקום, לייזר,

אמנון ארבל:

מה זה קשור לשימור שלו?

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת את הקומה, קומה שלמה של 4 יחידות בקומה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא יודע, הוא מוסיף 4 יחידות?

יהודה פרוידגר:

כן, כן.

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

תראה בסעיף 7, חנייה,

אמנון ארבל:

הקומה הגדולה,

יהודה פרוידגר:

4 יחידות דיור,

אמנון ארבל:

הקומה האחרונה שהייתה, הייתה הרחבות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

מה רוצה השימור?

אמנון ארבל:

כתוב בהמלצה.

יוחנן וייצמן:

ממש (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

איפה? איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

מ – 5 ואילך, אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

5, יש, לא,

יוחנן וייצמן:

מ – 6 ואילך.

אמנון ארבל:

יש לשמור על הכניסה הייחודית (לא ברור) סימטריה, בגלל המבנה, מה הבעיה עם זה? אני לא מבין..

יוחנן וייצמן:

כן, צריך, אני רוצה שמה,

אמנון ארבל:

למה אין צורך? (לא ברור) בתוכנית אבל,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

הוא מציע מעלית.

יוחנן וייצמן:

בסדר, שיעשה את המעלית, בשביל מה אתה כותב את זה?

אמנון ארבל:

כי זה לא סותר אחד את השני,

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה? את המעלית, רגע, אבל שנייה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב את המעלית יש להציע במיקומה המוצע,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

מה שהוא מציע, זה מה שמאשרים,

אמנון ארבל:

יש מעלית

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

הוראות שימור, (לא ברור) בן אדם בנה על הגג, התב"ע מתחיל הלתת הוראות שימור,

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש פה הוראת שימור, להגיד,

יוחנן וייצמן:

כל (לא ברור) הזאתי, שימור, לשמור כניסה ייחודית,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה לא מה שהפנית אותי, הפנית אותי לסעיף 6.

יוחנן וייצמן:

מכאן ואילך,

אליעזר ראוכברגר:

סעיף 6, זה בסדר?

יוחנן וייצמן:

סעיף 6, אין לשנות, (לא ברור) ולכן חיזוק המבנה יהיה פנימי,

אליעזר ראוכברגר:

מעלית במיקום המוצע,

יוחנן וייצמן:

רגע, איפה היא ביקשה לא לעזות חיזוק פנימי?

אליעזר ראוכברגר:

מעלית במיקום המוצע, מה אתה רוצה? הוא מציע, מה אתה רוצה שאני אגיד לו?

צחי ברים:

7 בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו בוא נראה 6,

צחי ברים:

7 בסדר,

יוחנן וייצמן:

7 בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

7 בסדר, 8,

יוחנן וייצמן:

8, לא בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

יש 8 כניסה ייחודית בעל סימטריה המוביל למבנה,

יוחנן וייצמן:

ירצה ישמור, לא ירצה, לא ישמור,

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

ירצה יעשה שמה נגישות,

יהודה פרוידגר:

למה שלא ישמור? יוחנן,

אמנון ארבל:

למה לא לשמור?

יוחנן וייצמן:

לחייב אותו בתב"ע, בן אדם בונה בניין, הבניין הזה הוא לא בניין,

יהודה פרוידגר:

הוא יעשה יפה, הכניסה אליו,

אמנון ארבל:

יש לבניין ערכים לשימור,

יהודה פרוידגר:

כניסה יפה,

יוחנן וייצמן:

אין לבניין ערכים לשימור,

אמנון ארבל:

על סמך מה אתה אומר את זה אבל?

יוחנן וייצמן:

בניין קרקע ברחוב עמוס,

אמנון ארבל:

לא, הוא לא (לא ברור), טוב, אין, זה לא דיון, זה לא דיון מקצועי מה שאנחנו עושים פה,

יוסי חביליו:

אני מסכים איתו,

אליעזר ראוכברגר:

אחרי זה אולי 9,

יוסי חביליו:

לייזר, אני מסכים איתו, לייזר, הוא צודק,

יהודה פרוידגר:

הוא בונה למטה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יהודה פרוידגר:

מה הוא צריך להרוס לשימור,

אמנון ארבל:

אתה טוען,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, הדבר היחיד זה אולי 9,

יהודה פרוידגר:

יוחנן, המעלית היא לא בכיוון הכניסה,

עמנואל זלטס:

תראה איך היא נראית,

יהודה פרוידיגר:

יוחנן,

אמנון ארבל:

מה זה 9 חדש?

אליעזר ראוכברגר:

תיק תיעוד, לא צריך להגיש תיק תיעוד, זה אני מסכים,

אמנון ארבל:

למה לא? מה הבעיה להגיש תיק תיעוד?

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שהבקשה היא לא על הלמטה, היא על הלמעלה.

אמנון ארבל:

למה למטה, הוא מוסיף למטה לכולם, הוא מוסיף ממ"דים בעמודה השמאלית, (לא ברור) גם עמודה ימנית, מה קרה?

יהודה פרוידיגר:

זה בבית המודל,

יוחנן וייצמן:

בית המודל אפשר לאשר.

אמנון ארבל:

זה שטויות, זה לא שימור,

יוחנן וייצמן:

טוב,

אמנון ארבל:

זה מה שיישאר בסוף רק השימור בית המודל נראה לי,

הילה בכר:

תראו אף פעם היה פה,

יהודה פרוידגר:

כן, ככה היה צריך להיראות העיר, ככה הייתה צריכה להיראות.

אמנון ארבל:

זה לפני ואחרי כזה עשו.

יהודה פרוידגר:

יהיה כזה שקף שכבות.

יוחנן וייצמן:

זה לא בניין לשימור,

יהודה פרוידגר:

אמי, תעשה שכבות.

יוחנן וייצמן:

זה היה בוועדת שימור,

הילה בכר:

כן,

יהודה פרוידגר:

חצי (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נחזיר את זה לוועדת שימור,

אמנון ארבל:

בשביל מה? הוא יחליט מה שהוא רוצה שם, מה? ואז הוא יגיד שמהנדס העיר אסור לסתור את וועדת שימור, עוד פעם יגיד, נכון שהוא יודע שהוא טועה, וזה כן חוקי, אבל הוא ממשיך להגיד את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא טוען שזה לא בניין לשימור, אתה טוען שזה כן בניין לשימור,

הילה בכר:

לא, (לא ברור) את זה.

אמנון ארבל:

אני טוען שיש פה בניין עם ערכים לשימור, אין שום בעיה עם כל התוספות,

הילה בכר:

אתה לא טוען הקומות (לא ברור),

אמנון ארבל:

אין שום בעיה עם כל התוספות,

הילה בכר:

הם לא לשימור,

אמנון ארבל:

כן, אבל הוא לא טוען שום דבר חוץ מראיתי, זה נראה לא לשימור,

יוחנן וייצמן:

תקשור, אתה יודע מה?

אמנון ארבל:

מבחינתו כל המע"ר החרדי להרוס,

יוחנן וייצמן:

אפשר לכתוב סוגיית שימור אלמנטי תובא לוועדת שימור, במתן היתר, לא היום, אני כבר לא אהיה אז, בסדר?

הילה בכר:

ואז תפטור אותו אז?

יוחנן וייצמן:

שלום, אני לא אהיה אז,

יהודה פרוידגר:

מי אמר לך?

יוחנן וייצמן:

סביר להניח.

אמנון ארבל:

זה לא, זה כל כך לא רציני, וכל כך,

יוחנן וייצמן:

אין פה מה לשמר, התב"ע הזאתי,

הילה בכר:

יוחנן, אתה לא יכול לקזז שהקומות מתחת הם לשימור,

יוחנן וייצמן:

לא, אני חולק על זה,

הילה בכר:

אתה חולק?

אליעזר ראוכברגר:

הוא פשוט עסוק עכשיו עם ברים,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

על בסיס מה אתה חולק על זה? סתם,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

סתם כי בא לו,

הילה בכר:

כל כך עצוב,

אליעזר ראוכברגר:

לא ברים,

יוחנן וייצמן:

אני יצאתי שם לראות את המקום,

אמנון ארבל:

הוא היה בסיור,

יוחנן וייצמן:

לא, אין מה לשמר, זה בניין ישן, זהו, זה לא בניין מפואר,

הילה בכר:

לא נכון,

יוחנן וייצמן:

לא עם אלמנטים מיוחדים,

הילה בכר:

קומות לשימור,

אמנון ארבל:

לא הבנת, הקטע של היסטורי,

הילה בכר:

החדר מדרגות בכניסה המדרגות,

אמנון ארבל:

של בניינים ישנים,

הילה בכר:

הגדרות,

אמנון ארבל:

בניינים חדשים, אני לא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

באמת אני פעם שואל אתכם, למה צריך לשמר? אני פשוט, למה צריך שימור?

אמנון ארבל:

למה צריך לשמר דברים?

יוחנן וייצמן:

כן,

יהודה פרוידגר:

זה האופי של העיר,

אמנון ארבל:

אנשים,

הילה בכר:

כאן בנו נורא יפה,

אמנון ארבל:

אם אתה לא מבין,

הילה בכר:

היום פחות, אנחנו רוצים לשמור את הדבר הזה,

אמנון ארבל:

אני חושב שאם אתה,

הילה בכר:

למה?

פנחס רוטנברג:

לא הבנתי כל האדריכלים האלה,

אמנון ארבל:

רגע, אבל שנייה לפני שאתה עונה, אם אתה חושב,

הילה בכר:

לא, אין היום בניינים ברמה שלו, אין,

אמנון ארבל:

אם אתה לא מבין, אם אתה לא מבין, למה צריך לשמר דברים, אתה לא יכול להיות יושב ראש וועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

לא, דקה,

אמנון ארבל:

אתה לא יכול להיות.

יוחנן וייצמן:

אז אתה לא הבנת אותי.

אמנון ארבל:

אני הבנתי מצוין,

יוחנן וייצמן:

שאלתי שאלה רטורית, למה צריך שימור?

אמנון ארבל:

אני לא יודע מה זה שאלה רטורית,

יוחנן וייצמן:

אני שאלתי אותך מה אתה חושב, עוד רגע אני אגיד לך מה אני חושב,

אמנון ארבל:

זה לא משנה מה אני, זה לא משנה מה אני חושב,

יוחנן וייצמן:

השימור זה להגביר את התיירות, להגביר את ערך,

אמנון ארבל:

לא, זה גם לשמר בניינים שיש להם ערך היסטורי,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

בו תקופה היסטורי, סוג מבנה היסטורי,

יוחנן וייצמן:

לא כל דבר הוא לשימור,

אמנון ארבל:

את הבנייה היסטורית, לא נכון,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

אז תקרא אמנות שימור, אז תקרא אמנות שימור,

יוחנן וייצמן:

קראתי אמנות שימור, בעל פה אני יודע אותם,

אמנון ארבל:

אז אתה לא מבין,

יוחנן וייצמן:

בשום מקום לא רשום, שבניין מ – (לא ברור),

הילה בכר:

אדיר שוורץ:

וייצמן, יש פה איזונים, אתה רוצה לשמור על טון וסגנון של מקום,

הילה בכר:

והמחשבה גאונית,

יוחנן וייצמן:

אז צריכים לשבת על כל בניין ובניין,

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

עכשיו באזור הזה,

אמנון ארבל:

למה? כי אתה חושב שאין?

יוחנן וייצמן:

העצים הם לשימור, בזה זה נגמר. אין מה לשמר.

אמנון ארבל:

אני לא, אין לי, תחליטו מה שאתם רוצים.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, בוא, אני חושב שההצעה של יוחנן של הפשרה של לעשות להיתר, היא, איך אומרים?
יללה. נשלח את זה לאיך אומרים?

יוסי חביליו:

אני מה שאמי,

אליעזר ראוכברגר:

נדחה את הקץ, נדחה את הקץ.

אדיר שוורץ:

אני עם אמי פה.

יוסי חביליו:

אני עם אמי.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז בוא נצביע,

יוסי חביליו:

בוא נצביע.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

לא ולא, הוא רוצה,

יוחנן וייצמן:

ביקשתי לא לשמר את הבניין הזה,

אליעזר ראוכברגר:

בוא לא נקבע עכשיו את נושא השימור נשאר את זה למתן היתר הבנייה,

יוחנן וייצמן:

לעת מתן הבנייה, ייקבע בתיאום מחלקת השימור, וועדת שימור, אדריכל שימור,

ישראל קלרמן:

למה לא?

עמנואל זלטס:

תשאיר את זה למחלקת,

יוחנן וייצמן:

לא, המחלקה, מחלקה זה וועדה, אמי רוצה בתב"ע הזאתי להוסיף,

אדיר שוורץ:

מה? מה החיסרון במה (לא ברור)?

הילה בכר:

הוראות שימור, כי יש שם שתי קומות לשימור, בסך הכול,

יוחנן וייצמן:

יש פה קומות ישנות, הם לא לשימור,

הילה בכר:

אבל,

אליעזר ראובברגר:

אין בעיה עם נושא שימור, לא לשימור, יש פה בעיה עם מערכת היחסים בין,

יוחנן וייצמן:

לא נכון,

אליעזר ראובברגר:

יוחנן, לבין אמי, הוא רוצה ללמד אותו לקח,

יוחנן וייצמן:

לא נכון,

אליעזר ראובברגר:

זה הכול.

יוחנן וייצמן:

זה לא נכון.

עמנואל זלטס:

גם וגם.

יוחנן וייצמן:

לא רק, סליחה,

עמנואל זלטס:

גם וגם,

יוחנן וייצמן:

זה לא רק,

עמנואל זלטס:

יפה.

אמנון ארבל:

זה גם, וגם כי (לא ברור) הוא חושב שצריך להרוס את הכול,

יוחנן וייצמן:

נכון, אני לא אומר להרוס את הכול,

אמנון ארבל:

אתה כן אומר,

יוחנן וייצמן:

את הבניין, את הסוגי, את הבניינים ברמת שימור, ברמה הזאתי, אין מה לשמר,

אמנון ארבל:

זה אתה חושב.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זכותו,

יוחנן וייצמן:

יש בניינים,

אמנון ארבל:

סבבה, הוא כבר,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

הוא גם חושב שהוא צריך להרוס את הכול, אני, אין לי טענה, אני רק זה לא מקצועי, זה הכול.

צחי ברים:

מה שיוחנן אומר,

אדיר שוורץ:

אמי, מה החיסרון במה שהוא מציע?

צחי ברים:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אין חיסרון, אין חיסרון,

צחי ברים:

לא, אני רוצה לחדד את מה שיוחנן אומר,

אליעזר ראוכברגר:

זה הצעת פשרה, הצעת פשרה,

צחי ברים:

אני רוצה לחדד את מה שיוחנן אמר,

אליעזר ראוכברגר:

הצעת פשרה סבירה.

הילה בכר:

פשוט הוא אומר אני אתקן לכם, אם לא עכשיו, אז אחר כך, כן,

צחי ברים:

יוחנן,

אדיר שוורץ:

הוא אמר שהוא זה,

צחי בריס:

יוחנן,

הילה בכר:

מתי?

אדיר שוורץ:

במשפט הכי חשוב,

הילה בכר:

זה מתואם עם ההיתר הזה?

יוחנן וייצמן:

כן,

אדיר שוורץ:

הוא התעקש,

צחי בריס:

תקשיב את החידוד שאני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

נבדוק,

צחי בריס:

יוחנן, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע מה? עד אז אולי נצא לסיור, נראה את הבניין, נראה את אם יש באמת ערכים לשימור,

צחי בריס:

רגע, אבל אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

עם כל הכבוד ה - , טוב מראה עיניים,

יוסי חביליו:

אפשר לצאת עכשיו, לראות.

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה מה, טוב מראה עיניים ממראה תמונה,

יוחנן וייצמן:

אני הלכתי, הלכתי לראות את המקום הזה, אין שמה, זה בניין נמוך,

פנחס רוטנברג:

אני עובר שמה כל יום,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא הולך כל יום, ואני עובר הרבה פעמים שמה.

צחי ברים:

רגע, אני אוסיף על מה שיוחנן אמר,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה חנויות מאוד נחמדות,

צחי ברים:

אני רוצה להוסיף,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בהמשך, לא בבניין, בהמשך,

צחי ברים:

אני לא אגיד כמו יוחנן, לא שימורי,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) טובה, בהמשך,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני הרבה פעמים קונה שמה, וגם ממול יש שם את החנות של ה - , כל מיני דיליקטסים כאלה, שוקולדים,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

יפה גם שמה, לפעמים, את הפורים אתה קונה שמה, זה לא, אני לא, פורים, כשיש שבת, משהו באים, אתה יודע,

צחי ברים:

אני רוצה, אני רוצה

אליעזר ראוכברגר:

שוקולדים טובים לנכדים, יש דברים חמודים. למה לא?

צחי ברים:

אני רוצה להוסיף,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אדיר שוורץ:

עכשיו עשית אותנו רעבים, צריך לסיים (לא ברור),

צחי ברים:

אדיר, אדיר, אני רוצה,

רלי חיים:

אליעזר, הוא רוצה להגיד,

צחי ברים:

אני אגיד משהו, (לא ברור) שהמבנה הוא לא שימורי, המבנה הוא שימורי, אבל במכלול השיקולים, של השימור, שיש עוד אינטרסים לשימור, שיהיו הוואי השימורי שיש במקום הזה, ולהביא עוד אנשים לאזור הזה, שזה גם שימור, להוסיף עוד קומה אחת.

אליעזר ראוכברגר:

אין בעיה בלהוסיף, את התוספת סגרנו כבר,

צחי ברים:

אתה תוקע אותו, בזה שאתה אומר לו למטה.

אמנון ארבל:

לא (לא ברור).

צחי ברים:

מצד אחד אומר לו,

אליעזר ראוכברגר:

טוען אמי, טוען אמי שלא,

אדיר שוורץ:

אתה לא תוקע פה כלום, אתה מאשר את הבקשה, זה לא שאתה לא מאשר את הבקשה, אתה מאשר את הבקשה, ואומר לו - אבל תשמור.

הילה בכר:

זה מורכב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אדיר שוורץ:

סביר לגמרי, מה שאתה אומר זה מה שאמי אומר.

יוחנן וייצמן:

זה מה שאמי כתב את זה, זה מעולה.

אליעזר ראוכברגר:

איפה זה? איפה אנחנו?

יוחנן וייצמן:

בתוכנית הזאת?

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא הוסיף, כן, תוכנית 13,

אמנון ארבל:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה אין בעיה, זה תמיד אנחנו עושים ככה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

זה אוטומטי כזה,

אמנון ארבל:

טוב, מה החלטנו?

יוחנן וייצמן:

החלטנו כתנאי למתן היתר, הגשת,

ישראל קלרמן:

הוא כתב כבר,

אמנון ארבל:

תנאי להיתר זה לא נורא.

יוחנן וייצמן:

לא, עכשיו תוריד,

אמנון ארבל:

זה יהיה נורא אם הוא לא יהיה, זה יהיה בסדר.

יוחנן וייצמן:

לא, עכשיו,

הילה בכר:

מה (לא ברור) לך, יוחנן.

אמנון ארבל:

זה עכשיו התחיל הקדנציה,

יוחנן וייצמן:

תוריד את הסעיף לפניו, אמי, את הסעיף לפניו תוריד.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא יהיה?

אמנון ארבל:

מה פתאום,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

לשמר את הכניסה?

יוחנן וייצמן:

כן, מה?

אליעזר ראוכברגר:

יש אוכל,

אמנון ארבל:

למה להוריד את זה?

אדיר שוורץ:

למנה להוריד את זה?

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה, הציבור לא אוכל? לא יאכל?

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה זה כסעף שימור, לא אכפת לי שיש לשמור, אבל לא סעף שימור,

אמנון ארבל:

אין בעיה, הורדתי את המילה הזאת, בסדר?

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא רוצה להישאר עד הסוף?

ישראל קלרמן:

עכשיו שיוסי יעשה את הבלאגנים, שמה בטמטום הזה?

אליעזר ראוכברגר:

במה?

יוחנן וייצמן:

הוא מבקש הריסה של זה, שנייה,

הילה בכר:

איפה? מה זה הטמטום?

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

הוא מבקש הריסה של זה?

ישראל קלרמן:

לשמוע אותו. למה הוא פה?

אדיר שוורץ:

(לא ברור).

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

הוא מבקש הריסה של זה? אמי, אמי,

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

מוצע הריסה בתוכנית? תעזוב את הסעיף,

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

בשביל מה לכתוב?

אמנון ארבל:

לשמור את זה,

יוחנן וייצמן:

תעזוב את זה,

אדיר שוורץ:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אמי אין צורך בסעיף. אין צורך בסעיף הזה.

אמנון ארבל:

יש צורך חשוב, יללה די.

יוחנן וייצמן:

עזוב, מבוקש להריסה,

אדיר שוורץ:

למה זה התעללות?

יוחנן וייצמן:

מבוקש להריסה,

אמנון ארבל:

עניתי לך כבר.

יוחנן וייצמן:

לא, אז עזוב, אז תוריד את זה,

אמנון ארבל:

לא רוצה להוריד,

יוחנן וייצמן:

אין לו הצדקה.

אמנון ארבל:

לא מוכן,

הילה בכר:

זה יהיה חדר מדרגות נורא יפה.

אליעזר ראובברגר:

מה? מה? אבל סיכמנו.

יוחנן וייצמן:

לא, עזוב, אז הוא רוצה להשאיר את הסעיף העליון כעת,

אמנון ארבל:

נכון,

יוחנן וייצמן:

הוראה בתב"ע,

הילה בכר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יש לשמור על הכניסה הייחודית,

הילה בכר:

היא באמת יפה.

יוחנן וייצמן:

הוא לא מבקש הריסה של זה,

הילה בכר:

אז בוא נשמר את הכניסה. בוא נכתוב,

אמנון ארבל:

אני לא רוצה שאתה תהרוס,

יוחנן וייצמן:

לא יודע,

אמנון ארבל:

אני לא רוצה שאתה תהרוס את זה בהיתר, בסדר?

יוחנן וייצמן:

נדבר בלי היתר,

אמנון ארבל:

או שהוא יהרוס,

יוחנן וייצמן:

אנחנו,

אמנון ארבל:

או שהוא יהרוס, לא, אז זה בדיוק מה שאני לא רוצה.

יוחנן וייצמן:

אז זה,

אמנון ארבל:

אני לא סומך עליך,

אדיר שוורץ:

די נו, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אם הוא ירצה לעשות שמה נגישות, אז הוא כן יהרוס את זה, אני לא,

אמנון ארבל:

הוא עושה מעלית אבל,

יוחנן וייצמן:

בסדר, ואם הוא צריך את המדרגות בשביל להרוס?

אמנון ארבל:

הוא עושה מעלית בתוכנית כבר, הוא מציג אותה.

הילה בכר:

מי זה האיש הזה שמותר לו הכול? מי זה? אז די,

דובר לא מזוהה:

וייצמן, וייצמן,

אמנון ארבל:

הוא לא יודע,

הילה בכר:

באמת, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה?

יוסי חביליו:

הוא יודע טוב.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שהוא מבקש,

אמנון ארבל:

אמינות אפס.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא לא נוגע בזה גם בבקשה שלו,

יוחנן וייצמן:

שישאיר את זה שחור ולא סגול, בסדר? אתה הבנת מה אני מתכוון? לא,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא,

יוסי חביליו:

להצביע,

הילה בכר:

לא, לא, למה? למה לא לשמר את ה - ,

יוחנן וייצמן:

השאלה אם אתה צודק,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה הפוך. הוא הרי לא מבקש את זה, נכון? הוא לא אומר, הוא לא נוגע שם,

הילה בכר:

אנחנו אומרים לקבוע תב"ע בסמכות מחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעיה שלך?

הילה בכר:

בוא נוודא שזה יישמר,

אמנון ארבל:

יש לזה חשיבות, בא בניין,

אדיר שוורץ:

לא, לייזר מסכים אתכם,

אמנון ארבל:

זה דבר חשוב,

אדיר שוורץ:

לייזר מסכים איתו,

אמנון ארבל:

לא, הוא רוצה להוריד,

יוחנן וייצמן:

לא, זה צבוע כרגע בשחור בתב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא רוצה להוריד.

אדיר שוורץ:

הוא לא רוצה להוריד,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לנסות,

יוחנן וייצמן:

הכול יהיה בשלב ההיתר,

אליעזר ראוכברגר:

להבין, אני רוצה להבין,

אמנון ארבל:

אני כשבא, כשאני בוחן בניין שלם, שמגיש תוספות, עושים בו תוספות, עושים בו מעלית, עושים הרחבות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל הוא מבקש, הוא מבקש בצד צפון, הוא מבקש בצד צפון, הוא לא נוגע בדרום, סתם אני לא,

אמנון ארבל:

נכון, אבל הוא באופן תיאורטי,

אליעזר ראוכברגר:

תסביר לי מה הבעיה.

אמנון ארבל:

באופן תיאורטי,

אליעזר ראוכברגר:

למה אני צריך בכלל להתייחס לדרום, הוא לא מטפל בו?

אמנון ארבל:

נספח הבינוי,

הילה בכר:

כי אתה מטפל בבניין כולו,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא לא,

הילה בכר:

כי התב"ע בסמכות מחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הילה, הוא לא,

הילה בכר:

כי אתה רוצה לאפשר שימור החזית,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא לא מטפל,

אמנון ארבל:

אני אגיד לך למה, כי נספח הבינוי הוא מנחה, אחרי זה הוא יכול לעשות דברים אחרים במסגרת (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אין הקלות.

יוחנן וייצמן:

אז כתבנו את זה, בשלב ההיתר הוא ישב על זה,

אמנון ארבל:

לא, הוא רוצה להרוס את זה,

הילה בכר:

זה בניין,

יוחנן וייצמן:

בשלב ההיתר, הוא צריך להגיע, אמי, בשלב ההיתר הוא צריך להגיע לשימור? זה מה שקבענו?

אמנון ארבל:

שם קבענו,

יוחנן וייצמן:

אז תשאיר את זה ככה,

הילה בכר:

לא, אבל זה, מה זה? הוא לא עושה לא נדרש פה לאף פעולה,

יוחנן וייצמן:

את כל הסעיף הזה, חלק מהסעיף הקודם. אני לא רוצה לראות, חבל לי,

הילה בכר:

חוץ מלסמן, אל תיגע בזה,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה לראות פה (לא ברור).

הילה בכר:

אז בוא לא נאפשר פגיעה (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

רק שנייה, שנייה, אפשר לעשות, משהו כזה אולי, שנייה, הוועדה סבורה שיש לשמור, וכולה, כל שינוי שירצה לעשות ייבחן בשלב ההיתר, מקובל עליך?

הילה בכר:

איד?

יוחנן וייצמן:

כן,

הילה בכר:

איד זה יידון אם נקבע בתב"ע?

יוחנן וייצמן:

השאלה אם זה בהוראה תב"עית, הוא יכול לעשות,

הילה בכר:

לא, למה? גם למה?

צחי ברים:

רגע, אתה נותן לו פתח בשביל לעשות את זה, אבל הוא לא מבקש את זה, אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה סבורה שיש לשמור, ואם ירצה לעשות כל שינוי ייבחן בשלב ההיתר.

צחי ברים:

ולמה לא לרשום שיהיה אפשר גם,

יוחנן וייצמן:

למה סעיף 9, יש לי שאלה אחרת, למה סעיף 9, הסעיף 9 החדש לא כולל את זה,

אמנון ארבל:

מה?

הילה בכר:

מה?

יוחנן וייצמן:

הסעיף הבא כולל את זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה אומר על זה? אדיר,

אמנון ארבל:

כי בעיני זה, צריך לשמור בכל מקרה,

הילה בכר:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) מה שאמרתי,

יוחנן וייצמן:

אני לא,

הילה בכר:

אם יש משהו יפה, זה ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

הוראה תביעת שאם אתה רוצה, אתה צריך לבחון בשביל, בשביל לחרוג ממנה אתה צריך לבחון, זה לא אוטומטי, מה שרוצה וייצמן, זה לזרוק אותם מכל המדרגות.

יוחנן וייצמן:

לא,

אדיר שוורץ:

לבחון מול מי?

אליעזר ראוכברגר:

מול הדרג המקצועי של הוועדה, מה שאומר וייצמן, תן לי אוטומטי, לעשות מה שאני רוצה,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

יש כאן הוראה,

צחי ברים:

זה מה שוייצמן אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לחרוג, תבחן את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא נכון.

צחי ברים:

הוא אומר הוא לא מבקש על זה, למה אני אומר?

יוחנן וייצמן:

לא, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

יוחנן וייצמן:

תסתכל את סעיף הבא, את הסעיף הבא הכנסנו כבר, יש להכניס, תנאי למתן היתר, תיק תיעוד, אלמנטים, פרטים, כל מה שכתוב פה נמצא כאן, אין באמת סיבה שהסעיף הזה יישאר לחיות, כל מה שרצו פה נמצא כאן, (לא ברור).

אדיר שוורץ:

למה יש מקום? כי יש לשמור, הוועדה סבורה כי יש לשמור.

אמנון ארבל:

יש לשמור,

אדיר שוורץ:

בלי המקום,

אליעזר ראוכברגר:

לא הנושא ייבחן, השינוי ייבחן. מה אכפת לך אם זה כתוב פה? מה אכפת לך?

יוחנן וייצמן:

אני לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה סתם כפל עברית,

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה לראות, לא, אני אסביר, יהיה כתוב הוראת שימור ספציפית, נקודתית פה משהו, יש פה הוראת שימור, אני לא רוצה פה הוראות שימור, נשב נבחן כמו,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

נבחן את זה, זה מה שביקשתי.

אדיר שוורץ:

לא הבנתי, גם את הפשרה הזאת, אתה לא מוכן?

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר לא אכפת לי,

צחי ברים:

זה כפל,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? יש לי הצעה פשוטה, בוא ניקח את הפרטים מהסעיף הזה, אולי נשאר, תכניס את כל אלה לפה. ייתכן ו - , כגון, (לא ברור) השער, עצי הברוש,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם, זה גם הצעה, גם הצעה,

יוחנן וייצמן:

אחרי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גם הצעה.

יוחנן וייצמן:

להכניס אותם פה כגון,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מקובל, זה גם הצעה.

יוחנן וייצמן:

זה הכי פשוט.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

הילה בכר:

איזה עצוב שעצי ברוש הם כגון.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל האמת היא,

הילה בכר:

נכון?

יוחנן וייצמן:

מה?

הילה בכר:

זה קצת עצוב אבל,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל,

הילה בכר:

שהעצי ברוש הם הכגון, ובמקום נוודא את השמירה שלהם בעיר הזאת, למה? לוקח לברוש כזה לגדול
2000 שנה, למה? באמת למה?

אליעזר ראוכברגר:

לברושים שם יש ערכיות?

הילה בכר:

בטח,

אמנון ארבל:

בוודאי,

הילה בכר:

אתה ראית את זה, איזה ברוש יפה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, אני לא מבין בזה.

הילה בכר:

אוקי, אז אפשר לשים,

אליעזר ראוכברגר:

גם ברוש שנראה יפה, אתם בודקים את השורשים, רואים שחצי מתים, אני לא יודע,

הילה בכר:

אוקי, אם הוא יהיה עץ חולה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אגרונום, אני לא יודע, אבל בשביל זה כתוב צריך אישור שפ"ע. (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא, לא, נזרום אותה, בעצים, העצים לשימור בתב"ע הזאת. אני איתך,

הילה בכר:

תודה יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

בשעה טובה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בשעה טובה, עצים לפחות,

יוחנן וייצמן:

יש לשמר את עצי הברוש, זה הכול.

אליעזר ראוכברגר:

משהו התקדמנו.

יהודה פרוידיגר:

גם את הדקל,

הילה בכר:

כן, את העצים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, עצים, עצים, בסדר.

יוחנן וייצמן:

יש לשמר את העצים, כן,

אליעזר ראוכברגר:

דקל זה צריך בשביל סוכות.

יהודה פרוידגר:

מצד אחד, הם אומרים, מצד אחד,

אליעזר ראוכברגר:

של הסכך,

יהודה פרוידגר:

דקל.

הילה בכר:

יש לשמור,

יוחנן וייצמן:

לכן יש לשמר, וכן יש, כן בסדר, מאה אחוז, איך שאתם עושים את זה. בסדר, תכתוב הפוך, יש לשמר את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הנה בסדר בסדר.

יוחנן וייצמן:

כניסה.

הילה בכר:

את הכניסה יש, טוב, עצי הברוש בחזית, בחזית ישומרו.

יוחנן וייצמן:

זה הכול, הכי פשוט, אין ויכוח.

הילה בכר:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

מעולה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

מעולה. טוב, בוא נחזור לסעיף ההוא.

הילה בכר:

הוא נמחק כבר,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הוא נמצא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא מחק.

הילה בכר:

בין היתר,

יוחנן וייצמן:

כולו, רגע, הסעיף הזה כולנו, נשאר בו איזה שתי מילים, לא?

אליעזר ראוכברגר:

עצי ברוש, זה תורידו,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

ואיך אנחנו עושים?

יוחנן וייצמן:

שמה, הסעיף הקודם צריך להיות ריק, אפס, כאילו,

צחי ברים:

הוא מחק, מחק.

אליעזר ראובברגר:

זה מחוק.

הילה בכר:

אפס,

יוחנן וייצמן:

עכשיו רגע, רק הקונסטרוקציה מה שהחלטנו עליה, מה הוא ביקשה?

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, הקונסטרוקציה הייתה בקשה.

יוחנן וייצמן:

זה לא קיים ממילא, הסעיף הזה כולו יכול לרדת.

אמנון ארבל:

איזה סעיף?

יוחנן וייצמן:

קונסטרוקטור.

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

כי קבענו שהכול יהיה בהיתר,

הילה בכר:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה קבענו את זה בסעיף הקודם,

אמנון ארבל:

צריך להוסיף את הקונסטרוקציה לשמה.

יוחנן וייצמן:

תכתוב, תוסיף קונסטרוקציה, מקובל, מאה אחוז.

אמנון ארבל:

אתה מבין שמתווכח, הוסיפו על הבניין הזה כבר שתי קומות, ועשו חיזוקים בפנים ולא בחוץ, ואתה לא, אני מתעקש.

יוחנן וייצמן:

לא, היא הרי ביקשה חזית צפונית,

אמנון ארבל:

הוא ביקשה, אז מה אם היא ביקשה? אבל גם בבניין שהוסיפו שתי קומות, הם לא עשו את זה חיצוני. לא קשור לשימור,

יוחנן וייצמן:

האמת שכאילו,

אמנון ארבל:

אתה לא יודע מי.

יוחנן וייצמן:

לא, ממי קיבלנו את המייל, אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

טוב. הלאה, 27.

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת,

אמנון ארבל:

27 בסדר היום,

יוסי חביליו:

אמי, זה מקובל עליך הזה, או שנצביע?

יוחנן וייצמן:

לא, אז נצביע.

אליעזר ראוכברגר:

פשרה.

אמנון ארבל:

לא, זה הוועדה החלטה, אני הרמתי ידיים לפני רבע שעה.

אליעזר ראוכברגר:

זה פשרה,

יוחנן וייצמן:

לא, אז תוריד את הפנים,

יוסי חביליו:

לא יודע, פשרה לא כל כך טובה.

אליעזר ראוכברגר:

אז תתנגד.

צחי ברים:

מה הפשרה?

יוסי חביליו:

אני נגד, מהטעמים שהועלו ע"י הדרג המקצועי.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מוכן לפרט את זה?

יהודה פרוידגר:

אחרי שהוא נשבר.

יוסי חביליו:

הקשבתי 50%, אני יכול לפרט.

יהודה פרוידגר:

לפני שהוא נשבר.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) תוריד פה, (לא ברור) שוב תוריד,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוחנן וייצמן:

זה מיותר.

אליעזר ראוכברגר:

חברים, אנחנו מאשרים את זה בהתאם להמלצת הדרג המקצועי, פלוס התיקונים שעשינו, יוסי חביליו מתנגד.

יוחנן וייצמן:

מחלקה, לא משנה, הוועדה זה בכל מקרה זה לא, זה יגיע לוועדה.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

תוכנית 1349034

אמנון ארבל:

תוכנית 27 בסדר היום, 1349034,

יוסי חביליו:

(לא ברור) חזק.

אליעזר ראוכברגר:

כן, 1349034. כן, בבקשה אמי.

אמנון ארבל:

תיק תיעוד, סליחה את המצגת. תוכנית 1349034, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב קשאני אליעזר,

צחי ברים:

לא, החלפנו את זה (לא ברור), זה למחוק את הכול.

הילה בכר:

הוועדה סבורה שיש,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה.

צחי ברים:

בוא נכתוב בסעיף 9, נו.

אדיר שוורץ:

27?

יוחנן וייצמן:

נכון, נכון.

אמנון ארבל:

לא אמרנו, אלמנטים.

הילה בכר:

וועדת שימור. מחלקה או וועדת שימור?

יוחנן וייצמן:

מחלקה זה וועדה, מה זה משנה? זה אותו דבר.

אמנון ארבל:

וועדה, וועדה,

יוחנן וייצמן:

מה? יש?

אמנון ארבל:

מחלקה וועדה אותו דבר?

יוחנן וייצמן:

ככל שלא יסתדרו עם המחלקה, וועדה,

אמנון ארבל:

עד לפני רגע לא (לא ברור) במחלקה, עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

יוחנן וייצמן:

ככל שלא מסתדרים, הוא יושב עם המחלקה, נסתדר.

הילה בכר:

תנאי להיתר בנייה, זהו, זהו, בסדר? מחקתי את כל הסעיף מעל, וזה יישאר ככה עם בתיאום עם מחלקת שימור.

אמנון ארבל:

טוב, תוכנית הבא 27 בסדר,

יוחנן וייצמן:

שוב, גם את זה, גם את זה תעבירי לו, תכתבי את הסעיף הזה טוב, לא,

הילה בכר:

טוב, בסדר, אז לא עכשיו, נעשה.

יוחנן וייצמן:

הבנת מה אני מתכוון?

יוסי חביליו:

כן,

הילה בכר:

נתחיל עם זה.

אמנון ארבל:

תוכנית 27 בסדר היום.

יוסי חביליו:

(לא ברור) שלך?

הילה בכר:

הנה.

אליעזר ראוכברגר:

27 בסדר היום, קשאני קדימה.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב אליעזר קשאני 19, 21, 23,

אליעזר ראוכברגר:

חברים.

אמנון ארבל:

ו – 25 בתלפיות מזרח, ארמון הנציב, התוכנית מציעה להרוס בניינים קיימים, (לא ברור) 36 יחידות דיור והקמת שני מגדלים, של 27 קומות ובניין ציבור ביניהם, התוכנית מציעה סך הכול תוספת של 151 יחידות דיור, זה מכפיל של 5 נקודה, כמעט 2 שזה יחסית גבוה.

יוסי חביליו:

רגע, רגע, את (לא ברור) על הטלויזיה?

אליעזר ראוכברגר:

כל המכפילים בארמון הנציב,

אמנון ארבל:

כן, אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

כל המכפילים בארמון הנציב הם באזור ה – 5, לא, יש 5.5 גם,

יוסי חביליו:

לא, אבל זה גבוה, זה מופרך.

אליעזר ראוכברגר:

אבל כל המכפילים בארמון הנציב,

יוסי חביליו:

כולם לא טובים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל חלק נבדקו כבר, ע"י הוועדה המחוזית,

יוסי חביליו:

אנחנו נחזור לכל הסאגה הזו של הבדיקה? של השפטים? מה שאמר יוחנן כאן?

אליעזר ראוכברגר:

אין מה לעשות, זה השמאי,

יוסי חביליו:

זה השמאי, בסדר, לא רוצים את התוכנית הזאת, יקפצו, יקפצו.

אמנון ארבל:

זה המיקום, בוא נציג ואחרי זה יוסי, תגיד מה אתה לא רוצה, זה המיקום של,

יוסי חביליו:

זה גם לא בניינים ישנים אדומים ואלה,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם לא כאלה גבוהים. פחות מ – 30,

יוסי חביליו:

נו 30, בערך 30, זה גבוה מאוד. זה הבעיה שכבר איבדנו פרופורציות,

יהודה פרוידיגר:

לראות קודם, שיציג לנו את זה, נו יוסי.

דובר לא מזוהה:

טוב,

יוסי חביליו:

לא, ותציג גם את המבנים האלה, מבנים לא ישנים כל כך.

אמנון ארבל:

אתה לא רוצה (לא ברור)?

יוסי חביליו:

לא,

אמנון ארבל:

תן לי רגע, בסוף יהיה שאלות נציג מה שצריך, זה המתחם למעשה, אתם רואים זה הפארק המרכזי של השכונה למעשה, שהיום נמצא בפיתוח, הוא לא נכון הצילום אוויר הזה, היום עד בערך כאן, זה נמצא בפיתוח משמעותי, למעלה יש את הבריכת שחייה,

יוסי חביליו:

את הבריכה כן,

אמנון ארבל:

וכאן המתנ"ס, יש פה את הפיתוח של הפארק, היום הבניינים, זה הנה פה רואים את כל הפארק, והמבני ציבור, הברכה עד למטה למעשה. יש פה זה כמה חלקות כמו שאתם רואים, זה, נדלג, זה ייעודי הקרקע, זה תוכנית, זה תוכנית האב שסימנה את זה כחלק ממתחם. התוכנית למעשה מציעה לעשות פה שני מגדלים, אתם רואים אחד בצפון, ואחד בדרום, באמצע שטח ציבורי פתוח, ושטח חום מעורב, ותיכף תראו בהדמיה מה זה אומר, מה הם מציעים למעשה. הרעיון שלהם זה לייצר פה שני מגדלים, פה יש לי בנייה מדורגת, וגם פה יש בנייה מדורגת שאנחנו התייחסנו אליהם בהחלטה, פחות אהבנו אותה. ובאמצע יש גם מעברים שמחברים בין הפארק לבין השכונה, וגם מבנה ציבור,

יוסי חביליו:

כן?

אמנון ארבל:

בטופוגרפיה המבני הציבור, וזה מוצע למעשה ככה, ואנחנו במסגרת ההמלצה חשבנו שכל השטחים האלה, הם למעשה רואים את זה במגרשים, הם מאוד מבוזבזים, מבחינת התוצר שמתקבל, וביקשנו שאת המגדל הזה יזוז, לכיוון שמאלה בתמונה, וזה לכיוון ימין בתמונה, ויהיה אפשר להגדיל בצורה המשמעותית את השטח ביניהם, לצורכי ציבור עם המעברים, ובצורה הזאתי גם יקבלו, ואז אפשר גם לדרג טיפה אחרת את המגדלים לכיוון הפארק ולייצר דברים יותר איכותיים, כמו הבניינים, כמו דירות מדורגות עם מרפסות יותר גדולות, ולא כמו שמוצע פה שזה יורד ישר לצורך העניין.

יהודה פרוידגר:

אז איך הציבור עם הפארק? חנייה?

אמנון ארבל:

הנה אתה רואה כאן, זה למעשה,

יוסי חביליו:

זה חיבור? זה גועל נפש.

אמנון ארבל:

תודה יוסי.

יוסי חביליו:

בבקשה.

אמנון ארבל:

למה זה גועל נפש?

יוסי חביליו:

כן, כמי שהולך בפארק, זה מה שהוא צריך לראות? הדבר הענק הזה?

אמנון ארבל:

זה לא החיבור, יש פה בניינים מאוד יפים.

אליעזר ראוכברגר:

מה שהוא רואה היום יותר טוב? השיכונים העלובים?

יוסי חביליו:

לא, לא רק מה שהוא רואה היום,

אליעזר ראוכברגר:

שיכונים ישנים, מה?

יוסי חביליו:

לא, לא, זה לא ממש שיכונים, תראה את התצ"א.

אמנון ארבל:

זה התצ"א אין שום בעיה.

יוסי חביליו:

זה לא אזבסטונים.

אליעזר ראוכברגר:

מה יש שם במבני ציבור?

יוסי חביליו:

רגע, אמרת שתראה את הישנים, לא (לא ברור).

אמנון ארבל:

אני מראה אבל שנייה, אני מראה.

אריאל גולן:

גני ילדים ובית כנסת, של 250.

אמנון ארבל:

זה הבניינים הישנים, זה הבניינים הישנים.

יוסי חביליו:

זה לא בניינים כל כך ישנים, ולא שיכונים, בניינים בינוניים. לא נורא בכלל,

יהודה פרוידגר:

משנות ה – 80.

אמנון ארבל:

שלא מחוזקים מרעידות אדמה ואין להם ממ"דים,

יוסי חביליו:

הם גם מחוזקים, לא,

אליעזר ראוכברגר:

גם לא נראה משהו יפה מי יודע מה,

יוסי חביליו:

לא נורא.

יהודה פרוידגר:

למה אתה רוצה שימור בבניינים?

אליעזר ראוכברגר:

בגלל הרעפים?

אמנון ארבל:

פה אפשר לראות עוד את התמונות, את הפיתוח של הפארק, פה זה,

אליעזר ראוכברגר:

אני רק רוצה לשאול שאלה אחרת,

אמנון ארבל:

פה זה נמצא,

אליעזר ראוכברגר:

אם יש שמה גני ילדים, למה אנחנו לא יכולים אולי, אני עוד פעם, אם זה מסתדר. לעשות במקום שתי מגדלים, לעשות שלושה מגדלים, ולתת את ההפרשות בקומת הקרקע של ה - , של המבונה.

אמנון ארבל:

אפשר באופן,

אליעזר ראוכברגר:

ואז אנחנו ככה מנמיכים,

אמנון ארבל:

אפשר לעשות,

אליעזר ראוכברגר:

השאלה רגע אם זה אפשרי, מבחינת הגודל מגרש, כי אין פה, אין פה משהו מי יודע מה, זה כולה 150 יחידות דיור, זה תוכנית קטנה יחסית.

אמנון ארבל:

מגרש של 5.6 דונם, באופן תיאורטי אפשר לעשות 3 מגדלים, 3 בניינים. להגיד שזה יהיה יותר נכון מבחינה תכנונית, אני לא בטוח, כי מבחינת, רגע (לא ברור) על המצגת, איפה המצגת?

אריאל גולן:

אפשר לראות את ה - , הגבהים שיש פה היום, כבר מאושרים שמה?

אליעזר ראוכברגר:

אז יכול להיות שאנחנו יכולים להגיע למשהו כמו, רק, אתה אמרת שתיים של 27?

אריאל גולן:

כן, יש היום שתיים של,

אליעזר ראוכברגר:

שתיים של 27, זה 47, 54. אם אנחנו נעשה שלוש של 15, זה 45, שלוש של 18, זה 56.

אמנון ארבל:

לא, עדיף 18 משתיים 16 ו – 17, אני לא בטוח.

יהודה פרוידגר:

עדיף שתיים של 20.

אדיר שוורץ:

אוקי,

יוסי חביליו:

מכפיל 5.1.

יהודה פרוידגר:

למה לעשות את המכפיל בגובה הזה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה הבניינים (לא ברור),

יוסי חביליו:

אבל אנחנו חוזרים על עצמנו, בשביל זה אמרנו,

יהודה פרוידגר:

למה הוא עושה מכפיל גבוה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל אנחנו נביא את זה,

יוסי חביליו:

תביא משהו אחר,

אליעזר ראוכברגר:

יבדקו את זה השמאות של הוועדה מחוזית,

יוסי חביליו:

עזוב אותם,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שהם זה, הם ינמיכו, זה אנחנו יכולים להגיע פה,

יוסי חביליו:

אני מצביע נגד להלן,

אליעזר ראוכברגר:

זה כתוב? אמי,

יוסי חביליו:

תבוא איתי, זה ביזיון גדול מאוד,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יוסי, אתה כל הזמן חוזר על זה, אבל אתה לא,

יוסי חביליו:

אבל אני אומר לך,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה יודע מה? למה שלא תעשה פעם דבר מקצועי אמיתי, תבוא לדיון בוועדה, עם חוות דעת שמאית אחרת,

יוסי חביליו:

אתה יודע מה? אני אשקול את זה,

אליעזר ראוכברגר:

יפה.

יוסי חביליו:

הרי כמה כסף אני יכול להוציא מהכיסים?

אליעזר ראוכברגר:

אתה יש לך עמותות, וכל מיני דברים כאלה בשפע.

יוחנן וייצמן:

כן, הקרן החדשה אולי,

אליעזר ראוכברגר:

כל (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

מה שנשאר לכם מהכסף שבידין העביר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, של איך קוראים לעמותה שלו? צחור, אתה יודע מה.

יוסי חביליו:

העמותה שלי עוזרת לאנשים בלי כסף.

אליעזר ראוכברגר:

אליעזר ראוכברגר:

איך קוראים לעמותה שלך? צחור, בחור,

מיכאל הלברשטאם:

אני בעד,

אליעזר ראוכברגר:

אתה בעד,

יהודה פרוידגר:

צחור זה,

אליעזר ראוכברגר:

גם אני,

יהודה פרוידגר:

צריך להגיד שהכול לבן, צחור.

יוסי חביליו:

לא, אבל אני אגיד לך משהו, אני מוכן להביא שלושה שמאים, שגם עובדים עם העירייה לא זה שהיה פה, בוא נשים אותם, לא רוצה עכשיו להגיד שמות, אני אביא שלושה, באישור קרן גירסי, ובוא ניקח, 5 תוכניות, היה לנו כבר אחד כזה היום, ואת זאת, ניתן להם, בוא נראה, אם אכלתי אותה עוד פעם.

אליעזר ראוכברגר:

דווקא זאת לא המקרה.

יוסי חביליו:

למה? 5 נקודה משהו מה,

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) להביא את השמאי ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

זה תוכנית קטנה, במקום 27, יהיה לך 26, 25,

יוסי חביליו:

לא על חשבון,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא תוכנית גדולה, זה תוכנית ש - ,

יוסי חביליו:

הוא יגיד לך תגביה,

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית של 150 יחידות דיור,

יהודה פרוידגר:

יוסי, יוסי, אני יכול להביא את השמאי שעשה שומה לאולמרט על כרמייה,

אליעזר ראוכברגר:

רותם, אתה רוצה להגיד משהו פה? שנייה אני רוצה לשמוע את רותם,

יוסי חביליו:

אולי הוא יפיל את התוכנית הזאת סוף סוף.

אליעזר ראוכברגר:

למה שיפיל? זה תוכנית קטנה.

אדיר שוורץ:

לא, יש לו, יש לו (לא ברור).

רותם פסו:

היזם לא,

אליעזר ראוכברגר:

ברור שיש לו הערות, אני רוצה לשמוע אותו,

רותם פסו:

היזם לא פעל,

יוסי חביליו:

רק רוצים כסף, לא רוצים לעזור,

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

רותם פסו:

היזם לא פעל לפי הנוהל החברתי העירוני, הוא לא היה בפורום התחדשות עירונית, ומעבר לזה, אנחנו באמת במצב שגם תקשרנו איתו, גם לא קיבלנו את הדברים, אי-אפשר להגיד שלא ניסינו, ואנחנו באמת במצב שאין לנו תיעוד להסכמת נציגות, אין לנו תיעוד להסכמת עו"ד דיירים, אין לי פרטי התקשרות, כדי להרים טלפון לאנשים, ולשאול אותם ולברר איתם, ואין לי תוכנית מיפוי של אזרחים וותיקים, בוא נגיד יש, אין לי יותר ממה שיש לי, ולכן בנסיבות האלה, מבקשים מהוועדה לדחות את ההכרעה, עד שהם ישלימו את כל הדברים, אנחנו פשוט,

אליעזר ראוכברגר:

תנאי להפקדה נעשה.

יוסי חביליו:

לא,

רותם פסו:

לא,

יוסי חביליו:

הוא אומר לך לדחות, זה מה שהוא יגיד לך,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי מה אני אומר,

אותם:

אני לא יכול להתייחס,

יוסי חביליו:

הוא לא רוצה תנאי להפקדה,

אליעזר ראוכברגר:

שמעתי.

יוסי חביליו:

אתה קודם אמרת, אני אעשה מה שהוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי בגלל שלא אמרתי, אני רוצה לשמוע, אמרתי שאני רוצה לשמוע,

רותם פסו:

לא, ההחלטה היא שלכם.

אליעזר ראוכברגר:

לא אמרתי שאני אעשה מה שהוא אומר,

רותם פסו:

החלטה היא שלכם.

אליעזר ראוכברגר:

אני רק אומר בגלל שזה תוכנית קטנה, לא הייתי עושה את זה ככה, זה הכול.

יוסי חביליו:

מה זה תוכנית?

אליעזר ראוכברגר:

קטנה,

יוסי חביליו:

קטנה?

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי, 150 יחידות דיור זה לא קטנה?

יוסי חביליו:

שני מגדלים זה קטן?

אליעזר ראוכברגר:

זה קטן,

רותם פסו:

להגיד משהו,

אדיר שוורץ:

מצד אחד, זה תוכנית קטנה, מצד שני זה אחד העדויות כאילו הכי חמורות על התנהלות של יזם.

יוסי חביליו:

נכון,

רותם פסו:

זאת הבעיה,

אליעזר ראוכברגר:

כתנאי להפקדה,

יוסי חביליו:

לא, תנאי להפקדה זה לא שווה כלום,

יהודה פרוידגר:

לא, צריך קצת,

אדיר שוורץ:

אני בעד הבינוי הזה, אני חושב שצריך,

יוסי חביליו:

צריך לנער אותם,

יהודה פרוידיגר:

אני חושב שלנער את היזמים,

יוסי חביליו:

אמרת לי, אני אעשה מה שהוא אומר קודם,

אריאל גולן:

לייזר, זה 36 יחידות דיור קטן,

רותם פסו:

אנחנו אפילו לא יודעים מה קורה, כי לא דיברנו עם האנשים,

אליעזר ראוכברגר:

50 ביוצא.

אריאל גולן:

נכון, אבל בנכנס 36.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אני אומר לכן,

אריאל גולן:

שטחי ציבור,

אליעזר ראוכברגר:

לכן הכול, בוא אנחנו דנים פה בתוכניות של 600, 500 – ו 800,

יוסי חביליו:

מה? מה?

אליעזר ראוכברגר:

ו – 700. פה זה כלום, זה,

אריאל גולן:

עוד יותר חמור,

יהודה פרוידגר:

לייזר, בדרך כלל,

אדיר שוורץ:

בזה שזה אתה בשכונה שהיא חדשה,

יהודה פרוידגר:

זהו,

אדיר שוורץ:

ומורכבת וכן הלאה,

יהודה פרוידגר:

בארמון הנציב, בקשאני, זה חלק גדול מהתושבים זה,

אדיר שוורץ:

זהו, וכן הלאה.

רותם פסו:

אנחנו יודעים שגם יש איזה שהיא פנייה שנפתחה גם ב - , אצל הממונה על פניות הדיירים ברשות
הממשלתית, בנוסף לזה.

אליעזר ראובברגר:

מה הכוונה? מה זה?

רותם פסו:

יש פנייה פתוחה.

יוסי חביליו:

תלונה,

רותם פסו:

תלונה אצל הממונה על פניות הדיירים ברשות הממשלתית להתחדשות עירונית.

אליעזר ראוכברגר:

נגד היזם?

רותם פסו:

בנוגע ל - , בנוגע למה שקורה פה.

יוסי חביליו:

נגד היזם, אז נגד מי?

רותן:

גולדן ישראל.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא עוזר לי לדעת מי זה.

יוסי חביליו:

אליעזר, המינימום זה להוריד מסדר היום, עד שהוא ישלים.

רותם פסו:

זה לא מישחו שלא, זה לא מישחו שלא תקשרנו איתו.

יוסי חביליו:

(לא ברור).

רותם פסו:

זה לא מישחו שלא ביקשנו,

יהודה פרוידגר:

אני, אני חושב שצריך שהיזמים ידעו שהם חייבים לא לדלג על השלב הזה.

יוסי חביליו:

הם יתאמצו יותר,

יהודה פרוידגר:

אחרת כשהם,

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעיה לעשות תנאי להפקדה?

יוסי חביליו:

לא, לא, שיבוא אלינו ונראה.

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעיה לעשות את זה תנאי להפקדה? הרי זה לא יתקדם אם זה לא יהיה,

יהודה פרוידגר:

בגלל ש – ,

אליעזר ראוכברגר:

תנאי להפקדה,

יוסי חביליו:

אני לא יודע מה יהיה שמה, שיבוא אלינו ונשמע בדיוק, מה קורה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב שתוכנית כזאתי ה - , בוא נאמר, השלמת פערים, היא לא כזאת דרמטית, מבחינת הזמן,

יוסי חביליו:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

אז למה לא לעשות כתנאי להפקדה?

רותם פסו:

אנחנו לא יכולים להתייחס,

יוסי חביליו:

אבל עובדה שהוא היה מתון,

רותם פסו:

אין לי איד,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, הבנתי, את מה שאתה אומר, אני אומר בוא נעשה תנאי להפקדה, עשינו את זה,

יהודה פרוידגר:

לא,

רותם פסו:

אני אגיד לך מה,

יהודה פרוידגר:

זה לא שאומרים לך, שהוא לא דיבר עם כולם, אני יודע,

רותם פסו:

בדיוק, זה מצב שבאמת,

יהודה פרוידגר:

הוא לא התחיל בכלל לעשות. כן, הוא דלג על ה - , התעלם מכל הנושא הזה, יללה שילך הביתה.

יוסי חביליו:

הולך הביתה זמנית,

רותם פסו:

זה מאוד מאוד מדאיג אותנו, כן, שישלים את הדברים, אנחנו נוכל לתת חוות דעת, נראה מה קורה
שם, ושיחזור, זאת העמדה שלנו,

יוסי חביליו:

מה זה?

יהודה פרוידגר:

זה איך שזה ייראה,

אליעזר ראוכברגר:

קח את זה.

רותם פסו:

אין לנו, אין לנו פרטי התקשרות, כדי להרים אליהם טלפון.

יהודה פרוידגר:

תגיד לי, יוחנן, על המלכי ישראל עוד הפעם יש לך נאום של איכות סביבה מבקש?

יוחנן וייצמן:

כן,

יוסי חביליו:

לא, לא,

אדיר שוורץ:

כמי ששם פס ברמה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

יוחנן, תבוא איתנו, גם פה אתה הולך עם היזמים?

אדיר שוורץ:

מי ששם פס,

יוסי חביליו:

כמו קודם?

אדיר שוורץ:

בשכונה, איזה 36 משפחות, ששמים עליהם פס.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוסי חביליו:

קדימה,

יהודה פרוידגר:

יללה,

יוסי חביליו:

יורד מסדר היום ועד שישלים את המסמכים,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר שבתוכנית כזאתי לא צריך לדחות, יש לדחות, זה אומר שזה, איך אומרים? דגל אדום, עכשיו פה זה דגל אדום, זה נכון, אבל מצד שני ה - , הזמן שנדרש בשביל להשלים את זה הוא קצר. כי זה,

יוסי חביליו:

אז בבקשה שיעשה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

כי זה כולה 36 דיירים,

יוסי חביליו:

אז שיעשה את זה, היא הנותנת, היא הנותנת,

אדיר שוורץ:

אדרבא שיעשה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, זה שתצחק זה לא משכנע יותר. בוא שמענו,

יוסי חביליו:

אני משכנע אותך,

אליעזר ראוכברגר:

שמענו, שמענו,

יוסי חביליו:

הרוב משתכנעים איתי, לא איתך.

אליעזר ראוכברגר:

אני עוד לא יודע אם יש פה רוב, עוד לא ראיתי את זה, עוד לא למדתי זה למבחן.

יוסי חביליו:

אבל ביניים, אני מתנצל לשכנע אותך.

אליעזר ראוכברגר:

אבל, בסדר, אני אומר מכיוון שזה כולה 36 דיירים, אפילו לא 150, כי הרי לא מעניין, אותנו במצב היוצא, מעניין אותנו המצב הנכנס אלה שקיימים היום. 36 דיירים להקיף אותם לעשות זה, אפשר לגמור את כל הסיפור בשבועיים שלושה.

יוסי חביליו:

אז למה הוא לא עשה את זה?

אליעזר ראוכברגר:

אז למה אני צריך זה לדחות?

רותם פסו:

השאלה היא, זה לא יזם,

אליעזר ראוכברגר:

תנאי להפקדה לפני עוד חצי שנה,

רותם פסו:

זה לא יזם שיכול להגיד,

יוסי חביליו:

למה עוד חצי שנה? אם הוא יגיד שהכול הושלם נביא את זה עוד חודש.

אליעזר ראוכברגר:

זה המציאות, כי זה המציאות, לא, הפקדה בשביל להגיע להפקדה בפועל, אין פחות מעוד חצי שנה.

יוסי חביליו:

אני חושב שזה יהיה עוד מסר,

אליעזר ראוכברגר:

עד שזה יגיע למחוזית, ועד שהמחוזית יביאו את כל התנאים, בחצי שנה, הוא כן גומר את זה, אז לא צריך פה,

יוסי תביליו:
היום,

אדיר שוורץ:
זה אמירה חשובה של הוועדה,

יוסי תביליו:
תן לו גיבוי,

אדיר שוורץ:
ואי-אפשר לשים עליהם פס ברמה הזאת.

רותם פסו:
לא, זה לא יזם שלא יוכל לעשות,

אליעזר ראוכברגר:
אני שואל,

יוסי תביליו:
אבל לייזר הוא היה מתון איתך, ועכשיו הוא מבקש את זה, ואתה מצפצף עליו.

אליעזר ראוכברגר:
כן, אני יודע,

יהודה פרוידגר:
אמי, מה אתה אומר?

אליעזר ראוכברגר:
בסדר, להגיד את זה לאדיר.

אמנון ארבל:

אני בעד להוריד, אני אומר שוב, המטרה שלה, זה נכון שיש מעט דיירים, אבל יכול להיות שהיו בעיות בתיאום שייעשה, זה לא רק עניין שרק לעשות שבועיים שלושה, ככל שיש דברים שהם לא עשו, ואנחנו לא יודעים, הם לא תקינים.

רותם פסו:

אנחנו לא יודעים,

אמנון ארבל:

אז גם כן בגלל שזה שבועיים שלושה, כמו שאתה אומר, אז נוריד את זה, עד היום במקומות שהם אמרו התנגדות כזאתי, הוועדה החליטה להוריד,

אליעזר ראובברגר:

כן, אבל, בכמויות של דיירים,

אמנון ארבל:

גם זה כמויות בעיני, אני לא חושב ש - , אם זאת העמדה,

אריאל גולן:

הכמות הקטנה הזאת, כזאת כמות קטנה, ולא עושים את זה כמו שצריך,

אליעזר ראובברגר:

נכון, מצד שני, זה הרבה יותר פתיר.

יוסי חביליו:

אז שיפתור.

יהודה פרוידגר:

אתה מכשיל אבל יותר,

אליעזר ראובברגר:

שיפתור, מצד שני, זה הרבה יותר פתיר.

יהודה פרוידגר:

אבל זה מכשיל יותר.

רותם פסו:

אבל ראוכברגר, זה משהו שלא יכול להגיד שלא פנו אליו, לא התריעו אליו, וביקשו ממנו פעם, פעמיים, שלוש,

יוסי תביליו:

אז מה הוא אמר לך,

רותם פסו:

אני אשלח אני אביא,

יוסי תביליו:

הבן אדם מזלזל.

רותם פסו:

יש נוהל עירוני,

יהודה פרוידגר:

הוא כבר, דיברו איתו, והוא מצפצף.

רותם פסו:

מצפצף.

יהודה פרוידגר: לא, הוא צריך לקבל את (לא ברור) שלו,

רותם פסו:

שישלים את הדברים, ו - ,

יהודה פרוידגר:

הלאה,

אליעזר ראוכברגר:

אני בודק, אם את זה משובץ במחוזית.

רותם פסו:

זה משובץ למחוזית.

רלי חיים:

כן, צריך להיות,

יוסי חביליו:

מתי?

רלי חיים:

מתי?

רותם פסו:

לדעתי בשבוע הבא,

יוסי חביליו:

אז אפשר לבקש מהם, מה?

אליעזר ראוכברגר:

ממש, תמיד כשאנחנו מבקשים,

יוסי חביליו:

למה?

רותם פסו:

אנחנו מופיעים גם שמה, כן?

יוסי חביליו:

הם מופיעים שמה, הוא יגיד להם את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יודע איך זה,

יוסי חביליו:

לא, אני חושב שדווקא זה מסר, נראה אותם מצפצפים על מה שביקשנו,

אליעזר ראוכברגר:

יום שני יש,

יוחנן וייצמן:

יש לי חדשות בשבילך,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

7.4.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, זה ההתחדשות זה יום שני,

אדיר שוורץ:

ביום של ההתחדשות שלנו,

יוסי חביליו:

בסדר, אני גם אעלה בזום שמה, אחזק אתכם.

אדיר שוורץ:

אני חברי וועדה, ואנחנו נגיד שם את אותם דבר,

יוסי חביליו:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

מיכאל הלברשטאם:

לייזר, תיזהר (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מה?

מיכאל הלברשטאם:

בזום מי יודע מה הוא ידבר עליך.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא יכול לעלות,

רותם פסו:

זה מתומלל, זה מתומלל.

אליעזר ראוכברגר:

לא יכניסו אותו.

יוחנן וייצמן:

מכניסים כן,

אליעזר ראוכברגר:

להתחדשות, לא,

אדיר שוורץ:

למה? בדיונים פומביים מכניסים.

אליעזר ראוכברגר:

אה בדיון הפומבי, מה? בהצגה.

יוחנן וייצמן:

גם הצגה הוא יכול,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, שירה יודעת לספוג אותו.

יהודה פרוידגר:

הלאה, תיק הבא.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו דוחים את ההכרעה, כדי ל - , לתת מענים לדרישות של המחלקה.

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) לבניין,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יוחנן וייצמן:

עושה רושם שהוא (לא ברור) פה.

אליעזר ראובברגר:

מי? מה פתאום, מה פתאום. הלאה,

תוכנית 1363738

אמנון ארבל:

תוכנית 28 בסדר היום, תוכנית 1363738, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, רחוב יובב 21, בשכונת מלחה החדשה, לא בקטע של מלחה ישנה. יש פה בקשה להרוס בניין קיים לבנות בניין חדש, עם שתי יחידות דיור,

אדיר שוורץ:

ליד מקווה (לא ברור).

אמנון ארבל:

ליד מה?

אדיר שוורץ:

זה ליד המקווה,

אמנון ארבל:

תיכף נראה איפה זה,

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להראות? כי קיבלנו על זה פנייה,

אמנון ארבל:

כן, אני ראיתי. המלצנו להפקיד, היה לנו כמה הערות פה לגבי, לגבי המפלסים,

יהודה פרוידגר:

כמה? כמה קומות הורסים? כמה בונים? מה? מה בכלל?

אמנון ארבל:

אני אראה,

יוחנן וייצמן:

בונים 30 קומות,

אמנון ארבל:

לא, לא, זה בניין נמוך, אין, אין בעיה גם מבחינת ה - ,

יהודה פרוידגור:

שתי יחידות דיור?

אמנון ארבל:

כן, זה מלחה, זה לא בית פרטי,

יוסי חביליו:

אבל יש פה כתוב, נכון שזה לא במלחה הישנה, אבל כתוב - לא תואם לאופי למרקם הייחודי של המקום, עקירה של עצים וותיקים בערכיות גבוהה.

יהודה פרוידגור:

ממי אתה (לא ברור), את המינהל הקהילתי?

יוסי חביליו:

לא, לא, אני רואה מה כתוב פה,

אדיר שוורץ:

מתכנון,

יוסי חביליו:

של העירייה.

הילה בכר:

זה של העירייה.

אמנון ארבל:

המלצת מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

זה המלצת מהנדס העיר.

יוסי חביליו:

מחלקות העירייה, מה?

אמנון ארבל:

קשה לו להגיד המלצת מהנדס העיר. זה החלקה למעשה, פה, זה הבניין הזה כאן, לצורך העניין. אתה רואה זאת החלקה, זה הבניין קיים, הוא הורס את הבניין קיים, הוא עושה בניין חדש, עשינו את הבניין החדש, זה בניין חדש גם.

אריאל גולן:

עושים (לא ברור) שמה, נו.

יוסי חביליו:

אבל יש לכם פה המלצות שם גם לצמצם את הגובה,

פנחס רוטנברג:

וזה מקובל עליהם.

יוחנן וייצמן:

הם ביקשו, הפנייה שהייתה בעיקר ל - , לנסות לעשות את העצים בתיאום עם שפ"ע.

יוסי חביליו:

טוב.

יוחנן וייצמן:

חביליו, יש לך התנגדות?

יוסי חביליו:

לא, זה לא בישן, אם זה היה בישן, אני מתנגד מאוד.

יוחנן וייצמן:

זה מלחה החדשה.

יוסי חביליו:

זה על הגבול כזה, אבל יותר בחדש.

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה מתנגד במלחה הישנה?

יוסי חביליו:

למה? זה צריך לשמור על האופי והצביון,

אליעזר ראוכברגר:

לכן לא צריך לעשות שמה שום דבר? מה שאנחנו עשינו זה שומר על האופי והסביבה.

יוסי חביליו:

בצמצום ביותר, אבל זה נושא שאני (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כן, מורידים פה את הגובה, לגובה של מהנדס העיר.

יוסי חביליו:

טוב, תודה לכם.

יוחנן וייצמן:

בעצם הפנייה שלו,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, עוד אחד.

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, רק את הפנייה, אמי,

אמנון ארבל:

זה הבניין אין פה, לא עומד, סוג של שתי וילות,

פנחס רוטנברג:

כן, אמי זה סתם, לגבי העצים.

אמנון ארבל:

מה הבעיה בעצים?

פנחס רוטנברג:

הוא אומר שהוא רוצה לעשות, הוא רוצה לעשות,

יהודה פרוידגור:

זה מה שהוא רוצה לבנות?

פנחס רוטנברג:

העצים המבוקשים שרוצים שהוא יישמר, זה לא, לא יישמר במהלך הבנייה, וסתם.

אמנון ארבל:

השאלה בתור מה? לשמור עצים? אומרים שיש פה, מה הבעיה?

פנחס רוטנברג:

אז הוא אומר, שדיירים מאשרים לו את,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

של (לא ברור),

פנחס רוטנברג:

לא, הוא רוצה לעשות תוכנית חדשה של שתילה של עצים, שייתנו,

אמנון ארבל:

למה את כל העצים הקיימים, זה שהזמן שלוקח לעצים,

יוחנן וייצמן:

אפשר להביא גם עצים בוגרים,

פנחס רוטנברג:

לא, הוא אומר שהוא רוצה להביא מוכן,

יוחנן וייצמן:

כעת (לא ברור).

אמנון ארבל:

ואם יש עצים שאפשר לשמור עליהם, בלי לעקור אותם, אז למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

נעשה עכשיו הפסקת צהריים.

הילה בכר:

ביי, ביי.

אליעזר ראוכברגר:

עושה הפסקה.

צחי ברים:

רגע, אתה לא מסיים?

אליעזר ראוכברגר:

ארוחת צהריים,

צחי ברים:

לא מסיים את התיק אחר?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן. נעשה אחרי זה ארוחת צהריים, ומנחה.

יוחנן וייצמן:

אמי, יש לך בעיה שהנושא של העצים כולו בתיאום שפ"ע?

אמנון ארבל:

לא, לא, מה לא בסדר בהמלצה?

יוחנן וייצמן:

לא, לא לרשום הוראות,

פנחס רוטנברג:

לא, הוא לא רוצה שיישמרו לו את העצים, ש - , תוכנית של שפי"ע של עצים בוגרים.

אמנון ארבל:

אמרנו כבר, נספח העצים לא (לא ברור), חסרה תוכנית עם העמדה של הבינוי המוצע, וסימון העצים בנוהל מבא"ת. אחר כך להציע שתילת עצים בוגרים, אז איזה סעיף הוא מתייחס, אני לא מצליח להבין.

יוחנן וייצמן:

הוא מבקש לא, שבנוהל מבא"ת אומר,

פנחס רוטנברג:

הוא אומר סעיף 2,

יוחנן וייצמן:

לצבוע את העצים באדום, לא לצבוע באדום.

אמנון ארבל:

יש סקר עצים,

הילה בכר:

אם אתה לא,

יוחנן וייצמן:

אין סקר עצים, לבדיקת שפי"ע זה בסדר.

הילה בכר:

אם אתה עוקר מעל, אז צריך לבדוק מה לעשות.

יוחנן וייצמן:

יגיש סקר עצים לבדיקת שפי"ע, הוא מבקש לעקור,

אמנון ארבל:

את כל העצים,

יוחנן וייצמן:

לעקור, בתיאום עם שפי"ע.

הילה בכר:

מה זה משנה תיאום שפי"ע, אם אנחנו רוצים איזה שהיא שמירה עקרונית על עצים,

יוחנן וייצמן:

כן, כי זה הורס לו את הבינוי,

הילה בכר:

אז שיעשה מאמץ, לבנות בינוי אחר, הוא לא חייב את הווילה בדיוק ככה, הוא יכול טיפה הצידה.

יוחנן וייצמן:

בן אדם בא באזור יוקרתי עושה ווילה חדשה, תראי, אני לא,

הילה בכר:

אבל לנו חשוב העצים, נכון?

יוחנן וייצמן:

נכון,

פנחס רוטנברג:

הוא מוכן לשלם על,

יוחנן וייצמן:

אבל שיהיה עצים בוגרים,

פנחס רוטנברג:

תוכנית שתילה שלך, הוא לא מתנגד ששפי"ע ייתנו לו שתילה של עצים,

יוחנן וייצמן:

הוא יביא עצים בוגרים,

הילה בכר:

אם הוא לא מסמן אותם לשימור, כבר בשלב הזה, הוא יכול לעקור אותם, זה המשמעות.

יהודה פרוידגר:

יוחנן,

פנחס, זה מה שהוא אמר, בדיוק זה משה שהוא אומר,

הילה בכר:

הוא לא אמר שהוא יעקור את הכול,

אמנון ארבל:

אבל יש פה לפי (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

בן אדם ווילה, זה לא שאם הוא יעקור את העצים, אם הוא לא יעקור את העצים, אז הוא לא יוכל,

אמנון ארבל:

הוא עוקר את כל העצים האלה, תסתכל, על העצים האלה כרגע הוא עוקר, למה לעקור את כולם?
מה?

יוחנן וייצמן:

כי הוא בונה פה בתת-הקרקע,

אמנון ארבל:

הוא לא בונה בתת-הקרקע,

פנחס רוטנברג:

לא, מאשרים לו שמה חפירה של 3 מטר, אז הוא אומר ש - ,

אמנון ארבל:

זה לא משנה חפירה, חבר'ה, זה לא,

פנחס רוטנברג:

אז זה אומר,

אמנון ארבל:

אבל זה לא קשור, יש פה מגרש ריק גדול, שבונים כולה שתי יחידות דיור, אפשר לעשות ממ"ד, לשמור על עצים בוגרים, בלי להרוס את הכול, כל העצים, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

אפשר לשחק,

אמנון ארבל:

למה אבל? מה הסיבה? כי הוא ביקש?

יוחנן וייצמן:

הוא לא מצליח אחרי זה לבנות.

אמנון ארבל:

מאיפה אתה יודע?

הילה בכר:

יוחנן, יש לו מגרש פרטי,

אמנון ארבל:

מאיפה אתה יודע שהוא לא יצליח לבנות?

הילה בכר:

שישמור את העצים בקדימה, ויבנה ייקח,

יהודה פרוידגר:

הוא אומר זה הורס את הווילה.

הילה בכר:

ייקח אדריכל שיתכנן לו במסגרת המגרש שאפשר לבנות, מה הסיפור?

אמנון ארבל:

נכון,

הילה בכר:

די.

יהודה פרוידגר:

נכון, נכון,

הילה בכר:

נו באמת.

אמנון ארבל:

לא כל משפט שאומרים לך, צריך לקדש,

הילה בכר:

כאילו יש לו, הוא הורס את זה,

אמנון ארבל:

יש חשיבות של, גם אם הוא חושב שזה לא מספיק חשוב,

יהודה פרוידגר:

אלא אם כן, זה כבר בנוי, וזה צריך להכשיר אותו,

אמנון ארבל:

לא, הוא לא בנוי,

הילה בכר:

הוא הורס את הקיים ובונה,

יוחנן וייצמן:

בא בן אדם בא (לא ברור),

הילה בכר:

במסגרת (לא ברור).

אמנון ארבל:

המגרש כמעט 900 מטר, גם לשמור על העצים, לא יקרה כלום, הוא עדיין יוכל לבנות את הזכויות
בנייה,

הילה בכר:

אגב בקרן היסוד,

אמנון ארבל:

בלי להוריד מילימטר.

הילה בכר:

זה מגרשים יותר קטנים,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

גם אם הוא לא יוריד מטר מהבינוי,

הילה בכר:

אתה מבין את הפרופורציה? בונים שמה,

יוחנן וייצמן:

לא, קרן היסוד זה,

אמנון ארבל:

לא צריך להגזים,

הילה בכר:

מה?

יהודה פרוידגר:

תיק הבא.

יוחנן וייצמן:

בקרן היסוד, השימור שם (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

אתה רוצה שיצביעו על זה? יוחנן,

הילה בכר:

אבל גם וגם, גם וגם, גם וגם.

אדיר שוורץ:

אני מבין מה יש לך עם השימור במע"ר החרדי, מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא מדבר על שימור, אנחנו מדברים שימור עצים,

יהודה פרוידגור:

למה? למה?

הילה בכר:

גם אחרת,

יוחנן וייצמן:

אנחנו בעדו. אני לא נגדו, דרך אגב גם בעמוס לא סימנו שימור עצים, שימור (לא ברור). פה הוא מבקש שזה הרבה, רוצים שימור סטטוטורי,

אדיר שוורץ:

מעל ומעבר.

הילה בכר:

מודים ומעריכים.

אמנון ארבל:

אבל הוא בונה פה ווילה,

הילה בכר:

אנחנו מדברים על העצים בערכיות שנמצאים בדופן של המגרש, זה לא דרמה, צריך לעשות מאמץ לשמור.

יהודה פרוידגור:

יש פה מספיק מגרש שיכול לתכנן,

הילה בכר:

(לא ברור) כולנו עצים, זהו.

אדיר שוורץ:

גם הוא מקבל יפה,

יוחנן וייצמן:

עצים יותר חשוב (לא ברור),

אדיר שוורץ:

עם שמירה על העצים הוא עדיין מקבל יפה.

הילה בכר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים איתך זה יותר חשוב מאיתנו, סך הכול בא בן אדם, אני אגיד לכם מה, מה אני חושב על
התיק הזה, בא בן אדם עם תוכנית סך הכול יפה, טובה, אומר - אני רוצה עצים, אני אביא נטיעות
בתיאום עם שפי"ע, תנו לי לעשות את הבינוי כמו שאני אוהב,

הילה בכר:

תנו לי להציע עקירה של כל העצים במגרש כולו, ואני כבר אחר כך אבחן אם כן או לא, די,

פנחס רוטנברג:

הוא לא אומר לך תבחן, הוא אומר לך, תיאום עם שפי"ע.

יוחנן וייצמן:

תביא את האוכל כבר,

הילה בכר:

אין, זה לא עניין של תיאום עם שפי"ע,

פנחס רוטנברג:

הוא גם רוצה עצים,

הילה בכר:

אבל אם יש פה עצים עם ערכיות שיישמר אותם.

אדיר שוורץ:

יללה, בואו נתקדם ל – 29, ונסיים עם זה.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

עוד דבר אחד,

אריאל גולן:

יוחנן, מלכי ישראל יש שם משהו שמה?

יוחנן וייצמן:

במלכי ישראל, אני רוצה להגיד לפרוטוקול שאני בעד שיעשו פינוי בינוי לכל הבלוק ולעשות, ויעיפו את, וידחו את התוכנית הזאת. אני לא (לא ברור).

פנחס רוטנברג:

אמי, לעניין החנייה שהוא מבקש גישה מהצד השני.

יוחנן וייצמן:

גישה מלמטה אל החנייה,

הילה בכר:

זה בית קטן שהוא הורס,

אמנון ארבל:

פינוי בינוי של ווילה,

יוחנן וייצמן:

בבניין לידך,

אריאל גולן:

(לא ברור) מלכי ישראל,

יוחנן וייצמן:

הבניין ליד ירחמיאל. זה הבניין אחד,

אמנון ארבל:

מה לגבי החנייה?

יוחנן וייצמן:

איפה ה - ,

פנחס רוטנברג:

הוא אומר אני מסדיר 5 מקומות חנייה לציבור, תנו לי גם, הוא רוצה מהצד השני אפשר,

יוחנן וייצמן:

הוא מבקש לבוא מלמטה.

יוחנן וייצמן:

פנחס רוטנברג:

סעיף 9,

אמנון ארבל:

סעיף 9,

יוחנן וייצמן:

הוא מבקש לבוא מלמטה.

הילה בכר:

המגרשים פרטיים במלחה?

יוחנן וייצמן:

אתה ביקשת רק מהכניסה המזרחית, הוא אומר אני אכשיר לכם למטה.

אמנון ארבל:

למה?

הילה בכר:

איך אפשר להיכנס מהכניסה ההיא?

אמנון ארבל:

למה צריך שתי, ל - 5 מקומות שתי כניסות?

יוחנן וייצמן:

לא, הוא עושה 5 חנייה, לא לעצמו,

פנחס רוטנברג:

לא, הוא רוצה שתי כניסות דירה,

אמנון ארבל:

מה?

פנחס רוטנברג:

בשתי מפלסים,

אמנון ארבל:

מה צריך חנייה עכשיו,

יוחנן וייצמן:

כן,

פנחס רוטנברג:

לא, הוא אומר בגלל שהוא עושה את זה, אם ייתנו לו לעשות, אז הוא מסדיר שמה 5 מקומות חנייה לציבור.

יוחנן וייצמן:

אם,

פנחס רוטנברג:

על חשבוננו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, אני אנסה,

יוחנן וייצמן:

של השביל, תעלה את התצ"א.

פנחס רוטנברג:

זה שביל,

יוחנן וייצמן:

תעלה את התצ"א, בבקשה. שוב, לפני רגע הייתה לך.

אמנון ארבל:

כן, נו, הנה בבקשה מה?

יוחנן וייצמן:

השביל התחתון, הוא אומר אני אסדיר אותו על חשבונני, יהיה חניות לציבור,

פנחס רוטנברג:

יש חניות,

יוחנן וייצמן:

לא בשבילי,

פנחס רוטנברג:

לא בשבילי,

יוחנן וייצמן:

לא בשבילי.

פנחס רוטנברג:

בשביל הציבור,

אמנון ארבל:

אבל שביל,

פנחס רוטנברג:

וגם יהיה גישה לרכב, עד הבית, זה הכול.

אמנון ארבל:

זה בכלל לא סטטוטורי, לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל הוא מתפקד ככה היום.

אמנון ארבל:

"קיימת חשיבות רבה לאפשר כניסה נפרדת לשתי יחידות דיור לחצרות, לצורך יצירת גישה בצד הדרום, לחלק הדרומי, אנחנו מבקשים לפתח, (לא ברור) את השטח הציבורי הממוקם (לא ברור) לחלקה, מעבר (לא ברור)".

יוחנן וייצמן:

תסתכל איך הוא נראה כעת.

אמנון ארבל:

איך זה עוזר לו? אבל לא הבנתי. איך זה עוזר לו?

פנחס רוטנברג:

זה נותן לו גישה, הוא אומר לזה,

הילה בכר:

זה סטטוטורית כדי שהוא יפתח את זה בכלל?

אמנון ארבל:

יש שם שביל.

יוחנן וייצמן:

כן, אפשר לתת את זה, מה?

אמנון ארבל:

מה עוד? מה עוד?

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית אחרונה, אוקי,

תוכנית 1414101

אמנון ארבל:

תוכנית 29 בסדר היום, תוכנית 1414101, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

מלכי ישראל 25 בגאולה, תוכנית שמציעה הריסת מבנה, והקמת מבנה בן 6 קומות חזית מסחרית, המלצנו להפקיד,

אליעזר ראוכברגר:

זהו.

אמנון ארבל:

הערות?

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכולם.

הילה בכר:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

הישיבה נעולה.

יוחנן וייצמן:

הערה אחת לפרוטוקול, שאני הייתי בעד לא לאשר את זה,

אליעזר ראוכברגר:

ארוחת צהריים.

יהודה פרוידגר:

איפה זה מלכי ישראל 25?

יוחנן וייצמן:

פינוי בינוי לכל הבלוק.

הילה בכר:

נגמר הדיון, נגמר הדיון.

יוחנן וייצמן:

אני יודע לא,

יהודה פרוידגר:

יוחנן איפה זה מלכי ישראל 25?

אליעזר ראוכברגר:

רפאל, אפשר לסגור את ההקלטה בבקשה?

יוחנן וייצמן:

זה איפה החנות.

סיום הדיון